

د کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم:	امر بالمعروف
ليکواله:	سارا چيس
ژباړن:	غلام ولي نوري
خپرندوی:	
کمپوز:	په خپله ژباړن
ډيزاين:	فضل الباري بريالی
د پښتۍ ډيزاين:	صالح محمد صالح
کمپيوټرچاري:	د وينس ملکري فرهنگي ټولنې
کمپيوټرڅانگه_کندهار	
د گرځنده تليفون شمېره:	0093(0)700318493
برېښنالیک:	aracozia@yahoo.com

<http://www.ketabtoon.net>

ډالۍ

د گران هیواد رښتیني بچي وتلي محقق، لیکوال،
ژباړن، شاعر او ژورنالیست (عبدالباري جهاني) ته،
چې خپل ژوند یې د خوارکۍ پښتو د چوپړ په لار
کې وقف کړی دی!

Ketabton.com

(سرزنه)

د نورو څو زموږ د دردونو

په بل (شعور)

((د مېراني جزا)) د يوې امريکايي ژورناليستې سارا چيس يادښتونه دي چې له انگرېزي څخه ځوان ليکوال (غلام ولي نوري) پښتو ته را اړولي دي.

دغه يادښتونه تر کتابي بڼې وړاندې زياته برخه په ويسا ورځپاڼه کې پرلپسې خپاره شول چې ډېر مينه وال او لوستونکي يې درلودل ، ماته به زياتره وختونه چې له کوم ځايه د ورځپاڼې د نه رسېدو کيلې راتلې يو لامل به يې همدغه ښود چې د ((مېراني جزا)) لړۍ ترې پاتې شوې ده ، زياترو دوستانو به د پاتې گڼو د ور رسولو هيله هم کوله .

بايد ووايم چې د پښتو متل په مصداق د خان لور په نامه ودېږي ، زموږ په ټولنه کې دا له پخوا نه دود دی چې د خپلو دردونو کيسې د نورو پر خولو مږه راکوي .

سره له دې چې دا نور ښايي زموږ د درد ، خوښۍ ، ښادۍ ، غم او انېگرنو په اړه تر خپلو ډېر لږ خبر وي ، خو د نورو له خولې موږ ته د خپلو اتلوليو ، حماسو ، دردونو او ماتمونو داستانونه ښه رالکېږي ، د ساراچيس دغه يادښتونه هم همدغسې بوله . له بله پلوه دې ته اړتيا هم ده چې موږ پر دې ښه خبر شو چې نور زموږ د ټولنې له رازو څومره خبر دي او موږ ته په کوم نظر گوري ، زموږ په منځ کې تېرو پېښو ته له کومو سترگيو گوري ؟!

په ويسا کې د سارا چيس د يادښتونو د خپرېدو پر مهال د ډېرو ستاينو تر څنګ څه نيوکې هم کېدلې ، د ساري په توګه زما يوه انډيوال چې د يوه ولايت والي دی راته ويل چې دا خو د ملي مصلحت خلاف ليکنې دي ولې يې چاپوئ ؟

همدغسې د ننګرهار والي شيرزي هم چېرته داسې کيله کړې وه چې اوس په ما پسې ويسا ورځپاڼې را اخيستې ده !!

زه بايد دا وضاحت وکړم چې نه د ويسا د چلوونکي او مسوول مدير په توګه زما دا موخه وه چې په شيرزي پسې راواخلم او نه د دې اثر د ژباړن ښاغلي نوري . زه په ژوند کې له ښاغلي شيرزي سره چېرته مخامخ شوی نه يم ، خو د کندهار او ننګرهار په ودانۍ او بيارغونه کې يې هڅې ستايم ، په دې تور فسادي دوران کې دا هم غنيمت بولم ، البته دی زما ايډيال هم نه دی ، خو د ((مېراني جزا)) او دې ته د ورته هغو آثارو ژباړه او خپراوي زه خپلې ټولنې ته ستره اړتيا بولم چې بهرني ژورناليستان او ليکوالان يې زموږ د هېواد په اړه ليکي ، په دې آثارو کې به حقايق څومره وي

او خومره به نور اهداف او موخې لري دا بېله خبره ده ، خو افغان ولس بايد پر دې خبر وي چې دا بهرنيان چې نن زموږ د چارواکيو او مسوولينو شاوخوا ته گرځي ، دوی زموږ د ټولنې ، ژوندانه او بېلابېلو پېښو په باب څه انگېرنې او نظريات لري ، څه قضاوت کوي او زموږ د ولس په منځ کې پېښو ته له کومو زاويو گوري ؟

د ساراچيس د يادښتونو په ژباړه ښاغلي نوري لوی خدمت سرته ورساوه ، که ښاغلی شيرزي او يا نور څوک د دې اثر له منځپانگې سره موافق نه وي همدغه يې وخت دی چې حقايق رالوخ کړي ، خو که همدغسې چوپ پاتې شي ، سبا ته به زموږ ولس همدغه يادښتونه د حقايقو په توگه مني .

دغه کتاب په داسې اسلوب ليکل شوی چې نن په لويديزو ټولنو کې ډېر عام او مقبول دی ، ښاغلي نوري تر ډېره حده په خوره او پسته ژبه پښتو ته را اړولی چې د ژبې له روانۍ سره د مفاهيمو ښه حق ادا شوی دی ، زه يې ژباړن ته اوږد عمر او د لا ښو خدمتونو دعا کوم او درانه لوستونکي د ((مېړانې جزا)) ښکلي اثر لوستلو ته رابولم چې پېښې له کيسه يز او داستاني انداز سره پسې غزېږي او لوستونکي له ځانه سره کشوي .

په درنښت

محمد زبير شفيقي

د لړم ۲۷ مه ۱۳۸۶ لمریز کال

د پروان مېنې دوهمه برخه

د ويسا ورځپاڼې دفتر

د ژباړن خبري

د ۲۰۰۶م کال په اکتوبر مياشت کې د امريکا په متحده ايالاتو کې يو ناندريز کتاب (The Punishment of Virtue امر بالمعروف) په نوم خپور شو ، چې د ډېرو رسنيو او سياسي کړيو پام يې ځان ته اړولی دی. سارا چېس يوه امريکايي وتلې ژورناليسته ده ، چې له نيشنل پبليک راديو (National Public Radio) سره يې د ۱۹۹۷-۲۰۰۲م کال پورې په بالکان ، الجريا ، کوسوو او افغانستان کې د خبريالي په توگه دنده تر سره کړې ده. نوموړي افغانستان ته د (اين.پي.آر) له خوا هغه وخت راغله چې د طالبانو واکمني يوازي د دوی تر مرکز يعني کندهار پورې محدوده پاته وه.

له دې هيواد او خلکو سره د دې اشنايي ، مينې او د امريکا د متحده ايالاتو اشغال نوموړې دې ته وهڅوله تر څو په افغانستان کې له دغه روانې ډرامې څخه پرده پورته کړي او دغه توتې-توتې هيواد د يوې ژورناليستي او مرستندويي په توگه سره يو موټی کړي ، خو کله چې يې د ۲۰۰۲م کال په وروستيو کې (اين.پي.آر) راديو پرېښوده بيا يې هم افغانستان هېر نه کړ. تر دې وروسته يې له يوې غيردولتي ټولنې (ACS) Afghan for Civil Society افغانان د مدني ټولنې لپاره) سره کار پيل کړ ، چې د ولسمشر کرزي د مشر ورور قیوم کرزي له خوا بسپنه ورکول کېده. په دې ټولنه کې يې دنده مخورو قومي مشرانو او حکومتي چارواکو ته د پام وړ ټکي ور په گوته کول و.

سارا د ولسمشر کرزي د کورنۍ په گډون د طالبانو په مرکز کندهار کې د ډېرو قومي مشرانو ، امريکايي اردو ، ډيپلوماټانو او افغان حکومت کې له لوړ پوړيو کسانو سره خورا نژدې پاته شوې ده. همدا لامل دی چې نوموړې په افغانستان کې له هغو خورا ډېرو پټو او زړه بوږنوونکو رازونو څخه خبره او عيني شاهده ده ، چې عام ولس ترې ډېر لږ خبر دی.

د يو افغان په کور کې د ژوند تېرولو وروسته يې افغان کلتور او سياست زده کړ او خورا ډېر وخت يې د افغانستان د (افسانوي) تاريخ پر څېړنه تېر کړی دی ، چې په څه ډول به غيورو افغانانو په تشو لاسونو له بهرنيو يرغلگرو سره مقاومت کاوه.

آغلې سارا روانه پښتو وايي د کندهاريو نارينه وو جامې او صدرۍ اغوندي او پټو پر اوږو کوي ، چې له همدې کبله يې له ځايي اوسېدونکو سره توپير نه کېږي.

همدا اثر (امر بالمعروف او نهی عن المنکر) په خورا حساس وخت کې رامنځته شوی دی ، چې پکې آغلې سارا چېس په افغانستان کې د امريکا پر غلطې تگلارې ، توپکسالارۍ ، د پاکستان پر مداخلې ، اداري فساد ، قبایلي مشرانو تر منځ اختلافونو او نورو هغو شيانو ږغېږي ، چې څنگه هغه پخواني ځواکمن قبایلي مشران چې د طالبانو له لوري له واکه گوښه کړل شوي وو بېرته واک ته ورسېدل او پر افغان مظلوم او بېچاره ولس د وژونکي تندر په څېر را نازل شول.

بايد وويل شي چې په دغه لوي او بې شرمانه جرم کي خپله د امريکا پوځ او نور چارواکي هم شامل دي.

ليکواله په دغه اثر کي له افغانانو سره خپله بې کچي مينه ښيي ، چې د احساساتو بې بايد درناوي وشي. دې آغلې په افغانستان کي د خپل ژوند په دوران کي زما له انده کله_کله افغانانو او په ځانگړې توگه کندهاريانو ته د گټي پر ځاي زبان هم رسولی دی ، چې له همدې کبله ويلاي شو چې ليکواله په کندهار کي د ځينو خاصو کړيو او يا کسانو په انحصار کي پاته شوې ده. کتاب داستاني شکل لري چې مثبت رول لوبوونکي يې ملي څېره محمد اکرم خاکرېزوال ، نامتو مجاهد ملا نقيب اخند او احمد ولي کرزي دی. منفي رول يې د درانه والي صاحب شېرزي پر غاړه اچولی دی. دا په کندهار کي د (آی.سي.آر.سي) د کارکوونکي (ريکارډو) د وژل کېدو له کبله شېرزي ته دومره په غوسه ده ، چې که يې سړي ويني ورکړي څاڅکي به يې هم مخکي ته پرېږدي. نوموړې ښاغلي شېرزي پاکستان ته په جاسوسي کولو هم تورنوي او ملامتوي يې ، چې ولي يې په ولايت کي د علماوو د شورا مشر مولوي صاحب فياض او ملي څېره خاکرېزوال ووژل شول. په همدې اړه يې په متحده ايالاتو کي په څو_څو واړه لوړ پوړيو کسانو او غونډو ته ويناوي هم کړي دي.

خو حال دا چې د اوسني والي(ښاغلي اسدالله خالد) په دوران کي تر پينځوس زيات کاناډايي او څلور امريکايي سرتېري وژل شوي او په سلگونو ځانمرغه بريدونه تر سره شوي دي ، څو ولسوالۍ د طالبانو لاس ته ولوېدې ، د کمينونو ، ملي پوليسو ، ملي پوځ ، ملکي وگړيو ، ديني عالمانو او قومي مشرانو مرگ_ژوبله ، ورانۍ رامنځته کوونکو راکتونو او نورو داسي وړانکارو فعاليتونو شمېر خو لا تر اوسه چا ته نه دی معلوم! مگر موږ تر اوسه د دې کومه مقاله يا مرکه د دغه والي پر ضد نه ليدلې ، نه لوستلې او نه هم اورېدلې ده.

له والي صاحب شېرزي سره د دې شخصي دښمني تر دې حده رسېدلې ده ، چې ټولي پولې يې ماتي کړي دي. حتی د ملي څېرې حاجي لطيف شېرزي د شخصيت سپکاوی يې هم کړی دی. په داسې حال کي چې د افغانستان د اساسي قانون له مخي بايد د ټولو ملي څېرو درناوي وشي ، چې له همدې کبله که افغانان وغواړي ليکواله د محاکمې مېز ته هم راکشولاي شي ، تر څو د دغه جرم له کبله له ټول افغان ولس څخه بخښنه په وغواړي.

ليکواله بېله دي چې کوم ثبوت وړاندي کړي پر ښاغلي شېرزي تور لگوي چې په کندهار کي يې بيا رغونه نه ده کړې او که يې کړې هم ده نو يوازې يې تر خپلو قوميانو پورې محدوده ساتلې ده. زه وایم هر يو دي غښتلی شي د خپلو قوميانو په سيمه کي دي د بيا رغوني چاري تر سره کړي ، په کندهار کي د ده په شان نور لوي قوماندانان هم شته خو هغوي نه خپلو قوميانو او نه هم عام ولس ته د بيا رغونې په اړخ کي کوم پام وړ کار تر سره کړی دی. د دې خبري د رد لپاره بايد ووايو چې د کندهار ښار ټول سړکونه قبر کول ، د کندهار پوهنتون ودانۍ ، د عالي دارالمعلمين ودانۍ ، د کندهار د ټولو ليسو ودانۍ ، بابا صاحب زيارت ، شاه آغا زيارت ، ميا ه نور محمد صاحب زيارت ، اخند صاحب زيارت ، شېر سُرخ زيارت ، ذاکر شريف زيارت ، حاجي لطيف

شېرزي زيارت او پارک ، غازي پارک ، باغ پل پارک ، اوکاتا دوه لارې ، د کندهار د جشن سيمه ، د کندهار په ورزشي لوبغالي کې د سپورت آمریت ودانۍ ، منډيکک مانۍ ، نارنج مانۍ ، د کندهار ولايت مقام ودانۍ بيا رغونه او د داسې نورو زياتو عام المنفعه تاسيساتو بيارغونه چې هره پروژه ميليونه ډالره ارزښت لري ، آيا دغه ټول کارونه يې د بيارغونې پر کارونو نه حسابېږي او که يې دا هر څه خپلو قوميانو ته تر سره کړي دي .

حال دا چې ولسمشر کرزی شېرزي ته د بيارغونې بيلدور وايي ، چې ليکواله يې په خپل دغه اثر کې هم يادونه کوي . اوس خو شېرزي صاحب په جلال آباد کې دی ، هلته خو به يې کوم همقومي نه وي چې هغه نسبتاً وران ښار يې له کبله اوس د سيلانيانو په مرکز گرځولی دی . په داسې حال کې چې تر دې وړاندې په جلال آباد کې بل والي هم موجود و ، چې په دې اړخ کې يې هېڅ پام وړ گامونه نه دي اوچت کړي او همدارنگه په کندهار کې چې د ښاغلي شېرزي د وخت کومې پروژې روانې وې ، هغه د ده له تگ سره سمداستي ودرېږي ، چې په داسې حال کې به نو د نورو پرمختيايي پروژو د پيل څه هيله وشي ؟!

موږ افغانان د تاريخ په اوږدو کې دا تجربه لرو ، چې هر کله د کار سرې راپکښې پيدا شوي دي په مختلفو نومونو مو ټکولي دي . موږ خپل اتلان پېژنو او په دې اړه د بهرنيانو مهربانيو او لارښوونو ته کومه اړتيا نه لرو .

لکه چې وايي د نعمت قدر تر زوال وروسته معلومېږي ، خو کله چې شېرزي صاحب په کندهار کې و هېچا ته يې قدر نه معلومېده خو اوس هر څوک پوهېږي ، چې څنګه سړي يې له لاسه ورکړي دی ، خو بيا هم ډېر خوښ يو چې هغه زموږ د گران هيواد د يو بل کونج په ودانولو بوخت دی .

دغه اثر ټول تال ۳۶۳ پاڼې او ۳۴ څپرکي لري ، چې په دغو څپرکو کې يې څلور زموږ د هيواد تاريخ ته ځانګړې شوي دي . هغوي مو ځکه ونه ژباړل چې موږ د خپل تاريخ په اړه په خپل قلم خورا ډېر کتابونه لرو ، خو يو شی — چې بايد وويل شي — هغه دا ، چې ليکوالي په پوره ايماندارۍ سره د افغانستان تاريخ بيان کړی دی . پدې اثر کې د هغو ټکو د ژباړې څخه تير شوي يو چې ملي خپرو ته سپکاوي پکې شوي دي او نور چې هر څه په کتاب کې وه همدا اوس يې په خپلو لاسونو کې کوري .

بايد يادونه وکړم چې دغه کتاب يو ځل د ويسا ورځپاڼې له لارې په سلسله واره توګه د (مېراني جزا) په نوم هم خپور شوی دی .

د دې کتاب له خپراوي څخه مې په لندن کې خپل نژدې ملګري مارک خبر کړم او راته راويې لېږئ . چې مننه ترې کوم . که په کتاب کې کومې غلطۍ وي نو له درنو لوستونکو څخه به ډېر ادب هيله کوم ، چې راته په گوته يې کړي او په اړه يې بېخښنه راته وکړي ، ځکه وايي : (بنده تر خپله وسه پر دی !)

نور نو دا تاسو او دا هم کتاب ، هيله من يم چې د استفادې وړ مو وګرځي !

په سپېڅلې مينه ، ادب او درنښت

غلام ولي نوري

ځانمرګۍ بريد

(١٠٠٥٠٠)

د ځاګړيز سړک چې اوس جغل اندازي شوی د کندهار- هرات له لويې لارې څخه د کندهار ښار غرب لوري ته د ارغنداب په شنه سيمه د شمال په خوا کې جلا کېږي.

که تاسو مخ ته ولاړ شئ ، نو ډېرې هغه مېوه لرونکې ونې به چې خټين ديوالونه پرې پوښل شوي دي تر شا پرېږدئ. تر يو څه مزل وروسته دا سړک په شمال غرب لوري کې د هغې درې غېږې ته لويږي چې تر اوسه د روسي يرغلګرو د تشدد نښې نښانې پکې پاتې دي.

موږ په يو داسې کاروان کې سفر کاوو چې څراغونه يې لګېدل او پر سراسرې يې مړې او بلې کېدې. د پوليسو ټول شنو او سپينو پيکپ موټرونو يو تور واګون موټر بدرګه کاو په کوم کې چې د جنرال محمد اکرم ځاګړيزوال جسد پروت و. زه څو ساعته وړاندې ياد شوي موټر ته وروختم او د يو څه وخت لپاره د ځاګړيزوال جسد ته نژدې کېښاستم.

افغانان له خپلو مرو سره نژدې نه کېښي خو دا زما لپاره ډېره ګرانه وه چې له نوموړي څخه لرې و اوسم. دا دی ، ستا انډيوال. د اکرم ورور چې د ډېرې ژړا له کبله يې سلکۍ وهلې دا راته وويل او د ځاګړيزوال له مخ څخه يې توس لرې کړ او دده مخ يې رانکاره کړ.

آخر څه لامل شو چې دی يې وواژه ؟

څو دقيقې وروسته موږ د نوموړي مړی يو تور واګون موټر ته ور پورته کړ. د اکرم ورور کوربه توب کاوه ، خواشينو ساتونکو او غښتلي قبيلوي مشرانو کراکرار ژړل او د خپلو پکړيو شملي به يې سترګو ته نيولې وې. د پوليسو افسرانو چې پوليسي يونيفورمونه يې په تن وو ، په برنده کې د خلکو ليکې سره پورې وهلې تر څو د ځان لپاره د ناستې ځای پيدا کړي.

دوه کسان چې د بخي کونده ورسره وه يو ګلدان ته يې نژدې کېښودله. يو بل کس د غرمې د ډوډۍ په اړه خبرې کولې چې غرمه بايد څه وخورو ، خو يوه خواشينونکي ږغ نوموړی موږ او هر څه يې ورڅخه هېرکړل. د اکرم خواشيني ورور چې پر کور يې د غم تفر غوړېدلې و په ډېر ارمان ژړل او لاسونه يې د اسمان په لور د الله دربار ته نيولي وو او له ځان سره په پس پسي لکياو.

اکرم هلته يوازې و ، زه هم وروسته ورغلم او ور سره کېښاستم. د موټر د جټ لخوا مې کرمي احساسوله چې د موټر د ايرکنډېشن هوا يې هم ګرموله. ځاګړيزوال يوازې ښکارېده او تر توس لاندې ډېر کوچنی معلومېده. کله چې نوموړی ژوندی و د خورا ښه قد او اندام څښتن وو ، زه دده څنګ ته له دې کبله ډېره نژدې کېښاستم چې دا نا ځاپي يوازيوالی له ځان څخه لرې کړم.

دا يو ځان مرګی بريد و:

دا هغه څه و چې د اکرم د نامه له اورېدلو سره مې هر څه له لاسه ولوېدل. ځانمرګي بريدونه چې د يوويشتمې پېړۍ پديدۀ ده او دا پېړۍ يې سخته خپلې ، د نوم په اورېدو سره يې د نړۍ په

هر گوت کې سمدلاسه په سړي باندې د وېرې او ډار جال غوړېږي. دا ځانمرگی بريد په کندهار کې زما تر ټولو خوښ مسجد کې تر سره شو. دغه لرغونی مسجد د بازار په منځ کې په خټو سره ودان شوی چې څلور جگ منارونه يې د اسمان پر لور ختلي دي.

د کندهار والي چې په ډډ اواز او ماشوم غوندې په راډيو کې رښه وويل، چې دا بريد د يو عرب لخوا تر سره شو، چې موږ يې په اړه اسناد هم تر لاسه کړي دي. ده زياته کړه چې نښې نښانې داسې نښي چې يو ځوان هلک چې د پوليسو يونيفورم يې په تن و غوښتل يې د ځاکريزوال لاسونو مچولو ته ور تپت شي چې په همدې مهال کې يې ځان وچوو، خو کله چې لږ ساعت وروسته خلکو ته د ټلويزيون له لارې په مسجد کې د قربانيانو وضعیت وښودل شو حالت ډېر خراب و. هرې خواته سلگۍ اورېدل کېدې، د ماتو نښينو ټوټې، د بدن سوځېدلي غړي هرې خواته خواره وو، د کالو او وېښتانو له امله چې هرې خوا ته پراته وو يو وحشت خپور و.

وروسته يوه طبي ډاکټر وويل چې په پېښه کې تر شلو زياتو کسانو خپل ژوند له لاسه ورکړی دی او په درجنونو نور ژوبل شوي دي. نوموړي ډاکټر چې کومه شمېره رسنيو ته ورکړې وه سمه نه وه. په افغانستان کې د ريښتيا معلومولو لپاره بايد سړی ډيرې لارې چارې په کار واچوي تر څو حقيقت ځان ته معلوم کړي، خو موږ په دې خبر وو چې د عرب نوم له دغې پېښې سره هېڅ سمون نه خوري، خو اوس ددې وخت نه و چې سړي دې دغه گنگوسي رد کړي وای.

اوس زموږ د خوځېدنې وخت رارسېدلی و، د کندهار ښار هغه سړک چې موږ پکې تېرېدلو **زموږ د هرکلي لپاره** له خلکو څخه ډک و. پر هغه دورن سړک باندې چې موږ پرې يو خټين کلي ته روان وو، خلکو په لاسونو ښورولو زموږ هرکلی کاوو. ټول خلک زموږ د کاروان د تېرېدو پرمهال چوپه خوله د سړک يوې او بلې غاړې ته ولاړ وو او موږ ته به يې کتل. چپ لوري ته به گرځېدو سره موږ د ارغنداب له سيمې څخه ووتلو.

ملا نقيب او کسانو يې چې لوی کميسان يې په تن او پکړۍ يې تړلې وې، په خپله سيمه کې يې زموږ د بدرکه کولو لپاره د لارې په اوږدو کې کتارونه جوړکړي وو. زه د کاروان په منځ کې وم، تر کړکۍ چې مې بهر وکتل ټول خلک تلولي تلولي کېدل، هر موټر چې به له ملا نقيب څخه تېرېده، ده به لاس ورته ښوراو. ملا نقيب چې يو تکړه جنګيالی دی او د افغانستان له جنوب څخه يې سړي لښکرې په وتلو اړ کړي دي د لاس په ښورولو يې له هغو ټپونو څخه درد حسوي، چې د نوموړي پر اوږو پروت وو.

له سرو لښکرو سره د جگړې په ټوله موده کې اکرم دده يو وتلی قوماندان و.

زموږ له تېرېدو سره سمدستي دوی هم په موټرونو کې سپرېدل او موږ يې د شا لخوا بدرکه کولو. د غرونو په منځ کې پر يوه سړک، چې جغل ورباندې اچول شوی و تر سفر وروسته مو يوه طبعي منظره ولېدله دا له خټو څخه جوړ يو کلی و. موږ خپل موټر په يوه گوښه کې ودر او، يوکوچنی مېز او چوکۍ د ښوونځي د باندې ديوال ته اېښودل شوي وو. د ښوونځي دغه خاورين غولۍ په غاليو فرش کړای شوی و او شاوخوا ته يې کوربچې (توشکې) اوارې وې او د سر له پاسه د گرمي د مخنيوي لپاره خيمې ځورنده شوې وې.

د اکرم ورور لږې په يوه کونج کې ما ته د کښېناستلو لپاره اشاره وکړه ، زه هم تر غاليو ورواوښتم او ورغلم ، خو هلته زما لپاره يوه دقيقه تېرول هم ډېر گران و ، ځکه چې زه هلته يوازې وم . ما دغه ځای سمدستي پرېښود او هغې دروازې ته نژدې کښېناستم ، چې خلک به دغه ځای ته پرې راننوتل . ما د اکرم د ورور تر شونډو لاندې هغه خبره واورېده ، چې ويل يې په لاره کې ناسته يې چې زه هم پرې پوهېدم ځکه ، چې هر څوک به دلته راته نو لومړی به يې پر ما سترگې لگېدلې ، خو دا داسې وخت و چې ما بايد هيڅ نه وای اورېدلي .

په افغانستان کې ښځې په جنازو کې گډون نه کوي خو زه دلته يوازينۍ ښځه وم او هغه هم بهرنۍ . ما ځاکي پتلون اغوستی و او په خامکي شال مې د سر وېښتان پټ کړي وو . ما هغو غښتلو خلکو ته کتل چې په يوازې سر به يې د دوو نفرو کار کاوو . نور نو دا د کندهار ښار نه و ، دا د خاکرېز ولسوالي وه ، په محافظه کاره هېواد کې د يوې غونډۍ پر سر تر ټولو محافظه کاره کلی ! دا يوه معجزه وه چې ما ته په دغو مراسمو کې د گډون اجازه راکړل شوې وه ، له همدې امله مې د اکرم له ورور څخه په ټيټ ږغ مننه وکړه .

د ښوونځي انگړ وار په وار له خلکو څخه ډکېده ، خلکو کوښښ کاوو ، چې پر کورچيو باندې د ځان لپاره ځای پيدا کړي . زه بېرته خپل کونج ته راستنه شوم ، د اکرم ملگري شاوخوا راباندې راغونډ شول چې په هغوی کې يو تجار او د سپين بولدک امنيه قوماندان هم شامل و . زموږ د خبرو تر پيلېدو لږ وروسته د اکرم ورور ، د اکرم باډيکارډ او موټر چلوونکي ور وبلل چې په همدې سهار يې اکرم هغه مسجد ته رسولی و چې دغه چاودنه پکې رامنځ ته شوه . د پوليسو په جامه کې يو ځوان چې زموږ په دايره کې يې زنکونه لکولي وو او سترگې يې کښته اچولي وې د خپلو سترگو ليدلي حال دا سي بيان کړ :

يو نفر له مسجد څخه را ووت ، د سړک هغې بلې غاړې ته پورېوت ، بېرته چسپ راوگرځېد او مسجد ته يې وکتل چې په همدې مهال کې چاودنه رامنځ ته شوه . د حيرانۍ ځای داو چې تر چاودنې سمدستي وروسته نوموړی کس له نظره غيب شو . ما هغه هلک ته وکتل او بيا د اکرم ورور ته چې پوه شوم چې موږ بايد يو څه وخورو . ياد مې دې چې موږ يو څه وخوړل ځکه چې دا يو مجبوريت و . دا د افغانانو کلتور دی ، چې خپلو مېلمنو ته دودۍ او چای ورکړي ، که څه هم د دوی کوچنيان وري پاتې کېږي .

ياد مې دې چې يو کس له دې امله خپل ځان ملامتاؤ ، چې ولې يې له ځان سره د برېښنا لپاره د جنراتور د راوړلو فکر ونکړ . ياد مې دې ، چې د گازو د ډبو په لگولو سره توره شپه رڼا شوې وه . په ياد مې دې ، د اکرم ورور چې لاسي څراغ يې په لاس کې و موږ يوه خاورين کور ته بدرگه کولو . په دغه سړای کې هر چېرې وچ واښه تر سترگو کېدل ، چې د خوب لپاره کټونه ترې جوړ شوي وو . په همدې سړای کې يوه زېږخانه وه چې چټ يې له وچو وښو څخه ډک و . زېږخانې افغانان ددې لپاره جوړوي چې د مرگونې گرمۍ په وخت کې له گرمي څخه په امان وي .

ډېرو خلکو ماته خپلو کورونو ته د تک بلنه راکړه تر څو د دوی له زنانه وو سره و اوسم ځکه زه بايد له نارينه وو سره نه وای ويده شوې ، خو زه د يوې بې کسې په شان د اکرم په هغو

باديکارانو پسې نښتې وم چې زما او اکرم تر منځ به سخته مناقشه روانه وه ، دوی به د چای یا انګورو راوړلو په خاطر خوني ته په ډېر درناوي راننوتل .
ما له دوی څخه وپوښتل ، که ددې پرځای تازه هوا او د ستورو رڼا ته پرېوزو کومه خبره خو به نه وي ؟

زما ملګرو په خوش طبعي سره وويل: موږ يوازې نه يو ، له موږ سره يو سوداګر دی ، د اکرم يو چابک او مخلص دوست او د کابل د پوليسو د جنايي څانګې يو پلټونکی افسر دی چې زما په وړاندې به يې همېشه خنډونه جوړول . ده ويل چې دا يو ځانمرګی بريد و او دا کيسه به يې داسې کوله چې له ځانمرګي بريد سره يې جوړه کړي . نوموړي ويل چې د مسجد فرش نه دی غاړ شوی . ده همدا خبرې په ځاګرز کې هم خلکو ته کولې . افسر زياته کړه چې هغه ځای په بشپړه توګه اوار و ، په همدې حال کې به يې کوبښن هم کاو چې څوک يې مخالف واقع نه شي او ددې هيڅ امکان نشته چې په هغه فرش کې دې بم ايښودل شوی وي . هغه عسکر چې زموږ په دايره کې يې زنګونه لګولي وو ، د نوموړي خبرې رد کړې او بيا يې ماته د تائيد په نظر وکتل ، ما هم د عسکر تائيد وکړ .

په دې سره مو پلټونکی افسر ډېر شرمندګر .

د هغه د نه صداقت او بې کفايتۍ له کبله ما پر هغه ټوله شپه لعنت وايه . باديکارانو په همدې خاورين کور کې له وښو څخه د کتونو په جوړولو پيل وکړ . دوی د خپلو ځانونو لپاره د دروازې مخې ته د خوب لپاره ځايونه جوړ کړل . يو څه هاخوا ته يې زما لپاره يوه جيتايي (پوزي) وغوراو او د پښو کوربچه او بالښت يې پرې هوار کړل . په همدې شپه هيچا سم خوب ونکړ او يوازې ښه راغلي هم د سړي ټوله خواشينۍ نه شي لرې کولای . سبا به هم له نن ورځې څخه کوم ځانګړی توپير ونه لري او د نن ورځې په شان به ډېره خواشينونکې وي .

ما په اسمان کې رڼو ستورو ته کتل چې ځل ويل کېدل او کهکشان ته چې په اسمان کې لکه د وريځې په شان غزیدلی و . ما خپل تلنک د يخنۍ له کبله تر ځان لاندې کړ . زه نوره ارامه وم خو فکر مې کاو چې سبا به هم د نن په څېر د ويراو ماتم فضا خپره وي . ما يوه ژوره ساه واخيستله او له ځان سره مې وويل: نن خو د همېش لپاره راڅخه جلا کېږي .

يو نفر را ږغ کړ ، که گورم يو کس چې د چای تر موز او ورسره پتنوس د بورې او پلمېټو قنداني ، گيلاسونو ، قاچوغې او څلورو ډوډيو سره راغی . موږ ټول سره يو ځای شوو ، د ساتونکو پر تنګاچه تر کښېناستو وروسته مو دسترخوان وغوراو . ما خوږې چايي پر سر پورته کړې چې ويې سوځولم ، د چايو دغه گرمي مې په ټول بدن کې حس کړه خو تېره شپه مې څه نه و خوړلي . تر دې وروسته بايد موږ روان شوي وای

ځينې خلک په خپلو موټرونو کې تلل او ځينې پر هغه دورن سړک پر پښو روان وو . موږ د يوې تپې بغل ته غلي کښېناستلو او زما وفادار ملګری کریم هم زما څنګ ته ناست و .

د جنازې د لمانځه وخت راوړسېد ، ټولو خلکو د لمانځه لپاره کښې جوړې کړې وې او خپل پتوګان يې مخ ته غوړولي وو . په سيمه کې نژدې کوم ديوال نه و ، يوازې اسمان ، باد او جګې

غوندې ښکارېدې. زموږ مخ ته درې جسدونه پراته و ، چې د تيرې ورځې په پيښه کې د اکرم په شمول درې کسه وژل شوي وو ، چې هغه نور دوه يې ما نه پېژندل.

دا نور دوه جسدونه د اکرم د ورېرونو وو (ژباړن).

دوی پر تور رنگه کتونو ايښودل شوي وو. د اکرم توس هم بدل شوی و ، يو توکر چې په طلايي رنگه تار پرې د سپيڅلي قران کريم اياتونه ليکل شوي وو اوار شوی و.

خلکو هر ځای ليکې جوړې کړي وې ، د ډېرې گرمۍ له کبله به يې توکران د پکې په شان پر ځان وهل. د ډېرې تودوخې له امله له جسدونو څخه هم بوی راته. موږ ته د يو څو مهمو کسانو د راتګ په خاطر د انتظار کولو وويل شول. په راتلونکو کسانو کې نه ولسمشر کرزی و ، نه د کورنيو چارو وزير علي احمد جلالي ، نه له کابل څخه کوم لوړ پوړی چارواکی ، نه کوم امريکايي چارواکی چې اکرم به د ستونزو په له منځه وړلو کې ډېره مرسته ورسره کوله او نه هم هغه ژورنالستان چې له اکرم سره به يې همېشه مرکې کولې ، خو په راتلونکو کسانو کې يوازې د ده قومېان او د مزار شريف خلک و. له مزار شريف څخه ټول خلک سهار راوړسېدل ، چې په هغوی کې تنګ سترګي او شکېدلې وېښتان لرونکي ازبکان ، پارسي ژبي تاجکان او د شمال پښتانه وو. دوی ټولو له اکرم څخه د هغې سولې د راوستلو له امله مننه کوله چې ده په دغه جنجالي او ويشل شوي ولايت کې راوستي وه. اکرم په سيمه کې ټول بېلابېل کسان سره يو ځای کړل او د هغوی تر منځ يې يووالي ټينګ کړ.

په راتلونکو کسانو کې د کندهار والي گل اغا شېرزي هم و ، زه په دې ډېره حيرانه وم چې ايا د شېرزي به هم په دغه مړينه خوا بده شوې وي.

په کندهار کې د شېرزي په مخ کې خنډ يوازې اکرم و او ده غوښتل هغه له مخې لرې کړي. خو اوس موږ څنگه کولای شو چې هغه دلته ومنو؟ دا د افغانانو څنگه کلتور دی چې خپل قاتل ته په خپل کور کې پناه ورکوي او د هغه احترام کوي.

يو نفر په غوسه ماته را ږغ کړ او اشاره يې راته وکړه چې چپه شه. ما ځواب ورکړ چې څه دي؟ بل نفر د لمانځه اشاره راته وکړه چې چپ شه موږ لمونځ کوو ، زه ډېره خجله شوم او ځان مې د نارينه و له کتار څخه راوويست ، ځکه چې د ښځې گډون د جمعې په لمانځه کې د نورو لمونځ فاسدوي او خدای دغه لمونځ نه قبلوي ، نو ځکه دغه نفر پر ما په تونده لهجه او سپکوونکې توګه نارې وهلې. ما هغه ځای پرېښوده او په يو تور خالي موټر کې کښيناستم ، چې په موټر کې د وينو يوه لويه ټپله ښکارېده.

تر لمانځه وروسته زه بيرته راوګرځېدم ، دا هغه مهال و چې د اکرم جسد د ښځېدو په حال کې و. دوو کسانو ډېر سخت کار کاوو او بنا غوندې ښکارېدل په اکرم پسې يې خښتې ايښودلې. زه هم وروړاندې شوم او يوه لويه خښته مې ورکړه ، کله چې دوی د خښتو ايښودل پای ته ورسول يو ځوان هلک چې بېلجه يې په لاس کې وه قبر ته د خاورې په وړ اچولو پيل وکړ. د قبر تر بشپړېدو وروسته موږ د کابو په ټولو پيل وکړ تر څو ترې د قبر په منظمولو او خوندي ساتلو کې استفاده وکړو.

يو کس د قبر په سر او پای کې سوري وکيندل او هغه ريښکۍ (له کفن نه خلاصې شوې اوږدې ريتاړې) يې پرې وغوړولې چې د خاکرېزوال جسد پرې تړل شوی و. دا کار هم تر سره شو، اوس نو هغه شېبه وه چې اکرم يې د تل لپاره له موږ څخه جلا کړ، ما د ده له قبر څخه يو کانی راواخيست او په خپل جيب کې مې واچاوه.

جنرال محمد اکرم خاکرېزوال ۴۶ کلن و. نوموړی دوه مياشتې وړاندې پلازمېنې کابل کې د امنيه قوماندان په توگه ټاکل شوی و، چې په کندهاري ولس کې د خورا زيات نفوذ او مېنې څښتن و.

اکرم د افغانستان په چارواکو کې چې ما ورسره پېژندل تر ټولو وړ کس و. نوموړی زما ډېر نژدې دوست و. زه نه پوهېږم چې د نوموړي قاتلين به پيدا کړم که نه، خو پوره او تر وروستۍ شېبې به خپل کوښښ وکړم.

په خدای قسم پوره کوښښ به وکړم.

ښکاره به کړم چې په دغه پېښه کې چا لاس درلود او چانه.

د پرېکړه کوونکو شېبو انځورول (د نويمو کلونو شفه تر ۲۰۰۱)

کله چې اکرم د ۲۰۰۵ ميلادي کال د جون پر لومړۍ نېټه ووژل شو، زه په کندهار کې اوسېدم. تر همدې مهاله مې په کندهار کې څلور کاله تېر شوي و، چې ډېرې ناخوالې راباندې تېرې شوې اوځينې مهمې پېښې مې وليدلې.

زه دلته د ۲۰۰۱ م کال په وروستيو کې (National Public Radio) نېشنل پبلک راديو د خبريالې په توگه را ولېږلم. زما راتگ تصادفي و، خو نصيب په سرې نورې کانې کوي داسې چې زه يې تر ډېره وخته پورې دلته پاته کړم.

څو کاله وړاندې مې خپل ماښامني گېراکان د نېشنل راديو په اورېدونکو بدل شول. ما د کوچو په يو دوکان کې کار کاو تر هغه وروسته مې د ژورناليزم په ښوونځي کې داخله واخيستله. ان پي_ار يوه ملکيه ښه معتبره راديو وه، چې د ملکي خلکو لکه تاسې او يا تاسو ته ورته کسانو په مالي لگښت چلېدله. دا د ټولنې لپاره د خبرونو تر ټولو ښه او غوره سرچېنه وه چې تر ټولو ژر ما ځان پکې پيدا کړ. خو کله چې ما دوکان کاو، حتی دا تصور مې لا نه شواى کولای چې يوه ورځ به زما پر دغه بکس راووزي، خو تر گړېد ښوونځي وروسته مې خپله لار د ژورناليزم پر لور ور سيڅه کړه.

د نوي يموکلونو په وروستيو کې مې له پاریس څخه د ان پي_ار لپاره خبرونه برابرول. تردې وروسته بالکان ته ولاړم، له هغه ځايه مې د خپل شويو خلکو په اړه خبرونه چمتو کول چې د رنک شوي کمونيستي وحشي زاړه پالو څخه يې د خلاصون هڅې کولې. له هغه ځايه مې په هاک کې د جنګي جنايتونو د محاکمې خبرونه تر نړيوالو ورسول. خو کله چې هغه شخړه په ۲۰۰۰ م کال کې پای ته ورسېده، ما يو ځل بيا خپل ځان په پاریس کې پيدا کړ چې له هغه ځايه مې د خورو په اړه راپورونه برابرول. تر دې وروسته د ليونۍ غوا کېسې وې چې د هغه لپاره زه سلا خانې ته هم ولاړم. له دې ټولو سره سره چې بيا هم دې نړۍ ته څيره شوم نړۍ پر بل لوري روانه وه. له ما سره دا فکروچې ولې خلک د عدالت، ښوونې او روزنې، ښه ګاونډيتوب، خوشحاله ژوند او د انساني کرامت د ساتلو لپاره هڅې نه کوي ددې پر ځای چې د ځان غوښتنې عنصر غښتلی کړي، خو اوس دا ټول برعکس روان وو. داسې ښکارېده لکه امريکا اواروپا چې ډېراساسي شيان تر شا پرېږدي. همدا و چې د سېپټمبر د يوولسمې پېښې نړۍ سره ولږخوله.

دا هغه څه وو چې ما يې فکر کاو.

د نورو په شان ما ته هم دا پېښه د ډېرو غمېزو پيل ښکارېده. کله چې زه هم د هغو ميليونونو کسانو په ليکه کې ودرېدم چې دغه لوی بلډينگونه څنګه يو په بل پسې را نسکور شول او خلکو يې په ډېره بې وسۍ او خواشينۍ سره د هغوی ننداره کوله، نو دا راته څرګنده شوه چې

موږ يوه نوي پړاو ته ور دا خليرو. دا يوه له هغو لحظو څخه وه چې زموږ د پېړۍ برخليک يې وټاکه او هغه پړاو وو، چې تاريخ يې بايد يو بېل لوري ته سوق کړی وای. د سپټمبر يوولسمه پر ما هم بې اغېزې نه وه. ما خپل ځان د پېړيو زور د فرانسې د ملي پوليسو په مرکز (نوټرډم کتيډرال) کې د مراسمو په تر سره کولو کې وموند. ما بايد له هغه ځای څخه راپور ورکړی وای، خو د ډېرې ژړا او وېرې له امله مې له بدن څخه دا شيمه وتلې وه چې زه دي خپلې اوښکې پاکې کړم او مېکرافون مې را اوچت کړم.

زه د فرانسې له خلکو څخه زياته مننه کوم چې هغوی زموږ سره خپل ملګريټوب او خواخوږي و ښوده. د دوی نر او ښځې به په ورځو ورځو د امريکا د سفارت مخې ته ولاړ وو، تر څو د امريکا له خلکو سره خپله همدردی وښيي. په همدغو ورځو کې به د فرانسې د نر او ښځو تر منځ همدا مسئله مطرح وه او خلکو به د امريکا په اړه فکر کاوو.

دا ټکان ممکن د امريکا متحده ايالات راوښی کړي او موږ به يو څه کولو اړ باسي. دا شايد موږ په هغه څه کولو مجبور کړي چې موږ يې لا پخوا د تر سره کولو خبر ور کړی و. د انساني ارزښتونو قهرمان، په حکومتونو کې يو مثال او د خلکو روزونکي اوس د ځان د خلاصون لپاره هلې ځلې کولې.

که هر څه و د سپټمبر يوولسمې پېښې ته غبرګون ښودل پر ما بې اغېزې نه و. د خلکو په ذهنونو کې د امريکا په اړه نويو پوښتنو ځای موندلی و. دوی به يو تر بل برېښناليکونه سره تبادله کول، بيا به يې خپلو ملګرو ته په لور اواز لوستل او له نابلدو کسانو سره به همېشه په همدې اړه بحثونه روان وو. خو د دې ټولو پايله دا راووته چې نړۍ اوس پر دوه بلاکه سره وېشل کېدای شي: چې يوه اړخ ته يې غرب او بل اړخ ته يې اسلام چې په ناڅاپي توګه را څرګند شو او هغه خاليګاه يې ډکه کړه چې د شوروي اتحاد لخوا تشه پاته شوې وه.

دا زما لپاره څرګنده وه چې د القاعدې د پلان جوړوونکو هدف يوازې د دغو دوو ودانيو نړول نه و، بلکې دوی کوښښ کاو چې نړۍ پر دوو برخو ووېشي او د تمدنونو تر منځ ټکر رامنځته کړي.

زموږ مشرانو هم هغوی ته د ځواب ورکولو لپاره لستوني راپورته کړي وو.

ما فکر کاو، چې ايا دغه بې تر ټولو سمه لار ده؟ ايا موږ ښه کار کوو؟

ايا دغه بې تر ټولو ښه لار ده؟

زه خو فکر نه کوم چې دابه يې سمه لار وي، زه د تمدنونو تر منځ پر ټکر هم باور نه لرم. زه پدې باور یم چې د نړۍ په هر ګوټ کې چې انسانان ژوند کوي، يو شانته هيلې او ارزوګانې لري او د ټولو انسانانو تر منځ اساسي ارزښتونه سره شريک دي. نو په کار ده چې هغوی په اصلي لوري اداره شي.

ما زما د ان پيـار مسئل ته تيلفون وکړ، هغه ته مې وويل که چېرې تاسو ماته اړتيا لرئ، نو زه له تاسو سره یم. زه هم غواړم خپله برخه ترسره کړم. خو بالاخره ده زه د پاکستان

دکوټې ښار ته را واستولم. دا هغه ځای و چې ما غوښت. دا په ټول پاکستان کې تر ټولو محافظه کار ښار او د طالبانو اصلي مرکز دی. له همدې کوټې څخه په ۱۹۹۴ م کال کې طالبان را پورته شول ، د کندهار شا وخوا سیمې یې ونيولې او بیا یې اسلام په خپله خوښه د خپلې راډیکالي نظریې د خپرولو لپاره ترجمه کړ. څو کاله وروسته اسامه افغانستان ته راغی. له طالبانو سره یو ځای شو او طالبانو ته به یې د افغانستان د نیولو لپاره مالي او نظامي مرستې برابرولې. طالبانو دغه مېلمه ته په افغانستان کې یو خوندي جنت برابر کړ او له همدې ځایه اسامه خپل د القاعدې جال پیاوړی کړ. کندهار د طالبانو او القاعدې په مرکز بدل شو. طالبانو له شمالي ټلوالې څخه د هیواد زیاتره سیمې ونيولې او هغوی یې د هیواد په شمال کې یوه کونج ته تېل وهل. نو له همدې امله د سپتمبر له یوولسمې وروسته د امریکا ډېر بمونه پر شمال واورېدل.

د خلکو لپاره دا ډېره حیرانونکې وه چې ژورنالیستان له شمال څخه داسې راپورونه مخابره کوي چې ځایي خلک امریکایانو ته خورا تود هرکلی وایي او هغوی خپل ازادي بڅښونکي بولي ، خو په جنوب کې بیا د جگړې تر پیلېدو وروسته امریکایي پلان جوړوونکو غوښتل چې دلته هم همداسې یوه سناریو پلي کړي. دوی دلته هم د شمالي ټلوالې په شان ځایي جنګیالیو ته اړتیا لرله تر څو د امریکایي بمباریو ملاتړ وکړي.

خو په جنوب کې د داسې یوې ډلې پیدا کول کران کار و ، ځکه چې دا ځای د القاعدې او طالبانو مرکز و.

یو شی باید له یاده و نه باسو چې کندهار د افغانستان لومړنی مرکز و او اوس هم د افغانستان د ملاد تیر حثیت لري.

زه کوټې ته د ۲۰۰۱ م کال په وروستیو کې راوړسېدم. زه په دې فکر کې وم چې ایا په داسې یو ځای کې به د امریکایي ژورنالیستي لپاره ژوند کول اسانه وي ؟

ستونزه یوازې دا نه وه چې موږ په یو دغسې چاپېریال کې ژوند کاوو ، بلکې راپور لېږنه خپل هیواد ته او بیا په هغوی منل ډېر سخت کار و.

دا زما په مسلک کې تر ټولو سخته موده وه.

زما یوه ملګري د هغو نظریو یو لست راښکاره کړ چې د هغه د مشر له خوا رد شوی وو. زما ملګری چې ډیولېټزر (Pulitzer) جایزې ګټونکی و ، شکایت راته وکړ چې دغه کسان د هر راپور منلو ته نه دي تیار. دوی لا وړاندې مسائل په ګوته کړي دي چې موږ باید د هغه مطابق راپورونه چمتو کړو. د سي_ان_ان یوې ویاندي را ته وویل چې ما ته لا له وړاندې به لیکلي ډول ویل شوي چې د ملکي وګړو د مرګ ژوبلې عکاسي به نه کوې.

د ۲۰۰۱ م کال د نومبر په نیمايي کې مې د کوټې په سرینا هوټل کې د بي_بي_سي ادم بروکس په یاد دی چې د کابل تر نیولو وروسته یې خپل د ماربل مېز په سوک وواهه تر څو خپل مشر پدې راضي کړي چې کندهار لا تر اوسه نه دی تسلیم شوی.

خو ان_بي_ار راډیو د نورو ارګانونو په شان له سانسور څخه خلاصه وه.

ما يو راپور ور ولېږه چې په هغه کې د ملکي وگړو د مرګ ژوبلې يادونه شوې وه چې په هغه سره زما راپور ډېر کره توب پيدا کړ او زما مشر هم زما څخه ملاتړ کاو. په هغه راپور کې ما له افغان مهاجرو سره مرګه کړې وه ، ما به هره ورځ له افغان مهاجرو سره مرکې کولې ، د هغوی ټولو زړونه په هيواد د چاودنو ، بمونو او مرګ ژوبلې څخه لا د څو لسيزو را په دې خوا بد شوي وو. هغوی بمونه د هيواد د وړانې اصلي لامل بلل او د ټولو په سترگو کې وېره له ورايه ښکارېدله. هغوی ټول په رواني ستونزو اخته وو او د راتلونکې لپاره يې هيڅ هيله نه لرله.

که څه هم د امريکا بمونه ډېر دقيق و ، خو بيا به يې هم ملکي وگړو ته مرګ ژوبله اړوله. هغوی به ولسمشر بوش ته د دوی پر هيواد د بمباريو د درولو لپاره د لوی څښتن نوم شفيع کاوو. د هغوی دغه زاری تمثيل نه بلکې واقعيت و.

دا ډېره مهمه وه چې امريکايان ددغې جگړې په رواني اغېزو پوه شي. دغې جگړې ډېرې بدې رواني اغېزې لرلای شوای. په همدې سره د ايډيالوژيکي غورځنگونو لکه القاعده ايډيال نور هم غښتلی کېده.

همدا ډول به ما د راپور جوړونې لپاره په کوټه کې له روغتونونو څخه ليدنه کوله چې په هغوی کې زيات شمېر ناروغان ماشومان وو.

له همدې امله مې د خپل راپور د پيل لپاره يو کوچنی و ټاکه ، په همدې وخت کې ډاکټران ددغه هلک د کتلو لپاره را روان و ، د هغوی کار ما ته د دې زمينه برابره کړه چې د هغه اواز د راډيو لپاره ثبت کړم. دغه ماشوم ډېر بد ژوبل شوی و ، زه په دې ډېره حيرانه وم چې هغه له کندهار څخه تر کوټې پورې څنګه ژوندي رارسېدلی دی. په داسې حالت کې دا زما لپاره ډېره بده وه چې خپل ځان سانسور کړم.

ما د هغه ملا وکتله چې د ژور ټپ له امله يې ور گندلې وه. تر همدې ټپ لور يې يو بل لوی زخم هم په ملا کې درلود. زما دغه راپور ته د اورېدونکو عکسل العمل د سپکاوي او رتنې تر کچې پورې ورسېد.

يوه وويل ، د ډېرې خواږدۍ له امله مې موټر د سړک غاړې ته ودراو ، نژدې و چې استفراق وکړم ، خو له دې ټولو شيانو سره سره زما مشر ما ته څه و نه ويل ، خو د کابل او کندهار تر رانسکورېدلو وروسته مې غوښتل چې واشنگټن ته د سيمې په اړه سم راپورونه ورکړم. تر دې وروسته زه هم په هغه برخليک اخته شوم چې د بي_بي_سي ادم بروکس په سرينا هوټل کې د خپل مشر لخوا اخته شوی و او هغه مې ورته ډباوو.

د ان_پي_ار د رهبرۍ يوه لوړ پوړي کس چې زه هغه ته په ډېر احترام قايله وم ، په برېښنا ليک کې ما ته وليکل چې زه نور ستا په کار باور نه شم کولای. نوموړي زه له دې امله غندلم چې ته خو بېخي د طالبانو په شان راپورونه چمتو کوې ، ده زياته کړې وه ، کله چې کندهار لا نه و تسليم شوی او ادم بروکس د هغې سيمې کوم انځور وړاندې کاو ، ډېر د ستاينې وړ دی. ده ليکلي و چې په راپور کې ستا ټولو سرچينو د اسامه د کسانوسره تړاو درلود. دا هغه وخت و چې طالبانو

واک خپلو سيالانو ته بايللی و او هغوی د خوښۍ ورځې او شپې لمانځلې. په همدې راپور کې ما د لارې له يو ډرپور سره مرکه کړې وه چې له کندهار څخه يې پاکستان ته انار بار کړي وو. په داسې حال کې چې د افغانستان په اسمان کې پر طالبانو او اسامه اور بل وي ، نو ايا په دغه حالت کې به يوازې په طالبانو پورې تړلي کسان تښتي او که به کليوال هم ور سره وي ؟ ايا امريکايانو ته د طالبانو او اسامه تر منځ توپير نه و ؟

کندهار ته روانېدل (نومبر ۲۰۰۱)

ضابط اکرم له پوليسو اکاډمۍ څخه د بریدمن په رتبه فارغ شو. په کويته کې د هغه کور زما د اوسېدلو له ځای څخه څو سرکه ها خوا و. په دې ورځو کې دلته داسې شور مامور و لکه ټوله نړۍ چې پاکستان ته راغلې وي. دغه لوی ښار چې افغان مهاجرو پر سر اخیستی دی، له څو کالو را په دې خوا اکرم هم دلته مېشت و. ددغو افغان مهاجرو په منځ د افغانستان راتلونکي ولسمشر کرزي هم ژوند تیروي. اکرم ډیر مفلس و، د هغه مېرمن، لور او زوی د افغانستان په خاکړېز کې و، ده دومره څه نه لرل، چې هغوی ته یې ور واستوی. کله چې طالبان د کندهار تر دروازو ورسېدل، اکرم د خپلې قبیلې له مشر ملانقیب سره مخالفت وکړ.

د ۱۹۹۴ م کال د دوبي په وروستيو کې ملانقیب د طالبانو پر مخ د کندهار دروازې پرانیستي. اکرم ددې کار مخالفت وکړ او په همدې سره د الکوزو د مشرانو مجلس څپانده شو. اکرم او ملگرو یې د طالبانو سره په هلمند کې مقاومت وکړ، خو هلته یې هم ماته وخوړه. په همدې سره نو اکرم د خپل پلرني ټاټوبي جنوب څخه پیراره شو. اکرم د شمال پر لور ولاړ، هلته د طالبانو د مخالفې ډلې له افسانوي مشر مسعود سره یو ځای شو. تر هغه وروسته اکرم ایران او بیا د پاکستان پښتون میشتې سیمې کوټې ته ولاړ. د اکرم لپاره هم د سپتمبر یوولسمه د ټوپک د بیا را اوچتولو پیلامه وه. دا وخت د طالبانو د غورځنګ زوال هر چا ته له ورايه ښکارېده.

د امریکا حکومت ډیر چټک و. د سي-آی-ای ایجنټان لا له وړاندې د پیسو له بکسونو سره په شمالي افغانستان کې ځای پر ځای شوی و، تر څو د ځان لپاره ایتلافیان راوینسي او نور غړي یې د جنوب لپاره د پاکستان کوټې ته رالېږل شوي و. د کوټې پښتون اباد سیمه کې چې د طالبانو د جلب مهم مرکز و، د طالبانو تر څنګ د بشري ادارو مشران، پخوانۍ سیاسي څېرې او مقاومت کوونکي لکه اکرم ټول یوځای اوسېدل. د سپتمبر تر یوولسمې وروسته امریکایانو دغې سیمې ته پام واړاوه او په خلکو پسې به ګرځېدل، او د طالبانو د ماتولو لپاره به یې ځان ته ملګري پیدا کول. ددغه مقاومت لپاره دوه ډیر پیاوړي کانديدان ډیر ژر را څرګند شول، چې یو یې هم حامد کرزي و. د کرزي پلار د افغانستان په طلايي دوره کې یعنې له ۱۹۷۰ ز کاله تر کمونستي کودتا وړاندې د افغانستان د ملي شورا ویاند و. دویم کانديد گل اغا شېرزی و، چې په دوه نویم کال کې د کندهار والي او د اکرم په هدیره کې را څرګند شو.

امريکايي پلان جوړوونکو دواړو ته زرغون څراغ روښانه کړ ، چې له دې څخه يې موخه له طالبانو څخه د دوی د مهم مرکز کندهار لاندې کول و. داسې چې کرزی بايد د افغانستان داخل ته تللی وای ، د کندهار په شمال کې يې خپل ملګري راټول کړي وای او له هغه ځای څخه يې د طالبانو پر ضد د کندهار پر لور حرکت کړی وای.

کل اغا شېرزي هم بايد خپل جنګيالي راټول کړي وای او له جنوب څخه مخ د کندهار ښار پر خوا ور روان شوی وای.

لومړی کرزي اکرم کور ته ور وباله. دا تر امريکايي بمباريو د يوې يا دوې ورځې وروسته خبره ده. کرزي او اکرم دده د کور په دويم پوړ کې په يوه خوندي ځای کې مجلس درلود ، کرزي اکرم ته وويل ، چې موږ افغانستان ته ځو ، نو ته بايد خپل جنګيالي سره منظم کړې.

په افغانستان کې هر څوک خپل ځان ته شخصي اردو لري ، له همدې کبله هر قوماندان خپل ملګري راغونډ کړل. کرزي اکرم ته درې سوه زره پاکستاني روپۍ ورکړې او ور ته ويې ويل ، چې دغه روپۍ له هغو قوماندانانو سره شريکې کړه ، چې له موږ سره ملګري کېږي او نورې خبرې به وروسته سره کوو.

اکرم هم خپل ټول توان د همدې کار لپاره په کار واچاوه ، خو ناڅاپه کرزی د اکرم له خبرولو پرته افغانستان ته ولاړ. اکرم پر تش ډاک پاتې شو. وروسته شېرزی اکرم ته راغی او له هغه څخه يې مرسته وغوښته ، خو د اکرم پر هغه باندې باور نه راته. کله چې شېرزی له طالبانو مخکې د کندهار والي و ، نو د دوی تر منځ ځنې يې باوري رامنځ ته شوې وې.

شېرزي هغه ته ډېر ډاډ ور کړ او اکرم هم شېرزي ته د وعدې نه ماتولو په وړاندي چلنج ورکړ. شېرزي ورته وويل: دلته د تېرايستلو هيڅ مسئله نشته ، امريکايانو د همدې کار د تر سره کولو لپاره له ما سره د يو ميليون ډالرو وعده کړې ده. دوی دا هم را ته وويل ، چې يوازې کندهار ته ستاسو موټر حرکت کولای شي ، نور به پر هر موټر بم وغورځول شي.

اکرم ما ته وويل چې ددغو خبرو په جريان کې يو ښايسته امريکايی ځوان هم ناست و او ښکلې کندهارۍ خامکي جامې يې اغوستې وې ، دغه امريکايي زموږ په مجلس کې هيڅ مداخله نه کوله. شېرزي هغه ما ته ژورناليست را معرفي کړ او راته ويې ويل ، چې دا زما د کاووندي انډيوال دی.

اکرم ويل چې له همدې څخه زه و پوهېدم چې دا د سي_آی_اې مامور دی. اکرم هم دا يوه موقع بلله او د طالبانو د نسکورولو چانس يې له لاسه نه ورکاوه.

کرزي لا وړاندې د طالبانو په وړاندې سنګر ته ور دانکلي و ، خو يوازې شېرزی په ښار کې پاتې و ، اکرم هم له شېرزي سره تړون لاسليک کړ.

يو مسلکي سرتيري ، چې له حربي پوهنتون څخه فارغ شوی وي او د روسانو او طالبانو په وړاندې د جګړې پخه تجربه ولري ، نو څنگه به موقع له لاسه ورکوي؟! ده هم سمدستي د جنګ موزې په پښو کړې. موږ له شېرزي څخه د عملياتو د جزئياتو په اړه و پوښتل چې څوک به موږ ته

دودۍ راكوي ، تپيان به مو خوك پاكستان ته لېږدوي ، پيسې به خوك راته برابروي او څه دول وسلې به لرو؟

شېرزي په دې اړه موږ ته ډير څه ونه ويل.

د اكرم په ياد دي چې په دغو ورځو كې شېرزي دوه ځلې اسلام اباد ته سفر وكړ. د سټېټ ډيپارټمينټ يوه افسر ما ته وويل ، چې د پاكستان د استخباراتي شبكې افسرانو شېرزي په اسلام اباد كې زموږ سفارت ته راوست او هغه يې د طالبانو ضد د يوه سرسختي قوماندان په څېر را وپېژانده.

د ۲۰۰۱ ز كال د اكتوبر پر ۲۳ مه چې زه لا كوتې ته نه وم رارسيدلې ، شېرزي لاس انجلس ټايمز ته ويلي و چې زه د طالبانو په وړاندې پنځه زره جنگيالي لرم. همدا شان ده خبريال ټايلر مارشال ته ويلي و ، چې موږ تيار يو چې كندهار ته ولاړ شو ، هلته واكمن شيطانان رانسكور كړو او دې كار ته زموږ كسان دننه په افغانستان كې هم تيارې لري.

شېرزي له اكرم سره قسم كړې و ، چې دى په افغانستان كې د هيڅ دول چوكۍ غوښتونكى نه دى او ددې لپاره هيڅ هيله نه هم كوي. ده ويلي و: زه غواړم خپله ملي دنده تر سره كړم او د افغانستان په بيارغونې كې برخه واخلم. ددغه راپور له خپراوي څخه يوه اونۍ لا نه وه تېره شوې ، چې ما ددغه راپور په اړه څېړنې پيل كړې. بالاخره مې سرچېنه پيدا كړه ، دا ځل د معلوماتو سرچېنه اكرم نه و. تر دې وخته پورې لا ماله اكرم سره نه و پېژندلې.

په لومړيو ورځو كې زما سرچېنه يو جنگيالى و ، چې د چمن سرحدي ښار كوتي په يوه تېلفون خونه كې مې پيدا كړ. ددغه نفر نوم محمد انور و ، دى هم له شېرزي سره په دغو عملياتو كې د يوې وړې ډلې مشر و ، ما پر هغه باندې د يو څو روپيو د ساتلو باور وكړ ، چې په همدې سره زما انډيوال شو. ده دا وښودله چې زما يو ښه ملكرى دى ، پر دې مې هيڅ باور نه راته ، چې دى دې له ما سره كومه دوكه وكړي ، خو يو وخت چې پوه شوم هغه زما تر پښو لاندې داسې څاه كېنډلې وه چې ما يې هيڅ تصور نه شواى كولاى.

يوه مياشت وروسته ما په همدې اړه له محمد انور څخه د اصلي كېسې پوښتنه وكړه ، چې تاسو څنگه كندهار ته روان شوى؟

ده وويل: موږ د طالبانو د رانسكورولو په موخه د شېرزي په كور كې غونډه سره وكړه ، ممكن دا به د ۲۰۰۱ ز كال د اكتوبر ۱۲ مه وه ، موږ يوازې درې كسان و ، درې واړه تشناب ته ولاړو ، اودسونه مو تازه كړل ، شېرزي قران شريف راواخيست ، پوښونه يې ځنې ايسته كړل. دريو واړو پر قران شريف لاسونه كښېښودل چې موږ به تر وروستۍ سلگۍ پورې د طالبانو په وړاندې جنگيږو او د هغوى تر نسكورولو وروسته به واك لوستو كسانو ته سپارو.

ده وويل چې موږ په قران شريف سوگند وكړ چې د طالبانو تر نسكورېدو وروسته به وسلې سپارو او موږ به كورونو ته ستنېږو. دوى په دې باور و چې بالاخره به د امريكايانو په مرسته افغانستان ددغه خپسكي څخه خلاصېږي او حكومت به د ور كسانو لخوا اداره كېږي.

تر دې وروسته شېرزي د خپلو ملګرو د اکمال لپاره د پنځو زرو امريکايي ډالرو په ارزښت پاکستانی روپۍ ورکړې. تر غونډې وروسته شېرزي محمد انور ته گواښ وکړ، چې له دې کار څخه د پاکستان حکومت خبر نه کړي.

د افغانستان په چارو کې د پاکستان لاسوهنه يوه نه بيليدونکې پدیده ده. له څو لسيزو راهيسې چې په افغانستان کې د جګړې اور بل دی، دا د پاکستان لپاره تر ټولو ښه د ګټې وټې او خوشبختي کلونه وو.

سرولښکرو په ۱۹۷۹ز کال کې افغانستان لاندې کړ. په دغو کلونو کې پاکستان څو ميليونو شوروي ضد مهاجرو ته سرپنا او داسې نورې اسانتياوې برابرې کړې او هغوی ته به يې ويل، چې ددې مرستو په اړه بل چا ته څه مه وایاست.

ډير افغان شنونکي پدې باور دي چې پاکستان غوښتل ددغې جګړې پايلې پر خپل لوري وڅرخوي داسې چې روسي پلوه حکومت رانسکور او پر ځای يې پاکستان پلوه حکومت رامنځ ته کړي.

څه چې د پاکستان د حکومت هيلې وې هغه افغانانو د خپلو سرونو په بيه ور پوره کړې. د افغانستان- شوروي د جګړې په لړ کې د پاکستان اقتصاد بې شانه وده وکړه او په ګاونډ کې يې د سيال حکومت پر ځای، يو دوست حکومت رامنځ ته شو، خو پاکستان پر دې هم بسنه ونه کړه، ځکه چې پاکستان له هغې لنډمهالې بولې څخه په ويره کې دی، چې څو ځله يې لانجه د جګړې تر بريده رسيدلې ده. دغه لنډمهالې پوله تر يوې پيړۍ وړاندې ټاکل شوې، چې تر اوسه لا پاکستان په غیر قانوني توګه له ځان سره ساتلې ده.

د همدې پولې د ګټلو لپاره پاکستان په افغانستان کې په زرګونو استخباراتي کسان د محصلينو، مزدورکارو، ډيپلوماتانو او حتی افغان حکومتي چارواکو په منځ کې په کار ګومارلي. که چېرې په طالب ضد ټلواله کې پاکستاني جاسوسان موجود وای، نو بيا څو زما د ملګري محمد انور هغه ويره پر ځای وه، چې دده او ټول ځواک لپاره د سر په زيان تماميده.

پاکستان د طالبانو د غورځنګ ملاتړ کاوه او محمد انور د پاکستاني استخباراتي شبکې او اردو د څو کلونو د هغو مرستو شاهد دی چې د طالبانو لپاره به يې برابرولې.

نو اوس بيا څنګه د سپټمبر له ۱۱مې وروسته پاکستان طالبانو ته شا اړوي او له طالب ضد ټلوالې سره يو ځای کېږي؟

د پاکستاني حکومت دپاليسي دغه بدلون ته ټولو افغانانو د شک او تردید په سترګه کتل. محمد انور پدې ډاډه و، که چېرې زموږ له دغه پلان څخه پاکستاني چارواکي خبر شي، نو زموږ د ټولو ژوند به په خطر کې واچوي.

انور وايي چې کله موږ د شيرزي د کور له لور منزل څخه راکښته شو، يو لويديزوال ښايسته د دندې ونې خاوند ځوان ولاړ و او شيرزي هغه موږ ته د ګلف د ځواکونو د استازي په توګه را وپيژانده. شايد دا به هغه کس و چې شيرزي اکرم ته ژورنالست ور معرفي کړی و.

په لومړيو وختونو کې ددغه کس شته والی د شیرزي په کور کې ددې ښکاروندويي کوي چې امریکایانو لا له وړاندې له شیرزي سره د ځواکونو په راټولولو کې مرسته کوله. کندهاریانو به ویل، چې شیرزي له ځان سره هیڅ محلي ملاتړ نه لري، خو دا یوازې امریکایي ډالر دي چې هغه یې تر دې ځایه پورې راورسوه.

تر دغې غونډې یوه میاشت وروسته د شیرزي یو کس د محمد انور کور ته له یو پیغام سره راغی. دغه سړي محمد انور ته وویل چې کاروان تیار دی، د شپې پر یوولس نیمو بجو به په گلستان کې سره گورو. دانور تر خبرولو وروسته نوموړی کس د نورو قوماندانو په خبرولو پسې روان شو.

گلستان د کویتي او چمن تر منځ پر عمومي لارې موقعیت لري. دغو جنګیالیو کوټه د شپې پر یوولسو بجو د سلو تنو بهرنیو ژورنالستانو په ګډون پریښوده او مخ د افغانستان پر لور رهي شول. انور وايي: زموږ کاروان د پاکستان د اردو دوو ګاډو رهنمايي کاوه. ماخپلو ملګرو ته وویل، تر اوسه موږ په دې هڅه کې و چې له پاکستاني چارواکو څخه ځان پټ وساتو، خو اوس یې څنګه کوی؟ چې هغوی مو لار ښوونه کوي. دا د ټولو په زړه کې ګرځېدل، چې داسې یو کار د پاکستان له استخباراتي شبکو څخه به پته توګه نه شي تر سره کېدای. د لارې په اوږدو کې یو درجن نور موټرونه رابنکاره شول، چې دا هم د شیرزي له کسانو څخه ډک و. پاکستاني پوځ دغه کاروان له مخ او شا څخه پر کچه لاره بدرګه کاوه. د لارې په اوږدو کې به که دغه کاروان کومې سرحدي ټاټې ته ور ورسید، نو د پاکستاني پوځ په لیدلو سره به یې ځنځیر په وړاندې کېښته شو.

کله چې موږ د افغانستان پولې ته راورسیدو، پاکستاني پوځ خپل موټرونه څنډې ته کړل او موږ افغانستان ته راواوښتلو. په ریکستان کې مو خپل سفر ته دوام ورکړ.

انور وايي: دا د ژمي موسم و، هوا ډېره سړه وه او د یخنۍ له امله مې خپلې ګوتې نه شوای خلاصولای. تر یو څه مزل وروسته یو ځای د اور بلولو لپاره تم شولو، چې تر دې مهاله مو لا هیڅ وسله نه لرله. ما ته دا سوچ پیدا شو چې دا څنګه برید دی؟

اوس خو پاکستاني چارواکي زموږ په اړه پوره معلومات لري او موږ به ټول لاس تړلي ووژل شو. زه د همدې خبرې د سپیناوي لپاره شیرزي ته ورغلم، چې موږ ژمنه کړې وه چې پاکستان به له خپلو فعالیتونو څخه نه خبروو، خو اوس بیا څه پېښ شول چې دا هر څه تر دې مهاله د هغوی په لارښوونه روان وو.

شیرزي وویل: دا ځکه چې موږ پرته د پاکستاني چارواکو له اجازې له پولې نه شوای را اوښتلای. دی وايي: ما شیرزي ته وویل چې له موږ سره امریکایان دي، نو بیا موږ پاکستانیانو ته څه اړتیا لرو؟

شیرزي په ځواب کې وویل چې نور باید پاکستان په دې پوه شي، چې موږ طالب ضد ټلواله یو او طالبان نور په افغانستان کې ځای نه لري.

دغه طالب ضد ټلواله په افغانستان کې دننه يوه نېټه شوي ځای ته ورسیده. انور وايي زه هېڅ نه پوهېدم چې دا ټول څه روان دي او له بله پلوه موږ څنگه کولای شو چې له وسلو جگړه وکړو؟

انور وايي: ما له شيرزي څخه وپوښتل چې چېرې به وسلې تر لاسه کوو؟

شيرزي په جواب کې وويل چې شايد امريکايان به يې غم راته وخوري.

انور وايي چې تر يو څه ځنډ وروسته د پاکستان د پولې له خوا څخه يو لاری موټر رانېکاره شو. دغه موټر ټول په تړپال پوښلی و چې چلوونکی يې يو ډير خنده رویه کس و. په دغه موټر کې شپږ سوه کلاشنکوفونه، ماشینګې او ګريناډ لانچرونه بار وو. موږ د وسلو تر لیدلو وروسته ټول پر دغو وسلو راغونډ شوو. په دا صبا له شيرزي سره نوي جنګيالي هم يو ځای شول، چې په هغو کې يو هم ضابط اکرم و.

تر دې يو نیم کال وروسته مې غوښتل چې دغه راپور نور هم کره کړم، چې په همدې اړه مې د اکرم نظر هم وغوښت. اکرم د انور خبرې تائید کړې او زیاته یې کړه، چې په هغې لاری کې د شپږ سوو ټوپکونو تر څنګ سل یا شپيته راکټونه هم بار و.

دی وايي: ما له شيرزي څخه وپوښتل چې داسې وسلې خو په بازار کې نه پیدا کېږي نو دا دې له کومه کړې؟

شيرزي وويل: دا امريکايانو راکړې. د اکرم له رارسیدو وروسته د وسلو دوهمه جوبه هم راوړسیده. تر دې وروسته موږ ته وويل شول چې اور بل کړو، تر څو الوتکې موږ وويني. تر اور بلونې وروسته الوتکو موږ ته درنې وسلې، مهمات او د امريکايي پوځيانو تيار خواړه (MRE) هم راوغورځول.

په صبايې د شپې په تیاره کې امريکايي چورلکو د همدغو جنګياليو د ملاتړ لپاره د امريکا د ځانګړي پوځ نیم درجن سرتيري هم کښته کړل.

دغو ځواکونو د خپلو پیچلو مخابرو انتنونه پر هغو موټرونو جګ کړل، چې شيرزي د دوی لپاره تيار کړي و. په دا صبا دغه طالب ضد ټلواله د کندهار ښار پر لور پر عمومي سړک ور روانه شوه. له دې څخه هدف د طالبانو د اکمالاتي لارو غوځول وو. دوو امريکايي جيت الوتکو د جنګياليو له پاسه د دوی د ساتنې لپاره الوتنې کولې تر څو افغان جنګيالي پدې ډاډه کړي چې له دوی څخه پوره ملاتړ کېږي، خو ستونزه دا وه، چې ددوی په مخ کې پرته ټوله لار خامه وه. موږ ډير ویریدلو او فکر مو کاوه، چې کېدای شي هره شېبه د طالبانو په لاس ووژل شو. د سهار د لمانځه د ادا کولو لپاره دغه جنګيالي د يو رود پر غاړه تم شول.

اکرم وايي: په ناڅاپي توګه مو د اتوماتو وسلو اوازونه تر غوږو شول. د دزو په اوریدلو سره د رود په نس کې سرتيري خورا وارخطا شول او سمدستي يې هلته ځانونه د لویو لویو ډبرو تر شا پټ کړل. په غره کې ددغو دزو اواز انعکاس کاوه، چې هر ډز به زر ځله بیرته راغبرګیده. ددغې نابیره حملي د مخنيوي لپاره افغان جنګيالي يوازې نه و. د طالبانو يو ګروپ ددوی تر شا و.

اکرم وايي چې امريکايي سرتيرو راته وويل: موږ د طالبانو ستلايت تيلفونونه کشف کړي دي، چې دوی يې تعقيبول. امريکايي سرتيرو وويل چې په الوتکو کې زموږ ملګري به پر هغوی بمونه وغورځوي.

د ځانګړو پوځونوسرتيرو کونښن کاوه هغه سرتيري بيرته منظم کړي چې هرې خواته تېښتيدلي وو.

اکرم وويل: دا يوازې اووه موټرونه و چې هغه هم د امريکايي الوتکو لخوا له منځه يوړل شول. ژوندي کسان موږ ټول ونيول، چې په صبا شيرزي هغوی ته پيسې ورکړې او د خپلو کورونو پر لور يې رخصت کړل. د کندهار شمال ته حامد کرزي هم همداسې وکړل. په صبا يې دغه جنگيالي د کندهار او سپين بولدک تر منځ پر غزیدلي لويې لارې يوه ستراتيژيک کوتل ته ورسيدل. ددوی په مخ کې کوم خنډ نه و، نو له همدې کبله يې په لوړو غونډيو کې د ځان لپاره مورچلونه وکېندل.

اکرم زياته کړه: لږ وخت وروسته يو موټر رانېکاره شو، په دغه موټر کې يو عرب ناست و، نوموړي پر موږ د طالبانو گمان کړی و، خو دی په خپله غلطې هغه مهال وپوهيده، چې کار تر کار تير شوی و. ده سمدستي په نارو وهلو پيل وکړ، خو موږ دی ونيوه او لاسونه مو ورتړل. تر دې نيم ساعت وروسته يو بل موټر رانېکاره شو، چې په کوليو مو سوری سوری کړ. تر هغې وروسته مو نو بيا پوره درې اوونۍ په خدای که د طالب مخ لا ليدلی وي.

د انور هم دا ټولې پېښې په ياد وې. ده وويل چې موږ هيڅ جګړه ونکړه، هر څه امريکايانو تر سره کړل. تر دې وروسته امريکايانو ځنې اصول وضع کړل، داسې چې سر له اوسه بايد هيڅوک يې زموږ له اجازې يوې خواته هم حرکت ونکړي.

انور سوکند وکړ، که به په دغه ټول جريان کې موږ يو کس هم په ټوپک سره وژلی وي. د انور هغه مناقشه هم په ياد ده چې ده د امريکا دځانګړي پوځ له سرتيرو سره کندهار ته تر رسيدو وروسته کړې وه.

دی وايي: ما امريکايانو ته وويل چې موږ تاسو کندهار ته راوړسولئ. امريکايانو په ځواب کې راته وويل چې داڅه اړتيا وايي؟ موږ تاسو کندهار ته راوړسولئ!

د يوې ژورنالستي په توګه دا زما دنده ده، چې حقيقت تر خلکو ورسوم، خو په راډيو کې دومره وخت نه وي، چې سړی دې د وضعې پوره انځور وړاندې کړي. ان-پي-آر بالاخره خپلې تګلارې ته بدلون ورکړ. هغوی هم هغسې راپورونه غوښتل، لکه نورو چې به برابرول. زما مشر نه غوښتل چې تر برستني لاندې پېښې رادبره کړم. حتی هغوی زما شتون پر لومړۍ ليکه کې هم نه خوښاوه.

په پای کې زه هم اړه شوم چې د نورو ژورنالستانو په شان راپورونه چمتو کړم. د ۲۰۰۱ز کال په نومبر کې ټولو ژورنالستانو د گل اغا د ملبشو او طالبانو تر منځ د جګړو راپورونه برابرول. د بيلګې په توګه، ما په يوه راپور کې وليکل چې دواړه خواوې د کندهار د لويې لارې د کنترول پر سر يو له بل سره په جګړه کې ښکېلې دي او د لارې په منځ کې هغه ستراتيژيک کوتل

لاس په لاس کېږي. ما په راپور کې زياته کړې وه چې دکندهار د شمال له لوري د کندهار پر خوا د حامد کرزي ځواکونه خورا ټکنی حرکت کوي. د شیرزي د ملیشو هدف دادی چې د حامد کرزي د پرمختګ لپاره لاره پرانیزي ، خو دجګړې دغه ډول انځور بالکل غلط و ، له دې څخه د امریکایانو موخه داوه ، چې کل اغا خلکو ته لوی ونیسي. کل اغا ماته وویل: موږ ډیر جنګ وکړ خو په حقیقت کې هیڅ جګړه نه ده شوې.

زه د هغو ټولو ژورنالیستانو ستاینه کوم چې هغوی هم زما نظر ته ورته نظر درلود.

د وروستيو ورځو انځورول

(نومبر ۲۰۰۱)

په دغه ټوله موده کې زما ملګري ، زه او د سلو په شا وخوا کې زورور کسان په کويته کې بند پاتې و .

په داسې حال کې چې اکرم د شيرزي له ځواکونو سره له جنوب څخه د کندهار د عمومي لارې پر لور خپل پر مختګ ته دوام ورکاوه ، له سره په يوه وخت کې د کرزي کسان د شمال له لوري د کندهار ښار پر لور راروان و . په لار کې به يې له قومي مشرانو سره ليدنې کتنې لرلې ، خو موږ يعنې بهرنيو ژورنالستانو بيا د کويټې په سرينا هوټل کې د پاکستان استخباراتي شبکې (آي. ايس. آي) د جاسوسانو تر سترګو لاندې د خوښې شپې او ورځې سبا کولې .

د بهونو د اوريدلو له کبله ګڼ شمير افغانان د خپلو کورونو پرېښودلو ته اړ شول . له بله پلوه موږ کوينس کاوه ، چې په کندهار کې د روان وضعيت انځور تر لاسه کړو . د طالبانو د رژيم د وروستيو شيبو په اړه مو په ذهن کې ډول ډول انځورونه جوړول خو سړی نه پوهيده ، چې ايا دغو شيبو به څه ډول احساس درلود ؟

په کوټه کې د هيواد هيڅ استازی نه و چې څوک دې ورسره په تماس کې شوی وای . ما هڅه وکړه چې د خپل راپور په هکله له پښتاکون څخه ځنې مواد تر لاسه کړم ، خو زموږ د بد خولي مدير له سخت غبرګون سره مخامخ شوم . ده وويل : (ان ، پي ، آر) په پښتاکون کې ډير خبريالان لري ، چې پدې زه هم خبره وم . ده زياته کړه چې ستا وظيفه يوازې په کويته کې د راپورونو چمتو کول دي .

همدا لامل و چې ما له ځان سره تصميم ونيوه ، چې خپلو کارونو ته په بل ډول د سرحد پر هغه بله غاړه کندهار کې دوام ورکړم . له پېښو څخه امريکايان خبريدل ، خو زه نه پوهيدم چې ددغو پېښو انځور به زموږ په کور کې څه ډول وړاندې کېده .

همدا لامل و چې ما د کېسې لپاره هيڅ نه لرل . دا ډيره د حيرانتيا خبره وه ، چې د نومبر پر ۱۱مه د شمالي ټلوالې په لاس د کابل له سقوط سره سم د طالبانو رژيم ونه نړېده . واشنگتن په لومړيو کې لا د ماسکو په شان تېروتنې تر سره کړې ، خو په اصل کې ددغو دوو تر منځ خورا ډير توپير شته . دا ډيره له هيڅانه ډکه ورځ وه چې د شمالي ټلوالې پاريدلي جنګيالي کابل ته ور ننوتل ، ځينو خو ويل چې کندهار به ورسره سم په څلېرويشت ساعتونو کې سقوط وکړي خو ما سمدستي د هغوی دغه اټکل نا سم و باله .

د کابل تر سقوط وروسته طالبان د کندهار پر لور رامات شول چې هلته يې د څه وخت لپاره مقاومت وکړ . کله چې زه او د (بي . بي . سي) ادم بروکس له کويټې څخه چمن ته پر لاره و سمدستي حالات راته څرګند شول چې پر لاره مو د مينټ پر ليکلو پيل وکړ ، خو تر پولې اوښتل

ګناه ګڼل کېدل. پاکستانی حکومت د ژورنالستانو لپاره یو قانون وضع کړی و. تر دې وړاندې چې موږ له سرینا هوټل څخه وتلي وای، باید په خپل موټر کې مو زموږ د ساتنې په بهانه یوه پولیس ته ځای پرېښی وای. د هغه دنده به دانه وه، چې زموږ ساتنه وکړي، بلکې د هغه دنده زموږ د سفر په اړه معلومات ټولول و.

دا هوټل د پاکستانی استخباراتي شبکې غړو پر سر اخیستی و، چې په هغوی کې یې زیات زموږ د ژباړونکو په توګه ګمارلي و. هر ځل چې به موږ له کوټې څخه د دوه نیم ساعته سفر په موخه چمن ته روانیدلو نو باید ځایي ادارې ته مو وړاندیز کړی وای او له هغوی څخه مو اجازه تر لاسه کړې وای.

پر مکتوب سر بیرته مو باید د پاسپورټ فوټوکاپي، عکسونه، د ویزې د پاڼو په ګډون د دوو مختلو ما موریو لاسلیک له ځان سره لرلای. ددغو رسمیاتو تر پوره کولو او اجازې تر لاسه کولو وروسته به موږ، موټر چلوونکي او ژباړونکي چمن ته په یوه کاروان کې د (آی. ایس. آی) د افسرانو تر نظر لاندې تللو. دغه کاروانونه به کله پر لسو بجو او کله به بیا پر یوولسو بجو له کوټې څخه روانیدل. د ټکسي چلوونکو په وینا چې پر پوله تر ټولو ګڼه ګوڼه د سهار د اتو بجو په شا وخوا کې وي.

زما له همدې کبله له ژورنالیزم څخه کرکه کېده چې په سفر کې به یې دغسې محدودیتونه لرل. ما خپل ټول کارونه په کوټه کې د مهاجرو په منځ کې تر سره کول. د کابل تر سقوط وروسته بیا هم چمن ته ټک اجازه غوښته. ما بالاخره تر درېو اونیو وروسته خپل دغه انتظار پای ته ورساوه، چې وروسته کندهار د ۲۰۰۱ز کال د نومبر پر ۶ مه نیټه سقوط وکړ.

ما ددې تابیا هم ونیوله چې د (آی. ایس. آی) له ایجنټانو څخه څو شپې ځان پټ کړم. چمن د پاکستان سرحدي ښار ګوټی دی چې هلته په یوه دروازه دغه دوه بې نظمه افغانستان او پاکستان هیوادونه سره بیلېږي. که به سړي غوښتل چې له مسافرو سره خبرې وکړي، نو باید په دروازه کې دریدلی وای. هر مسافر ته یې باید عذر او زاري کړې وای، چې هغه د یوې ګړۍ لپاره در سره د ریدلې وای او د کندهار د وضعیت په اړه مو یو څه معلومات ځنې تر لاسه کړي وای. که به نه دریده نو بیا باید له ده سره پر څنګ روان شوی وای تر څو مو په رفتار کې یو څه معلومات ځنې تر لاسه کړي وای، خو که به دې له یوه کس سره مرکه کوله، سرحدي پولیسو به څارلې او یا به یې غوږ درته نیوه،

خو د نورو سره په توپیر د پولیسو افسران له ما سره ډیر ښه و، هغوی به د ځوانو هلکانو د ګټې ګوڼې د تیت او پرک کولو کوښښ کاوه، چې زما پر شا وخوا به راټول وو. یو ځل یوه ځوان هلك په دغې ګڼه ګوڼه کې زما شاته لاس راوړ، ما چې ورته وکتل ده ځان نا ګومانه واچاوه. دا کار یې څو ځله تر سره کړ چې په دریم ځل مې اخطار ورکړ او په څلورم ځل مې پورې واهه. د همدې شي د مخنیوي لپاره مې تصمیم ونیوه، چې د نارینه وو ځایي جامې واغونډم. له اسلام اباد څخه د کوټې پر لور تر ټک وړاندې مې په اسلام اباد کې د ښځو کالي واخیستل، چې په بازار کې جوړېږي.

هغه کالي مې په کوټه کې د راپور جوړونې پر وخت واغوستل. چمن چې د افغانستان پر پوله پروت ښار گوتی دی یوه ښځه به یې بورقې پکې ونه وینې. پرته له بورقې ښځه خو سړی په دغه ښار کې په تصور کې لانه شي راوستلای. کوم کالي چې ما په کوټه کې اغوستل ډیر روښانه و، کله چې به زه له موټر څخه راکښته کېدم د سل متره لرې خلکو نظر به ما ته را اوښت، چې زما تر لیدلو وروسته سمدستي به پر ما راټولیدل.

دغو کالو د راپور جوړونې پر وخت کې ډیر مشکلات راته پېښول. بیا مې فکر وکړ، چې ولې بورقه نه اغوندم او یا مطلق غربي کالي. غربي کالو هم له دې کبله ستونزې جوړولې، چې په چمن کې یې له ما څخه نور غریبان نه و.

وروسته مې فکر شو چې ولې د نارینو کالي نه اغوندم چې شاید پدې سره به پر ما خلک د نارینه گومان وکړي په همدې سره به د خلکو له جنجال څخه یو څه خلاصه شم. که یې کټه ډیره وه یا لږه خو ما باید د دندې پر وخت اغوستي وای.

د نومبر په دغو ورځو کې به پر پوله هر ډول خلک را اوښتل. د ۲۰۰۱ز کال د نومبر په وروستیو کې چې به له کندهار څخه خلک راتلل ویل به یې چې کندهار لا تر اوسه د طالبانو په لاس کې دی، خو حالت ډیر د اندېښنې وړ دی. د کندهاریانو په اصطلاح دوی ویل داسې ښکاري لکه چې عرب طالبان یعنې د القاعدې غړي ورځې تر بلې په قهر کېږي او پر ښار خپله مستقیمه اغیزه او کنترول زیاتوي.

غریبان تر لمر لویدو وروسته په ښار کې د مهمو چټک پوښتنو کنترول په خپل واک کې اخلي. عربانو نور پر خپلو کورنیو طالبانو اعتبار له لاسه ورکاوه، ځکه چې په هغوی کې یې ځینو د کندهار د سوله ییزې تسلیمې پر سر خبرې مخ ته بیولې. یوه موټر چلوونکي راته وویل چې عرب اوس د خلکو د جیبونو تلاشي هم اخلي.

یو کس چې له ستلايت تملفون سره نیول شوی و د ښار په منځ کې راوځړول شو. د القاعده غړو به خپل پیکپ موټرونه په خټو لږلي و، چې په همدغو موټرونو کې به د شپې خوندي تیرولو لپاره ریکستان ته تلل.

خو تر اوسه هم لا هغوی په ځان غره وو.

له بله پلوه د کندهار سقوط هم ډیر لرې نه و. د طالبانو د مشرتابه او د کرزي د استازو لخوا د کندهار ښار د سوله ییزې تسلیمې پر سر خبرې روانې و، چې تر همدې مهاله طالب ضد ټلوالې د کندهار ښار تر هرې څنډې پورې رارسیدلې وې چې په دې ټولو پرمختګونو کې امریکایي بمباریو خورا مهم رول درلود.

دا هر څه هغه وخت روان و، چې زه او د محمد انور کسان تر لومړۍ کتنې وروسته د (پي . سي . او) د تباره کړکيو شاته کیناستو. دغه ټول کسان د اڅکزو د قبیلې غړي و، دغه خلک سخت قسم خواره دي، په درغلی کې خورا مشهور دي او پر پوله باندې قاچاق ته ډولونه وهي.

دغه قبيله د يوې نړيوالې پولې دواړو غاړو ته پرته ده چې په ډيرې اسانۍ سره د پاکستان سرحدې ښار گوتي چمن او د افغانستان سرحدې ښار گوتي سپين بولدک ته اوښتلاى او را اوښتلاى شي.

دوى په بې وفا بې كې خورا ستر نوم لري او بې له ځانه بل هېچا ته وفاداره نه شي پاتې كېداى. زه به د محمد انور كور ته ورتللم دهمدې لپاره دوى زما د معلوماتو د تر لاسه كولو ښه سرچېنه وگرځېدل.

دوى ماته ددوى د قوماندانانو د ستلايت تېلفونونو نمبرونه راکړل ، چې هغوى مستقيماً د جگړې په ډگر كې حاضر وو. كله چې به كومه مهمه پېښه رامنځ ته كېدله ، دوى به زه يې خبرولم او يابه ما دوى ته د كويتې له سرينا هوټل څخه تېلفون كاوه.

كله چې د سپين بولدک د تسليبي پروسه څلر ويشت ساعته وځنډېدله ، همدا دوى زه ترې خبره كړم. د محمد انور په وينا ، ځينو قبائلي مشرانو ويل چې دا ځل بايد موږ ټول كارونه په سمه توگه تر سره كړو. تيرې څلروويشت كلنې جگړې افغانستان وران كړى او ډيرو خلكو خپل خور ژوند په كې له لاسه وركړ ، نو دا ځل بايد موږ هغه پخوانۍ تېروتنې تکرار نكړو. دغو مشرانو به موږ له جگړې څخه وپروولو او حوصله به يې راکوله.

زه په خپله ليكنه كې پر يوه شي ټينكار كوم چې پښتانه د روغې جوړې او خبرو ميز ته د كيناستو خورا ښه استعداد لري.

په دغه نومبر كې زما د معلوماتو بله او اصلي سر چينه د حامد كرزي تيز سترگې كاكا عزيز خان وو. موږ ژورنالستان به هره ورځ د كرزي كور ته ورتللو. هره ورځ به يوه خدمتكار چې توره پگړۍ به يې تړلې وه ، يوې خونې ته رهنمايي كولو چې هلته به يې چاى له كشمشو(مهمزو) او بادامو سره راكول. دا دروژې مياشت وه خو موږ بهرنيان وو.

ما به د نورو بهرنيانو برعكس له دوى سره روژه ماتې كاوه ، ځكه چې ما د ورځې څه نه خوړل. د كرزي د كورنۍ لپاره دا د فكر كولو خبره نه وه ، چې يوه ميلمنه دې د هغوى كره ورشي. د كرزي كشر ورور احمد ولي به موږ د كندهار له روان وضعيت څخه خبرولو. تر دغې خبرې غونډې وروسته به زه د سراى په غولي كې د زرو خلكو مجلس ته ورتلم ، چې تسپې به يې په گوتو كې اړولې او راډيو ته به يې غوږ نيولى و. د دې سراى تر څنك د كاكا عزيز خان كور و ، چې زه به هره ورځ د ملاقات لپاره ورتلم او نوموړى به په خپل ارام باغ كې ناست و.

دغو مشرانو زه د پښتونولي ، عننوي روغې جوړې او د منځگړيتوب له اهميت څخه خبرولم. په دغه وخت كې دوه مهم ټكي راته څرگند شول.

يو داچې كندوز د شمالي تلوالي لاس ته ولويد او هلته ټول طالبان بند پاتې شول. دغه ښار د افغانستان په شمال كې د تاجكستان پر پوله پروت دى.

په كندهار كې طالبانو ويره لرله كه دوى واك وسپاري نو ددوى ټول ملكري به په كندوز كې ووژل شي. دوى د خپلو ملكرو د خوشې كېدلو او په خوندي توگه خپلو سيمو ته د ستونلو غوښتنه كوله ، همدې شي دوى په كندهار كې مقاومت كولو ته اړ ايستل.

بله مسئله د القاعده شبکې د عرب غړو سخت دريځي اونه نرمي وه. دوی ته د جگړې په کتلو کې د نورو افغانانو په شان هيڅ په لاس نه ورتلل. هغوی يوازې د راډيکاله اسلامي نظريې د نړيوال کېدو هڅه کوله. د القاعدې عرب غړي او د طالبانو د غورځنگ مشر ملا محمد عمر او د هغه په څنگ کې لږ دده په شان سخت دريزه کسانو تر وروستۍ سلگۍ پورې د جگړې کولو هوډ درلود.

د ۲۰۰۱ز کال د نومبر پر ۲۰ مه طالبانو موږ د خبري غونډې لپاره د افغانستان سرحدي ښار گوتي سپين بولدک ته وروبللو.

دغه سفر زما د خبريالي په ژوند کې تر ټولو غوره تجربه وه. موږ د پخوا په شان په ډيره سختۍ له پاکستاني ادارې څخه سرحد ته دتلو اجازه تر لاسه کړه، خو تر ټولو لويه ستونزه د ويزې وه. په داسې حال کې چې کابل يوه اوونۍ وړاندې سقوط کړی و، خو په کويته کې د طالبانو قونسلگري لا فعاله وه او قونسل به هم خلکو ته ويزې ورکولې.

سړی نه پوهيده، چې دا ويزې د څه لپاره، د کوم ځای لپاره او د څومره وخت لپاره دي؟ موږ د طالبانو د رژيم په وروستيو شيبو کې سپين بولدک ته د خبري غونډې لپاره روان وو. دا چندانې مهمه غونډه نه وه، ځکه چې کابل لا له وړاندې سقوط کړی و خو موږ کندهار ته د تللو کوښښ کاوه. زه منم چې د لاس آنجلس ټايمز ايسا رويين زما لپاره زيات انتظار و ايسته، د همدې لپاره زه له هغې څخه زياته مننه کوم. ما بل ډول احساس کاوه، ځينو ويل چې ويزې به تاسو ته د طالبانو تر واک لاندې سيمو ته لکه کندهار د تگ زمينه برابره کړي.

خو سړي نه پوهيده، چې د کابل شا وخوا په ازادو شونو سيمو کې به له موږ سره څه کېږي. تر دې څو ورځې وړاندې څلور ژورنالستان چې له جلال اباد څخه کابل ته روان وو، پر لارې نامعلومو وسله والو له موټر څخه راکښته کړل او وروسته يې ووژل. که چېرې زه د القاعدې پر ځای وای مابه هم همداسې کړي وای. زه ډيره نه ويريډم خو بيا مې هم د ممکنه خطرونو د له منځه تلو هڅه کوله.

ماته په ۱۹۹۹ز کال کې د البانيا جگړه راپه زړه کېدله، چې د ټلويزيون خبريالانو به د ورځې ۲۵۰ امريکايي ډالر د يوه فورجۍ فور د کرايې لپاره ورکول، چې ددعموي لارو له لارو وهونکو څخه په امان پاتې شي، خو زه به د کوسوو تر پولې پورې په اووه ډالره په ځايي موټر کې تلم. له ما څخه پرته نور ټول سپاره خندوونکي نارينه وو، دوی به پر لارې ماته البانيايي ژبه راښودله، خو چې کله وپوهيدل چې زه د موټر چلولو لايسنس لرم، د البانيا په غرونو کې يې راته د موټر چلو په لاس راکاوه.

(NPR) لا له وړاندې ماته گواښ کړی، چې که چېرې يوازې او يا له اجازې پرته له پولې واورم، خپلې رسمي اړيکې به راسره پای ته رسوي. زه له لاس آنجلس ټايمز سره يو ځای شوم، افغاني او پاکستاني ټول رسميات تر سره شول بالاخره ټول ژورنالستان د نومبر پر ۱۲ سهار د کاروان په شکل د افغانستان د پولې پر لور روان شولو. زما زما د ژباړن او موټر چلوونکي لپاره

هغه تر ټولو بد وخت و چې کله افغانستان ته ور اوښتلو. گڼ شمير کسان پر موږ راټول شوي وو ، په لغتو يې وهلو ، په ډبرو يې وپشتلو او نارې يې راباندې وهلې.

په موږ ټولو کې زموږ د ژېړ ټکسي حالت ډير خراب و ، ځکه چې دغو کسانو يې د شا هنداره ور ماته کړه. زما پر هغه بېچاره موټر چلوونکي ډير زړه سوځېده ، خو ما تر ور اوښتي زبان ډيرې پيسې ورکړې. کاروان د ملگرو ملتونو د مهاجرو د عالي کميشنيرۍ (UNHCR) پخواني دفتر ته ور وگرځېد ، چې (بي. بي. سي) ، (سي. ان. ان) او نور لاله وړاندې هلته را رسېدلي وو.

خيمې درول شوې وې او د اوبو کارتنونه هرې خوا ته تر سترگو کېدل. ستلايت ديشونه د جنوب پر خوا عيار شوي وو او نژدې هر ځای د مچانو بوزاری تر غوږو کېده. په دغه ځای کې برېښنا او اوبه نه وې او نه هم د خوب لپاره کومه سرپناچې تر هر څه وړاندې بايد د بسترو لپاره ځای پيدا شوی وای. تر دې وروسته موږ خپل کار کوونکي بازار ته د توسانو اخيستلو لپاره ولېږل. د لاس انجلس ټايمز ټايلر مارشال لومړنی کس و چې له ساتونکي سره يې بازار ته د تگ اجازه تر لاسه کړه. تر دروازې پنځوس متره بهر طالبانو هغه بيرته د امنيتي انديښنو له کبله راوگرځاوه. تر دې وروسته زه دې پايلې ته ورسيدم چې دا هسې درواغجنه اجازه وه ، چې ورسره سم به نور گڼ شمير محلي کسان زموږ سرای ته را پورته کېدل ، پر موږ به يې مسخرې کولې او توهينولو به يې. زموږ دکوربه جنکاليو به د شاوخوا خلک په لرگيو له دې ځايه لرې کړل ، خو تر يو څه څنډ وروسته به هغوی بيرته راغلل. دغو محلي کسانو به موږ ته ځينې شيان ويل. وروسته موږ دوی ته زموږ کار کوونکي د مرکې لپاره ور ولېږل.

يوه ډاکټر وويل: زه خپل ځان ډير په خطر کې احساسوم ، هره شپه د خپل ځان دخوندي ساتلو په موخه په مختلفو ځايونو کې ويده کېږم. موږ خو اوس په داسې حالت کې يو لکه چې يوه لسيزه وړاندې د روسانو تر وتلو ورسته راباندې راغلی و. ده زياته کړه ، چې دی له دغه خطر سره سره بيا هم ډير خوشاله دی ، ځکه چې په افغانستان کې د ترقي او پرمختگ پړاو راتلونکی دی.

هغه خبرې غونډه چې موږ ورته راغوښتل شوي وو ، په دابله ورځ تر سره شول. په هغه غونډه کې چې هر څه وويل شول ، ټول بې معنا او بې گټې وو. طالب وياند چې په انګليسي ژبه يې خبرې کولې ۲۵ کلن ځوان و ، چې په غونډه کې يې يوازې د جنوب پر تاريخي پسمنظر رڼا واچوله. ده وويل: کله چې روسانو افغانستان پرېښود نو جهادي قوماندانانو په خپل منځي جگړو کې د خورا ډيرو بې گناه خلکو وينې وبهولې. طالبانو له همدې کبله واک تر لاسه کړ ، ځکه چې له جنوب څخه بغير د نورو سيمو خلکو هم غوښتل چې په سيمه کې يې امنيت راشي.

په غونډه کې چې به مې هرې خواته وکتل طالبانو به خندل. دا شايد له دې کبله چې دا لومړی ځل و چې دوی يوه ښځه په غونډه کې لیدله. په دغه سفر کې زما لپاره تر ټولو ستونزمنه خبره دا وه ، چې ما به ټوله ورځ روژه نيوله. کله چې ما په ۱۹۸۰م کال کې په مراکو کې د پيس کوريز لخوا په به رضاکارانه توګه خدمت تر سره کاوه ، نو داسې به نه وي پېښه شوې ، چې ما دې د ځايي خلکو د کلتور خلاف کار کړی وي.

زه يواځينی ژورنالسته وم چې همداکار مې کاوه ، همدا لامل و چې د طالبانو له ما سره ډيره مينه پيدا شوه. نجيب الله چې زموږ د امنيت مسئول و ماته يې د روژه ماتي لپاره بلنه راکړه. يوه بل طالب ماته پارکر قلم د ډالۍ په توگه راکړ. کله چې مې ماښام د يوه گروپ تر رڼا لاندې خپل راپور ليکه ، يو طالب راغی يوه ښه مڼه يې راکړه. تر ټولو ډير خو بيا اشپزبان راباندې مهربانه وو.

دغه دوه اشپزبان په قوم تاجک او د مزار شريف اوسيدونکي وو. دوی له خپلو کورونو څخه را تښتېدلي و ، خو اوس بيا د لارې د بندېدو له کبله کورونو ته نه شو تللاي. زه بالاخره هغوی تر خپلو وزرونو لاندې کړم په خپله اشپز خانه کې يې خپله بستره ، توشکې او ځای راکړ او ټوله شپه به يې د تودو چايو گلاسونه را اړول.

کله چې به د پيشلمي لپاره د طالبانود لوبښو شرنکی شو زه به د ډيرې ستړيا له کبله نوره له حرکت نه لويدلې وم ، دې خو بيخي امکان نه درلود چې زه دې را پورته شم او يو څه دې وليکم. ايا دا ډيره د حيرانتيا وړ خبره نه ده چې يوه امريکايۍ ښځه دې د طالبانوتو وزرو لاندې د هغوی د رژيم د ړنگېدو په وخت کې ژوند کوي ؟

په وروستۍ ورځ اوازې وې ، چې طالبان موږ کندهار ته بيایي خو دا هر څه له حقيقت څخه ډير لرې وو ، خو زما ملگرو ټينگار کاوه چې موږ بايد کندهار ته ولاړ شو. د تيرې ورځې په خبرې غونډه کې وويل شول ، چې موږ يوه بله غونډه هم په پلان کې لرو خو اوس داسې ښکاريډله چې هغوی دلته نور زموږ اوسيدل نه غواړي نور بايد موږ له دې ځای څخه تللي وای.

تر هر چا خو بيا د تلویزيون خبريالان ډيره په غوسه وو ، ځکه چې دوی د راپور لپاره په ښار کې يوه صحنه هم عکاسي نه کړه. په پای کې دوی طالبانو ته وويل چې يا موږ کندهار ته بوزئ او يامو په سپين بولدک کې يو څو ورځې پرېږدئ.

ما او د لاس ټنجلس ټايمز کار کوونکو د خپلو شيانو په ټولولو پيل وکړ ، چې په پای کې موږ له دوو طالبانو څخه چې يو يې د امنيت امر او بل يې د بهريو چارو د رياست پخوانی مرستيال و د زړه له کومې مننه وکړه. په داسې سختو شرايطو او حالت کې چې زموږ او ددوی هيوادونه په جگړه بوخت و ، موږ له دې امله چې طالبانو زموږ ښه امنيت وساته ، له هغوی نه ډېر مندوی نو.

د بهرنيو چارو رياست مرستيال راته وويل: کندهار ته ستاسو تک ډير خطرناک دی ځکه چې له وړاندې لا څلور ژورنالستان د جلال اباد پر لار وژل شوي دي او له بله پلوه ستاسو حکومت عملاً زموږ په هيواد کې په جگړه بوخت دی . که ستاسو حکومت تاسو ته په دغسې خراب امنيتي حالت کې هلته د تک اجازه در کوي بيا نو تللاي شئ.

ما زما نورو ملگرو ته وويل چې ستاسو ماغزه خراب دي ، له چرت وهلو څه نه جوړېږي زموږ لپاره کوټې ته له تک نه بله هېڅ لاره نه ده پاتې ، خو بياهم خبريالانو د افغانستان دننه وضعې ته ليواله وو. د اورېدو له قراره ژورنالستانو به مو تر چلوونکو ته زړ او حتی پنځه زره امريکايي ډالر کندهار ته د رسولو په بدل کې منل.

په همدې وخت کې د ديوال شا وخوا ته راټول شوي کسان نور هم پسې قهرجن کېدل. داسې اوازې هم وې چې هغوی بيخي زموږ لوتولو ته هڅول شوي وو. تيره شپه لا طالبانو امنيت ډير سخت کړ ، دوی يو تن د امنيت لپاره له راکټ سره وگماره.

ما او د لاس انجلس ټايمز کار کوونکو خپل موټرونه بار کړل چې وروسته له يوې په زړه پورې نندارې سره مخامخ شوو او هغه داچې له يوې خوا څخه يو تور پوستی سړی رابښکاره شو ، چې ښايي د سوېلي مصر او يا د سوډان اوسيدونکی به و. دغه کس له الجزيرې ټلويزيون سره کار کاوه او د سپورټ بېگ يې تر شا تړلې وه.

تر رارسيدلو وروسته سمدستي ټول طالبان پرې راغونډ شول ، تر يو څه ځنډ وروسته موږ ته وويل شول چې تاسو بايد بيرته کوټې ته ولاړ شئ. کله چې موږ کيناستلو او ددغې صحنې ننداره مو کوله ، د لاس انجلس ټايمز باوري ژباړن ما ته پټ په غوږ کې وويل چې هغه د القاعدې غړي ته مه گوره.

ما تکان وخوړ او ومې ويل کوم يو دی د القاعدې غړی ؟ او چېرې دی ؟
ژباړن سترگي کښته واچولې او په محتاطانه توگه يې راته وويل: دغه تور سړی يا دوم.
ما هغه ته وويل: دا خو بالکل د تور کارغه په شان ښکاري.
ژباړن وويل: بالکل همداسې ده ، خو دا د القاعدې خورا کلک ملگری دی او له هغوی سره زياتې مرستې کوي.

تر ۱۱/۹ وروسته پېښو کې الجزيرې په پراخه کچه د ژورنالستانو او د نظر د خاوندانو غونډې جوړولې ، چې دا د امريکا لپاره يوسر خوږی و ، خو په پای کې د امريکا حکومت دې ته اړ شو ، چې الجزيره و گواښي او پر نورو خبري ادارو يې فشار راړ چې د القاعدې د سرچېنو خبرې خپرې نکړي.

په تيرو څوکلونو کې الجزيرې ټلويزيون په نړيواله کچه خورا زيات شهرت موندلی دی. دا يوازنی عربي ازاد خبري چينل دی چې په دغه جگړه کې يې د امريکا لاره نه تعقيبول ، چې زما په فکر دا خورا گټور کار و ، خو له بله پلوه له دوی سره د طالبانو ښې اړيکې او د دوې له لاري د القاعدې د وېديو پيغامونو خپرېدل پر دوی باندې ځنې شکونه را پيدا کول.
ما وروسته زما له موټر چلوونکي څخه وپوښتل چې تا هغه تور جگ سړی وليده ، چې د الجزيرې لپاره يې کار کاوه ؟

ده په هو جواب راکړ او ويې ويل چې دی د القاعدې غړی دی او دلته جهاد کوي. دغه موټر چلوونکي له يوه طالب څخه ددغه کس په اړه وپوښتل ، هغه ورته وويل چې دغه کس ستاسو له حويلي څخه بهر په ستلايت تېلفون د طالبانو له مشر ملا محمد عمر سره خبرې وکړې او له هغه څخه يې زموږ د شړلو اجازه واخيسته.

تر دې وروسته موږ ته په يو نيم ساعت کې ددغه ځای د پريښودو امر وشو. زه د (بي. بي. سي) ادم بروکس ته ورغلم چې زما نژدې ملگری جوړ شوی و او هغه څه چې ما واوريدل او ومې ليدل ورته ومې ويل. ده زما تر خبرو وروسته وويل چې هر څه وي وي به خو زموږ کار يې را خراب

کې ، خو تر هر چا د (سي. ان. ان) کسان ډير خواشيني و ، هغوی کوشن کاهه ، چې په کويته کې له پاکستانو طالبانو سره په ستلايت تېلفون تماس ونيسي تر څو د هغوی له لاري پر دغو طالبانو فشار واچوي او موږ ته په سپين بولدک کې د پاتې کېدو اجازه راکړي. موږ په هره بيه دلته د پاته کېدو لپاره چمتو وو ، خو د ټاکلي وخت تر پوره کېدو وروسته کوم څه په لاسه رانه غلل .

ما يو فرانسوي جیبي چاقو زما موټر چلوونکي ته ورکړ . زموږ موټر د هارن وهلو په داسې حال کې له دروازي راووت چې د طالبانو درې ډک موټرونه زموږ د امنيت لپاره راسره روان شول ، چې د هغو قهرجنو کسانو له گڼې گونې څخه مو وژغوري. د امنيت امر نجيب الله به لکه د رمې سپی کله د کاروان شا او کله هم مخته روان و.

دده مخاږه په لاس کې وه او تر هغه وخته پورې يې راته کتل ، چې موږ ټول تر پولې واوښتو. زموږ دغه سفر ډير بې خونده و ، خو دا د طالبانو د رژيم پای او د ۲۰۰۱ ز کال د نومبر دريمه اوونۍ وه.

د طالبانو نسکورېدل

(دېسمبر ۲۰۰۱)

د دېسمبر په لومړيو کې د طالبانو ضد دوه ډلې د کندهار تر څنډو پورې ورسېدې. د افغانستان راتلونکي ولسمشر حامد کرزي خپل مرکز له کندهار ښار څخه د موټر د مزله پر

واتن د يو ساعت په شاوخوا کې د شمال خوا ته په يوه کلي کې جوړ کړ او بله ډله چې مشري يې د شېرزي په غاړه وه، له خپلو کسانو سره مرکز د کندهار سوېل پلو ته د کندهار او سپين بولدک پر لويه لار جوړ کړ او پر هوايي ډگر د بريد لپاره يې د امريکايانو اجازې انتظار ايسته.

د القاعدې عرب غړو هلته خورا کلک مورچلونه جوړ کړي و، چې د امريکايانو لخوا به پرلپسې بمبارۍ پرې کېدې.

له بله پلوه د کندهار د سقوط لپاره خبرې روانې وې، د همدې خبرو د پر مخ بېولو لپاره ولسمشر کرزي د اکرم د قبيلې مشر ملانقيېب ټاکلی و. هغه ملانقيېب

چې په ۱۹۹۴ ز کال کې يې د اکرم له مخالفت سره سره د کندهار د ښار واکي د طالبانو په لاس کې ورکړې، خو اوس بيا دده په لاس دغې مسئلې ته د پای ټکی ايښودل کېده.

د سرو لښکرو ضد دغه قوماندان، چې له ټولې حوزې څخه يې روسان تر ارزګانه پورې د سيمې پرېښودلو ته اړ ايستل، په کندهار کې د خورا ښه نفوذ خاوند دی. تر اوسه هم نوموړی د توپکوالو لپاره د سر خوړی دی. (بايد وويل شي، چې ښاغلی ملانقيېب د ۲۰۰۷ کال په نيمايي کې مړ شو. ژباړن)

په داسې يوه هيواد کې چې درواغ د ورځنيو خبرو مود گرځېدلی وي، نو ملانقيېب هم ځنې په امان نه دی.

يو وخت چې زه کله له امريکا څخه راغلم، ده ته مې يو جېبي چاقو ورکړ. نوموړي به هغه چاقو د الماسو په شان ساته او لاس په لاس به يې گرځاوه. يو وخت يې هغه چاقو خپل زوی ته ور ښکاره کړ او ورته وېې ويل، کله چې زه امريکا ته تللې وم، په ټولو مغازو کې مې وکتل، بالاخره مې دغه چاقو پکې خوښ کړ او واهې خست!

په ۱۹۹۲ ز کال کې دده د ملګرو پر موټر راکټي برید وشو ، چې پکې سپاره ټول دیارلس جنګیالي ووژل شول. نوموړی مجرمو کسانو ته له دې کبله له سزا ورکولو تېر شو ، چې ویل یې زه اوس نوی له حج څخه راغلی یم. ده خپلو قهرجنو پلویانو ته وویل: زه نور مسلمانان نه شم وژلای. ددې لپاره چې د ۲۰۰۱ ز کال د نومبر وروستي معلومات نور هم کره کړم ، له هغه سره مې لیدل اړین وبلل ، تر څو په دې اړه دده نظر هم واورم.

نوموړی یو نیم کال وروسته د هغه څه له امله چې تر سره کړي یې و ډېر خوښ و. ده وویل: کله چې کرزی افغانستان ته راداخل شو ، دوه ورځې وروسته یې ما ته د یوه کس په لاس یو ستلايت ټلفون را ولېږه. له هغې وروسته ملاتقیب د کندهار ښار پرېښود او د خپلو قومیانو مرکز ارغنداب ته ولاړ. ارغنداب چې کندهار ته یې خورا ډېره طبعي ښکلا وربښلې ، په منځ کې یې د شنو اوبو رود تېر شوی دی. د رود دواړو غاړو ته د خټینو دېوالونو تر شا د ډول_ډول مېوو ښایسته باغونه د یوه وحشي ځنګله په څیر تر سترګو کېږي. د جهاد په دوران کې دا ځای د ملاتقیب مرکز و او له همدې ځای څخه روسانو د ناسور خم واخیست. ده وویل: د کرزي یوه نفر ما ته ارغنداب ته یو ستلايت ټلفون راوړ. هغه وویل چې کرزی غواړي له تاسو سره خبرې وکړي. ما کرزي ته ټلفون وکړ ، هغه راته وویل: څه شي ته اړتیا لرې ، پیسې که وسلې ؟ ما ورته وویل: دواړو ته.

له همدې وخت څخه به دغو دوو ملګرو هره ورځ په ټلفون خبرې کولې. دی وايي چې ما به کرزي ته تاکتيکي مشورې ورکولې. ما به کرزي ته ویل چې ها وکه او دا وکه ، ځکه چې کرزي جنګي تجربه نه لرله.

کرزي ما ته وویل چې له ملا عمر څخه طالبان جلا کړه. ما په لومړي سر کې له طالبانو څخه د کوچنیو قوماندانو په بېلولو پیل وکړ ، ځکه دغو کسانو د طالبانو له مشرتابه سره ټینګې اړیکې نه لرلې. د خبرو دغه لړۍ د هغو خلکو لپاره مخکې تر دې چې له منځه ولاړ شي ، ډېره ښه چاره وه.

یو وخت د طالبانو د دفاع وزیر په ملاتقیب پسې موټر ور ولېږه او دوی دوو د کندهار په ښار کې یو پټ مجلس سره وکړ. په هغه غونډه کې ملا نقیب ددفاع وزیر ته وویل: له حامد سر جنګ مه کوه ، که چېرې ته تسلیم شې ، هغه به تاته هیڅ ضرر و نه رسوي.

تر یوولسم سپتمبر وروسته په افغانستان کې ایتلافي حکومت جوړیږي ، چې په هغه کې به د طالبانو جګپوړي چارواکي هم گډون ولري. د نومبر په وروستيو کې د ملا نقیب قومیانو پر طالبانو د برید لپاره د خوښۍ اتبونه کول.

ملاتقیب د طالبانو مشر ته یو استازی له لیک سره ور ولېږه ، په لیک کې لیکل شوي و ، چې په دا دوو ورځو کې باید تسلیم شې ، که نه نوټول ارغنداب به ستا پر ضد را پور ته شي. دا د طالبانو لپاره یو جدي گواښ و ، ځکه چې د ملاتقیب قومیانو تر اوسه په جنګ کې ما ته نه وه منلې.

دا يو منل شوی حقيقت دی چې په ۱۹۹۶ ز کال کې ملا نقيب د اکرم له مخالفت سره سره بيا هم طالبانو ته د کندهار د ښار د نيولو موقع برابره کړه ، ده خپلو قوميانو ته د جنگ د نه کولو امر وکړ.

د ملا نقيب ضرب الاجل تر يوې بلې غونډې پورې وغزېد ، چې د ۲۰۰۱ ز کال د ډسمبر پر پنځمه تر سره کېده.

ملا نقيب وايي: طالب چارواکو ما ته وويل که ته موږ ته په نور وخت راکولو راضي نه شي ، نو لاس دې خلاص هر څه چې کوي ، و يې که.

ملانقيب ورته وويل: تاسو غواړئ چې موږ د اور په لمبو کې وسوځوئ؟ زموږ کورونه را وران کړئ؟

که داسې نه وي ، نو بيا ولې تاسو په مزار ، کابل او کندوز کې جگړه نه کوئ؟ يوه اوونۍ وړاندې طالبانو دغه ښارونه د امريکا ملگرو يانې شمالي ټلوالې ته پر يښي و. په ځواب کې طالب چارواکو له کرزي سره د مستقيمې ليدنې غوښتنه وکړه. ملا نقيب هغوی ته وويل چې زه خپله کرزي يم او کرزي زه يم ، زما خبره دده او دده خبره زما ده. هغه مهال کرزي نوی د افغانستان د لنډمهالې ادارې د مشر په توگه ټاکل شوی و. دی د کندهار ښار د مسئلې د يوې خواته کولو لپاره له امريکا يي مشاورينو سره په پلان جوړونه بوخت و او له ځايي مشرانو سره به يې ليدنې کولې. له کرزي سره مخور کسان به د طالبانو له رهبرۍ سره په جدي خبرو لگيا و او کله کله خو به يې مستقيماً له ملا محمد عمر سره هم پر ستلايت ټيلفون خبرې کولې.

د ملا نقيب په کور کې ناست کسان پدې راځي شول چې له کرزي سره نېغه نېغه خبرې وکړي.

د کرزي قرار گاه د ښار د شمال طرف ته د نيم ساعت د موټر د مزل په واټن سره لرې موقعيت درلود پراته و.

د ملا نقيب دا هم په ياد و چې د طالبانو دغو مشرانو له ما څخه د کرزي د ټيلفون د شمېرې غوښتنه وکړه. هغوی څو ځلې نمبر هم داير کړ ، خو د خرابې ليکې له امله له هغه سره په خبرو کولو بريالي نه شول. تردغې غونډې څو ساعته وړاندې د افغانستان نوی ولسمشر د مرگ تر پولې رسېدلی و ، خو خدای (ج) بچ کړ.

امريکايي الوتکې د کرزي پر قرارگاه بم و غورځاوه ، چې درې امريکايي سپېڅل فورس او شل تنه افغانان يې ووژل. مړه شوي کسان ټول د کرزي ملگري او دده د قبيلې غړي و. ژوبل کسان په خورا ناوړه حالت کې پراته وو ، په ژوبلو شويو کسانو کې د يوه نوم قاسم و ، چې په پېښه کې يې خپل دواړه لاسونه بايللي و ، نوموړي له خپلو ملگرو څخه وغوښتل چې هغه ووژني. قاسم په ريکستان کې د امريکايي سمندري ځواکونو اډې ته وليږدول شو ، چې هلته يې تر تداوي لاندې ساه ورکړه.

په هغه وخت کې چې طالبانو د کرزي نمبر دايرواه ، د کرزي پر قرار گاه باندې تندر را شيوه شوی و. دغه ډله د ملانقيب په مشرۍ د کرزي د قرار گاه پر لور روانه شوه.

د غونډې په وخت کې زه په کويته کې وم ، خو ډېره وېرېدم ، داسې نه چې د امريکا د بمونو ماشه پر دغه پلاوي چې د طالبانو جګپوړي چارواکي پکې موجود و راکښکېدل شي . ملا نقيب په دغه يولس ساعته غونډه کې خپل دريځ وساته ، دی وايي: کله چې موږ هلته ورغلو ، دکريزې مخ او غاړه پانسما شوي و . کريزې نه غوښتل چې له دغو کسانو سره خبرې وکړي ، يوازې ملا نقيب له کريزې سره خبرې کولای شوای . ملا نقيب وايي: ما کريزې ته وويل چې ته بايد هغوی ته ووايي ، که چېرې موږ د کندهار پر سړکو کې جګړه وکړو ، نو ډېرې وينې به و بهيري ، موږ او تاسو به ډېر بد ښکاره شو . بالاخره کريزې د هغوی سره کېناست او د طالبانو مشرانو ته يې وويل چې کندهار ملا نقيب ته تسليم کړي .

ملا نقيب وايي: کله چې موږ کندهار ته را ورسېدو ، هغوی خپل نظر بدل کړی و او ويل يې چې موږ غواړو صبا بيا له کريزې سره ووينو . د دوهم ځل لپاره همدغه پلاوي بيا له کريزې سره وليدل او له کريزې څخه يې د کندهار د ورسپارلو لپاره دوه ورځې وخت وغوښت ، خو کله چې موږ ښار ته راوړسېدو ، طالبان يو ځل بيا پر خپله خبره ونه درېدل ، هغوی وويل: موږ دوې ورځې انتظار نه شو کولای ، موږ سبا تاسو ته ښار در پرېږدو . په دغه شپه طالبانو ما ته په ستلايت کې وويل چې موږ بالا روانيږو . خو ما اماده کي نه لرله ، د ښار د کنټرول لپاره پوره نفر راسره نه و ، يوازې څلوېښت يا پنځوس کسان موجود و ، هغوی مې په ښار کې سره وپاشل ، خو دا بس نه و . کله چې طالبانو د شپې په تياره کې ښار پرېښود ، نو په ښار کې وضعيت هغه حالت ته وگرځېد ، چې څو ورځې مخکې يې افغان مهاجرو ما ته په پاکستان کې اټکل کړی و . دوی د طالبانو د رژيم د پای څخه خورا په وېره کې و ، دوي ويره لرله ، چې د دوه نوي يم کال پيښې به بيا تکرار شي .

د ښار د عمومي روغتون يو ډاکټر د هغه وخت پيښې داسې بيا نوي: څو سوه عرب او طالب ټپيان چې په امريکايي بمباريو کې د کندهار په هوايي ډگر کې ژوبل شوي و روغتون ته راوړل شول . د بسترو د نشتوالي له امله هغوی په وينو لژنده پر ځمکه پراته و . د دغه ډاکټر په وينا ، موږ په همدغسې حالت کې د دوی تداوي کوله ، حالت ډېر خراب و ، ځکه چې داد طالبانو وروستی شپه وه ، ښار يې پرېښوده او واك يې ملا نقيب ته سپاره . ډاکټر په ډېريځ او توره تماره کې د ټپيانو په پالنه بوخت و . پخوا چې به موټرونه راښکاره شول ، ټپيان به يې راوړل ، خو دا ځل داسې نه و ، د القاعدې گڼ شمېر پيکپ موټرونه روغتون ته راغلل ، هغوی پر ډاکټرانو نارې وهلې چې زموږ مريضان چېرې دي ، هغوی ټول القاعده او طالب ټپيان په نيمه پانسماونو او اې وي ټوبونوکي جلا کړل . تر څه ځنډ وروسته د القاعدې عرب غړو لخوا گڼ شمير پيکپ موټرونه راښکاره شول او هغوی ټول ژوبل کسان په خورا بد حالت کې له کندهار ښار څخه و ايستل .

ډاکټر وويل چې دا ټول موټرونه د عربانو و. له هغوی څخه څلورېنښت نارینه ډېر سخت ژوبل د يوه استراليايي په گډون پاتې شول چې هغوی بيا په روغتون کې له امريکايانو سره په جگړه کې ووژل شول.

نعمت الله چې د بادامو د يو کندهاري سوداگر زوی دی او په دغو ورځو کې يې له خپل پلار سره د وچې مېوې په مارکېټ کې کارکاوه، د خپلو سترگو ليدلی حال داسې راته بيان کړ: زموږ له مارکېټ سره نژدې د ميخانيک يو لوی سړی دی. په دغه سړی کې گڼ شمېر مستريان ورکشاپونه لري، دلته طالبانو ډېر موټرونه د جوړولو لپاره راوستلي و چې ناڅاپه وسله وال کسان رانېکاره شول، ټول موټرونه يې سره راغونډ کړل.

تر دې وروسته يوه بله ډله راغلل، هغوی لومړنۍ ډله له همدې ځای څخه وشړله خو لومړۍ ډله بيا راغله او د موټرونو پر سر له دوهم گروپ سره په جگړه شول. ما فکر کاوه، چې موږ يو ځل بيا د کورنۍ جگړې په درشل کې يو.

تر ۱۱ سپټمبر وروسته د بادامو دغه بازار درې ورځې له دې کبله تړلی و چې په ښار کې د خپل سربو تغر اوار وو.

دغسې حالت په کابل کې درې اوونۍ مخکې تېر شوی و. کله چې امريکايي بمونو د طالبانو لیکې درې ورې کړې، د شمال ټلواله افغان پلازمينې کابل ته ور ننوته او تر څو ورځو پورې په ښار کې چور او تالان روان و. دې ته ورته يعنې يو کال وروسته د بغداد تر سقوط وروسته هلته هم حالت همدا شان و.

په کندهار کې د واک سپارلو چارې په سمه توگه تر سره نه شوې. که چېرې ضابط اکرم هلته وای، شايد کندهار يې له چور او تالان څخه ژغورلی وای. خو اکرم د ښار د باندې له کل اغا سره په هوايي ډگر کې و.

اکرم وويل: زه د گل اغا تر څنګ ولاړوم چې د هغه ستلايت ټيلفون ته زنګ راغی. دا د ولسمشر کرزي ټيلفون و، چې شيرزي ته يې وويل، ته د هوايي ډگر مسئل او ملا نقيب د کندهار والي دی. په کندهار کې واک سره ویشل شوی و او د هر يوه برخه معلومه وه، چې ټول عيني شاهدان د همدې خبرې په تائيد سر بنوروي.

د چمن يوه ځوان جنګيالي ماته وويل: حقيقت دادی چې طالبانو واک ملا نقيب ته وسپاره. نعمت الله د بادامو سوداگر خپل د سترگو ليدلی حال داسې راته بيان کړ: ټولو طالبانو به يو ځل له ملا نقيب سره ليدل او بيا به يې ده ته وسلې ور سپارلې.

زما اخکزي ملګری محمد انور هم همدا خبره تائيدوي. دا الکوزي وه چې کندهار يې له طالبانو څخه پاک کړ او ولسمشر کرزي هم کندهار ملا نقيب ته ورکړ. بي بي سي وويل چې ملا نقيب د طالبانو د تسليمې او د ولايت واک په لاس کې اخيستل منلي دي.

دا هغه څه و چې بايد تر سره شوي وای خو هغه څه وشول چې بايد نه وای شوي.

د کندهار لار (۱۱ دېسمبر ۲۰۰۱)

زه ډیره حیرانه وم چې دا جمله خول ځله د کندهار په اړه وویل شول. ددې څخه څلور ورځې تیرې شوي دي خو زه اوس هلته ور روانه یم. زه په یو ژر ټکسي کې د کندهار پر لور روانه وم چې د شا هنداره یې ماته شوي وه او بیرته یې سره پتلیس کړي وو. ما زما ډرایور او ژباړن پدې راضي کړل چې زما سره کندهار ته ولاړ شي. دا ځل ما ویزی ته اړتیا نه لرل ځکه چې زه د یوه اڅکزي سره پر موټر سایکل پر خامه لاري تر سرحد واوښتم. د پولي څخه د اوښتلو پر مهال زما موټر سایکل چلوونکي د پولي یوه ساتونکي ته د روغې لپاره لاس وروغځوي او هغه هم لاس ورته را اورد کړي په همدې سره موټر تر پولي اخوا واوښتو. زه بیرته د خپلو ملګرو سره یو ځای شوم چې د عمومي سړک پر سر یې په ټکسي کې زما انتظار ایستي. زموږ لومړي تم ځای د محمد انور د اڅکزو په یو بارک کې وو. هغوي ماته د یو ځوان جنګیالي په اړه چې فدا نومیږي معلومات راکړل هغه زموږ د امنیت مسول او په قبایلي چارو کې د پوره نفوذ خاوند و. اوس موږ د حرکت په حال کې و او فدا د موټر د مخ په سیت کې کښیناستي او کلاشینکوف یې د زنګونو په منځ کې نیولي و او همدا شان یې د بغل د هندارې څخه د شاه ننداره کول. ما غوښتل چې دده سره په رفتار کې مرکه وکړم خو د خراب سړک له کبله دده ږغ سم نه ثبت کیدي. د ږغ د خراب کیفیت له کبله مې فکر کوي چې دا ریکارډینګ به د استفادې وړ نه وي که نه خو بیا هم ددې کار څخه ستړي نه شوم وم. ما ده ته خپل مایک نور هم ورنژدې کړي چې د هغه تر خولي دا جمله راووتل چې ویل یې موږ ښار په زور ونیوي. هغه د کندهار هوايي ډګر ته نژدې د شکو یوې ټپې ته اشاره وکړل چې موږ له همدې ځای څخه د کندهار پر لور روان شو. ده وویل چې درې ورځې وړاندې یوې طالب ضد ټلوالې د گل اغا په مشرۍ د کندهار پر ښار یرغل وکړي. دوي هلته د القاعده عرب غرو او طالبانو پر ضد نه وه وروړوان بلکې هغوي څو ورځې وړاندې ښار خوشي کړي و ځکه چې جنګ نور ختم شوي وو.

فدا وويل چې دا کار د شيرزي د پلويانو لپاره ډير په زړه پوري و ځکه چې ممکن هغوي ته په دغه اړه و دور کي يو څه په لاس ورغلي وای.

شيرزي د کرزي د امر څخه سر وغروي او د ولايت کنترول يې د ځان حق بلي.

دي وايي زه پوهېدم چې دا ډير بد کار دي .

زه پدې ډاډه يم چې دا پېښه به د نوي افغانستان پر راتلونکي ډيره بده اغيزه ولري. تر اوسه چې به ما کوم معلومات تر لاسه کول هغه د دريم لاس معلومات وو. فدا په صحنه کي حاضر و نو ځکه ما دي د معلوماتو شريکولو ته هڅوي.

ده وويل ولسمشر شيرزي ته وويل چې تاسو د کندهار ښار بهر په هوايي ډگر کي پاته شي خو موږ دده امر ته غاړه کښېښودل.

ما غوښتل چې د کندهار ددغه اشغال په اړه سم انځور تر لاسه کړم. هلته په سلگونو موټران تر سترگو کيدل چې د جنگياليو به ډک وو.

دغو جنگياليو به د موټر پټي خلاصي کړي وې ، په داسي حال کي چې پټووان به يې تر سر تړلي و په مريميو به بار و او پښي به يې هم تر موټر راخړولي وې. د بيرغه پر ځاي به يې د راکټ مرمي په پيپ اغوستي وې او بيا به يې پر موټر درولي وې.

موږ ته ښار ته د ورته لپاره هيجان بلنه نه وه راکړي.

ما ور څخه وپوښتل امريکايانو پدې اړه څه ويل او هغوي پر دغه مهال چيري وو؟

ده وويل چې موږ ته امريکايانو د ښار د نيولو امر راکړي او امريکايي سپيشل فورس موږ د ملاتړ لپاره موږ بدرکه کولو.

((دا هغه څه و چې تر اوسه لا د خلکو څخه پټ ساتل شوي وو))

فدا زياته کړل چې موږ ته ټولي مشوري امريکايانو راکولي.

خو دا څنگه امکان لري چې ښار دي وختي لا د طالب ضد ټوالي له خوا چې مشري يې حامد کرزي کوي او رهنمايي يې د يو بل امريکا سپيشل فورس گروپ لخوا کيږي او بيا د سپيشل فورس هغه بل گروپ خپل افغان ملگرو ته د ښار د نيولو امر ورکوي؟

کرزي خپل کسان مخکي لا ښار ته د ملا نقيب سره د ښار د ساتلو لپاره استولي و شيرزي ، اکرم ، فدا او محمد انور لا د کندهار ښار د باندې په هوايي ډگر کي و چې کرزي شيرزي ته تليفون وکړي چې تاسو بايد په هوايي ډگر پاته شي.

زه پدې ډيره حيرانه يم په داسي حال کي چې ښار لا دوراندي د طالب او القاعده ضد ټلواتلي امريکا پلوه ځواکونو لاس ته لويديلي دي نو بيا ولي امريکايي مشاورينو شيرزي د کرزي نا فرماني ته وهڅوي؟

زما او د فدا مرکه پر همدې ځاي پاي ته ورسيدل د ځان سره مي وويل چې پدې اړه به نور معلومات وروسته راټولوم.

يو شي چي پدي اړه زما په فکر کي راگرځيدي هغه دا چي طالبانو په ډير دار سره واک پرېښودي پدي سره امريکايان ډاډه وه چي هر څه يي زړه غواړي هغه په افغانستان کي تر سره کولاي شي.

په همدې وخت کي د کندهار ښار رانېکاره شو په ښار کي ټوله سرکونه کنډ او کپر و او ډيري ودانۍ د امريکايي بمباريو له کبله نړيدلي وي.

موږ د (Mayuria) پسي گرځيدو ماته پر پوله د اخکرو په بارک کي وويل شول چي ستاسو ملگري محمد انور به هم هلته وي.

موږ موټر يو بغل ته ودروي که گورو محمد انور چي په (ايس ، يو ، وي) موټر کي سپور و رانېکاره شو. ده دليري څخه پر ما بډغ وکړي سارا ، ده تر روغېر وروسته زما هغه نور ملگري موټر ته پورته کړل او زه ده په خپل موټر کي تر خپل څنگ کښينولم.

نور نو ما د فيصلې کولو تصميم نه درلودي . محمد انور د اتيايمو کلونو يو جنگيالي دي چي سرو سترگو يي د ډيرو چرسو ځکولو له کبله الفې پيدا کړي وي. زموږ جنگياليو يعني د انور کسانو ټولو د طالبانو غوندي پکړي او جامي لرلي خو په اصل کي موږ پوليس وو. په اصل کي خو موږ د ضابط اکرم لپاره کار کوي. تر دي مهاله زما او د هغه تر منځ پيژندگلوي نه وه شوي.

نور نو موږ بايد يوڅه بيره کړي واي ځکه چي لمر پر لويډو و او دا د روژي مبارکه مياشت و ځکه چي موږ د سپيدو راهيسي هيڅ نه و خوړلي.

موږ د محمد انور د يو قريب کور ته ورسيدو چي په يوه تنکه کوڅه کي وو. د ميلمنو په خونه کي زموږ د ښه راغلي لپاره نارينه ولاړ و ، خونه په قيمتي مزارې او هراتيو غاليو پرش کړل شوي و. ددي ډول خونو سره چي زه د مراکو په پيس قورپ کي وم ډيره بلده شوي وم.

پر دغو غاليو يو پلاستيکي سترخوان اوار و چي خواړه پر اښودل شوي و خو تر اوسه لا موږ ته د خوراک اجازه نه و ځکه چي موږ بايد اذان ته انتظار ايستلي واي.

زما د محمد انور يو سپين ږيري اکا په ياد دي چي د هغه و مخ ته چاپه زوره د ساه کښلو جرائت هم نه شو کولاي.

اکا د کورني مشر و او بايد درناوي يي شوي واي.

تر دي وروسته محمد انور ماته د همدې سراي تر څنگ د يو بل سراي په دويم منزل کي شخصي خو نه راکړل . په هغه سراي کي يو کس و چي بايد ماته يي چاي را جوش کړي واي او دسراي د ساتني دنده ور دغاړي وو.

ساعت ته چي مي وکتل د کندهار په وخت د ماښام اوه بجي وي چي د واشنگتن د سهار د لسو بجو سره يي سمون درلود. ما يوازي پنځه ساعته وخت درلود چي دا ټول شيان مي په څلور نيم دقيقه ييز راپور کي انځور کړي واي .

خو ځيني وختونه به ما ډير اوږده خبرونه ور استول. خو د نن راپورمي د امريکا د پاليسي په اړه و چي څنگه امريکايي سرتيرو ځايي جنگيالي د ښار د نيولو لپاره بدرکه کول.

ما خپل ميني ديسك عيار كړي او هغه تپ مي چلانه كړي چې د لاري په اوږدو كي مي ثبت كړي و او په خپل لپ تپ كمپيوټر كي مي څلور ساعته وروسته راپور چمتو كړي. هغه كس چې ماته يې چاي تيارولي هم بیده شوي و ما د باندي پر بام د ستلايت ډيش كاسه ودرول.

زما په راپور كي د ځوان فدا هغه ټولي خبري راغلي وي چې ما دده څخه د لاري په اوږدو كي ثبت كړي وي. داسي چې څنگه امريكايي سرتيرو يو ټوپكسالار د كندهار نيولو ته وهڅوي او بيا يې د ولايت تر مقام پوري بدرگه كړي.

تر څو د كندهار ښار د كرزي د واكه وباسي په داسي حال كي چې كرزي هم دغه ښار ته د امريكايانو لخوا بدرگه شوي وو. ما دغه سكرپټ واشنگټن ته د ستلايت د لاري ايمل كړل. دغه راپور مي زموږ نوي مسول چلوونكي ته ور واستوي او دي مي له دي څخه خبري كړي چې زه افغانستان ته ورسيدم. په داسي حال كي چې د خبرونو په خونه كي ټوله نړي راغونډه شوي و پر هغه باندي دا د ټوپكسالار كلمه سمه ونه لكيدل.

ده هغه راپور زموږ نړيوال سړي خور مسول ته ور واستوي چې د هغه څخه موږ ټول بيريدلو او درناوي به مو يې كوي.

دغه سړي خور ددغه راپور په لوستلو سره د ډيره قهره څخه ليوني شوې و چې زما او دده تر منځ په ستلايت تليفون كي سختي خبري هم پر وشوي.

ده وويل چې دا ستا راپور ډير بي معني دي په اصل كي ده هغسي راپور غوښتي چې واشنگټن پوست د ملا عمر د كور په اړه برابر كړي و چې د هغه د ميليمه اسامه بن لادن په پيسو يې جوړ كړي وو.

زه پدي باور يم چې هر څوك پوهيږي چې هغوي څومره خطرناك او مضر خلك و او د هغوي پراخيدل يو لوي گواښن وو. تر ټولو مهمه دا وه چې په امريكايي حساسيتونو بايد څوك پوه شوي واي د طالبانو په اړه راپورونه او گذارشونه جوړول خو د پنځه كاله مخكي كار وو.

زه پدي باور يم چې په اوسنيو حالاتو كي ددغسي موضوعگانو په اړه معلومات برابرول ډير اړين و ځكه چې اوس موږ يو نوي پړاو ته ورداخل شوي وو.

زما په نظر ددغو شیانو سمول يوازي دانه چې د امريكا او افغانستان لپاره ډير مهم و بلكي د ټولي نړي لپاره يې خورا حياتي ارزښت درلود.

نړي موږ ته گوري چې دوي خپلي چاري په څه ډول په افغانستان كي د طالبانو تر رنگيدو وروسته پر مخ بيا يې تر څو خلك د تمدن د ټكر څخه وساتي.

زموږ مسول چلوونكي د فدا خبري زما د راپور څخه پرې كړي وي.

زه پدي ونه توانيدم چې د افغانستان انځور د طالبانو تر ماتې وروسته خلكو ته انځور كړم.

خو هغه كار زه اوس تر سره كوم.

يادونه:

(Mayuria) په دغه نامه باندې زه په کندهار کې کوم ځای نه پېژنم (ژباړن).

ښار په زوره نيول

(ديسمبر ۲۰۰۱)

ددې کبسي روښانتيا زما لپاره ډېر وخت ونيو. د همدې موضوع د روښانتيا لپاره ما بايد له ټولو دخپلو اړخونو سره کتلي وای تر څو واقعيت راته په ډاگه شي. زه بالاخره په ټولو شيانو وپوهېدم. کله چې محمد انور د کندهار په پوليسو کې خپله دنده پريښودله نو زما او دده تر منځ دوستي لا همغسې پر خپل حال پاتې وه. د طالبانو تر ماتې وروسته ما يو بل اخکزی له ځان سره ملگری کړ تر څو تر پولې اخوا مې د انور تر کور پورې ور ورسوي. د ملاتقيب او خاکړېزوال نظرونه مې لا له وړاندې معلوم کړي و. کرزي او شېرزي ته خو دومره نژدې شوې وم چې هر وخت مې زړه شوی وای له هغوی سره مې ليدلای شوی. يو اصلي کريکټر چې زما لپاره يې ليدل گران و هغه د امريکا د ځانگړو قواوو ډگروال ډيوېډ فوکس و. ټول دخپل افغان اړخونه په دغه مسئله کې دده کلیدي رول تائيدوي. ددې څخه مې مقصد دا و چې ځان ته معلومه کړم چې ايا دا رښتيا امريکايي سرتېري وو چې شېرزی يې په زور د ښار نيولو ته هڅاو؟ له دې څخه هر څه په ډاگه کېږي چې ولسمشر کرزي شېرزی ته په هوايې ډگر کې د پاتې کېدو امر کړی و. هوايې ډگر د کندهار ښار ختيځ پلو ته د موټر د نيم ساعت د مزل په واټن کې پروت دی. دغه هوايې ډگر د امريکايانو لخوا جوړ شوی دی ، خو په اتيايمو کلونو کې د روسانو لخوا نور پراخ شو تر څو د کليوالو سيمو د بمباريو او پر پاکستان د بريد لپاره گټه ځنې واخلي. کله چې د طالبانو مشر ملا محمد عمر په ۱۹۹۶م کال کې اسامه بن لادن ته بلنه ورکړه تر څو له ده سره په کندهار کې و اوسي ، نو هغه د خپل ځان او د القاعدې شبکې د نورو مهمو غړو لپاره هلته خورا ټينگ کورونه جوړ کړل. د القاعدې د سرسختو غړو لپاره د طالبانو د واکمنۍ په وروستۍ ورځ دا په افغانستان کې د القاعدې د مقاومت وروستی ډگر و. د ډسمبر په لومړيو کې امريکايي جيت الوتکو پر دغه هوايې ډگر بمباري پيل کړه. له همدې کبله هوايې ډگر ته نژدې د پرتو کليو اوسېدونکو خپل کورونه پريښودل او نژدې کليو ته يې پناه يوړه. ځينو له دوستانو او خپلوانو سره واړول او ځينو خو بيا خپل پناه ځای د پولې په هغه بله غاړه پاکستان کې برابر کړ.

د شېرزي په کسانو کې زما خبروونکي محمد انور او د هغه د اخکرو ډله وه. همدا دوی و چې زه يې د هوايي ډگر پر سر د شېرزي د کسانو او القاعدې ډلې ترمنځ د جگړې له واقعيت څخه خبره کړم.

خو کله چې زه د پاکستان پر پوله وم او هلته مې د باردارو موټرو له چلوونکو سره مرکې کولې نو يوه هم د ځمکنۍ جگړې تائيد وکړ.

سر سختو افغانانو ددې هيڅ پروا نه کوله چې شاوخوا کې يې څه روان دي، دوی خپلو کارونو ته په عادي توگه دوام ورکاوو. په داسې حال کې چې پر هوايي ډگر به سور اور بل و خو دغو موټر چلوونکو به خپل موټرونه د انارو له کريټونو او د غنمو له گونډو ډک د همدې هوايي اډې تر څنګ پر عمومي سړک د پاکستان سرحدي ښار گوټي چمن ته را رسول. دوی ويل چې د هوايي ډگر دروازې ته مخامخ نوې وسلې ځای پر ځای شوي، د پيکپ موټرونو خورا ډېره کنه کونه وي خو هيڅ جگړه نشته.

همدا د شواهدو تر ټولو ښه منبع کېدای شي.

زه وروسته وپوهېدم چې دا د افسانوي شېرزي د تبليغاتو يوه برخه وه، چې امريکايانو هم دده په شهرت کې په پټه توگه مرسته کوله.

تر هغه وخته پورې چې امريکايي بمونو ټول هدفونه له منځه نه و وړي، امريکايانو خپل افغان ملګري هوايي ډگر ته نژدې لانه ور پرېښودل.

د اکرم هغه ټول جريان په دې ډول په ياد و:

امريکايانو موږ ته وويل چې سبا موږ او تاسو د هوايي ډگر لومړي برج ته ورځو، خو زموږ څو ملګري مخ ته ولاړل چې له هغوی څخه درې نفره ووژل شول. موږ بېرته پله ته را پر شا شوو. امريکايانو پر هغه ځای باندې څه نور بمونه واچول او بيا يې موږ ته وويل چې اوس کولای شئ مخ ته ولاړ شئ. کله چې اکرم د هوايي ډگر پولې ته ورسېد، د عام وژنې پر يوه ننداره يې سترګې ولګېدې. داسې چې ګڼ شمېر عربان کوټې کوټې له خپلو وسلو سره مړه پراته وو.

د اکرم په وينا چې په هغوی کې شپږ يا اوه يې ژوبل و، چې هغوی بيا د کل اغا کسانو پسې ووژل.

څو ورځې مې له عيني شاهدانو څخه داسې راپورونه تر لاسه کول چې د مړو زيات شمېر جسدونه د هوايي ډگر پر عمومي سړک پراته وو، چې بيا ملېشو او د ښار اوسېدونکو هغوی سره ټول او خاورو ته وسپارل. ددغو عربانو هديره د کندهار ښار په شمال کې واقع ده چې زيات شمېر زيارت کوونکي لري.

تر دې وروسته اکرم د شېرزي تر څنګ ولاړ و چې شېرزي ته د کرزي زنگ راغی.

اکرم د شېرزي هغه ټولې خبرې اورېدلې، چې له ولسمشر کرزي سره يې په توهين امېزه لهجه کولې. شېرزي وويل: زه د کرزي يو امر هم نه منم اونه زه کرزی او ملا نقيب پېژنم. کندهار زما دی زما.

کل اغا اوس هم له خپلې سرغړونې څخه نه دی منکر. په ۲۰۰۴م کال کې زما او دده تر منځ په يوه مجلس کې نوموړي دا ومنله چې له کرزي سره يې پر تېلفون خبرې وکړي. ده زياته کړه: ما ولسمشر ته وويل چې د ملا نقيب الکوزو ته د کندهار والک په لاس مه ورکوه. ته بايد دا غلطې ونکړي. ملا نقيب وويل، تر دې وروسته کل اغا خپل پروپاگند پيل کړ. ده زياته کړه، چې شېرزي وويل، ملا نقيب د طالبانو ملگری يم او الکوزو طالبان پټ کړي دي او د پاکستان تر پولې يې اړولې دي.

کل اغا ته د يوه هر کاره افغانی الاصله امريکايي خالد پښتون لخوا مشورې ورکول کېدې. هغه ددغه مهمې موضوع لپاره د مېډيا کمپاين په لاره اچولی و. نوموړي خپل اواز د منل شوې بي بي سي راډيو له لارې تر خلکو پورې رساو. زما د ملگرو په وينا چې شېرزي په بي بي سي راډيو کې وويل چې ملا نقيب د طالبانو غړی دی، دده او طالبانو تر منځ توپير نشته.

محمد انور وويل، شېرزي امريکايانو ته هم همداسې وويل:

ملا نقيب به له تاسو سره د طالبانو په ښکار کولو کې مرسته ونه کړي. هغه به له طالبانو سره ستاسو په خلاف مرسته وکړي. د شېرزي دغه مرکه ما وانه ورپدله. په هغه وخت کې زه په چمن کې د يو اخکزي په کور کې د مېلمه په توگه اوسېدم تر څو افغانستان ته د ننوتلو لاره پيدا کړم. ما د هغې مرکې په اړه ډېر څه واوريدل، دا د ټولو افغان مهاجرو خبره ده چې ويل يې، شېرزي وويل چې زه د کندهار والي وم او يم به او په دې کې بل څه نه ځايېږي.

کوم راپور چې ما (ان پي آر) ته ورلېږلی و، په هغه کې مې د کندهار د ښار د کنترول پر سر د شخړې يادونه کړې وه. ولسمشر کرزي گواښ وکړ که دده ملا تړي خپلمنځي ستونزې حل نکړي، نو دی به استعفا ورکړي. په همدغه حساس حالت کې ولسمشر اکرم ته تېلفون وکړ چې هوايي ډگر پرېږدي او په کندهار ښار کې له ملا نقيب سره يو ځای شي. ملا نقيب اکرم ته وويل، اوضاع سمه نه ده له همدې کبله بايد يو څو ورځې انتظار وباسو چې حالت په کوم لوري خوځي. شېرزي په دا سبا په ډېره اسانۍ سره د ولايت تر ودانۍ پورې راوړسېده.

دا هغه څه و چې شېرزي په زور سره ښار ته ننوت.

ځوان فدا راته وويل، کله چې موږ د ښار پر لور حرکت وکړ ټول جنګيالي کوته پر ماشه او خپل ټوپکان يې د موټرو تر کرکېو بهر را ايستلي وو. زما په ملگرو کې محمد انور لومړنی کس و چې ماته يې په همدې اړه مهم معلومات راکړل او پر کندهار ښار باندې يې د شېرزي د يرغل او په همدې اړه يې د امريکايانو له رول څخه خبره کړم. دده په ياد دي چې امريکايانو شېرزي د ولايت تر ودانۍ پورې بدرکه کاو. شپږ والوتکو په هوا کې د دوی ساتنه کوله.

يوه افغان مهاجر راته وويل، کله چې شېرزي ښار ته ننوت امريکايانو سمدستي نوي ټوپکونه ورته توزيع کړل. ددې تر څنګ يې MREs امريکايي نظامي خواړه هم ورکول.

دغه کس چې په نوموړي جريان کې حاضر و ويل يې چې د نويو ټوپکونو کونداغونه د لرګي پر ځای پلاستيکي وو.

تر يو څه ځنډ وروسته مې همدغه پوښتنه د اکرم مخ ته کښيښودله. ده وويل چې شېرزي کندهار ته له امريکايانو سره راننوت. همدا دليل و چې له ده سره چا جگړه ونکړه ، ځکه هيچا نه غوښتل چې له امريکايانو سره جگړه وکړي. ملا نقيب ماته وويل چې اوس د جگړې وخت نه دی ، که هغوی په تاپسې يو گام مخ ته راځي ته يو گام شاته ځنې ولاړ شه. هر څوک پوهېده چې امريکايان د شېرزي تر شا ولاړ دي.

ملا نقيب هم د همدې خبرې تائيد وکړ. دی وايي: ما خپلو کسانو ته د جنګ نه کولو امر وکړ. له همدې کبله زه د ولسمشر کمپ ته ورغلم ، هغه راته وويل چې له شېرزي سره جگړه مه کوئ. په همدې ډول نو ملا نقيب کندهار د جنوب يرغلګرو ته پريښود لکه څنګه چې يې اوه کاله وړاندې طالبانو ته پرې ايښی و. گل اغا د کندهار په زړه کې سيده د کندهار ولايت ودانۍ ته ورغی. دغه لرغونې ودانۍ د افغانستان بنسټ ايښودونکي احمد شاه دراني لخوا جوړه شوې ده. دغه لرغونې ودانۍ دوو سپيڅلو زيارتونو ته چې دواړه گنبدې يې مخامخ سره جوړې شوي دي چې يوه يې د افغانانو د همدې پلار احمد شاه دراني (ستر احمد شاه بابا) زيارت دی او په هغه بله کې يې د اسلام د سپيڅلي پيغمبر محمد (ص) مبارکه خرقه پرته ده مخامخ ده.

همدا دليل و چې دې ځای د شېرزي لپاره خورا سمبوليک ارزښت درلود. همدا ځای دده مرکز شو او ملانقيب د ملا عمر په کور کې چې د ښار په يوه ځنډه کې د ناجو د ونو په منځ کې جوړ شوی دی پاتې شو. همدا دليل و چې ددغو کسانو تر منځ تربکني رامنځته شوه. د اته څلوېښتو ساعتونو لپاره په کندهار کې حالات خورا نازک وو. هيچا د کندهار د واکداري ادعا نه شوه کولای. د ډسمبر په اتمه د دفاع وزير رمسفيلډ واشنگټن پوست ته وويل چې په کندهار کې حالات ډېر خراب دي. ده په دې اړه هم معلومات ورکړل چې څنګه دده ځواکونو کل اغا د ولايت مقام تر ودانۍ پورې ورساوو.

ايتلاف ټاکنه

(۱۹۸۰ | ۲۰۰۱ -)

کله چې سرو لښکري کابل ته د کمونيسټ حکومت د نسبولو لپاره راوليرل شول کرزي هم ور سره سمدستي د مقاومت په ليکه کې ودرېدې. نوموړي د هغه تنظيم سره کار پيل کړي ، چې ميانه روه او مذهبي توندلاريتوب يې نه خوښوي . کرزي ددې پر ځاي چې د جگړې ليکي ته راشي بلکې د جگړې څخه ليري يې په دفتر کې يې خپل کار پيل کړي. نوموړي به د مختلفو ډلو ، نړيوالو ملاتړ کوونکو سره کتل او د جنگياليو لپاره به يې مرستې راټولولې. کرزي د هغو کسانو په ډله کې راځي چې په لومړي ځل يې د افغان مقاومت کوونکو سره د امريکا د ملاتړ زمينه برابره کړل.

خو د ۲۰۰۱م کال ښه مشورو او افتکارونو نور هم مشهور کړ. کرزي متواضع خو خورا ښه ژبه لري. ده په خپلو راډيو يې مرکو سره ، چې د کندهار په شمال کې يې د طالبانو ضد د خپلو مورچو څخه کولي ډير پښتانه د راتلونکي تغير په اړه راويښ کړل.

ده غوښتل چې هيواد يې د خپل کلتور له مخې د خپلو خلکو لخوا اداره شي ، ښه غوړېدلي اقتصاد ولري او که وکولای شي دغه اسماني فرشته پنځه ويشت کلني وينې توپدني ته د پاي ټکي کښېږدي.

کله چې دي د لنډ مهالي اداري مشر وټاکل شو ما ته په پاکستان کې افغان مهاجرينو وويل چې کرزي يواځيني کس دي ، چې دافغانانو په وينو يې لاسونه نه دي سره.

دغه مهاجر د ۱۹۸۰م کلونو او د کورنۍ جگړې د پېښو د تکرار څخه خورا په بېره کې وو. د هغو کلونو خاطرو تر اوسه لا دوي کړول ، چې د دوي له نظرونو او خبرو څخه سړي له ورايه په پوهېدې.

د افغانانو د ميراني له کبله د ۱۹۸۹م کال په ژمي کې د سرو لښکرواخيري ډله د امو درياب څخه واوښتل. تر دغې بریا وروسته ټوله جهادي قوماندانان د واک پر سره يو د بل په وړاندې و درېدل ، چې په نتيجه کې يې خورا ډيري وينې وبهېدلي چې بالاخره يې طالبانوته د راتګ زمينه برابره کړل.

مهاجرو ويل دوي خپلو ځانونو ته مذهبي رهبران ويل او دوي په قران شريف هم څو گند وکړ خو دوي هېڅ مسلمانان نه وو. هغه کارونه چې دوي وکړل سپيان به يې هم ونکړي. د سرو لښکرو تر وتلو وروسته چې کومه خلا رامنځ ته شوي وه دغو قوماندانانو دانه ، چې يوازي يې خپل هيواد وال ووژل بلکې هغوي د خپل دين پيروان په ژوندوني په کانټينرونو کې وسوځول.

د ساعت تيري لپاره يې په مړو اتونونه هم وکړل. دغسي ناوره کارونه تر اوسه شيطان هم نه وه کړي لکه دوي چې تر سره کړل. دغه ټوله مهاجر د سرو لښکرو سره د جگړې پر مهال خپل شوي وه خو اوس بيا هغوي د راتلونکي جگړې څخه سخت نا ارامه وو.

دا داسي جگړه وه ،چې لومړني قربانيان يې ملکي وکړي ، بنځي ماشومان او هغه يې وزله کسان وه ،چې د جگړې د اور څخه د ساتلو توان يې نه درلود.

اوس يعني تر جگړې وروسته دغه ټوله جنګيالي په روحي ناروغي اخته شوي و ،چې په انګليسي کې ورته Post-traumatic stress disorder (PTSD) ويل کيږي. په دغه ناروغي اکثره زړه پوځيان يا جنګيالي اخته کيږي. هغه جنګيالي يا پوځيان چې هميشه په جگړيز مود کې وي په پايله کې دغه مود په جنايي فعاليتونو اوږي.

د جگړې په دوران کې چې دوي کومه تجربه تر لاسه کړې وي په پای کې يې هدف دغسي يو لوري ته ځي. پخواني جنګيالي اکثره د مايوسي له کبله په دغه (PSTP) ناروغي اخته کيږي. دا ځکه چې ددوي هدف او ارمان دا وي چې خپل کور ته به سوله راولي خو ددغسي يو ارمان د نه تر سره کيدلو وروسته دغسي جنايي پېښو ته لاسه اچوي.

د يادوني وړ ده چې يوازي يوه ارواپوهان د مجاهدينو د نوي یمو کلونو وضعیت څيړلای شي. عادي افغانان ،چې لس کاله د سرو لښکرو لخوا وخورول شول خو د هغوي تر ټک وروسته بيا د خپلو قهرمانانو لخوا په سره اور کې ودرول شول.

حتي تر هغه يوه لسيزه وروسته يعني په ۲۰۰۱م کال کې د افغانستان خلک لا په هغه ذهني ناروغي اخته وو. ډيرو افغانانو نه غوښتل ،چې دغه قوماندانان دي بيرته والک تر لاسه کړي بلکې زياتو افغانانو د هغوي د محاکمه کولو طرفداره وو. خو ددې ټولو سره سره حامد کرزي خان ته جلا ځانګړنې لرلې. نوموړي د يو بيساري او ځانګړي شخصيت څښتن دي.

د کمونستي حکومت يوه پخواني وزير دده په اړه ماته داسي وويل:

کرزي په محلي کالو کې چې پکړي يې تړلي وه راغلي او خپل ځان يې داسي راوپيژندي:

زه ستاسو په خاوره کې لوي شوي یم. زه د عبدالحق خان زوي یم. زه ستاسو زوي یم.

دا چې ده محلي جامي اغوستي وي او د خلکو په ساده ژبه يې خبرې کولې نو همدا لامل و چې د خلکو و زرونو ته يې لار وموندل.

په يو بل مجلس کې چې ما د عادي کندهاريانو او د اپيمو د کوچنيو سوداګرو سره درلود دوي د امريکايي بيماريو په وخت کې د کرزي د راډيو يې کمپاين په اړه داسي راته وويل:

د ۲۰۰۱م کال د نومبر په ډارونکي مياشت کې هېچا دا فکر نه کوي ،چې کرزي به موږ د طالبانو څخه خلاصوي. يوه قاچاقبر راته وويل چې دلته عربان يعني د اسامه کسان تر ځايي طالبانو ډير وو. زموږ حکومت د ځايي طالبانو په والک کې نه وبلکې د عربانو لخوا يرغمل شوي وو. موږ ته اجازه نه و ،چې د دوي په غونډو کې ګډون وکړو خو موږ لانه پوهيدو. زموږ هېواد په مطلق ډول د بهرنيانو لخوا يرغمل شوي و. ده زياته کړل هغوي غوښتل ،چې موږ ته د منځني ختيځ ژبه راواړيده کړي او خپله ژبه راڅخه واخلي.

موږ هيڅ نه پوهيدو ، چي څو سوه هيوادونه زموږ په هيواد کي مداخله کوي ؟
خو اوس موږ وپوهيدلو ، چي څونه بهرنيان زموږ په هيواد کي موجود وه او ټوله هيواد مو
ترهگرو پر سر اخيستي وو.

اوس موږ پوهيږو ، چي په رښتيا زموږ پر هيواد باندي توره شپه خپره وو. دغه سوداگر ساده
سړي نه و ده وويل ، چي په دا تيرو دولسيزو کي پاکستان افغانستان مطلق د ځان کړي وو. ټوله
عربان د تورو بښينو په موټرانو کي سپريدل او دونه طالبان وه او هيچا فکر نه کوي چي دا ټوله
طالبان دي دلي پيدا شوي وي. خو ددي هر څه سره کرزي هغوي ته عفوه اعلان کړل.
د هر افغان سره ، چي ما مرکه کړي ده هغوي ويل چي کرزي تر هر شي خبرو ته لومړيتوب
ور کړي دي. دغه قاچاقبر زياته کړل ، چي ده د طالبانو مشر ملا عمر ته وويل چي قدرت بايد په
سوله ييزه توگه پرېږدي نه دا ، چي هيواد د ورانۍ په لور کش کړل شي. له همدې کبله موږ
وپوهيدو ، چي کرزي رښتيا هم ور انسان دي.

کرزي د خبرو او د مشرانو سره د جرگو د لاري کندهار ته را داخل شو. د خلکو په وينا ، چي
نوموړي په جگړه ښار ته نه دي راننوتلي. په داسي حال کي چي نورو کسانو په ښار کي هرې خوا
ته لوت او تالان جوړ کړي وخو دوي به ډاريدلو خلکو ته ډاډ ورکوي او هغوي به يي د غلو او ډاره
مارانو څخه ساتل. داسي ښکاريدل لکه دوي چي د نوي افغانستان استازيتوب کوي چي همدا د
خلکو ارمان وو. (۱)

په ۱۹۹۲م کال کي يعني د سرو لښکرو تر وتلودوه نيم کاله وروسته د کندهار کمونيسټ
والي هم له واکه ليري کړل شو. دغه والي د شيرزي قومي او شيرزي يي د ولايت د تسليمي لپاره د
ولايت مقام ته وروځلي او د قدرت پر سر يي د ملا نقيب او نورو مهمو مشرانو سره معامله وکړل.
د ډيرو کندهاريانو په ياد دي چي شيرزي په هغه وخت يعني د کورنۍ جگړي پر مهال
چنداني ځواک نه درلود. د بس دراوړ حيات الله په وينا ، چي د هغه واک يوازي د ولايت د مقام
تر ودانۍ پوري محدود وو.

په نيوي يمو کلونو کي يعني د مجاهدينو د واکمني پر مهال افغانستان د ياغستان يو ډير ښه
مثال و. خو بيا هم په هغه وخت په کندهار کي د کابل په شان ويني ونه بهيدلي.
په ۱۹۹۲م کال کي د کمونيسيستي حکومت تر نسکوريدو وروسته په اطرافو کي چي په پوره
ځواک سره پاته و هغه د گلبدین حکمتيار د کسان وو.

حکمتيار تر ټولو جهادي مشرانو سخت دريزه اسلامي بنيادگر دي. د سړي جگړي پر مهال
ځينو هيوادونو لکه متحده ايالاتو او پاکستان دده سخت دريزي هيره کړي وه او دده پوره ملاتړ
يي کوي. دوي اسلامي سخت دريزي له دي کبله تابډول ، چي د کمونيسيستي حکومت پر ضد
مقاومت لاسخت شي.

متحده ايالاتو يوازي پر دي باندي فکر کړي و ، چي څنگه به د شوروي اتحاد مخه نيسي.
افغانستان هم د لاتينه امريکا په شان د شوروي اتحاد د امپراتوري د غزولو په غرض د جگړي ډگر
وگرځيدي.

په ۱۹۸۰م کال کي د متحده ايالاتو کانگريس د ياغيانو سره په مرسته کي زياتوالي راوستي. د همدې لسيزې په اوږدو کي واشنگتن خپلي مرستي په متوسطه توگه د کاله د بيليون تر دريمې برخي زياتي کړي ،چي دا د امريکا په تاريخ کي تر ټولو ستر عمليات وبلل شول. ټولو جهادي ډلو غوښتل ،چي په مستقيم ډول د متحده ايالاتو لخوا حمايه شي خو امريکا دغه کار ددي کبله ،چي په افغانستان کي د سرو لښکرو پر وړاندي په جگړه کي د دوي حضور پټ وساتل شي دغه کار د پاکستان د لاري وکړي.

د کمونيزم دمخنيوي لپاره امريکايي چارواکي د نورو خطرونو په ليدلو کي رانده شوي وو. دوي مذهبي توندلاريتوب ته په دي خاطر وده ورکړل ،چي د کمونيزم په مخ تر ټولو ښه علاج وو. خو په اصل کي د افغانستان گاونډي پاکستان په افغانستان کي پاليسي طرح کول. په هغه وخت کي نه شوروي اتحاد او نه هم امريکا غوښتل ،چي يو د بل په وړاندي په مستقيم ډول راوړاندي شي.

نو له همدې کبله ټولي مرستي پاکستان ته ورکول کېدې او د پاکستان استخباراتي اداري اي ايس اي دا فيصله کول ،چي چاته مرسته ورکوي او يا يي نه ورکوي. پاکستاني چارواکو په خورا زور سره اسلامي توندلاريتوب ته له دي کبله وده ورکړل ،چي بيا وروسته د خپلي سيمه ييزي پراختيا غوښتني په لار کي استفاده تري وکړي. امريکايي مرستي ټولي پر مذهبي توندلاريتوب ولگيدې. يوازي حکمتيار به د نورو ټوله په پرتله سم نيمايي مرستي تر لاسه کولي . د حکمتيار ډله تر ټولو جهادي ډلو شتمنه ډله وه په داسي حل کي ،چي د افغانستان په خلکو کي يي نفوذ هم نه درلود. افغانانو د پيسو په مقابل کي هم د نوموړي د نظر پيروي نه کول.

کله چي په ۱۹۹۲م کال کي د حکمتيار کسان ښار ته ننوتل کندهاريانو د ملا نقيب په مشري او ضابط اکرم دغه بېناډگر ډير ژر د ښار څخه په زور وشړل. دا په کندهار کي وروستي منظمه جگړه وو. (۲) البته په کندهار کي د نورو کوچنيو قوماندانانو تر منځ به جگړي کيدلي او يو و بل ته به يي غاښونه سره چيچل.

د څو کلو رواني جگړي د خلکو څخه د ښه او بد پيژندلو حيس اخيستي وو. په کابل کي تر حکومتي خلا وروسته او په کندهار کي د کمزورو قوماندانانو واک ته رسيدل لکه گل اغا شيرزي ټوله د لويو لارو وهلو ته وهڅول.

په کندهار کي تر ټولو با ارزښته شي ددغه ولايت څخه تيره شيو لار ده. دغه لار د تجارت ، سفر ، د ايران ، مرکزي اسيا او هندوستان په مښلولو کي خورا مهم رول لري. کندهاريان د پيړيو راهيسي په کرهڼه بوخت دي. دوي د زردالو ، بادامو ، انارو او انگورو باغونه لري چي اکثره يي دغه ميوې وچي خرڅوي همدا لامل دي چي د کندهاريانو ژوند هم ددغه سړک سره تړلي دي.

د افغانانو د پلار يعني علحضرت محمد ظاهر شاه د واکمنۍ پر مهال دوي خپلي ټولي ميوې هندوستان ته صادرولي. تر دي وړاندي ،چي کله هندوستان د انگرېزانو په واک کي و دغو خلکو

به خپل مالونه پر حيواناتو برتانوي هند ته ليردول ، چي دا د خايي خلکو لپاره خورا ښه روزگار وو.

د روسي يرغلگرو پر مهال کندهاريان ددغي لاري څخه محروم شول. مقاومت کوونکو يي پلونه ونړول او پر سړک يي ددي کبله ماینونه ښخ کړل ، چي روسي قواوي پر دغه سړک د تګ راتګ څخه منع کړي. روسانو هم په خپل وار سره د ياغيانو د اکمالاتي لارو د بندولو په غرض پر دغه لار باندي د پرسونل ضد ماینونه وکړل.

د کويټي څخه کندهار او د سهيل لويديځي حوزي دغو پنځو ولايتونو ته يوه خامه لار و ، چي د کندهار شمال او شرق طرف ته د غونډيو او شلو په منځ کي تېره شوي وو.

کله چي په ۱۹۹۲م کال کي کمونيست پلوه حکومت رانسکور شو دغه سړک د ماین پاکوونکو موسسو لپاره تر ټولو نورو چارو لومړيتوب درلود.

انجينر عبدالله ، چي د پاکستان د کويټي په ښار کي يي د ملګرو ملتونو د پرمختيايي اداري UNDP سره کار کوي راته وويل کله ، چي په ۱۹۹۲م کال کي د کندهار دغه عمومي سړک پرانيستل شو په لومړي ورځ ما سفر پر وکړي.

ماين پاکانو دغه سړک په خورا غريبه توګه د دريو متيرو په اندازه ټاک کړي و ، چي د سړک دواړو غاړو ته يي په سره رنګ رنګ شوي ډبري ايښي وي. پر همدې مهال د ارغنداب د رود د ډکيدو له امله رود ته نژدې سيمي خورا زيانمنې شوي وي او ملګرو ملتونو غوښتل ، چي ددغو وړانيو مخه ونيسي.

عبدالله وايي د غرمي تر ډوډي وروسته زما رئيس ما ته افغانستان ته د تګ امر وکړي. موږ د شپي پر اته نيمې بجي د کويټي څخه مخ د پولي پر لور روان شو ، چي موږ بايد پر پوله د ملانتيب د کسانو يو موټر هم د ځان سره بيولي واي تر څو هغوي په افغانستان دننه کي زموږ امنيت ساتلي واي.

دي زياتوي چي موږ د پولي څخه د کندهار پر لور پر دغه نري سړک سفر پيل کړي ، چي يوي خوا او بلي خوا ته يي سري ډبري کتار کړل شوي وي. تر يو نيم ساعت مزل وروسته مو د موټر بتي تر سترگو شوي ، چي زموږ پر خوا راروان وو. بالاخره دغه دوه موټران مخ په مخ سره ودریدل. ماخپل ډرايوږ ته وويل ، چي زه ډير بيريرم په ډير احتياط سره موټر يو بغل ته ودروه خو پام دي وي چي موټر تر دغه سرو ډبرو تير نه کړي ځکه چي دا سيمه ټوله ماینونه دي.

لومړي موږ موټر يو طرف ته کړي او بيا وروسته هغه بل موټر راڅخه تير شو. تر دي وروسته موږ يو تراکتور وليدي که يي لږ ډير تاير تر دغه کښ اوښتي واي نو خامخا به پر ماين وربرابر شوي واي.

دغه تراکتور پاکستان ته ميګ جيټ الوتکه ليردول. دا د کمونيستي حکومت الوتکي وي چي هغوي به په جګړي کي استفاده تري کول خو اوس دغه الوتکي پرزه پرزه شوي وي او په پاکستان کي د زرو اوسپنو په بيه خرڅول کيدلي.

کله چې په ۱۹۹۲ م کال کې دغه سړک پرانیستل شو نو دغه لاري د ایران ، مرکزي اسيا او پاکستان په منځپانگو کې بیرته خپل پخواني اعتبار تر لاسه کړي.

د عبدالله په وینا د کمونیستي حکومت تر ړنګیدو وروسته پخواني جهادي قوماندانانو د کندهار او پاکستان د پولې تر منځ په سلګونو پاتکونه واچول . تر هر ۵۰ یا سل متره وروسته به یوه پاتک و ، چې هر یوه ته دي باید پیسې ورکړي وای.

په کومه ورځ چې به دغه جنګیالي څپه وه هغوي به لومړي ټوله مسافرین د نرو او ښځو په ګډون د موټر څخه راکښته کړل او بیا به یې ووژل . اکثره وخت خو به یې لومړي د هغوي پر عزت تیرې هم وکړي او وروسته به یې بیا ووژل . که هر کندهاري ویوښتي نو د هغه وخت د مجاهدینو یوه خاطره به درته ووايي.

باچا یو کندهاري سوداګر دي . په ارغنداب کې خورا ډیر باغونه لري ، چې له همدې ځای څخه به یې پاکستان ته د انګورو او انارو ډک موټران صادروول .

دده په وینا چې موږ باید هر ځنځیر ته یو کرښه انګور او یا انار ورکړي وای یوازي د حکمتیار کسانو چې سپین بولدک ته نژدې د وت پر غره یې پوستي لرلي زموږ څخه شیان نه غوښتل .

هر ځل چې به موږ پر دغه لار تیریدلو زموږ څخه د د ۲۲ څخه تر ۳۵ کرښو پورې اخیستل کیدل . باچا زیاتوي ، چې یو وخت موږ ته پر یوه پاتک د ۲۰ کرښو د ورکړې وویل شول زما ملګري دغه جنګیالي ته وویل د خوراک لپاره خو ستاسو ۲ یا درې کرښونه بس دي نو دا ۲۰ دانې بیا څه په کوي ؟

دغه جنګیالي زما ملګري دونه د توپک په کنډاګونو ووهي ، چې تک شین یې واړوي ما چې دغه حالت ولیدي ژر ژر مې په پټه خوله کرښونه ورکښته کړل .

د بس درایور حیات الله څخه دغو ځناورو ددې کبله د پښې ګوتي پرې کړي وي ، چې باید په موټر کې د ناستو کسان پیسې وروښووي . خو بیا هم حیات الله د خدای څخه ددې کبله ډیر خوش و ، چې دي او مسافر یې ونه وژل .

په دغو کسانو کې تر ټولو بد د پوپلزو د قبیلې کسانو و ، چې د حامد کرزي پلار او د الکوزو د قبیلې کسان چې ملا نقیب ته وفاداره وو . دغو دوو مشرانو ډیر ژر پر خپلو کسانو واک د لاسه ورکړي .

مشر کرزي به ویل د خدای لپاره دا د سپي زامن څه کوي ؟

ملا نقیب به ویل که ته یو کس ته ووايي ، چې دا ناوړه کار مه کوه هغه ځي او د هغه بلي ډلي سره یو ځای کیږي په داسې حال کې چې یوه ډله تر هغه بلي ښه نه ده .

کندهاریان ، چې په دغه اړه خبرې کوي نو د دوي نه په یادېږي چې د گل اغا کسانو دي هم زیات پاتکونه لرل . دا چې ده پر عمومي لارو څوک نه لرل له همدې کبل یې شهرت هم ډیر لږ و .

له دې کبله نه چې ده نه غوښتل بلکې په کندهار کې د شیرزي قبيله ډیره کوچني ده .

په ۱۹۹۴ م کال کې ، چې کله طالبان راپیدا شول نو ټوله غله یې د کندهار څخه وشل .

خو د ۲۰۰۱م کال په اکتوبر کي گل اغا د طالب ضد ټلوالې په مشري د امريکايي الوتکو د بمباريو تر سيوري لاندې يو ځل بيا راڅرگند شو.

زما اخکزي انډيوالانو ، چي د پاکستان پر لاره يي بي شميره پاتکونه لرل تر اوسه لا په بي تقوايي ، وعده خلافي ، د پيسو سره په مينه او په غلا کي د مهارت لرلو له کبله خورا مشهور دي. محمود خان اخکزي چي د پولي هغه بلي غاري ته د پښتونخوا عموامي پارتي مشر دي ددي کبله پر خپلو قوميانو خنډل ، چي هر څوک په موږ کي د گاونډيانو د پسونو په غلاکولو کي مهارت ونه لري هغه اخکزي نه دي.

هر هغه څوک ، چي دغه کار په ډير مهارت سره تر سره کړي هغه نور بيا ورته سلامي کوي يا ورته شاباسي وايي.

گل اغا هم يو وخت وتنبتول شو.

دغه پوله د اخکزو لخوا کنترول کيږي له همدې کبل د گل اغا ځواکونه د پاکستان څخه افغانستان ته خوندي ننوتل.

د پوپلزو قبيلي يو قوماندان ، چي د کرزي غور او سترگي دي هم دده سره په دغه ډله کي ملگري و.

دي وايي د کمونيستي حکومت پر مهال د شيرزي کسانو د کندهار د هوايي ډگر څخه ۱۵ مايله لري او د کندهار ښار په غربي دروازه کي پاتکونه لرل.

دا ټوله پېښي د کندهاريانو په ياد دي. د دوي په وينا چي کله به دوي د يو کمونيست پلوه حکومت کوم سرتيري ونيوي په دوي کي يوه کس به تر پښو او بل کس به تر لاسو ونيوي او هوا ته به يي وغورځوي.

کله چي به هغه سرتيري پر مخکه ومښتي وروسته به يي بيا ورته وويل چي وسلي دي چيري دي؟

نور وسله والو کسانو به بيا ورته ويل پيسي دي چيري دي؟

(۱) دلته ليکوالي د شيرزي بايوگرافي راخيستي ده چي داسي چټکتيا يي پسي ويلي دي چي قلم يي د ليکلو څخه عاجزه کيږي.

تر دغي جگړي وروسته دوي لويي مظمي جگړي په کندهار کي ترسره شوي چي يوه يي د ملا نقيب او استاد عبدالعلم تر منځ وو.

دويمه لويه جگړه چي په کندهار کي تر سره شول په هغه کي ملا نقيب او امير لالي يوي خوا ته او استاد عبدالحليم او حاجي سرکاتب بلي خوا ته وو چي څو اوونۍ يي دوام درلود.

د ولايت پر سر شفره

(ديسمبر ۲۰۰۱)

کله چې کل اغا شيرزي د کندهار ولايت مقام تر ودانۍ پورې ورسيد ، نو په پنډه ژبه او دد
اواز يې په راډيو کې زوړ جوړ کړ:

کندهار زما و او زما دی ، په خدای قسم که يې بل څوک راڅخه واخلي!
د داسې يو کلتور په لرلو سره چې په هغه کې ادب او احترام نورم گرځيدلی وي ، شيرزي دا
هرڅه هېر کړل او د ولسمشر کرزي او ملا نقيب په وړاندې يې لويه بې اعتنايي وکړه. شيرزي هغوی
ته څرگنده کړه ، چې د ولايت له مقام څخه يې څوک نه شي لرې کولای.
ملا نقيب ، چې تر اوسه يې ماته نه وه منلې خو اوس يې پر پوله ولاړ وو.
ملا نقيب کرزي ته ورغی. کرزي ، چې له وينې توبولو سره يې حساسيت درلود ده ته د سولې
او امن امر وکړ.

دی زياتوي: کرزي راته وويل ، چې له شيرزي سره جنګ مه کوه او ما هم خپلو کسانو ته
وويل چې له جنګ څخه لاس په سر شي او نور د جنګ جګړې وخت تير شوی دی.
د شيرزي کسانو په ښار کې د ملانقيب د جنگياليو پر ټولو پوستو يرغل وروړ ، د ملا نقيب
کسان يې په لغتو ووهل ، سپکې سپورې يې ورته وويلې او له خپلو ځايونو څخه يې وشړل.
يوه عيني شاهد د بس چلونکي حيات الله راته وويل: کله چې د کندهار ښار مرکز ته د
شيرزي نفر راغلل زه يې په اوږو کې د کلاشنکوف په کنډاغ ووهلم ، راته ويل يې ، هلته چې د
کندهار د هوايي ډګر په سيمه کې موږ له القاعدې سره جنگيدلو تاسو چېرې واست ؟
حيات الله زياتوي: هر څوک پوهيږي چې د شيرزي نفرو په هوايي ډګر کې څومره لږ ه جګړه
وکړه.

دی وايي: الکوزو ځکه د شيرزي په وړاندې کوم عکس العمل ونه ښود ، چې ملانقيب دوی
ته د سولې امر کړی وو. د ملانقيب قوميان د ځاکريزوال له خوا اداره کيدل.
حيات الله تر يوې لنډې چوپتيا وروسته وويل: کوم تصميم چې ملا نقيب نيولی وو ډير پر
ځای وو.

بهرنيان چې کله کندهار ته راغلل ، ډېر ساده و ، هر يوه شيرزي يا يې ترجمانانو که دوی ته
څوک د طالب په نوم ور پېژندلي وای ، ددوی لپاره هم تر طالب کم نه و.
په همدې وخت کې د شيرزي سودا هم په همدې تله تلل کيدله. اکرم وايي: زه ډير ژر
وپوهيدم ، چې د دوی د قبيلې مشر ملا نقيب امريکايانو ته د طالبانو د ملاتړي په توګه ور پېژندل
شوی دی.

امريکايانو ته به چې څه شيرزي ويل ، هغه به ورته يې له دليله د منلو وړ و ، ځکه نو شيرزي په خپله ځان والي وټاکه. د کندهار ولايت د مقام لرغونې مانۍ د افغانانو د پلار (ستر احمدشاه بابا) په امر جوړه شوې ده ، چې افغانستان يې په يو ملت بدل کړل.

په همدې توگه ملا نقيب د طالبانو د يو سترگي رهبر ملا عمر په کور کې له واکه لرې پاتې شو. د ملا عمر کور داسې ښکاري لکه سړی ، چې تر زلزلې وروسته سرکس ته ورغلی وي. دننه په کور کې يو ښايسته مسجد دی ، چې د واده د کيک په شان ښه لري. پر ديوالو يې ډيرې منظري په غير ماهرانه توگه انځور شوې دي. د مسجد شاته د نریدلې ودانۍ خاورې او خخلې ښکاري ، چې په امريکايي بمباريو کې له منځه تللي ده. په همدې ځای کې ملا نقيب او خاکريزوال د کرزي له پلويانو سره يو ځای شول. تر دې وروسته د مبارکۍ مراسم پيل شول ، چې دا د پښتنو د کلتور يوه برخه ده.

پښتانه درې ورځنۍ لويه رخصتي لري: هغوی په دغو ورځو کې د خپلې کورنۍ غړو ، قبيلوي مشرانو ، سرخیلانو او دوستانو ته درناوی وړاندې کوي ، ياد شوي مراسم يو ډول مذهبي ښه مه لري.

ما د پوپلزيو د قبيلې ډير خلک وليدل ، چې د ولسمشر کرزي د کشر ورور احمد ولي کرزي د لاس مچولو لپاره کتار ولاړ و ، چې پکې ځينو ځوانانو خو لا د ژوند زياته برخه ددوی د خدمتکارانو په توگه تيره کړې وه.

ما تر اوسه د ملا نقيب ميلمستون له خلکو څخه خالي نه دی ليدلی. د نوموړي قوميان ډله ډله ده د درناوي لپاره ځي او راځي.

د ۲۰۰۱ د ډسمبر په ۸-۹ مه د کندهار ټول اوسيدونکي د ملا محمد عمر کور ته راتلل ، چې دا نوی بدلون ولمانځي او ولسمشر کرزي ته خپل بيعت وښيي. کرزي د يو ځوان جنگيالي طالب په غاړه کې لاس اچولی و او نوموړی طالب يې هم د احترام لپاره د لاسونو مچولو ته ور تپت شوی وو. تر دې وروسته به هر طالب ته پنځه ډالره ورکول کيدل او خپل پلرنيو ټاټوبو معروف او ارغستان ولسواليو او روزگان ولايت ته ليرل کيدل.

کله چې گڼه گڼه څه کمه شوه ، کرزي ملا نقيب ته وويل: درځه چې له شيرزي سره د ولايت پر سر شخړه حل کړو ، خو څه چې د خاکريزوال په ياد دي دادي ، چې شيرزي کرزي ته بلنه ورکړه او ده هم ورسره ومنله. دا کار د افغانانو د کلتور خلاف هم و ، په افغانستان کې مشران کوربه توب کوي او ميلمانه ورځي. شيرزي ته د کرزي ورتگ پدې مانا و چې کرزی دې هر څه له گل اغا سر ومني او ملا نقيب دې له واکه لرې وساتل شي.

کله چې ما له ملا نقيب څخه د دغې پېښې په اړه و پوښتل ، هغه داسې راته وويل: په دغه مجلس کې شيرزی ، افغان امريکايي ژباړن خالد پښتون ، د امريکا د ځانگړو ځواکونو ډگروال ډيويد فوکس او د سي اي اي د غړو په شمول خپله ولسمشر کرزی هم حاضر وو. ما له ملا نقيب سره دغه مرکه دده د کور په يوه تاکاوي کې وکړه.

ما ديوال ته څنګ وهلی و او يوه پخواني مجاهد ته مخامخ ناسته وم ، چې يادښتونه يې اخيستل . ملا نقيب خپله پګړۍ له سره لرې کړه او ځان ته نژدې يې پر ديوال ځوړند کړله . ده زياته کړه په دغه ورځ خالد پښتون د ليوني سپي په شان غږل .
د ځاګړيزوال په وينا ، پښتون ويل چې تا د القاعدې غړو ته پنا ورکړې ده او يوازې ستا په شخصي کور کې د القاعدې شپيته کسان پټ دي .
ما ورته وويل : څه شی ؟ هغوی څوک دي ميريې ؟ ته پوهيرې ميريې ؟ هغوی ما چېرې ساتلي دي ؟

پښتون وويل : نورو الکوزو هم د القاعدې غړي پټ کړي دي .
ما هغه ته وويل : رښتيا هم ؟ هغوی چېرې دي ؟ ته خو يې موږ ته راوښيه ؟ په خدای قسم که تاسو يو کس هم په ټول ارغنداب کې پيدا کړ ، زما سر راپرې کړئ !
پښتون يوازې توروته لګول ، چې هغه هم ټول درواغ و .
کله چې ما ددې ټولو خبرو په اړه له شيرزي څخه وپوښتل نوموړي د تائيد سر وښوراوه ، خو اوس نوموړی وزير و .

موږ دده په دفتر کې مجلس درلود چې په شا وخوا ښايسته چوکيو کې تر نيم درجن زيات مامورين ناست و . ما له شيرزي څخه وپوښتل : که چېرې ملا نقيب والي شوی وای نو د ۱۹۹۲ م کال پېښې به نه وای تکرار شوې ؟ او ترې و مې پوښتل ، چې تاسو ملا نقيب ته د طالب خطاب کړی و که نه ؟

شيرزي وخنډل : بلې ! خالد پښتون همداسې ورته وويل ، خالد وويل چې ملا نقيب کندهار ته طالبان راوستل او هغوی ته يې درې لکه امريکايي ډالر ، نهه موټرونه او ديارلس سوه ميله وسله ورکړه . شيرزي زياته کړه ، چې امريکايان مجلس ته خورا زيات متوجه و ، چې بايد همداسې يې کړي هم وای . دوی له موږ سره عملاً په پريکړو کې ګډون درلود .
د افغانانو دا عادت دی چې تر خبرو ډير لاسونه غورځوي . کرزي ته هم د امريکايانو دا نظر چې هغوی زما ملاتړ کوي ، معلوم و .

زه له دغه شخصي مجلس څخه خبره وم ، چې پر ۱۰ د ډسمبر د ۲۰۰۱ ز کال تر سره کيده . تر غونډې يوه ورځ وروسته زما ژباړن په ماپسې راخښتل او راته وپې ويل ، چې ده په راډيو کې واوريدل چې د کندهار شخړه پای ته ورسیده ،
هغه داسې چې ملا نقيب له دې کبله له واکه لاس په سر شو چې ويل يې زه نور سپين ږيري يم .

سپين ږيري ؟ دا شايد يوه بهانه وي . ما له ځان سره وويل ، چې د افغانانو له وينو سره يو ځل بيا خيانت وشو . داسې بريښيده چې شيرزي دې گواښ کړی وي که ولايت ورته ورنگړل شي ، نو دی به د زور له لارې ولايت ورسره وساتي . له همدې کبله به کرزي دا تريخ غوږ پر سر پورته کړی وي .

که څه هم د شیرزي دکوښونو پوره تفصيل په ډاگه نه شو ، خو سړي ته دا جوتيري ، چې شیرزي دې گواښ کړی وي ، چې که ولایت ورته په رضا ورنکړل شي ، نو ښار به په زوره لاندې کړي. له شیرزي څخه د امریکایانو ملاتړ هم په همدې مانا و. په افغانستان کې دداسې پېښو اصلي جزئیات همیشه پټ ساتل کیږي.

دلته هم یو ځل بیا پښتونولي خپل رول ادا کړ لکه څنگه چې یې د تاریخ په اوږدو کې تر سره کړی دی. د کرزي او ملا نقيب ډلې تر ټولو وړ ډلې وې خو دوی له هر څه لاس په سر شول او که یې داسې نه وای کړي ، نو په کندهار کې به یو لوی ناورین رامنځته شوی وای. په اصل کې دا د ټوپکسالاری پیلامه وه.

زه تر اوسه هم پدې حیرانه یم چې د شیرزي ددغسې په بې شرمانه توگه د واک لاسته راوړلو پر مهال به کرزي څه ډول غبرگون ښودلی وي ؟

نوموړي به په دغه پریکنده غونډه کې څه ډول چلند کړی وي ؟

ایا کرزي د خپل ملگري ملا نقيب ملا تر وکړ ؟

ملا نقيب وویل ، چې ولسمشر کرزي هیڅ نه ویل ، هغه یوازې د امریکایانو ترجماني کوله. د اکرم په وینا ملا نقيب یوازینی کس و ، چې د طالبانو ماتې ته یې سوله ییزه بڼه ورکولای شوای. ملا نقيب کرزي ته وویل: شیرزی وايي ، چې زه طالب یم خو ته په دغه ټول جریان خبر یې ، ته ولې حقیقت نه په ډاگه کوې ؟

کرزي ویل داسې ښکاري لکه چې امریکایان زما خبرې ته غوږ نه نیسي. هغوی یوازې د شیرزي خبرې اوري خو بیا هم ته لږ صبر وکړه. خو ملا نقيب غالمغال جوړ کړ ، ویل یې: شیرزی درواغجن دی ، دا ماږې افواهاټ دي ، ده ولسمشر دې ته اړ کړ چې د امریکایانو ترجماني وکړي. د کرزي دغه سور چلن ماته یو څه حیرانوونکي ښکاري. همدا چلن تر شا په لاندې ډول پسمنظر لري.

ملا نقيب ویل پسړلی و ، د کوم پسړلي په اړه چې دی رغیده ښایي د ۱۹۹۴ز کال پسړلی به و ، چې د روسانو تر وتلو وروسته د مجاهدینو واک ته په رسیدو سره سمدستي کندهار د تنظیمي ډلو له خوا پر څو برخو وویشل شو. هرې خواته ټوپکسالاران خپاره و ، شیرزی په هغه وخت کې هم د کندهار والي و. ملا نقيب د قول اردو قوماندان و ، د کرزي د پوپلزو قبیلې د ښار شرق خواته څو پاتکونه لرل ، د اخکزو قبیلې له هوایي ډگر سره پاتکونه اچولي و ، د شمال خوا ته د کندهار هرات پر غزیدلې لویې لارې د بلې قبیلې پاتکونه و. له هرې پنځه متري فاصلې وروسته یو پاتک اچول شوی و. د ملا نقيب کسان په بدو کارونو کې تر ټولو وړاندې و چې بېچاره کندهار په پوره توگه تجزیه شوی و.

ملا نقيب وویل: زه په خپل دفتر کې ناست وم ، چې کرزی له کویتې څخه زما د لیدلو لپاره زما دفتر ته راغی.

تر دې څو ورځې وړاندې طالبان را پيدا شوي و. ددوی مشران به ښار ته راتلل ، له خلکو سره به يې خبرې کولې. موږ او خلکو ته به يې ويل چې موږ نه واك او نه کومه حکومتي څوکۍ غواړو ، زموږ هدف يوازې د پانګونو ليرې کول دي. ملا نقيب وايي: زه د دوی له دغه کار څخه ډير متاثر شوی وم او د دوی اکثره مشران مې هم پيژندل.

په همدغه غونډه کې کرزي د طالبانو خبره رامنځ ته کړه. کرزي ماته وويل: ددغو مذهبي شاگردانو هدف يوازې د پانګونو ليرې کول دي. دوی له حکومتي چارو سره کومه ليوالتيا نه لري ، نو ته بايد له دوی سره مرسته وکړې.

په دې اړه اکرم وايي: کرزي وويل: هيواد ټوټه ټوټه شوی دی ، چې طالبان به يې بيرته سره متحد کړي. کرزي زياته کړه چې دوی بيرته اعلحضرت راولي ، همدا لامل دی ، چې دوی د امريکايانو له ملاتړ څخه برخمن دي.

ملا نقيب همدغه مهال په تصميم نيولو کې زړه نا زړه و. ملانقيب وايي ، چې له دې زړه نا زړه توب سره سره بيا هم ما کرزي ته ډاډ ورکړ ، چې له دوی سره به مرسته کوم.

همدا کيسه د ولسمشر کرزي په بل ډول په ياد ده:

کله چې ما او کرزي په سپتمبر د ۲۰۰۴ ز کال په همدې اړه خبرې سره کولې ، کرزي راته وويل: په هغه وخت کې زه په کوپټه کې وم ، ملا نقيب ټيلفون را وکړ ، چې که يو ځل کندهار ته زما د ليدلو لپاره راشې ، چې څه کار مې درسره دی. کرزي وايي چې ملا نقيب راته وويل: که په کندهار کې ددغه روان ناورين مخه ونه نيول شي ، کندهار به نور هم په کنډواله بدل شي ، ځکه چې د مجاهدينو د زرو قوماندانو تر منځ سخته شخړه روانه ده او د دوی سره متحد کول هم ناشونی کار دی. د کرزي د ملا نقيب دغه خبره هم ياد وه ، که ته چېرې وغواړې ، چې يو قوماندان لارې ته راولې هغه له تا نه ځي او له هغې بلې ډلې سره يو ځای کيږي.

ملا نقيب زياته کړه: ته هم د هوايي ډگر په شا وخوا پانګونو کې خلک پيژنې ، هغوی ته ووايه ، چې د طالبانو له مخالفت څخه لاس په سر شي. کرزي وايي: ما هم د ملا نقيب پر پله قدم کيښود. کرزي وايي: ما وويل دوی ته ووايه ، چې له ما سره همدا اوس وويني. راځئ چې همداسې وکړو. راځئ چې له طالبانو سره مرسته وکړو.

ما له کرزي څخه وپوښتل چې ته ملا نقيب له طالبانو سره مرستې ته وهڅولې ؟

کرزي وويل ، چې ده ماته ټلفون وکړ او بيا يې دا وړانديز راته وکړ .

دا هم امکان لري خو بايد ووايو چې ددې خبرې د سپيناوي لپاره ډيرو شواهدو ته ضرورت شته. ما په همدې اړه له ډيرو شخصيتونو ، د دوی له ملګرو او دکورنۍ له غړو سره خبرې وکړې ، خو د کرزي پر دغې ادعا زه باور نه شم کولای. ملا نقيب يو نظامي سړی دی نه سياست مدار. نوموړی د سياست په اړه زور فکر لا هم نه شي کولای.

زما لپاره داهم د منلو وړ نه ده ، چې نوموړي دې له ځانه ددغسې يو اتحاد مبتکر و اوسي ، خو برعکس کرزی يو سياستمدار دی. د کرزي د کويټې په کور کې يوه عيني شاهد راته وويل: کرزی په ۱۹۹۴ز کال په پاکستان کې د امريکا سفارت ته ورغی. د طالبانو د غورځنگ لپاره يې له امريکايانو څخه مرسته وغوښته.

زه په پوره باور او پوهې سره ويلاي شم ((شايد زه به غلطه هم يم)) چې دا کرزی و ، چې ملا نقيب ته ورغلی و ، چې له طالبانو سره د کندهار په نيولو کې مرسته وکړه. دا چې کرزی دې کار ته څه شي هڅولی و ، دا هم د پام وړ خبره ده. دا هم شونې ده چې کرزی دې تېر ايستل شوی وي ، چې خپل ملګري يې له طالبانو سره مرستې ته رابلل. يا کيدای شي کرزي تر دې هم لوړ اټکل کړی وي ، هغه داچې طالبان به يې د خپل نفوذ خلک بلل.

د کرزي د کورنۍ يوه ساتونکي راته وويل: کرزي فکر کاوه ، چې طالبان يې د خپل نفوذ خلک دي ، نو ځکه له دوی سره په مرسته کولو ډير خوشحاله و ، خو د طالبانو غورځنگ اصلا د پاکستان د استخباراتي شبکې آي ايس آی پروژه وه.

د کرزي د شخصي هدفونو تر څنگ به شايد بهرني لاملونه هم و ، چې کرزی يې له هغوی سره په مرستې کولو خوشاله کاوه. زه په دې باور نه لرم ، چې کرزی دې د طالبانو په شان د راډيکاله ايډيالوژي څښتن وي ، خو څه چې موږ ته څرګند دي هغه د طالبانو سره د کرزي پټې مرستې دي ، چې کيدای شي په همدغه شان نورې پټې مرستې به هم ورسره شوې وي. ددې ټولو تر شا ډير نا څرګند لاملونه موجود دي ، خو څه چې زموږ په ياد دي هغه دا ، چې په دغو کلونو کې د امريکا متحدوايالتونو په افغانستان کې د پيښو په وړاندې له ځانه هيڅ خوځښت نه لاره. امريکايانو له دې ټولو پيښو څخه ملاتړ کاوه.

د گازو د نل ليکې پر سر د طالبانو او امريکايي چارواکو تر منځ په نوي یمو کلونو کې خبرې روانې وې او د طالبانو مشرانو به هم امريکا ته سفرونه کول. يوازې د ښځو د حقونو داعيانو امريکا د دغه رژيم له رسميت پيژندلو څخه منع کوله ، خو د سپټمبر د ۱۱مې تر پيښې وروسته د خلکو ډير لږ څه په ياد وو.

په ۱۹۹۴ز کال کې د کندهار د قول اردو په قوماندانۍ کې د کرزي او ملا نقيب تر منځ غونډې يو انقلاب ته لاره اواره کړه. ددغې غونډې پايله داشوه ، چې د سرو لښکرو ضد دغه قوماندان يې له طالبانو سره په يو څه مرسته کولو اړويست ، ځکه نو ملا نقيب د طالبانو په مخ کې ونه دريد او اکرم ته يې هم امر وکړ ، چې خپل پلويان د طالبانو له مخالفت څخه راوګرځوي. په همدې دليل د طالبانو ته واک ته د رسيدو لاره خلاصه شوه. د الکوزو قبيله ددغه معصوم ، تاکتيکي او نه ماتيدونکي قوماندان لخوا اداره کيده ، چې په سوېل کې يې تر ټولو زيات ځواک درلود.

زه يوه لسيزه وروسته دې ته حيرانه يم ، چې په دغه ويرجن پسرلي کې به په ريښتني توګه د ملا نقيب تصميم څه ډول وو.

ما له اکرم څخه وپوښتل ، چې تاسو به د طالبانو مخه نيولې وای ؟
 دده ځواب مثبت خو پر څو برخو ویشل شوی وو .
 له طالبانو سره نورو قوماندانانو تر وروستۍ شېبې مقاومت وکړ . له همدې امله د شیرزي
 کسانو ، چې د امریکایانو په مخ کې د ملا نقيب په اړه څه ويل ، سم و او د کندهار ټول خلک په
 دې باندې پوره خبر دي .
 ملا نقيب د طالبانو ملگری و ، دوی يې د کندهار له نيولو څخه منع نه کړل ، بلکې د
 کندهار کيلې يې د هغوی په لاس کې ورکړې .
 ددغې پيښې تر شا ، چې کومه پټه رسمي تاريخچه نغښتې ده ، هغه دا ده چې ملا نقيب دا
 هر څه د کرزي په مشورې سره وکړل .
 د 2001 ز کال په ډسمبر کې په کومه خيمه کې ، چې د سي آی اي د ايجنټانو په حضور کې
 کومه غونډه جوړه شوې وه ، کرزی بايد د شیرزي ددې ادعا په وړاندې غلی نه وای پاتې شوی ،
 بلکې کرزي بايد د خپل متحد ملا نقيب ننګه کړې وای .
 په همدغې غونډه کې شیرزی د کندهار د والي په توګه رانېکاره شو .

د کندهار انځور

(دېسمبر ۱۰۰۱- جنوري ۱۰۰۲)

کله چې زه په دسمبر کې کندهار ته راوړسیدم، کندهار لا په همغه حالت کې پاتې وو. ټولې هټې، غرغې او جگې تړلې وې، یوازې په ښار کې یو څو د ترکاری رېږۍ او د تانوانو او غمي دارو رخچینو هټې خلاصې وې. له دغو رخچینو سره ځوان کندهاریان خورا ډیره مینه لري. د روژې میاشت هم تیره شوې وه او افغانانو د روژې د میاشتې وتل په نویو کالو سره لمانځل. په عمومي توګه راکړه ورکړه ډیره وه خو د اېمپو په بازار کې تر ټولو ډیره ګټه ګوښه وه. د اېمپو اخیستونکو به خپل بوټونه کښل او پر غالبو به په هټې کې کښناستل. اخیستونکو به د اېمپو د کیفیت له معلومولو وروسته خپلې ګوټې د هټې پر دیوالونو پاکولې، چې له همدې کبله د هټې دیوالونو نصابي رنګ اخیستی وو.

په پیکپ موټرو کې به یوازې جنګیالي تر سترګو کېدل، خو د ښار نور سړکونه خالي و. په ښار کې به د شپې ګرځ بندیز لګیده، چې له دغو چیک پوستونو څخه د تیریدلو په وخت کې د شپې نوم ضروري وو، خو موږ به دغه نوم له محمد انور څخه اخیسته. کله چې په ښار کې ژوند بیرته عادي حالت ته راوګرځید، ورسره سم یې ماته په ښار کې د ګرځیدلو لپاره یو لیک راکړ. په ښار کې د بدلون نښه یوازې د موسیقۍ له هټیونه ښکارېده چې مخ ته به یې دکېستونو د رانیولو لپاره ګڼه ګوښه جوړه وه. په ښار کې موټرونه او بسان هم وار په وار ډیریدل، چې ډیرو به یې کډوال بیرته خپلو کورونو ته راوړل.

زما لپاره د بدلون تر ټولو ښه بېلګه کاغذ بادونه و، چې په ښایسته او رنگین رنگ به په اسمان کې پورته او کښته کېدل. د طالبانو د حکومت پر مهال د کاغذبادونو پر الوزولو بندیز لګیدلی وو. کندهاریانو به کاغذبادونه په هوا کې سره جنګول، چې اکثره خو به یو د بل د بایللو پر سر شرطونه هم وهل. اکثره دغه کاغذ باد الوزوونکو خو به خپلې مانجې د ښښو په کوکېو له دې کبله وهلې وې چې شرط ونه بایلي. په هوا کې د کاغذ بادونو اتښونه ازادي او د خلکو لپاره ساعت تیري وه، خو زما لپاره د ښې راتلونکې تر ټولو ښه نښه.

د اختر په ورځ ټول کندهاریان له نویو کالو سره بهر راووتل. تر ټوله عجیبه خو بیا د کوچنیو نجونو زرینې جامې وې چې ټولې به د طاوس په شان ښکاریدې. په سړکونو کې زانګو ګانې درول شوې وې، چې کوچنیان به یې په هوا کې ګرځول. د ښار په عیدګاه کې د اختر تر لمانځه وروسته دا د دوی لپاره په شپږو کلونو کې لومړی ځل و چې د اسانو په ټالونو کې به سپریدل.

دلويانو لپاره بل ساعت تيری د هکيو جنگول و. دوو کسانو به د سو هکيو کتارونه جوړ کړل. هر يوه چې به لومړی هکی پورته کړه او هغه بل کس به هکی د سر له خوا پرې ووهله او يا خو به دوو کسانو هکی د مخې په غاښونو کتلې او بيا به يې يو له بل سره جنگولې.

زموږ ژورنالستانو لپاره به اکثره وخت په دغسې حالت کې موضوع له مهم څخه غیر مهم ته واوښتله. له موږ ټولو څخه کېسې ورکې وې. کندهار له کېسو ډک و، خو موږ په بې ځايه شيانو بوخت و. بالاخره مو د فيچرونو لپاره کېسې پيدا کړې. ډرامه لا له وړاندې تيره شوې وه. د کرزي او د طالبانو د مشرانو ليدنه او د واک سپارلو ټول له کېسو ډک شيان وو. د طالبانو د رژيم په وروستۍ شپه د القاعدې د ژوبلو غړو له روغتون څخه د القاعدې د نورو غړو لخوا وړل، له نوي ولسمشر سره د مبارکې مراسم او دې ته ورته د نورو شيانو د کېسو جوړولو لپاره خورا ښه مواد برابرول. تر دې لا بله مهمه مسئله د ولايت په مقام کې غونډه وه چې په هغه کې امريکايانو گل اغا شيرزی د کندهار د والي په توگه وټاکه، خو دا هر څه د پردې تر شا تر سره وشول.

ما زما د تبديلي مياشت هم تيره کړه او ماته ويل شوي و، چې بايد څنگه راپورونه جوړ کړم، خو په څرگند ډول ټوپکسالارانو يو ځل بيا د ښار خامه سرکونه پر سر اخيستي وو. زما يوه راپور چې خپل سړي خور مسئول مدير ته مي وليږه، ډير يې په غوسه کړی و. په هغه راپور کې راغلي و چې د ښار دننه د هغې طالب ضد ټلوالې لخوا له بشري حقونو څخه سرغړونې کېږي چې د امريکايي ځواکونو او بریتانوي سپيشل فورس لخوا يې ملاتړ کېږي.

له همدې کبله زه پر يوه بله لويه شخړه واوښتم.

د امريکا په نظامي اډه کې چې د کندهار هوايي ډگر کې يې جوړه کړې وه په خاورو کې د ريکو له گونيو سره د امريکا د سمندري ځواکونو له يوې ډلې سره د باندېار په موخه د هوايي ډگر ترمينل ته نژدې تمه شوم. دوی خپلې د خوراکي توکو کڅوڼي (MREs) خلاصې کړې، د هغو د تودولو لپاره يې اوبه ور واچولې او وروسته يې د ريکو گونيو ته جکې ودرولې.

د سمندري ځواکونو يوه غړي چې د اوهايو د ايالت اوسيدونکی و او شايد دوه ويشت يا در ويشت کلن به و ميز زما خوا ته راوگرځاوه او راڅخه يې وپوښتل چې ته په ښار کې ژوند تيروي؟ ده په همدې شان د پوښتنو لړۍ جاري وساتله او ما هم پريښود چې مه يې کوه هر څه چې وايي ودې پوښتي.

ښه نو ددې ځای په اړه يو څه راته ووايه.

تر دی ځای بهر څومره خطر شته؟

په دغو شپو کې په کندهار کې خورا گټه گونه وه، په خلکو کې يو ډول خاموشي خپره وه. افغانانو د طالبانو د واکمنۍ پر مهال لا غوښتل چې له شته امکاناتو څخه گټه پورته کړي خو اوس بيا يو بل بدلون راغلی و. دوی غوښتل چې ماشومان يې تعليم وکړي، کار اهل کار او امانت دارو کسانو ته وسپارل شي. داسې کسان بايد په حکومت کې ځای ونه لري چې د خلکو جیبونو ته يې سترگې نيولې وي او د بيارغونې لپاره را استول شوې ټولې پيسې بايد پر سمو لارو ولگول شي. داسي ونه شي چې هغه پيسې هم د ځورواکو جیبونو ته لار ومومي.

دوی په ښار کې ډیر ژر د سرکونو جوړول غواړي او د خپل هیواد بیارغونې ته خورا لیوال دي. افغانان غواړي چې یو ځل بیا یې هیواد هغه طلايي وخت ته ور وگرځي چې د شوروي تر اشغال وړاندې یې درلود.

زما د تریاکو له هغو سوداګرو سره بحث په یاد دي چې ما ته یې د روژه ماتې لپاره بلنه راکړې وه. ما له دوی څخه د دوی د سامانونو د لیدلو غوښتنه وکړه. دوی به څلورنیمې کپلو پاک تریاک په یوه کڅوړه کې اچول او بیا به یې خوله پسې بندوله. یوه ورځ ماخستن تر ډوډۍ وروسته د چای د څښاک پر وخت مو د افغانستان پر راتلونکي وضعیت خبرې پیل کړې. یوه قاچاقبر وویل: دابه ډیر د خوښۍ ځای وي، چې دوی په خپله سیمه کې ښوونځي ولري او موږ له بهرنیانو څخه هیله کوو چې زموږ لپاره یو ښوونځی جوړ کړي.

ما د هغوی خبرې پرې کړې، ورته ومې ویل: امریکایان نه شي کولای چې له چورلکې څخه یو ښه تعلیمي سیستم راوغورځوي لکه څنګه چې دوی بمونه راوغورځول. که تاسو غواړئ چې بهرنیان له تاسو سره مرسته وکړي، نو تاسو هم باید له ځانه نوښت وښئ. که تاسو یو شی پیل کړئ، کېدای شي دوی یې په ختمولو کې مرسته درسره وکړي. تاسو ولې خپله دغه ښوونځی نه جوړوئ؟

ما غوښتل چې دوی زما خبرې په سمه توګه واورې. یوه سوداګر وویل چې زما د شخصي کور پر سر یوه خونه ده زه تیار یم چې هغه د ښوونځي لپاره ورکړم.

په کندهار کې ټولو عامو خلکو له امریکایانو سره کومه دښمني نه لرله، بلکې دوی له امریکایانو څخه د مرستې هیله کوله. دوی له امریکایانو څخه د هیواد د بیا پرېښو درولو تمه لرله. کار د ناوړو کسانو پر ځای اهل کسانو ته سپارل، یو داسې قانون رامنځته کول چې د طالبانو تر هغه یو څه نرم وي او خلکو ته داسې زمینه برابرول چې بالاخره دوی په خپله د کارونو جوګه شي، دا د خلکو سترې غوښتنې وې.

ما د سمندري ځواکونو دغه غږ ته وویل:

ستاسو لپاره هیڅ خطر نشته او تاسو وینئ چې اوس د پخوا حالت نه دی.

دغه ځوان سمندري وویل: دا خو ډیره په زړه پورې خبره ده. تر دې وړاندې ما د کندهار په اړه سم انځور نه درلود. دوی به هره ورځ په دغه اړه موږ ته معلومات راکول، خو ما فکر کاوه، چې دوی به درواغ وايي. دوی به په وار وار ویل چې دا یو جنګي میښن دی.

ما وویل جنګي؟ د څه شي جنګ؟

خو بهر د هیڅ شی د پېښیدو هیله نشي کېدای!

ده وویل: زه فکر کوم چې دوی موږ استعمالوي. زه فکر کوم لکه چې موږ د هغه لوی امریکایي بیرغ په شان چې په خاورو کې جک شوی دی سمبولیک ارزښت لرو. دلته زموږ د راتګ څه اړتیا ده؟

زه غواړم رښتیني کارونه ترسره کړم. د بیلګې په توګه زه غواړم چې همدا اوس د هغه سړک د بیارغونې کار پیل کړم. زه غواړم چې خپل لاسونه پر کوچنیانو را چاپیر کړم.

ما ورته وویل: که ته هغه سړک جوړ کړې تابه د خپل امنیت لپاره په یوازې سر دومره کار کړی وي ، چې هغه په څمڅو کې به یې په زرگونو کسان ونه شي کړای. ما دغه ټوله مرکه ثبت کړه او په خپل راپور کې مې ځای کړه ، خو زما مشرې هغه راپور رد کړ هغې ویل چې دې کې هیڅ شی نوي او په زړه پورې نشته. دې زیاته کړه ، چې سرتیري تل ناراضه وي او دغه سمندري هم یو له هغو څخه دی.

کله چې زما مشرې هغه راپور رد کړ ، زه ډیره حیرانه وم ، چې دغو سمندري ځواکونو ته به د کریسمس لپاره څه شی ډالی ورکوم ؟

تر یوې اوونۍ وروسته مې د ژوند یو بل ډول غوره کړ ، داسې چې د نارینه وو جامې به مې اغوستي او د نورو ژورنالستانو په توپیر مې د هوټل پر ځای په اڅکرو پورې اړوند په یوه شخصي کور کې ژوند تېرول پیل کړل. ما له محمد انور څخه غوښتل ، چې زما لپاره د اوسیدلو د کوم ځای بند وېست وکړي. تر غرمې وروسته ده زما موټر چلوونکي ته وویل ، چې زموږ د کاروان په منځ کې روان شي. ده موږ پر یوه ډبرین سړک د ښار د شمال پر خوا روان کړو. تر یوه پله واوښتو چې تر څنګ یې یوه نانوايي او یوه د ترکاری هتۍ وه. تر دې وروسته موږ په چپ لوري یوې هدیرې ته وګرځیدو. دا هدیره د لویدیز هغو په شان نه وه ، چې ښکلي قبرونه لري او سرته یې دې مجسمې درول شوې وي.

دا لوڅ په کابو پوښل شوي قبرونه و ، چې سر او پښې به یې نښانې کړل شوې وې او سر تر پایه به رښکې پرې تاو شوې وې. د ډېری قبرونو سرونو ته به بیرغونه هم درول شوي و ، چې ډېرو یې سپین او شنه رنګونه لرل.

تر دغې هدیرې سل متره ها خوا زما نوی کور و. ددغه کور ټول دیوالونه په اومو څښتو جوړ شوي و ، لومړی پور یې زیرخانې وې. لومړی یې د میلمنو ځای و او هغه بلې خوا ته یې د ښځو سرای و ، چې له کوټې څخه نه ښکارېده.

موږ دلته له یو درجن کوچنیانو سره ټول دوه ویشت کسان و ، که مو غوا او هغه دوه ترکمني پسونه ورسره شمېرلي واي ، بیا خو تر دې لا ډیریدو. موږ د روانو اوبو پر ځای دلته شخصي څاه درلوده او ددغه ځای برېښنا هم ښه وه. ما او زما موټر چلوونکي زموږ د کوربه له ځوان ورور سره په مېلمستون کې شپې تېرولې. موږ به د شپې د پښو پر کوربجو(توشکو) ویده کېدو. دغه کوربجې به د ورځې د خونې څلورو خواو ته اوارې شوې وې ، چې د شپې به یې د خوب د بستر کار ځنې اخیست.

ما د میز پر ځای د کړکۍ له تاخچې څخه کار اخیست. کمپیوټر ، انګلیسي-پښتو ډیکشنري او ډیکوډر به مې چې پر هغه به ما واشنګټن ته د سټلایټ له لارې خپل رپوټونه استول هم هلته ایښودل. دلته د اوبو څاه ، څو کوردان ، تشناب او غسل خانه چې په هغه کې تر لمبیدو وړاندې موږ په لرګیو اوبه ګرمولې او هغه بل لوري ته د ښځو سرای و. زما د نارینه ژباړن له کبله زه په دې ونه توانیدم چې له دغو ورونو د میرمنو نومونه زده کړم. ددغه کور په ښځو کې کومو چې کولای شواي مېلمستون ته راشي او د نارینه وو په شان له کوره بهر وګرځي ، یوه کوچنۍ نجلی او بله هم

يوه سپين سرې ښځه وه. يوه نجلۍ چې بلوغ ته په رسيدو وه او تاخچو ته به رسيدای شوای ، زما لپاره سرخوړی جوړ شوې وه. د ديارلسو کلونو په عمر بيا هغې نه شوای کولای چې له سرای څخه بهر ووځي.

د شپې به ټول ورونه او د کورنۍ پلار د ورق بازي(قطعه بازي) لپاره سره راټوليدل . هغوی به خپله ورځه په تاو پر ځمکه ووځله ، چې دې ته به يې ټاپ ويل او ميدان ته پر سمه او ناسمه او د گټلو او بايللو پر سر به يې سخت بحث روان و. زما موټر چلوونکي به هم له دوی سره په ورق بازي کې برخه اخيسته او ددوی ځنې ملگري او خپلوان به هم د همدې لوبې لپاره هلته راټلل. مابه هم کله کله ورځې وړ سره کولې خو زما ستونزه د پښتو ژبې وه.

ښځو به ډوډۍ په کور او نورو ټولو به په ميلمستون کې خورله . په افغاني ټولنه کې د کورنۍ ځوان نارينه غړي تل د نورو خدمت کوي. ددغې کورنۍ ځوان ورور به د ډوډۍ خوړو لپاره د کوټې په منځ کې په اوږدو دسترخوان وغوراوه. نورو کوچنيانو به د ډوډۍ لوبني راوړل ، چې په هغه کې به د چرک قورمه ، وريچې او اومه ترکاري وه. په دې ټولو کې زما تر ټولو خوښ شی اوږدې سپينې مولى وې. دوه يا درې کسان به په کاسه سره شريکان شول او په سپينو پيټلي پيالو کې به شرومې داسې ايښودل شوې وې ، چې د هر چا لاس به ور رسیده. دوی به مستو ته اوبه او نانا ور واچول او بادرنګ به يې په کې میده کړ ، همدې ته به يې شرومې ويل. زما تروه شيان نه خوښيږي او پر دوی به مې خندل ، که چېرې زه شرومې وڅښم نو هغه به زما په معدده کې جگړه پيل کړي. جنګ لومړی پښتو وي(لغات) و چې ما زده کړ.

کله چې به له دغه سرای څخه په موټر کې د سپريدلو لپاره راوتلې او يا به د شپې له مخې د ضرورت د رفع کولو لپاره د باندې راوتلې ، نو بايد پر دغو قبرونو تير شوی وای. يوه ورځ مې د همدې کورنۍ يو هلک وليد ، چې د مرو په هډوکو يې لوبې کولې زه ډيره حيرانه شوم او سمدستي مې د گورکښانو افسانوي کېسې ذهن ته راغلې.

زموږ د هديرې په هغه بله څنډه کې د عربانو هديره وه. د القاعده شبکې زيات شمير جنگيالي چې د هوايي ډگر د نيولو په جگړه کې وژل شوي و ، دلته ځنې شوي وو. پر دغو قبرونو به زياته گټه گوته وه. دا د افغانانو د کلتور يوه ډيره ښه بېلگه ده. کندهاريان د عربانو له تکبر او ځان ستاينې څخه ډير په تنګ او ورته په غوسه و ، خو کله چې ووژل شول بيا به يې زيارت ته ورتلل. زما په ياد دي چې زما د کورښو خپلوانو د پاکستان له کوټې ښار څخه خپله ناروغه لور د همدې عربانو د زيارت لپاره راوستې وه ، حال دا چې همدغه کورنۍ د طالبانو سخته مخالفه هم وه. دوی به د دغو عرب شهيدانو زيارت ته د روغتيا لپاره دعاوې کولې ، خو له بله پلوه شيرزي د دغو زيارتونو د تړلو هڅې کولې.

د اخکزو د کلتور له مخې بايد د کورنۍ ټولو پنځو نارينو غړو کار کړی وای. نذير احمد مستري و او هغه نورو له مشر نثار احمد سره د غورو په هټۍ کې کار کاوه. زما اخکزو ورونو به ويل ، چې دوی ښه گټه وته لري. دا هټۍ د نثار احمد له کبله خورا مشهوره وه.

کله کله به زه د نثار احمد هټی ته ور تلیم ، زه چې به ورغلم پر ځمکه به پلټی (چارزانو) ناست و او سمدستي به یې کبان راته راوړل. دغه کبان به له لکۍ ، سر او سترگو سره ټول په غوریو کې سره شوي و. نثار تر نورو ورونو چاغ او گردی و ، خو کله چې به دغه ورونه سهار د کار لپاره په خپل سپین موټر کې سپریدل ، نو خپل پټوان به یې د یخني له کبله پر ځان ټینګ راتاو کړي و او ما به ونکړای شوی ، چې خپل ځان له عکس اخیستو څخه وژغورم. دغو ورونو هر یوه یې څلور یا پنځه کوچنیانو کې یوه ګلالی وه ، چې هر ځای به زه تلم دا به سمه راپسې وه. شیان به یې داسې وړل ، د لاس پر یولو په وخت کې به یې اوبه را اچولې ، چای به یې راته اچاوه او کتابچه به یې راسره وړله. ددې په خپله ژبه کې هم تر څو کلمو څه زیات نه و زده ، خو شاید دې زه خپله مور بللې وم خو زما په ګومان زه ددې لپاره یوه ښه نانکه وم.

په دوی کې سادیه ډیره شوخه وه ، چې تل به یې له نورو کوچنیانو سره پنځې لګولې وې. یو بل کوچنی تواب نومیده چې تل به زما پر کمپیوټر ناست و او کله چې به ما ماخستن بهر پر یوه کپله څنګ اچولې و دی به راغی ، زما پر ولاړو زنگونو به کښیناست او په ډیر احتیاط به یې پښې زما پر مخ راکښودې.

محمد انور زما د پوښتنې لپاره راته ، خو کله کله به یې له مور سره په میلمستون کې شپه هم تیره کړه او زه به هم دده مرکز ته د نورو معلوماتو د تر لاسه کولو لپاره ورتلم. دده مرکز په داسې ځای کې و چې هیڅ د استوګنې وړ نه و. دیوالونه یې نریدلي او شریډلي و ، روانې اوبه یې نه لرلې خو پر هر کونج کې وچه دودۍ لیدل کیده. انور او ملګرو یې یې له قید او شرطه هر وخت په دروازه کې زما هرکلی کاوه. په دروازه کې موظفو کسانو به له ما سره داسې چلند کاوه ، لکه زه چې د دوی شخصي ملګرې یم او دویم پور ته به یې رهنمایي کولم.

ما د افغانانو هغه کلتور زده کړ ، چې کله یوې خونې ته ورننوخې ، نو څرنګه روغېر باید وکړې. داسې چې باید له هر کس سره دې د لاس روغېر کړی وای ، خو ستونزه به هلته وه ، چې کله به په ناستو کسانو کې یو شناخته او یا دوست راختلی وای ، له هغه سره دې باید د غیږې روغېر کړی وای. محمد انور هیڅکله ددې هڅه ونکړه ، چې له ما څخه څه پټ کړي. که به زه د ورځې یا د شپې ورغلم نو دده چټلې خونې ته به رهنمایي کېدم. خبرن فرشونه اوار ، چټلې کوربچې او بالبتونه ، پر هر کونج کې د مرمیو صندوقونه ، کلاشنکوفونه او راکټونه پراته وو. ده که به پر هرې موضوع خبرې کولې ما پکې د ګډون حق درلود. له دغو خبرو څخه یوه ورځ په هلمند کې د طالبانو پر بې وسلې کولو رغیدو.

کله کله به ما ده ته داسې مشورې ورکولې لکه هغو قاچاقبرانو ته چې مې ورکولې. داسې چې ته باید خپل دفتر پاک وساتې او خپل کسان د نشه یي توکو څکولو ته پرېنږدې ، ځکه چې دا ستاسو عزت ته ډیر زیان رسوي. محمد انور به په هغه زرغون یونیفورم کې په ډیر غرور ګرځیده ، چې د امریکایانو لخوا ورکړل شوی و. دده نورو انډیوالانو به کمیس او پرتوک اغوستل ، د غمیو ځلیدونکې رځپېنې به یې پر سرو لې او پټوان به یې پر اوږو اچولې وو ، خو اوس په کندهار کې یو

بل ډول جامې مخ پر زياتېدو وې ، چې غربي يونيفورم پکې تر ټولو ښه نمونه وه. امنيتي افسرانو لکه انور پوليسي جامې اغوستې او ولايتي چارواکو يخنقاغونه اغوستل او نېک ټاپي به يې اچولې وې او حتی په ښوونځيو کې به ښوونکو هم غربي جامې اغوستې ، خو ښوونکو به له ښوونځيو څخه بهر محلي جامې اغوستې.

يوه ورځ تر غرمې وروسته مې (د مارننگ ايډيشن) لپاره پروگرام جوړاوه ، چې نابېره زما د کورينو يو ورور زما خوني ته په بېره راننوت او د امنيه قوماندان له راتگ څخه يې خبره کړم. هر چا يوې او بلې خوا ته د هغه د راتگ د تياري لپاره منډې وهلې. تر يو څه ځنډ وروسته په تنه غټ سړی ، چې د څلورو يا پنځو ساتونکو له خوا بې ساتنه کېده خوني ته راننوت. داسې بريښېده چې خوني ته دده تر راننوتلو وروسته به په خونه کې بل چا ته د ناستې لپاره ځای پاتې نه شي. دا ضابط اکرم و . دا د انور مشر و ، چې ما يې په اړه ډير څه اورېدلي و. کله چې گل اغا د ولايت واک تر لاسه کړ نو ولسمشر کرزي الکوزو ته د واک د توازن له کبله د ولايت د امنيت چارې ور وسپارلې. دوی بيا اکرم د خپل استازي په توگه د ولايت امنيه قوماندان وټاکه. کله چې اکرم او ملگري يې کيناستل او په خبرو يې پيل وکړ نو زه بېرته ولاړه شوم او د کمپيوټر د تنيو د ټکولو لپاره خپل کمپيوټر ته کښېناستم. تر لږ ځنډ وروسته زما د کورينو يوه ورور راته وويل: سارا قوماندان صاحب غواړي چې له تاسو سره خبرې وکړي. ما ورته وويل زه اوس مصروفه يم ، زما تر وزگاريدو پوري بايد انتظار وباسي. د توقع پر خلاف هغه خاموشي ما ته کړه او په تونده لهجه يې راته وويل: ضابط اکرم کوچنی سړی نه دی. هغه دومره وخت نه لري ، دی يوازې د يو څو دقيقو لپاره تاسو سره خبرې کوي.

ما خپل کار بس کړ او هغه ته مې مخ ور واړاوه. اکرم وويل: بهرنيانو ته اجازه نشته ، چې په شخصي کور کې ژوند وکړي. ته بايد د خپل شخصي امنيت لپاره د ښار د منځ په هوټل کې و اوسي. زه ډيره حيرانه شوم ، چې په افغانستان کې بيا دا قانون له کومه شو ، چې په شخصي کورونو کې د بهرنيانو اوسيدل دې د هغه پر خلاف وي ؟

په هوټل کې ژورنالستانو ته ويل شوي و ، چې په دهلېز کې ونه گرځي او له افغانانو سره د ناروغۍ د اخيستلو له کبله ډيره راشه درشه ونکړي. په هوټل کې يوه يا دوې ژورنالستاني اوسيدلې او زه هم د نارينه افغانانو مخ ته نه گرځيدم. زه په دې پوهيدم ، چې څنگه خپل امنيت وساتم او ځان له خلکو څخه پټ کړم. په يوه شخصي کور کې اوسيدل په کلتوري توگه زه د هغې کورنۍ غړې جوړولم او دا زما د امنيت لپاره خورا گټور تهايمده. ما د اخکزو د کورنۍ تر چتر لاندې ژوند تيراوه. له يوې اخکزي کورنۍ سره اوسيدل ما ته تر هغه هوټل چې نور ژورنالستان پکې اوسيدل او د يو څو تنخوا خورونکو ساتونکو له خوا بې ساتنه کېدله ، زما د امنيت لپاره ډير گټور و. له بله پلوه دغه ساتونکي د اکرم پلويان وو. د دغو پوليسو دنده زموږ د حرکاتو او تگ راتگ څارل وو. کله چې موږ په کوپټه کې و هلته هم موږ بايد کوم ځای ته تر تگ وړاندې استخباراتي مامورينو ته يو فورم ډک کړی وای.

ما اکرم ته وویل: بښنه غواړم! زه له دې ځانه نه ځم. زه دلته یو پلار او پنځه غښتلي وروڼه لرم. زه تر هر هوټل ډېره دلته په خپل کور کې خوندي يم او له بله پلوه زه دلته د یو څو ورځو لپاره اوسېږم.

موږ پدې اړه ډیر جر وبحث وکړ، خو په پای کې هغه وروڼه زما تر څنګ ودریدل او اکرم مو په دې راضي کړ، چې زه خپله دغه دوره همدلته تیره کړم.

تر دې لږ وروسته ما له ده سره د دوهم ځل لپاره دده په دفتر امنیه قوماندانۍ کې ولیدل. زه او د تایمز مجلې لیونی خبریال (مایک وار) جوړه ورغلو. پر دغه مهال هغه د هلمند ولایت ریګستان ته د القاعده شبکې د غړو د پلټلو لپاره روان و. کله چې د اکرم سره د مایک خبرې خلاصې شوې، ما اکرم ته وویل که ستاسو اجازه وي، زه به هم ور سره ولاړه شم. ده وویل: ما فکر کاوه چې تا افغانستان پرېښی؟ ما وویل همداسې ده، خو زه هلته یوازې د یو څو ملکرو د لیدلو لپاره ځم. ما وویل ته خورا ډیر پکړیوال کسان لرې. اکرم وویل: هو لکه طالبان. زه چې کله له اکرم سره دده په دفتر کې مخامخ شوم، ډیره حیرانوونکې وه. پر اوږو یې ستوري تومبل شوي و، ساتونکي ترې چاپېر و او په ویروونکې توګه به یې د لوی میز له شا څخه هرې خوا ته کتل.

دده په لیدو ما ته د پارسي شاهانو کېسې را په زړه شوې. ما واوریدل چې ویل یې، دا بهرنیان بیخي ډیر درواغ وايي. کله چې زما او دده تر منځ انډیوالي ټینګه شوه، ما ورته وویل تا رښتیا ویل، په هغه ورځ ما درواغ ویل خو تا هم ما ته درواغ وویل، تر دې اوریدلو وروسته یې په زوره زوره وخنډل.

تر دې وروسته ما او ده پوره یو کال سره ونه لیدل. یوه ورځ د جنوري په لومړیو کې ښوونځۍ د پرانیستلو په حال کې وې. دا په تیره لسيزه کې لومړی ځل و. کله چې به ما په میلستون کې کار کاوه، نو درې نجونې به راتلې، دوی به ویل چې موږ ښوونځي ته څو او موږ ښوونځي ته څو. یوه ورځ چې مې (د ال تایمز کنسیدر) لپاره مواد برابرول، فکر مې وکړ، چې ایا زما دغه کار به مهم وي که د هغو نجونو ښوونځي ته بیول؟ سمدستي مې هغه نجونې ښوونځي ته د نوم ثبتولو لپاره راسره بوتلې.

تر دې وروسته مې د ۲۰۰۲م کال په جنوري کې د (این، پی، ار) سفر پای ته په رسیدو و. ما د بې ځایه کېدو او یو څه له لاسه ورکولو احساس کاوه. ما د سفر تاریخ او مهال ویش برابر کړه. په داسې حال کې مې ښار پرېښود، چې زړه مې په ډیرې سختۍ سره پښوته د مخ پر وړاندې تګ اجازه ورکوله. کله چې زه روانېدم نو زما اڅکزی کورنۍ زما په ژېر موټر پسې د شا لخوا د پښتني کلتور له مخې اوبه وپاشلې او د ولسمشر کرزي کشر ورور مې په خپله کلا کې پرېښود.

زما موټر پر کنډ او کپړ سړک د سپین بولدک او په پاکستان کې زما د اڅکزو ملکرو پر خوا منزل ته ادامه ورکوله. په هغه بارک کې چې زه په لومړي ځل ورته راغلې وم، له فدا سره یوه ځوان جنګیالي را څخه وپوښتل، چې ته ژورنالسته یې؟ ده ځواب ورکړ: هوکې دا زموږ ژورنالسته ده. تر هغه وروسته د مینې دغه داستان پیل شو.

مدنيا ټولنه (جنوري- اپريل ۲۰۰۲)

نه پوهېدم چې ايا پاکستاني بېروکراتان به مې خپل هېواد ته ورپرېږدي که نه؟ غوښتل مې د کويټې له لارې کور ته ولاړه شم، زما موټر چلوونکي غوښتل چې په چمن کې تم شي تر څو د وروستي ځل لپاره زه له اخکزو سره چای وڅښم. دا زما لپاره تر ټولو ښه وخت و چې له ملګرو سره يو ګری غوړې وکړم. ددې لپاره مې نور انتظار نه شو ايستلای، موږ په ژر ټکسي کې سپاره شوو او پر هغه کڼد او کپړ سړک د کويټې پر لور روان شوو. دا د ۲۰۰۲ م کال د جنوري ۱۱ مه نيټه وه.

ما ته وويل شول چې زه بايد يو ځل تر سيمې پرېښودلو وړاندې زما د (اين. پي. ار) له عوضي سره په هوايي ډګر کې ووينم. څه شی چې ماغوښتل هغه د کاکا عزيز خان کرزي سره د ماخوستن د ډوډۍ خوړل و، نوموړی په شاه کاکا سره هم مشهور دی.

دغه دروند شخصيت او د تيزو سترګو څښتن دوه مېاشتي وړاندې د کندهار د تسليېدو پر وخت زه د پښتنو پر مایلاتو او نظرياتو موافقه کولو وپوهلم. دا يوه ډېره ښه شپه وه، دی به پر خپل کوچ ناست و او د ډېرو تسبيح به يې اړولې. ده د افغانستان په اړه ډېره وېره لرله او راتلونکي ټول خطرونه يې راته په گوته کړل.

په همدې وخت کې دده وراره حامد کرزي کندهار پرېښود او پلازمېنې کابل ته ولاړ او هلته له زرګونو خوشبينواو وظيفه غوښتونکو خلکو سره يو ځای شو. دده ځای په شاهي دربار کې و او داسې جامې يې ځانته غوره کړي چې د ټول افغانستان استازيتوب يې کاو.

عزيز کاکا افغانستان ته د خيريه ټولنو د راماتېدلو څخه خورا وېره لرله. دده په وينا چې د دوی لخوا به ټولې پروژې يرغمل شي. ده ويل، دغو ټولو انجيوګانو او خيريه ټولنو د افغانستان لپاره غاښونه او چاقوګان تيره کړي دي. عزيز کاکا زياته کړه چې زه انجيوګانې ډېرې ښې پېژنم، ځکه چې ما په خپله د طالبانو په وخت کې څو انجيوګانې لرلې.

زه نوره د تلو په حال کې وم او له دروازې څخه د راوتلو پر وخت مې له ده څخه د وروستي ځل لپاره مننه وکړه. ده راته وويل: نه غواړې چې بيا افغانستان ته راشې او له موږ سره مرسته وکړې.

ما په هو ځواب ورکړ.

ده وويل: يو څوک پيدا کړه چې هغه دې بيرته افغانستان ته راولېږي، هغه دې ستا د معاش غم وخورې او موږ به دلته درته پوره واک درکړو. ما ددې خبرې په اړه ډېر فکر وکړ او له بله پلوه دا هغه څه و چې ما يې انتظار کاو. ما په دې اړه نور انتظار نه شو کولای او نه مې غوښتل چې

زموږ دغه ديموکراسي په تجارت او يا يوازې په يو خيال بدله شي. ما د بالکان او افغانستان وضعیت سره پرتله کړ خو دلته هر څه په بل ډول و او دا مسئله هم تر هغې ډېره لويه وه. دلته مسئله د لويو کلتورونو او ايډيالوژيو وه.

اسلام او غرب ، خو اوس دې دواړو زما په وجود کې ځای موندلی و. حامد کرزی يو عجيب سړی دی. زما په ژوند کې ما ترده اغېزناک سياسي مشر نه دی ليدلی ، خو ددغه سړی اکا غوښتل چې زه ورسره مرسته وکړم. زه د خپل کور ته پرځای چې په پاریس کې و ، متحده ایالتونو ته ولاړم. هلته مې بیرته افغانستان ته د تګ پر لارو چارو پوره دوې مېاشتې تیرې کړې.

تړيوڅه وخت وروسته عزيز کاکا ما ته تېلفون وکړ ، نوموړی اوس په کابل کې د يو ټيم سره يو ځای شوی و او د دربار وضعیت يې راته تشرېح کړ. دغه مانی د واشنګټن له سپينې مانی سره پرتله کېدای شي. ده وويل په دغې مانی کې برېښنا نشته چې سړی دې د ژمي له وژونکې یخۍ څخه ځان پرې وژغوري ، تېلفون ، کمپیوتر ، انټرنېټ او سټلايټ ډيش خو لا پرېږده چې د خپل وراره لومړی سفر متحده ایالتونو ته يې وگورم.

د کرزي ښايسته ستايل ، فصاحت او بلاغت په واشنګټن کې يو طوفان رامنځ ته کړی. ورځپاڼو او مجلو به دی د افريقا له نیلسن منډېلا سره پرتله کاو. کرزی د خپلو هغو ملي کالو د اختراع له کبله هم د ډېرو کسانو په خوله کې و چې د افغانستان د ټولو قومونو استازيتوب يې کاو.

د عزيز کاکا څرګندونو زه ډېره حيرانه کړم چې د افغانستان خلک به څنګه دا وران او ويجاړ هيواد بيا له سره رغوي؟ افغانستان تر جګړې وړاندې هم له پر مختللو هيوادونو څخه څو پېړۍ شاته و خو د تېرو دريولسيزو جګړو هرڅه پر بل مخ اړولي وو. د ۱۱/۹ تر پېښې وروسته زه ډېره حيرانه وم چې ځينو کسانو لکه د مايکروسافټ بيل گېټس لا ولې تر اوسه په دې اړه فکر نه دی کړی چې يو څو کمپيوټرونه واخلي او هلته په افغانستان کې يوه انټرنټي شبکه فعاله کړي.

تر جګړې وروسته د افغانستان ټولې حوزې يو شان د جګړې ښکار شوې وې. ما فکر کاو که چېرې په رښتيا ملګري ملتونه دلته د څه کولو پلان لري ، نو دوی بايد تر هر څه لومړی ملکي بنسټونه ورغوي. د انجنيرانو يو ټيم بايد د ارتباطي شبکو ، برېښنا او اوبو د سيستم په اړه پلانونه جوړکړي او بيا يې له هيوادونو څخه د تمويلولو غوښتنه وکړي.

د خبرو په پای کې عزيز خان ماته دده له يوه بل وراره قيوم کرزي سره چې د ولسمشر کرزي مشر ورور دی د کار کولو يو وړانديز وکړ.

قيوم کرزي او مېرمنې يې پېټريشا څلور کاله وړاندې په بالتيمور کې يوه خبريه ټولنه د (ACS) (افغانان د مدني ټولنې لپاره) په نامه پرانيستله. ددغې ټولنې سره تر تېلفوني تماس او خبرو وروسته ، ددې ټولني لخوا زه په افغانستان کې د فيلډ ډايرکټرې په توګه وګمارل شوم.

زه او زما خور (ايوليمن) هم په دې سره سلا شوو چې بايد يوه (اين جي او) جوړه کړو. د افغانستان او امريکا له ملګرتيا څخه داسې ښکارېده چې په افغانستان کې د څو لسيزو جنگ

جکړو وړانې، غم به وخوړل شي. د متحده ايالتونو او اسلامي ټولنې تر منځ چې کوم درځ را پيدا شوی و اوس بېخي د تمدنونو د ټکر په درشل کې و. په افغانستان کې به دا ثابته شي چې دا هر څه پر غلطه وو. افغانستان يو اسلامي هيواد دی چې په تېرو دوو لسيزو کې د امريکا له مرستې څخه دوه ځله په مننه اړ کېږي. (۱)

ماته به د کوسوو البانيان راپه زړه شول چې په ۱۹۹۹م کال کې ناتو د متحده ايالتونو په مشرۍ د سربيانو له ظلم څخه خلاص کړل.

د ۲۰۰۱م کال د سپتمبر پر ۱۲ د کوسوو په پلازمېنه کې زرگونو البانيايي مسلمانانو له متحده ايالتونو سره د غمرازۍ په خاطر په کوڅو او سړکونو کې ډېوې لکولې وې. زما د کوسوو يو ملگري ماته پاريس ته تېلفون وکړ، ده ويل چې زما گڼ شمېر ملگري تيار دي چې له امريکايي سرتېرو سره اوږه پر اوږه د القاعدې شبکې پر ضد وجنگيږي.

زه بېرته افغانستان ته ولاړم تر څو له قيوم سره مخامخ وگورم او پر ځينو پروژو ورسره خبرې وکړم. ماده ته وويل چې د (ACS) دفتر بايد د کابل پر ځای په کندهار کې وي. په کابل کې د ټولو خبريه ټولنو مرکزونه وو، خو کارونه به يې بيا په لرې پرتو سيمو کې کول. دوی به تر هغه ځايه پورې چې پروژې يې پکې تطبيق کولې په موټرو کې تلل چې دا په خپله يو ستړی کوونکی او ستونزمن کار و.

تر کومه ځايه چې ما د افغانستان تاريخ لوستی دی، د ددوی دغه سلوک په نولسمه پېړۍ کې د برتانويانو لخوا د افغانستان د اشغال پر وخت په افغانستان کې د هغوی د ژوند له طرز سره مقابسه کېدای شي. ددغو خبريه ټولنو ټولو کارکوونکو د افغانستان له عادي خلکو څخه بېل په کابل کې د غرب په شان ژوند درلود. دوی له افغانانو څخه جلا په خوندي کورونو کې اوسېدل، د قدم وهلو پر ځای به په موټر کې گرځېدل. دوی به خامې لويديزې غذاوې خوړلې، په ځانگړو پلورنځيو کې به يې سودا کوله او تازه ځايي ډوډۍ به يې رانيوله. په مېلمستياوو کې به يې الکولي مشروبات څښل چې دا ډول چلند به خپله ددوی پر افغان کار کوونکو هم ډېره بده اغيزه کوله او ددوی لپاره به يې ډېرې امنيتي ستونزې پيدا کولې.

په يوه داسې ټولنه کې چې هلته وچ کلتور حاکم وي، افغانان په خپل هيواد کې داسې کارونه ناروا گڼي او ددوی هيواد ته ددغسې يو فساد رالېږدونې سخت مخالفت کوي. ددې هر څه پايله دا کېږي چې نور بايد غربيان د دوی له هيواد څخه وايستل شي.

زما شخصي هڅې دا وې چې شومره ډېر کېدای شي هغومره بايد ددغه ځای په اړه خپله پوهه زياته کړم او په وار وار به پر هغې باندې کتنه کوم که دا په ولايتي ښارونو کې وي او يا کابل کې. خو زما په زړه کې کندهار يو بېل ځای درلود. کندهار نه يوازې زما لپاره بلکې دا ځای د افغانستان پخوانۍ پلازمېنه ده او د افغانستان د ټولو واکمنانو پلرنی ټاټوبی دی چې له همدې کبله خورا سمبولیک ارزښت لري. همدا ډول کندهار د طالبانو اصلي ټاټوبی هم و خو په نوي افغانستان کې کندهار هير شوی او تبعيد شوی دی. زه په دې باور يم چې که کندهار شاته پرېښودل شي نو افغانستان به هم پر هېڅ لور حرکت ونکړي.

د ۲۰۰۲م کال په پسرلي کې زه د کندهار اوسيدونکې شوم او د ولسمشر کرزي د کشر ورور احمد ولي په کور کې مې نوی ژوند پيل کړ. دی د ولسمشر کرزي استازی او د پوپلزو د قبېلې مشر و. ولسمشر کرزي اوس په کابل کې و خو په کندهار کې تر ټولو مهم کس احمد ولي و.

په کندهار کې د نوموړي کورد نورو کورونو په شان دوې برخې لرلې چې يوه يې د کورنۍ د غړو لپاره او هغه بله برخه يې د مېلمنو لپاره وه. د شخصي خبرو او اوسېدنې لپاره ځای له وچو کلانو څخه د څو فوټو په اندازه له عمومي مېلمستون څخه لرې و چې يوه کوچنۍ د خوب خونه ، پخلنځی او په لوېديز ستايل د اوسېدلو خونه يې درلوده.

دغه خونه د شخصي خبرو او شخصي مېلمنو لپاره وه چې تل به پرې پلاستيکي غوړيدلي دسترخوان چای ، کيلاسونه ، د کشمشو ، پیستو او خوراکی توکو لوبښي ايښودل شوي وو. په دويم پوړ کې پنځه نورې خونې وې چې هره خونه يې د مختلفو کسانو لپاره ځانگړې شوې وه. لاجور دنده لرله چې هره ډله د هغوی د رتبې او سويې مطابقې خونې ته رهنمايي کړي. ځينې داسې کسان او ډلې به هم وې چې بايد له نورو خلکو څخه پټ ساتل شوي وای خو ځينې وخت به ستونزه دا وه چې لاجور به د راغلو کسانو له پوره پسمنظر څخه خبر نه و.

د ۲۰۰۲م کال په پسرلي کې يوه ورځ دده کور له خلکو څخه خالي و ، دا څنگه امکان لري چې احمد ولي دې کور وي او مېلمستون دې له خلکو څخه خالي وي ؟

تر لږ څنډ وروسته يوه ډله کسان چې مشري يې د کلي يوه مشر کوله سرای ته را ننوتل او داحمد ولي پر لور راروان وو. دغه کس د لاس په اشارې سره ويل چې زموږ کلی اکوکلاچه لاهم هغسې وران او ويجاړ پروت دی. دغه کلی د کندهار هوايي ډگر په گاوند کې پروت دی او له افغانستان څخه د القاعدې د غړو د شړلو په جگړه کې په امريکايي بمباريو کې سخت زيانمن شوی و. دغه کلی دېرش ختین کورونه لري چې په هغو کې لس کورونه او مسجد يې د بمباريو له کبله په پوره توگه په خاورو بدل شوي وو. ځينو کورنيو له وېرې پاکستان ته کډه کړې وه او يا خو په نژدې کليو کې له خپلو دوستانو سره مېشت شوي وو.

احمد ولي په خپله دغه کلي ته د ورانۍ د سروې لپاره سفر وکړ چې د هوايي ډگر له پاخه سړک څخه نيم ساعت د موټر د مزل په واټن لرې پروت دی. دی له هغه ځای څخه ډېر خواشینی راستون شو او د کليوالو ستونزې يې ماته بيان کړې.

دا خو بېخي يوه جوړه پروژة وه.

ماته سمدستي د کوسوو د کورونو د ورانۍ هغه صحنه راپه زړه شوه چې سربيانو په نژادي جگړو کې د خپلې ماتې پر مهال کورونه سوځولي او نړولي وو.

زه په دې ډېره حيرانه وم چې ولې په افغانستان کې د سربيا موضوع ته جدي پاملرنه نه کېږي ، په داسې حال کې چې ددغه هيواد بې شمېره مهاجر له کلونو کلونو راهيسې په نورو هيوادونو کې په خيمو کې ژوند تېروي.

د اکو کلاچې بيارغونه شايد يو ښه سمبولیک گام بلل شوی وای. زه په دې نظر یم ، څومره به ښه وای چې امريکايي سرتېرو په خپل نظامي يونيفورم کې ددغه کلي بيا رغونې ته لستوني رابډ

وهلي وای . زما په ذهن کې هغه سمندري سرتېري راوگرځيدل چې د کريسمس په ورځ ما ورسره مرکه وکړه. دې کار به د خلکو لپاره څومره ښه پيغام درلودلای وای ، چې امريکايان يې له هغه څه په بيا رغونه بوخت ليدلي وای څه چې دوی وران کړي وو.

همدې کار به د ولسمشر بوش هغه اعلان ته زياته گټه رسولې وای ، چې د همدې جگړې د کمپاين پر مهال يې د افغانستان خلکو ته کړی و ، چې دا جگړه ستاسو په وړاندې نه ده بلکې دا جگړه د هغه مجرم رژيم په وړاندې ده چې هلته په واک کې دی.

د اکو کلاچې زيات اوسيدونکي بزگران ، د لويو لارو ټکسي ډرايوران او مستريان دي چې اکثرو يې خپل کورونه د امريکايي بمباريو له کبله پرېښي وو ، چې کېدای شول دې ځای د اسامه لپاره کوم خاص ارزښت هم نه درلود. که دوی ته ددغې ورانۍ تاوان چې ددې وروستي رژيم د بدلون پر مهال ور اوښتی و ورکړل شوی وای ، ښايي دوی به دې پوهېدلي وای چې ددې او هغو نورو بدلونونو تر منځ خورا ډېر توپير وجود لري. څومره به ښه وای که د امريکايي سرتېرو بېلچې اوکولنگان په لاس وای او په بيارغونه کې يې برخه اخيستلای.

د افغانستان لپاره د بشري مرستو د راجلبولو په غونډه کې د يوې ادارې مشر پر دې انتقاد کاوو چې ولې سرتېري د بيارغونې په کارونو کې برخه اخلي. ده استدلال کاو چې د هرې ادارې کارونه او وظيفې بايد څرگند وي.

نظامي ادارې بايد د خيريې ټولنو لپاره امنيت برابر کړي تر څو هغوی وکولای شي د خلکو لپاره خپل کارونه په سمه توگه تر سره کړي. خو زه بيا په بل نظر وم هغه دا چې تر دويمې نړيوالې جگړې وروسته د اروپا لپاره مارشال پلان وضعه شو نو دلته بيا څه مشکل وو؟ کله چې پر سربيانو د ناټو لومړی بم راپريوت نو هغوی په لسگونو زره کوسويایي البانيان له خپلو کورنو څخه مقدونيه ته وشرل. د ملگرو ملتونو د مهاجرينو ادارې په خورا بې وسۍ سره د هغو مهاجرينو د کړاو ننداره کوله.

زه په هغه وخت کې په بروکسيلز کې د ناټو په خبري خونه کې وم او د ټلويزيون پر پرده مې د هغو کوسويایي البانيانو د کړاو ننداره کوله چې په مټينو دښتو کې يې د مقدونيه پر پوله د مقدونيه د اردو د مهربانۍ لپار اړولي وو. د ناټو په زرگونو سرتېري د دوی په څنګ کې اوسېدل خو يوازې يې ددې مهاجرو د کړاو ننداره کوله. که د دوی نور څه په وس نه وه دا خو يې په وس پوره و چې ددغو مهاجرو لپاره د يو کمپ نقشه واچوي.

ولې سرتېرو له مهاجرينو سره د ځينو په درولو کې مرسته نه کوله؟

ما به په همدې اړه زما ملگرو ژورنالستانو ته چيغې وهلې چې تر يوه چتر لاندې به د ټلويزون د ليدلو لپاره راټول شوي وو. زه وروسته وپوهېدم چې دا د بشري مرستو چارې وې چې يوازې بايد د بشري ادارو لخوا تر سره شوې وای ، له همدې کبله سرتېري ددغه کړاو له مخنيوې څخه منع شوي وو.

په دي اړه (ACS) خورا جدي وه ، همدا لامل و چې موږ له امريکايي سرتېرو څخه د مرستې غوښتنه وکړه. موږ هغوی ته وويل: د اکو کلاچې بيارغونه به ستاسو اعتبار نور هم پياوړی کړي او

تر څنګ به يې پر امنيتي چارو هم ښه اغيزه وشيندي. د ملکي چارو اداره د امريکا د اردو يوه برخه ده چې پخپله کارونه نه تر سره کوي، بلکې دوی ملکي قرارداديانو ته قراردادونه ورکوي او دوی يې يوازې د کار څارنه کوي. په افغانستان کې د امريکا د اردو د ملکي چارو څانګه پر شخصي ملکيتونو پيسې نه لګوي. د عمومي پاليسۍ د لرليد څخه دا بيا يو څه منطقي دليل و. که داسې نه وای نو اردو به د هر کلي مشر ته څه کيندلې وای او سرای به يې ورته جوړ کړی وای. زموږ په نظر اکو کلاچې بايد له دغې پاليسۍ څخه استثنا وای ځکه چې دا ټول خلک د امريکايي بمباريو له کبله بې کوره شوي وو. دا يو عجيب حالت و، موږ چې به ددې کلي په اړه هر څه ورته ويل هېچا به په دې اړه هېڅ اقدام نه کاو.

داسې هم نه ښکارېدل چې واشنگتن دې تر اوسه دې ته چمتو شوی وي چې د دوی د بريد له کبله چې چاته کوم زيان اوښتی وي دوی دې د هغوی تاوان ورکړي او يا دې يې بيرته ورته ورغوي. موږ په دې اړه د سټېټ ډيپارټمنټ له يوې څانګې (USAID) سره خبرې وکړې چې په افغانستان کې د بيارغونې د ټولو چارو مسئوليت ور له غاړې و. له هغوی څخه مو هم د نورو په شان ځواب واورېده.

په اپرېل کې زه د افغانستان له لنډ سفر څخه بيرته متحده ايالتونو ته راوگرځېدم او له خپلې خور (ايو) سره مې د (اين جي او) پر جوړولو کار پيل کړ. ځينو ملګرو د مسچېوسېټ د کنکورډ په ښار کې لکه ماري او ډيويد کلرک ما ته په فرسټ پېريش کليسا کې د وينا کولو لپاره بلنه راکړه. ايو او ما هلته هم د اکو کلاچې د بيارغونې موضوع رابرسېره کړه. کلرک د اکو کلاچې د بيا جوړونې پر نظريه مين شو او د همدې کار د تر سره کولو لپاره يې په کنکورډ او نورو کسانو پسې لستوني راپورته کړل. کنکورډ د (ACS) لپاره څلوېښت نفره وټاکل تر څو دغې پروژې ته بسپنه را ټوله کړي.

د لومړني ښوونځي زده کوونکو هم د کنکورډ او اکو کلاچې تر شعار لاندې مرستې د اکو کلاچې د کوچنيانو لپاره راټولې کړې.

دوی به ويل: موږ د سولې په لاره کې د پله حيثيت لرو.

د کنکورډ پله ماته زموږ هغه مشهوره جګړه راپه زړه کوله چې په ۱۷۷۵م کال کې د (ريډ کوټس) پر ضد تر سره شوه. د پښتون کلتور سره سم د نوي (انګلنډ) ښار ګوتي اوسيدونکي هم ددغه ښار د اداره کولو لپاره انتخابي شوراګانې لرلې. د کنکورډ ملګرو فيصله وکړه چې دوی به د اکو کلاچې خلکو ته تحفې او ليکونه ليري.

ما په کندهار کې احمد ولي کرزي ته تېلفون وکړ. ده وويل: کله چې ته راشې زه او ته به دواړه اکو کلاچې ته سفر وکړو. هلته به دغه پروژه کليوالو ته تشرېح کړو او هورې به د شورا لپاره يوه خونه جوړه کړو چې نوم به يې کنکورډ وي.

ما په کنکورډ کې په يوه ورځ درې ويناوې وکړې چې اخري يې په فرسټ پېريش کليسا کې وه. د شپې لخوا دوه سوه کسان زما د ليدلو لپاره راغلل، خو دا هر څه راته داسې ښکارېدل لکه يو سياسي کمپاين چې روان وي. دا هرڅه زما لپاره ډېر نابنده وه ځکه چې ما فکر نه کاو، چې

دومره خلك دې ماته غوړ ونيسي. ما دغه ټول كسان حس كولاى شول چې اكثر ويې زه شخصا پېژندلم د (اين . پي . ار) راډيو له وخت څخه يې پېژندلم او دوى ټول زما له ږغ سره اشنا وو. كله چې ټايلر دغه كسان وليدل راته ويې ويل: سارا دا دى دومره كسان تاسو پېژني او مينه در سره لري. د جمعې په شپه پر اوه نيمو بجو چې واوړه هم اورېدله د لينكلن د مسچوسېټس كسان هم له موږ سره ملګري شول. زه چې خوني ته ورننوتلم په حيراني سره مې وويل: دا دومره خلك دلته څه كوي؟ په هغوى كې يوه كس د گريك كېر په نامه په كندهار كې زموږ له راډيو سره ۱۰۰۰۰ امريكايي ډالره مرسته وكړه.

دغو خلكو پر موږ ډېر باور وكړ په داسې حال كې چې نه زموږ ټولنه د پاملرنې ټولنه وه او نه هم امريكايي سور صليب. داسې نه و چې دې ټولو كسانو خپلې پيسې په اور كې اچولې، بلكې موږ هغوى په دې راضي كړي وو چې تاسو ته به ستاسو د پيسو د هرې انې حساب در كول كېږي. هغوى هم د هرې انې د حساب غوښتنه كوله. ايا په ما كې دومره وړتيا وه چې ټول ډونران او دغه كسان مې راضي كړي واى. كله چې ما ددغو كسانو د راجسټر پروسه وليدله، نو زه ډېره ووېرېدم چې څنگه به له دغه پري څخه ځان خلاصوم؟ ايا موږ په رښتيا سره هم كولاى شو چې د دومره خلكو باور پر خپلو غاړو واخلو؟

(۱) متحده ايالات بايد له افغان ولس څخه مننه وكړي چې د خپلو بچيو په وينه يې د نړۍ ستر ځواك، هغه ځواك چې د يوه راکټ د نوم په اورېدلو سره به يې ټول غرب له خوبه راويښاو داسې درې ورې كړ چې بيا يې د يو ځاى كېدو تصور هم نه شي كېداى.

بسپنه او تالان (مي - سپټمبر ۲۰۰۲)

په امريکا کې سړی نه شي کولای چې تر ۱۰۰۰۰ (لس زره) امريکايي ډالرو زياتې نغدې پيسې له ځان سره ولري.

که سړی غواړي چې له امريکا څخه تر لسو زرو امريکايي ډالرو زياتې پيسې د باندې يو سي نو بايد له گمرک څخه اجازه تر لاسه کړي. خو په داسې ځای کې کار کول چېرې چې د بانک درک نه وي بيا هم زه له دغو رسماټو څخه نه سترې کېدم. خو کله چې زه د مۍ په مياشت کې افغانستان ته راتلم نو مې د کنکورډ ۱۸ زره امريکايي ډالره ځان سره په پټه توگه افغانستان ته راوړل.

ژوند تېرول اسانه و زه بېرته زما اخکزی کورنۍ ته ورغلم ، چې نه يې تشناب درلود او نه مې د ډېر وخت تېرولو لپاره هلته شيان ترتيب کولای شوای. د مني په رارسېدو سره زما کورنيو ستلايت ډيش او ټلوېزون راونيول خو دا هغه مهال و ، چې د (اين ، پي ، ار) لخوا څخه زما عوض راوان و.

تر دې وروسته به هر ماخوستن مېلمستون له نارينه ملېمنونه ډک و ، چې د شا وخو کاوندیانو په شمول به ددوی انډيوالان او دوستان هم د باليوډفلمونو د ليدلو لپاره راتلل. نور نو زموږ قطعه بازي ختمه شوې وه.

زما له راته سره سمدستي ضابط اکرم هم خبر شوی و ، خو ده داخل رسمي مکتوب راوېږه. تر اوسه لا ما ته په شخصي کورنۍ کې د اوسېدلو اجازه نه وه. تر دې وروسته زه او زما د کور بنو مشر ورور د امنيه قوماندان د ليدلو لپاره دده د فتر پر لور روان شوو. د دوی دوو تر منځ مجلس بېخي په شخړه واوښت ، چې ما پکې برخه نه اخيستله. اکرم زما کوربه ته وويل که ته غواړې ، چې دا ستاسو په کور کې و اوسي نو ته به ددې د امنيت مسئوليت پر غاړه اخلي.

په افغانستان کې دا خورا لوی مسئوليت دی. زما کوربه اکرم ته وويل ، امنيت برابرول د پوليسو وظيفه ده که ته غواړې ، چې موږ ددې امنيت وساتو نو ته بايد موږ ته وسلې راکړې. داسې نه و ، چې زما کورنيو وسلې نه لرلې خو کله چې موږ بېرته کور ته راستانه شوو ، ده ما ته وسلې رابنکاره کړې ، بلکې دا هسې د يوه او بل د تسليمۍ لپاره يوه بهانه وه.

اکرم موږ ته ضرب الاجل راکړ. ما کوبښن کاو ، چې ددغه وخت په پای ته رسېدو سره زما کوربانه آرام کړم.

تر دې وروسته يوه ورځ زه زما له نوي مشر قيوم سره مخامخ شوم. دی او احمد ولي کرزی يوې فاتحې ته روان وو. دوی ډېر حيران شول ، چې زه په دغسې خطرناک ځای کې څه کوم. د دوی يوه ملگري ورته وويل ، چې دا دلته اوسېږي. نور نو دلته زما د اوسېدلو پای رارسېدلی و.

دوی په جدي توګه راته وویل ، موږ ستا د امنیت مسئول یو ، ته نوره دلته نه شې اوسېدلای. حقیقت هم همداسې و ، چې دوی زما د ساتنې مسئولیت درلود. له کومې ورځې څخه چې ما له قیوم سره کار پیل کړ نو زه هم له هغې ورځې څخه د کرزي د کورنۍ په کسانو کې وشمېرل شوم ، چې امنیت مې هم ددوی پر غاړه وو.

د کرزيانو د شهرت ساتلو لپاره ما هم نه غوښتل ، چې نوره په دغسې یو خطرناک ځای کې و اوسم. تر دې وروسته زه د ښار په یوه څنډه کې یو سرای ته کډه شوم چې لوی غولی یې درلود. کله چې احمد ولي کرزي (این ، جي ، او) چلوله په دغه سرای کې یې دفتر و خو اوس دلته درې غواوې هم ساتل کېدې. د امریکایي بمباریو په وخت کې دغه سرای خالي و ، خو د ښار د تسلیحېدو په وخت کې دغه سرای هم چور کړل شو ، چې اوس په دغه سرای کې د کرزي د کورنۍ انجنیر عبدالله مېشت وو.

احمد ولي ویل چې دده د خوب خونه ټوله د UNDP د سپانسر پروژو په مکتوبونو ډکه ده چې دا ځای د کاغذونو په کثافت دانی بدل شوی وو. زه به د شپې لخوا پر بام ویده کېدم. موږ په هال کې تشناب جوړ کړ او فرشونه مو پکې اوار کړل. ټول کتابونه او د کرزي مکتوبونه مو راغونډ ، سره ترتیب او په منظم ډول مو په تاخچو کې ووډل. په اخیر کې مو ډیپو زما د بېدېدو لپاره پاک کړ او زه هم له بام څخه راکښته شوم.

په کندهار کې د تېلفون سیستم نه واو انټرنیټ خو بېخي څو پېرۍ لرې و. د تېلفون کولو لپاره به زه په ښار کې (پي ، سي ، او) ته ورتم او یا به مې له خپل ستلايټ تېلفون څخه استفاده کوله.

د بیارغونې د پروژو لپاره زما لومړی سفر اکو کلاچي ته و ، چې په امریکایي بمباریو کې ورانه شوې وه. دغه کلی د کندهار هوايي ډگر ته مخامخ پروت دی. له ما سره داسې مفکوره وه ، چې ددغه کلي کورونه باید بېرته ورغول شي ، چې په دې اړه مې له هیڅ ستونزې سره د مخامخ کېدو هیله نه لرله. کله چې موږ په هغه کلي کې تم شوو ، ددغه کلي یوه اوسیدونکي راته وویل چې په سرای کې یې ۹ خونې وې ، چې هرې یوې تشناب هم درلود. ددې خبرې د تثبیت لپاره زه نورو کلیوالو ته ور وګرځېدم ، چې هغوی یې هم په سر ښورولو سره تائید وکړ او یوه بل کلیوال وویل ، چې ما هم په سرای کې ۷ خونې لرلې.

تر دې وروسته وپوهېدم ، چې هیڅکله به د کلي د اصلي وضعیت په اړه سم انځور تر لاسه نه کړم.

ددغه کلي اوسیدونکي داحمد ولي کرزي قومیان و چې د پوپلزو د قبېلې سره یې تړاو درلود او دی ددې قبېلې مشر و چې کولای یې شول له دوی سره ددغو کورونو په بیا رغونه کې مرسته وکړي. احمد ولي کرزي له دغه کلي څخه لیدنه وکړه ، د کلیوالو سره یې ډوډۍ وخوړه او بهرنیو مرستندویانو ته یې ددغه کلي د بیارغونې وړاندیز وکړ. احمد ولي دوی ته وویل ، چې کلیوال باید د جرګې لپاره یوه خونه جوړه کړي ، چې دا کار د کلي مشر پر خپله غاړه واخیست. نژدې و ، چې دې پروژې د بمباریو له امله ټول نړیدلي کورونه یو ځل بیارغول شوي وای.

کله چې موږ پر مخکې باندې د نويو کورونو لپاره نقشه اچوله يو بل مشکل را پيدا شو ، هغه دا چې د اکوکلاچي اوبه وچې شوې وې. د اکو کلاچي ويا له د يو لوی کانال څخه راجلا شوې ده. دغه کانال د ۱۹۷۰م کال زوړ سيستم دی ، چې د ارغنداب له رود څخه سرچينه اخلي. د وچکالي له کبله هغه ونې چې د روسي يرغلگرو څخه په امن کې پاتې شوې وې اوس مخ پر وچېدو وې. په کوم ځای کې چې د ارغنداب له رود څخه د اکوکلاچي ويا له رابيليري هورې يې دروازه تړل شوې وه. د اکو کلاچي اوسيدونکو به د څنګ له کلي څخه په پلاستيکي سطلونو او نورو لوبنو کې خپلو کورونو ته اوبه راوړلې.

په دغه کلي کې يو څاه و چې په لومړي سر کې موږ فکر کاوو چې دا به پر شخصي ځمکه وي ، خو وروسته و پوهېدو چې دا ځای د هېچا ملکيت نه دی چې اوس نو په دې اړه امريکايي ځواکونو يو څه کولای شول. د امريکايي ځواکونو د ملکي چارو ټيم د سور سري بېن هستن لخوا چې يو هايډرولوجست و اداره کېده. په هغو لومړيو ورځو کې چې موږ يعنې د بشري مرستو موسسو بشري کارونه تر سره کول نو تر څنګ به يې د امريکايي ځواکونو د ملکي چارو ټيم هم د باندې راوت ، ښوونځي او ځاګان به يې جوړول.

خو د اکوکلاچي د خلکو لپاره يې هېڅ څاه نه وه کېدلې ، دا ځکه چې ددغه کلي خلکو د لاسي بمبو يوڅه شيان چور کړي وو ، نو له همدې کبله يې له دغه کلي سره د يو څه وخت لپاره خپلې مرستې درولې وې.

ښه نو چې داسې ده نو بيا ولې په همدې اړه له (USAID) څخه د مرستې غوښتنه نه کوو؟ دا د متحده ايالتونو پراختيايي اداره ده چې د ستيت ډيپارټمنټ ښی اوږه بلل کېږي او په ټوله نړۍ کې د امريکا ملکي مرستې د دوی لخوا تر سره کېږي. داسې فکر کېده چې دغه اداره به د افغانستان په بيارغونه کې پوره ونډه واخلي.(USAID) د کاله ۱۰ بېليونه ډالره بوديجه او دوه زره نارينه او ښځينه کار کوونکي لري ، چې له دغو څخه نيمی يې په واشنگتن کې د ريکن په ښايسته ودانۍ کې اوسېږي.

په کابل کې د امريکا د سفارت د پرانيستې پر مهال موږ په واشنگتن کې د (USAID) له يوه افسر سره پر دې سختې خبرې وکړې چې کندهار ته بايد د يوې اوونۍ په موخه د ارزونې او سروې يوه ډله را واستوي.

ما د دوی دوه ملګري په هديره کې زما د اخکزو کور ته وروستل ، هلته مې له يوې ډلې ښځو سره معرفي کړل تر څو د ښځو پر لومړيتوبونو سره وږغېږو. زموږ او (USAID) دغه تماس خورا هيله من ، دوستانه او له وعدو ډک و . دوی وويل چې موږ همدا اوس تيار يو چې تاسو ته ۷۰۰۰۰ (اوپا زره) امريکايي ډالر د نوې راډيو د فعالولو لپاره درکړو او د مسلکي روزنې د کورسونو ښوونځي هم ښه نظر دی او داسې نور.

خو د اکوکلاچي د ځاګانو د کيندلو لپاره يې ځواب د نورو امريکايي بسپنه ورکونکو په شان وو.

ما دوی ته د لسو زرو امریکایي ډالرو په ارزښت د اکو کلاچي د ځاګانو او د اوبو د سیستم د بیارغونې لپاره یو رسمي پروپوزل ولیکه، چې په دې اړه یې موږ ته پوره ډاډ هم راکړ. خو د پروپوزل تر تسلیمې وروسته موږ د منظوري لپاره خورا ډېر وخت انتظار وویست.

زه ډېره خواشینې وم چې دا د (USAID) خلک ولې داسې کوي؟

کله چې مې د هغه پروپوزل په اړه معلومات تر لاسه کړل هغه کس، چې موږ پروپوزل ورسپارلی و، واشنګټن ته تبدیل شوی و او پر ځای یې نوي کسان راغلي وو. نوي کسانو به د زرو کسانو له پروپوزلونو سره هېڅ دلچسپي نه لرله او کله، چې به دې له نويو کسانو څخه د خپل پروپوزل په اړه پوښتنه وکړه نو هغوی به د هغه پروپوزل یوه بله کاپي در څخه وغوښتله، چې هغه دې باید په کابل کې د امریکا په سفارت کې تر دوی پورې ور رسولې وای. د (USAID) او امریکا د سفارت لپاره د طالبانو د حکومت د نسکوریدلو لومړنۍ مېشتې خورا ازمایښتي وې.

د امریکا په ټول رهبري پلاوي کې یوازې یوه تن په افغاني ژبه خبرې کولای شوې، چې هغه یې هم دېرش کال وړاندې په ایران کې زده کړې وه. دغه کس د تقاعدي په خاطر په افغانستان کې تر شپږو اوونیو پورې پاته شو خو نورو ټولو کار کوونکو به تر دوو یا درې اوونیو زیات وخت په افغانستان کې نه تیراو. هرشي به په افغانستان کې په خورا جټکۍ سره بدلون کاوو دا ځکه چې متحده ایالتونو په افغانستان کې کومه ځانګړې پالیسي نه لرله. دغسې یو حالت کولای شواي چې د هیواد راتلونکې په خطر کې واچوي.

د بیارغونې لپاره یې داسې ستراتیژي چې هدفونه یې ټاکلي وای نه لرله، تر څو د خلکو په ژوند کې یو څرګند بدلون راشي. د افغانستان د وضعیت په اړه له هیجا سره سم انځور نه و. د سفارت کار کوونکو له سیمې سره هېڅ اشنايي نه لرله، تر څو یو معقول پلان طرح کړي او په دې اړه ورته له واشنګټن څخه هم کومې لارښوونې نه کېدلې.

هیچا په دې اړه فکر نه وکړی چې تر طالبانو وروسته به څه کېږي. د امریکا یرغل په ډېر بې باکه او ناڅاپي توګه تر سره شو. ددې ټولو زیانونو لومړني قربانیان عادي افغانان و، خو دا زیان به هغه وخت دوه چنده کېده چې امریکایي ځانګړو قواوو او پیاده ټولنیو به په اطرافو کې عملیات تر سره کول.

یوازې اردو ددې فیصله نه کوله، چې کوم کلی دې تلاشي شي، یا دی کوم شکمن ونیول شي او یا دې ووژل شي، بلکې د امریکا محلي زور واکو ایټالویانو به هم د دوی د ملګري له حضور څخه ناوړه ګټه پورته کوله. دغه ټول تصمیمونه د جګړې په تاوده ډګر کې نیول کېدل، چې بې ګټې او خورا لنډ مهاله و، چې زور واکو به هم پکې خپل رول درلود. دغو نظامي افسرانو به د اوږدې مودې د سیاسي وضعیت هېڅ خیال نه ساته ځکه چې سیاست د دوی دنده هم نه وه.

په داسې یو حالت کې چې هېڅ پالیسي نه وي نو (USAID) هم څه نه شو کولای، همدا لامل و چې هغوی یوازې د QUIP په نامه یو پروګرام پر مخ بېوه. په دغه پروګرام کې یوازې ښوونځي، کلینیکونه، د سړکونو پلونه او د کلو ځاګانې رغول کېدې. دوی پر داسې پروژو پیسې لګولې چې یو بې د پیسو کار ژر کېدای او له بله پلوه ډېرې څرګندې وای. دوی ټولو خلکو ته

ويل ، كه غواړي چې فنډ تر لاسه كړي بايد داسې يوه پروژه ديزاين كړي چې فزيكي څرگندتيا ولري او قيمت يې بايد تر ۳۰۰۰ (ديرش زره) امريكايي ډالرو ډېر نه وي ، چې دغه يې د چارو د تر سره كولو كړيتېر يا وه.

زما لپاره خو دا نظر پر يو ديوال باندې د اهاكو د اوبو د شيندلو په شان وو. ما په هغه غونډه كې برخه لرله ، چې د كندهار د قومي مشرانو او د امريكا د سفارت د چارواكو تر منځ د طالبانو تر نسكورېدلو يو كال وروسته تر سره شوه.

يوه ډيروړ سړي په دې سره چې موږ انكور خرڅوو مجلس پرانيست. په جولای كې د انكورو خرڅولو لپاره په ارغنداب كې د هر باغ څنگ ته كړيتونه او شالۍ تر سترگو كېدې. دغو قومي مشرانو امريكايي چارواكو ته وويل ، تر دې وړاندې به زموږ موټرونه كابل ته په شپږ ساعتونو كې رسېدل.

زموږ موټرونو به لومړی مالونه د كندهار په ښار كې كښته كول او بيا به د شپې لخوا كابل ته روانېدل ، چې دوی بايد هلته ځانونه د ماركېټ له پرانيستلو مخكې رسولي وای. د كابل ماركېټ به د سهار پر څلورو بجې پرانيستل كېده. كابل زموږ عمومي ماركېټ دی ، چې په هغه وخت كې به لا موږ ددغه ماركېټ ټولې غوښتنې نه شوې پوره كولاى ، خو اوس زموږ كارگو موټرونه له كندهار څخه كابل ته په ۷۲ ساعتونو كې رسېږي چې په داسې يو حالت كې به څوك دې ته چمتو وي چې هلته خپل انكور واستوي؟

اوس زموږ لپاره يواځينی ماركېټ پاکستان دی ، هلته موږ بايد اخيستونكو ته عجز او زاری وكړو تر څو هغوی په دې راضي كړو چې انكور راڅخه واخلي.

ددغه سړك جوړېدنه به د ټول جنوب لپاره يو ښه زيری وي او دا به د ټول جنوب پر اقتصادي بيارغونه ښه اغيزه وكړي.

صفوي شاهانو د خپلې واكمنۍ د استقرار موندنې او پراختيا لپاره د سړكونو جوړونې ته خورا جدي پاملرنه كوله ، خو اوس پنځه پېړۍ وروسته له نړيوالو څخه د افغانستان د بيارغونې پروگرام ورك وو.

يو ځل ما د (USAID) له يوې كار كوونكې څخه وپوښتل چې تاسو ولې دغه سړك نه جوړوئ؟

دې په ځواب كې راته وويل ، كه موږ دغه پروژه پيل كړو زموږ ټولې پيسې به همدلته مصرف شي ددې تر څنگ نور شيان هم شته چې بايد موږ يې په افغانستان كې ورغوو.

دا د پيسو لگولو تر ټوله ښه پروژه وه. زه په دې باور يم چې دا تر زر QUIP پروژو ګټوره پروژه ده.

كه چېرې دغه سړك جوړ شي نو دابه د نوي افغانستان د اقتصاد لپاره يو ښه زيری وي. لكه څنگه چې قومي مشرانو وويل دا به د ټول جنوب د اقتصادي زيربنايي لومړۍ څښتنه وي.

پاخه سرکونه به په جنوب کې د طالبانو په سخت دريزه ايډيالوژۍ کې نرمې راولي. په دې سره به ليرې پرتو ولايتونو ته د ترانسپورت او مخابراتو اسانتياوې برابرې شي ، چې کېدای شي له همدې کبله د افغانستان د دا تېرو دوو لسيزو د وړانيو جبران وشي.

د ترافيکو گټه گټه به په امنيت کې هم ډېره مرسته وکړي او د هغو توپکسالارانو د بې وسلې کولو په پروسه کې به هم مرسته وکړي چې د نوي افغانستان د شتون لپاره يې يو لوی گواښ متوجه کړی دی.

په ډلو ډلو افغان ځوانان بايد سره راغونډ شي تر څو د افغانستان په بيارغونه کې خپل رول ادا کړي. ضمنا به دا د افغانستان د حکومت او متحده ايالاتو اعتبار ته هم ډېره گټه ورسوي.

داسې يوه پروژه د افغانانو لپاره تر نورو زرو پروژو زيات ارزښت لري ، خو د ښوونځيو جوړول يوازې د امريکايانو لپاره ارزښت لري. ددغه سړک کار بالاخره د طالبانو تر واکمنۍ يو نيم کال وروسته د ۲۰۰۳ م کال په دوېي کې پيل شو خو دا مهال ډېر ناوخته شوی و. په دې سره د افغان حکومت اعتبار ته ډېر زيان ورسيد ، چې تر دې مهاله طالب ياغيان بيا سره يو ځای شوي وو. دوی به د سړک جوړونې پر کار کوونکو حملې کولې ، چې هغوی به يې وژل يا به يې يرغمل نيول. له همدې کبله يو ځل بيا توپکوالو ته اړتيا پيدا شوه. د بيارغونې کار کوونکي اړ وو ، چې د خپل امنيت لپاره له ځان سره ساتونکي ولري. يوې امنيتي شخصي کمپنۍ پر سړک د گرمو کولو لپاره زيات شمېر کسان وگمارل.

زه په دې ډېره حيرانه وم ، چې ولې دغه حياتي پرژه دومره وخت وخنډېده. تر دې يو کال وروسته د ستيت ډيپارټمنټ يوه کار کوونکي په دې اړه معلومات راکړل. گريک بوک زما هغه نا ځواب شوي سوال ته ځواب ووايه. ډور بوک په ۲۰۰۲ او ۲۰۰۳ م کلونو کې په افغانستان کې د (USAID) مشر وو. گريک وويل چې موږ سرکونه نه جوړوو ، بلکې دا کار د نړيوال بانک پر غاړه دی.

دا عينا هغسې ځواب و ، چې مايو وخت په يوه غونډه کې له بوک څخه واوريده. اصول خو داسې دي ، چې په جنګ خپلي افغانستان کې د متحدو ايالتونو د عمومي پاليسۍ ملاتړ بايد د (USAID) په شمول د ټولو له خوا شوی وای. داسې ادارې لکه (USAID) بايد هرڅه ددغې پاليسۍ مطابق او په ملاتړ تر سره کړي وای. پاتې شوه د لويو لارو د جوړولو مسئله. تر کومه ځايه ، چې ما د ستيت ډيپارټمنټ له غړو او نورو سره خبرې وکړې ، بايد د (USAID) ځايي مشرانو په دې اړه يوه ښه پاليسي جوړه کړي وای ، چې تصميم به يې هم ددوی په لاس کې وای ، چې خورا دراماتيکي پايلې به يې لرلای.

يوه بله مسئله چې افغانستان ته يې د لويې ماشينيرۍ رالېږل ټکنې کړل هغه د امريکا د عراق جگړه وه.

ډېر خلک له ما څخه پوښتنه کوي ، چې ولې د ۲۰۰۳ م کال په پسرلي کې د افغانستان د بيارغونې کار ټکنی شو؟

ايا هلته يو څرگند توپير موجود وو؟

د پيسو کومه نل ليکه ، چې افغانستان ته روانه وه په ناڅاپي توگه وچه شوه ؟
په رښتيا هم د حقيقت موندل کومه ساده خبره نه وه. عراق ته د کار کوونکو تک او د عراق
مسئله پر افغانستان يوه دراماتيکه اغېزه لرله. په (USAID) کې چې ما هر څوک پېژندل ټول د
۲۰۰۳م کال په لومړيو کې عراق ته واستول شول ، خو زما په ذهن کې تر اوسه يوه پوښتنه ده چې
تر اوسه ورته چا ځواب نه دی ويلي هغه دا چې دوی ولې افغانستان ته د پيسو د ځنډ خبرې
کوي.

حال دا چې موږ د هيچا پيسې په افغانستان کې نه دي ليدلي.

سړی نه پوهېږي چې دوی کومې پيسې يادوي ؟

د ۲۰۰۲م کال په اوږدو کې موږ په دې حيران وو ، چې دغه لوی لوبغاړي د څه شي انتظار
کوي. دا يو منل شوی حقيقت دی ، چې په افغانستان کې کار کوونکو هم ددې تائيد کاوه تر دې
وراندې چې په افغانستان کې کوم منابع ايجاد شي هغه ځينې لغو شول.

د ۲۰۰۲م کال په فبروري کې د سټيټ ډيپارټمنټ يوه کارکوونکي راته وويل ، افغانستان ته
له دې کبله پاملرنه کمه شوې چې د عراق د جگړې لپاره اماده کي نيول کېږي.

خو بالاخره (USAID) موږ ته د اکو کلاچي د ځاگانو د کيندلو په اړه بېرته مراجعه وکړه.
موږ په دې باور وو چې د اکو کلاچي سره د مرستې ژمنه کول د امريکا افغانستان ته د بيا پاملرنې
په معنی ده چې داپه خپله په امريکا کې د ځايي ټولنو لپاره يوبڼه زيری دی. موږ په دی باور
وو ، که چېرې (USAID) ددغې پروژې ملاتړ وکړي نو دابه يې تر ټولو ښه پروژه وي او موږ په دې
اړه ډاډه وو.

خو دا ځل هم ځواب منفي راووت .

لويو ملکي بسپنه ورکوونکو اعلان وکړ ، چې دوی نور ځاگانو ته پيسې نه ورکوي. دا اعلان په
داسې حال کې وشو چې په ټول افغانستان کې وچکالي د اوبا د مرض په څير خپره شوې وه.
ددې پر ځای چې پيسې پرې بندې شي ، بايد د وچکالي خپلو سيمو لپاره د اوبو ستراتيژي جوړه
شوې وای. موږ په خپلو سترگو ليدل ، چې د اوبو کچه ورځ تر بلې کښته روانه وه ، چې د
کليوالوسيمو پر اقتصاد يې خورا بده اغېزه شيندله. د افغانستان د جنوب راتلونکي يوازې پر دې
ولار وچې څنگه يې بايد د اوبو غم خوړل شوی وای.

(USAID) په دې اړه دوه د لايال وړاندې کول.

لومړی: داچې هيچا د اوبو د ستراتيژي بېرني پلان نه درلود. موږ د (USAID) رئيس گريک
بوک ته له يو پلان سره ور وړاندې شوو ، چې په هغه کې د ټول کندهار ولايت د اوبو مطالعه ، په
دې اړه د ټولو ادارو تر منځ همپهښه راوستل او د اوبو د ساتنې اوسم استعمال لپاره د عامه
ذهنيت د روښانتيا لپاره کمپاين چلول شامل و.

بوک وويل ، موږ هيڅ مطالعې ته پيسې نه ورکوو. موږ بايد لومړی د وړو کوچنيانو گېډه ور
مړه کړو. (USAID) ددې انتظار کوي ، چې د اوبو ستراتيژي به له اسمان څخه ورته راکښته شي.

دويم مشکل دا و ، چې هيڅ لوی بسپنه ور کوونکي نه په دې اړه فکر کاو او نه يې فند وړکاو. که اوبه وچېږي نو طبيعې خبره ده چې دداخلي بې ځايه شوو کسانو شمېر به ور سره ډېرېږي. ځينې کسان به ښارونو ته کډه کوي او ځينې خو به يې بېخي د هيواد پريښودلو ته اړشي. البته دا پروسه لاله وړاندې پيل شوې وه.

د همدې کار لپاره موږ د امريکا د اردو هايدرولوجيست بېن هستن او د هغه د ملکي چارو ټيم ته مراجعه وکړه. هستن بيا موږ ته د اوبو په اړه د خپلې تجربې له مخې هغه زړې بابولالې پيل کړې. ده وويل چې جنراتورونه ژر ژر خرابېږي ، شتمنې کورنۍ هغه چې د تېلو پيسې ، ورکوي ټولې اوبه په خپل انحصار کې اخلي ، کوچنيان دساعت تېرولو لپاره پيپ ته لاندې ډبرې ور اچوي او سمرسيل پمپونه يې ور ماتوي. ده وويل چې کېدای شي موږ يو لاسي پمپ ورته جوړ کړو ، البته دابه يوازې د څښاک لپاره وي نه د کرنې چې يوازې به انسانان له مرگ څخه وژغوري او دا کار په يو څو زره ډالره هم کېدای شي.

ما وويل که داسې وي نو بيا خو دومره پيسې موږ د خپل کنکورډ له پيسو څخه هم ورکولای شو چې ددې کار د تر سره کولو لپاره بيا د چا مرستې ته اړتيا نه لرو.

موږ اکو کلاچي ته سفر وکړ ، هلته تر تگ وروسته زياتو کسانو خپلې ځمکې موږ ته د څا کېندلو لپاره په واک کې راکړې ، خو موږ د ويالې پر غاړه ، يو ځای چې هغه ځای مخکې هم د کليوالو گودر و وټاکه. موږ د برمې کېندنې يو ماشين چې دووکسانو کار پرې کاوو کرايه کړ. هغوی کار پيل کړ او موږ به هم هره ورځ د کار څارلو او د مزدورانو د تشويقولو لپاره هلته ورتلو.

کار نژدې بشپړ شوی و ، چې يوه ورځ مې ددې کلي په منځ کې او د همدې کلي د خان له سرای څخه سل متره لرې يو سپين موټر ولېد. موږ ددغه موټر چلوونکي ته ورغلو ، پر دغه موټر ځايي قراردادي نښان لکول شوی و. په موټر کې ناست کس راته وويل چې د هغو دوو نورو ځاگانو پيسې څوک ورکوي ځکه چې امريکايي ځواکونو يې له ورکړې څخه ډډه وکړه. ما هغوی ته وويل ، دا ځنکه امکان لري چې دوی دې د پيسو له ورکړې څخه انکار وکړي ځکه چې دوی زموږ سره په دې اړه کلکه ژمنه وکړه. ما هغه ته وويل چې ايا بن هستن موږ ته ونه ويل چې د ملکي چارو اداره نورو ځاگانو ته پيسې نه ورکوي ، خو موږ به يوازې ستاسو ځاگان وکړنو.

موږ د همدې خبرې د سپيناوي لپاره د امريکا په اډه کې د ملکي چارو د ټيم د ليدلو لپاره ورغلو او د هغوی مخ ته مو دغه ستونزه کښېښوده. د ملکي چارو افسرانو قسم وکړ ، که دوی په اکو کلاچي کې څا وکړي.

موږ ډېر حيران شوو چې دا هر څه ولې داسې په بل مخ اوري؟

د موضوع د لاروښانتيا لپاره مو بايد بېن هستن ته انتظار ايستلی وای تر څو هغه په متحدو ايالتونو کې له رخصتۍ تېرولو وروسته بېرته افغانستان ته راگرځېدلی وای. دهغو ځاگانو کار هم هغسې پاته شو.

هغه کلي چې دوه ځاګان يې لرل په اکوکلاچي کې وو خو د ملکي چارو ټيم ته په بل نامه ور
نسودل شوي وو. د تجربې له مخې له پېړيو راهيسې زموږ کليوال کونښن کوي ، چې د بهرنيانو
دېرې مالي مرستې تر لاسه کړي.
خو فکر مه خرابوئ ځکه چې اکو کلاچي اوس درې ځاګان لري.

له شېرزي سره ناسته

(اکتوبر ۲۰۰۷)

ماغوښتل چې د اکو کلاچي د ورانو کورونو د بيارغونې لپاره په خپلو لاسونو يو څه وکړم. د همدې کار د تر سره لپاره په خپله لاس په کار شوم او اکو کلاچي کې د نړېدلو کورونو له ورانيو څخه مې د روغو خښتو په را ايستلو پيل وکړ. ددې کار د تر سره کولو لپاره مې د کوچنيانو يوې ډلې ته ور نارې کړل. زما د ږغ له اوریدو وروسته يو کوچنی په خندانې څيره زما خواته را روان و. ده ماته خپل لاسونه په داسې حال کې وغوړول چې د بولدوزر غونډې ږغونه يې کول او ما هم دی په دو خښتو بار کړ.

همدا زموږ د خپلو نړېدلو کورونو د بيارغونې د کار پيل وو. له دې کار سره کوچنيانو خورا دلچسپي لرله، چې حتی حاجي بابا لا چې ددې کلي تر ټولو سپين ږيری کس و په همدې کار کې د گډون لپاره راودانگل. ددې ترڅنګ د کلي ځوانانو هم له دې کار سره پوره مينه لرله. په دې سره زموږ کار خورا په ښه توګه پر مخ روان وو.

موږ ډير ژر د کورونو د بنسټ ايښودلو او د چريو کار پای ته ورساوه خو يوه ورځ د کرزي د کورنۍ انجنير عبدالله چې اوس زما مرستيال هم و زما دفتر ته راغی. ده وويل د اکو کلاچي لپاره له

ډيرو ستونزو سره مخامخ يو. دی يواځينی کس و چې د افغانستان له پنځه ويشت کلنې جګړې څخه روغ پاته شوی و. نوموړی ډير خوږ ژبی او د ښه طنز په طبعي خاوند وو. خو داخل يې د غوسې له امله رنګ تغير کړی و او خپلو افغانانو ته يې سپکې سپورې ويلې. ده ويل چې يو اتوم بم د کندهار، فراه، وردگو او هزاره گانو لپاره يوازينی د حل لاره ده. ده زياته کړه: که چېرې ما واک لرلای نو همداسې به مې کړي وای.

زه وروسته په دې هم خبره شوم چې ده د اکو کلاچي اوسيدونکو ته ويلي و، چې تاسو به هېڅکله د نويو کورونو خښتې نه شئ.

انجنير عبدالله به هميشه زموږ له ټولنې (ACS) څخه د پيسو بيلونه غلا کول، خو ده به تل په خپلو خبرو کې هټيوال او ځايي قرارداديان د درغلي له کبله ملامتول.

دا د سپټمبر مياشت وه، چې انجنير راته وويل: موږ د اکو کلاچي لپاره د ډبرو په تر لاسه کولو کې له ستونزې سره لاس او گريوان يو.

ما وپوښتل څه ډول ستونزه؟

ده وويل ، چې د شيرزي کسانو زموږ ترکتوران ودرول ، موږ ته يې وويل چې دا ډبرې زموږ پخپله په کار دي. زه ډيره حيرانه شوم چې زه څه کوم او دوی څه کوي؟

له ده څخه مې وپوښتل چې دوی ډبرو ته په خپله څنگه اړتيا لري؟

عبدالله وويل چې د افغانستان په بيارغونه کې داسې ستونزې شته ، همدا لامل دی چې ددغه هېواد بيارغونه پر مخ نه ځي. ما خپله چوکۍ شاته پورې وهله ، ده ته مې وويل درځه چې څو . موږ په تور تويوتا لنډکروز کې سپاره شو. دغه موټر احمد ولي کرزي زموږ ټولنې ته ورکړی و او د ملا عمر هغې تورې غوا ته ورته و چې زموږ د کور تر شا ساتل کېدله.

موږ خپل موټر پر هغه سړک ورسېخ کړ ، چې د هغه غره تر څنگ تيرېږي ، چې موږ اکو کلاچي ته ډبرې ځنې وړلې. زه شايد لومړنۍ ښځه وم ، چې په دغه سيمه کې د موټر جلو ته ناسته وم. موږ هغه غره ته په رارسيدلو سره چې موږ ډبرې ځنې وړلې له پاڅه سړک څخه د غره پر لور ور وگرځيدلو.

هلته له ور رسيدو سره سم موږ د همدې کان د ساتونکي زوی ته ور نارې کړې ، چې ور سره سم دلته د ډبرو ټول کار کوونکي پر موږ راجاير شول. په دوی کې يوه وويل چې دلته يو ډير بد سړی له کلاشينکوف سره راغی ، موږ ته يې وويل چې هيچا ته له دې ځای څخه د ډبرو د وړلو اجازه نشته او که هر چاوري وي ، بيا حق د شکايت نه لري. کله چې موږ ددغه بد سړي په اړه پلټنه وکړه هغه د والي شيرزي د ورور رازق شيرزي نفر راووت.

موږ په موټر کې سپاره شو تر څو ددي کان له مشر سره چې د عمومي سړک پر غاړه يې د تيلو له پمپ سره ژوند کاوه ووينو. ددي کان مشر راته وويل چې شيرزی دلته د سيمنتو فابريکه جوړوي. د همدې کار لپاره څو دوی پنجابي کار کوونکي هم له پاکستان څخه راغونښتي دي. دغه کارگر چې په ځايي ژبه نه شي پښتانه همدلته په کار بوخت وو.

ده زياته کړه ، چې شيرزي له امريکايانو سره د دوی د ادې لپاره د زرگونو ټنو ریک او جفل قرارداد کړی دی ، له همدې کبله شيرزی دلته د ريکريشن فابريکه جوړوي. که چېرې شيرزی د هغوی اړتياوې ور پوره نکړې نو بيا دې يو تراکتور جفل له بل چا څخه په اته ډالره رانيسي او پر امريکايانو يې تر سلو ډالرو په لوړه بيه خرڅوي. له همدې کبله شيرزي امر کړی دی چې له دې ځای څخه دې بې له میده شوي جفل څخه بل هېڅ شی نه خرڅيږي او هيچا ته اجازه نشته چې له دې ځای څخه ډبرې يو سي.

په داسې حال کې چې د افغانستان بيارغونه د ټولو لومړيتوبونو په سر کې راځي ، خو حکومت د هغو ټولو اومو موادو پر زيرمو بنديز لگولی و چې د ودانيو په بنسټ ايښودلو کې کته ترې اخيستل کېږي. دغه کس په خواشني غږ راته وويل چې په اسلام کې غرونه د هر چا ملکيت دي ، هيڅوک ددي حق نه لري چې ووايي دا زما شخصي ملکيت دی. ده هغه ليک هم راښکاره کړ ، چې په کابل کې يې له وزارت څخه راوړي وو.

په دغو ورځو کې هغه زړه تجربه يو ځل بيا را ژوندۍ شوې وه ، چې يو کس به له بل کس څخه د پيسو شکولو لپاره تر سره کوله ، له همدې کبله خو شيرزي هندوستان ته د خپل ولايت لپاره د مرستې د راټولولو لپاره هم تللی وو.

د کان مشر وويل: که غواړئ چې له دې ځای څخه ډبرې يوسئ ، بې له دې چې تاسو د والي شخصي مکتوب رانه وړئ بله هيڅ چاره نشته .

ددې خبرې تر اوریدو وروسته ما عبدالله ته وويل درځه چې له شيرزي سره ووينو. د ولايت د مقام لرغونې ودانۍ چې د احمد شاه دراني لخوا جوړه شوې وه اوس د شيرزي په امر تر بيارغونې لاندې وه. د ولايت اوسنی لنډمهاله مقام په نوي ښار کې له زاړه ښار څخه څو سوه متره لرې موقعيت درلود. دغه ودانۍ لوړ کنکريټي ديوالونه لري او په منځ کې يې يو پارک دی. کله چې موږ هلته ورسيدو ، والي تر غرمې وروسته خوب کاوه.

موږ په هغه ورځ ولاړو او په صبا يې راغلو. له دې کبله چې د شيرزي کسانو زه د کندهار د نيونې له ورځې څخه پيژندلم تر روغېر وروسته يې موږ ته پلاستيکي چوکۍ تر سوځوونکي لمر لاندې کيښودلې. ما له دوی څخه هيله وکړه که تاسو يو ځل د والي پوښتنه وکړئ چې دلته دی که نه او يا مصروف دی که وژگار. زما ددې خبرې په اوریدو سره يو کس ولاړ شو او د ديوال تر شا ورک شو.

تر دې څو شيبې وروسته څو موټرونه ، چې له جنګياليو ډک و رابښکاره شول چې دلته ناستو کسانو يې په ليدلو سره پر موټر ګڼه ګڼه جوړه کړه ، خو جنګياليو ډير ژر هغوی د ټوپک په څوکه تيت او پرک کړل.

دغو جنګياليو له نوموړو کسانو سره داسې سلوک وکړ لکه افغانان چې بې له خپلو بې ژبو څارويو سره کوي. دا په افغانستان کې د واکدارۍ تر ټولو ښه لاره ده. په افغانستان کې واک له يوه کس سره وي. هلته نه اصول شته اونه هم قانون ، بلکې هر څه د افرادو په لاس کې وي.

د والي له دفتر ه د باندي ناست کسان په بورقو کې مسکنې ښځې او سپين ږيري کسان و ، چې د والي ځوانو ساتونکو ورته سپکې سپورې ويلي او سره پورې وهل يې. د دغه زياتي د مخنيوي په اړه هيڅ داسې اصول نه و ، چې خلکو دې د خپل حق غوښتنه کړې وای او نه هم مرکزي حکومت ددغې تشې په ډکولو کې کوم اقدام کاوه.

بالاخره موږ ميلمنو يعنې سرو امريکايانو ته د امتياز په توګه دننه د ور تګ اجازه راکړل شوه. موږ د والي د ياور دفتر ته رهنمايي کړل شو ، هلته تر کيناستو وروسته يوه سپين ږيري سړي ياور ته وويل چې لطفا زما اپيم راکړئ . ده په جواب کې ورته وويل چې د اپيمو کار وبار خو غير قانوني دی نو ته د کومو اصولو له مخې د اپيمو د بيرته تر لاسه کولو غوښتنه کوې ؟
سپين ږيري ورته وويل: دا څنګه قانون دی چې زما لپاره شته او د حاجي عبدالله لپاره بيا نشته ؟

حاجي عبدالله په کندهار کې يو لوی سوداګر دی ، چې په کندهار کې په قاچاګر سره پيژندل کېږي. نوموړی ددې تر څنګ د صرافي ، جايدادونو د راټولو او خرڅولو کار وبار هم

کوي. پر همدې مهال حاجي عبدالله له والي شيرزي سره په مجلس کې و چې ښايي د غرمې دودۍ يې هم له ده سره خورله. د همدې خبرو پر مهال د دې ځای سمبالوونکو اېرکنډېشنر خونې ته د غرمې د دودۍ د خوراکي توکو د لوبښو راوړل پيل کړل. موږ ته وويل شول چې له موږ سره د غرمې دودۍ وخورئ او که څوک دودۍ نه خوري، نو بهر دې په پارک کې انتظار وباسي. موږ خونه پرېښوده بهر راووتلو. دغه چمن هغو خلکو چې والي ته د ليدلو لپاره راغلي و پر سر اخيستی و. ما له ځان سره فکر وکړ، چې يوه داسې کلتور ته ور ننوتې يم چې د وخت هېڅ خيال نه ساتي. د غرمې تر دودۍ وروسته د شيرزي ميلمانه د حاجي عبدالله په مشرۍ بهر راووتل. نوموړي زموږ پر لور راروان و چې هر قدم يې په ډير ناز او نخرو پورته کاوه.

تر دې وروسته موږ ته له شيرزي سره د ليدلو اجازه راکړل شوه. شيرزي خپلې محلي جامې اوپگړۍ په غربي جامو بدلې کړې وې او د هغه ټپ ښې نښانې يې لا تر اوسه په سر کې و، چې کله ولسمشر کړزی کندهار ته د خپل ورور احمد ولي د واده لپاره راغلی و، د شيرزي د يوه شخصي باډيگارد لخوا پرې مرګونی بريد وشو او شيرزی د ولسمشر د ساتنې پر مهال ژوبل شو. ددغې پېښې څېړنې لا تر اوسه له موږ څخه پټې ساتل شوې دي. تر دوستانه روغې وروسته ما شيرزي ته د ډېرو مسئلو ور ياده کړه او په دې اړه مې ورته ډير معلومات ورکړل. ما وويل چې د کندهار د خلکو لومړی هدف ددې وروستيو بهاريو د وړانډيو بيرته جوړول دي. ستاسو بايد په ياد وي چې اکو کلاچي په دغه لاره کې لومړۍ پروژه ده.

شيرزي ماته په دوستانه لهجه وويل: کوره موږ دلته د سيمنتو فابريکه جوړوو، له همدې کبله نو بايد تاسو له دې ځای څخه ډېرې يو نه سئ. وروسته يې وخنډل او بيا يې راته وويل: غواړم پدې اړه تاسو ته يوه مشوره درکړم، هغه دا چې تاسو بايد د کورونو بنسټونه په خښتو او سيمنتو کښيږدئ، ځکه چې دا تاسو ته تر ډېرو ډير ارزانه تماميږي.

ما ورته وويل چې ما له کليوالو سره ژمنه کړې، چې زه به مو د کورونو بنسټونه هغسې رډم لکه څنګه چې مخکې وو. مخکې دغه بنسټونه په ډېرو راپورته شوي و، له همدې کبله زه ډېرو ته اړتيا لرم. خو تر دې مهاله لا والي دا نه منله. په پای کې موږ پر دې راضي شوو، چې صبا پر اتو بجو به دده د دفتر يو پلاوی له موږ سره ځي، تر څو هلته موږ ته د ډېرو يوه بله منبع را پيدا کړي. ما ورته وويل: ښاغلي ما خو تر اوسه تاسو ته د هغې پېښې په اړه څه ونه ويل کوم چې يوه اوونۍ وړاندې تاسو ته پېښه شوه. زما تر خبرو وروسته والي ماته په ويروونکې توګه وکتل. تر دا مهاله لا د والي شيرزي سر په سپينه پټۍ تړلی وو.

په دا صبا د ولايت د مقام په دروازه کې د سرتيرو نظر زموږ په اړه ډير بدل شوی وو. دوی موږ ته د ننه د ورتګ اجازه نه راکوله، ما دوی ته وويل چې پروډ موږ له شيرزي سره ولېدل. په دوی کې يوه وويل: پروډ له پروډ سره ولاړ. ما دوی ته وويل چې نن هم موږ د هغې تېرې ورځې د مسئلې په تعقيب دلته راغلي يو، خو تاسو پر موږ ناوخته کوئ.

يوازې د ولايت مقام ته ورننوتلو پوره يو نيم ساعت وخت ونيوه. د شيرزي د دفتر مسئول چې تېره ورځ زموږ په غونډه کې حاضر و په خپل دفتر کې ناست وو. نوموړي د نن د اتو بجو له

مجلس څخه بالکل ناڅېرې وښوده. ده زما په اړه بې پروايي ښودله ، کله به يې مخ خپلو کار کوونکو ته ور واړاوه او کله به يې ځان په تېلفون مصروف کړ ، په پای کې يې خپل بکس راواخيست او د دفتر د پرېښودلو په غرض د هغه په منظم کولو بوخت شو.

ددې کار په ليدلو سره ما پر ده يوه مسخره هم وکړه. کله چې دی له خپل ميز څخه را ولاړ شو او له دفتر څخه ووته ، زه يې په دروازه کې مخې ته ودرېدم او د وتلو لار مې ورته بنده کړه. ما ورته وويل: تر هغه به دې پرېږدم چې له ما سره د ډېرو مسئله حل نه کړي. د نورو چارواکو په شان ده هم مخ بل لور ته واړاوه او يوه کس ته يې د يو مهم کار د تر سره کولو امر وکړ. ما دده لاره په پوره توگه بنده کړې وه او بله د وتلو لاره هم نه وه. دی بالاخره دې ته اړ شو ، چې له ما سره يوڅه وکړي. ده زه د يو بل چارواکي دفتر ته رهنمايي کړم ، دا بيا دده د مشر دفتر وو. دغه دفتر ته په ننوتلو سره زموږ دومره درناوی وشو چې ما تر اوسه بل چېرې نه و ليدلی. دغه کس سمدستي تېلفون ته لاس کړ او په ښار کې دننه يې د کانو او صنايعو د رئيس د تېلفون نمبره دايره کړه.

د کانو او صنايعو له رئيس سره تر خبرو وروسته يې موږ ته وويل ، چې تاسو بايد له ده سره ووينئ. د کانو او صنايعو رياست د ښار پر عمومي سړک د محمد انور له مرکز سره نژدې موقعيت درلود. موږ د رئيس دفتر ته ورغلو تر روعبر وروسته زه نوموړي ته مخامخ کښېناستلم. ده هم د نورو چارواکو په شان افغاني جامې په غربي يونيفورم بدلي کړې وې.

ما ده ته وويل: موږ غواړو دغه کلی بيا ورغوو ، چې ژمی هم راروان دی او خلک له موږ څخه خپل کورونه غواړي. که لطفا موږ ته يو ځای را په نښه کړې چې موږ له هغه ځای څخه ډېرې يو سو. ده وويل: تر څو چې ما په خپله هغه ځای نه وي ليدلی زه تصميم نه شم نيولای. ما وويل چې داسې ده نو درځئ چې خو. موږ په موټر کې سپاره او د هغه ځای پر لوري روان شولو.

له عمومي سړک نه له گرځيدو سره سم مو زموږ ښي لوري ته دڅلورو په شا وخوا کې تراکتوران وليدل ، چې له همدې ځای څخه يې ډېرې ليرېدولې. رئيس موږ ته د دريدو امر وکړ. ده موږ ته وويل: دا خلک وگوره چې د قانون هيڅ خيال نه ساتي. کله چې يو تراکتور موږ ته رانژدې شو ډرايور ته يې د درولو امر وکړ.

ده ډرايور ته وويل: دا ډېرې دې له کوم ځای څخه راوړي؟

ډرايور هغه غره ته اشاره وکړه.

رئيس ورته وويل: څنگه هلته ورغلې؟

ډرايور خبرې نه کولې.

ده وويل: ايا هلته سرتيري نه وو؟

ډرايور وويل: وه خو هغوی پيسې غواړي.

رئيس ورته وويل: په راتلونکي کې بايد عسکرو ته پيسې ورنکړئ ، له دې خبرې وروسته نوموړي ماته مخ راواړوه او ويې ويل: که چېرې موږ يوه کس ته د ډېرو وړلو اجازه ورکړه ، صبا به هر يو د همدې کار کولو ته راودانگي.

قانون ، قانون دی. موږ دې ډېرو ته د خپل کرېشر لپاره اړتيا لرو.

زموږ د ډبرو کريشر؟

ما ورته وويل: تاسو دا ټولو ډبرو ته د ډبرو د کريشر لپاره اړتيا لرئ؟

ددې خبرې تر اوریدو وروسته نوموړی موټر ته وخوت ، ما فکر وکړ ، چې چانس مې له لاسه ورکړ. ما ورته وويل چې د همدې لپاره موږ ته والي شيرزي اجازه راکړه ، چې زموږ له ملګري څخه چې د همدې ځای مشر دی ډبرې يو سئ.

دا درواغ و ، خو ما بايد يو څه کړي وای.

ده وويل چې داسې ده نو بيا له همدې ځای مشر راضي کړئ. ما ورته وويل چې هغه له موږ سره هيڅ ستونزه نه لري او هغه پر موږ د ډبرو خرڅولو ته تيار دی.

خو اوس دلته ټول والک له رازق شيرزي او د هغه له کار کوونکو سره دی.

رئيس هغه مسئول کس ته زموږ د دفتر تجارتي کارډونه ورکړل. ده زياته کړه: که هر تراکتور چلوونکي دغه کارډ له ځان سره درلود ، هغه ته د ډبرو وړلو اجازه ورکوي. کله چې رازق شيرزي خبر شو ، ويلي يې و چې زه هيڅ رئيس نه پيژنم. په دا صبا چې زموږ تراکتور له ډبرو ډک و او رازق شيرزي پرې ورغلی و ، چلوونکي ته يې په غوسه ويلي و ، که څوک د گل اغا ليک هم له ځان سره ولري لا به يوه دانه ډبره له دغه ځای څخه يو نه سي.

خو دا هسې يوه پټکه وه. په پای کې موږ ډبرې تر لاسه کړې او د اکو کلاچي د هغه سپين ډبري حاجي بابا سرای چې هميشه يې زموږ پر کارونو نيوکې کولې ، بالاخره ورغول شو. نوموړي دا نوی سرای خورا خوښاوه. د راروان ژمي تر رارسيدو وړاندې چې په لومړي ځل تر شپږو کلو وروسته باران پکې واوریده ، مسجد او د همدې کلي ټول هغه کورونه چې په امريکايي بمباريو کې وران شوي و ، ټول ورغول شول.

ټول کليوال ډير خوښ وو.

د کانو او صنايعو د رياست هغه استازی ، چې موږ ته يې ډبرې راکړې څو اوونۍ په زندان کې وو. والي شيرزي پاکستان ته د تگ پرمهال د تيلو هغه پمپ ته له رارسيدو سره سم چې هغه استازی په کې اوسیده ، خپل کاروان ودراره او سرتيرو ته يې وويل چې هغه استازی نور له دغه ځای څخه وشړي ، خو خوشبختانه چې پر همدې مهال له هغه ځای څخه د بښنې د نړيوالې ټولنې يو پلاوی تيریده.

دوی به په شخصي زندانونو کې د بنديانو د وضعيت په اړه خورا سختې پوښتنې کولې. موږ هم د دوی په ليست کې د هغه کس نوم ور اضافه کړ ، چې والي وهلی او بيا يې له هغه ځای څخه شړلی وو. که څه هم له هغه سره په زندان کې بد چلند نه و شوی ، خو بيا هم دا د ټولو قوانينو خلاف کار وو.

د بښنې د نړيوالې ټولنې ډله زموږ ځای ته راغله ، ما له هغوی څخه په کندهار کې د بنديانو وضعيت وپوښته.

ددې ډلې مشر راته وويل چې د تمې خلاف په کندهار کې حالت خورا ډير ښه دی. ده زياته کړه: زما تيم خورا ګټور ملاقات درلود. په نورو ښارونو کې موږ ته هيڅ شی هم په لاس نه راځي. هر

چېرې چوپه چوپتيا وي ، خو ددې ځای امنيه قوماندان خورا حيرانوونکي دي او له موږ سره يې پوره همکاري وکړه.

زموږ په وړاندې يې د خپل ټول ډيپارټمنټ ټولې دروازې پرانيستلې. ده په ريښتيني توگه موږ ته وويل چې زه له خورا لويې ستونزې سره مخامخ يم او هغه دا چې زما ټول ملکري جنګيالي دي ، نه مسلکي پوليس. همدا ډول ده زياته کړه ، چې زه پوهيږم دلته به له بشري حقونو څخه تيري شوی وي ، خو زه په دې لاره کې ستاسو مرستې ته اړتيا لرم. ده وويل چې ما دا ډول انسان تر اوسه په افغانستان کې نه وليدلی.

دا کسان داکرم په اړه رغېدل.

دې هر څه زه دې ته اړه کړم چې نوره نو خپله بې باوري پر دغه کس لرې وغورځوم. د اکو کلاچي مسئلې پر ما او زموږ پر ټولنې (ACS) بې اغيزې نه وې. زموږ دنده په پاليسي او عمل دواړو کې کېدون لړل و خو دا ډيره گرانه وه ، چې د خلکو پوښتنو ته دې سړی ځواب ووايي ، چې پوښتل به يې تاسو دلته څه کوئ او د راتلونکې لپاره کوم پلان لرئ؟

دغو ساده پوښتنو ته قناعت بښونکي ځواب په اسانۍ سره نه تر لاسه کېد.

له کومې ورځې څخه چې زه کندهار ته راغلې وم ، له همغې ورځې راهيسې له ټوپکسالارۍ سره لاس او گريوان وم. زما لپاره دا ډيره گرانه وه چې په دغسې يوه حالت کې ژوند تير کړم ، بې له دې چې له ولايتي ادارې سره خپلې اړيکې سمې کړم او له همدې لارې دوی د خلکو خدمت ته راضي کړم.

نورو غير دولتي ټولنو او نړيوالو ادارو هم د همدې ميتود له لارې خپل کارونه پر مخ بېول. يو څو نړيوالو لوبغاړو لکه (USAID) د افغانستان سياسي چوکاټ په نظر کې نيوه ، چې دا په خپل ځان کې لويه تېروتنه وه.

دوی ويل چې زموږ د کارونو موخه د افغان حکومت روزل ، ملاتړ او هغه ته وده ورکول دي ، خو د وزارتونو په شمول ټولې ولايتي ادارې د هيڅ بنسټيزو اصولو پر اساس منځ ته نه وې راغلې.

د لويديز سياسي کلتور له مخې موږ بايد همداسې فکر کړی وای. د تيرو دريو او څلورو پېړيو په لړ کې موږ غربيان خورا خواږي کښي ، اصولو ته پابنده او د ظلم او استبداد په وړاندې خورا حساس روزل شوي يو. تاريخ دا ښودلې ده چې لويديزوال د قانون خورا درناوی کوي او ورته په درنه سترگه کوي او که کوم ځای قانون ته شاوړل شوې وي ، هغه به هم په فردي توگه وي نه په ټوليز ډول. په ټوليزه توگه د قانون د نه درناوي پېښې به په لويديزووالو کې ډېرې لږې وليدل شي. په لويديز کې له قانون نه د سرغړونې يو ښکاره بېلگه د امريکا د متحدو ايالتونو د ټولټاکنو مسئله ده چې د يو څه جنجال له رامنځ ته کېدو وروسته سترې محکمې ته خبره ولاړه او هلته هر څه سم شول.

په افغانستان کې لويديز چارواکي د خپلو کاري چوکاټونو په دامونو کې راگير دي.

دابه مې د هر چا له خولې اوريدل چې ويل به يې: موږ دلته د افغان حکومت د ملاتړ لپاره راغلي يو. گل اغا والي دی نو موږ يې بايد ملاتړ وکړو. خو افغانستان لا تر اوسه هغه پړاو ته نه و رسيدلی. په افغانستان کې وفاداري او تابعيت فرد ته وي ، نه حکومت ته .

په دغسې يوه سيستم کې نو والي شيرزی له نړيوال ملاتړ څخه برخمن وو. تر دې نامه لاندې چې دی د افغانستان د حکومت استازی دی ، ټول لويديز مرسته کوونکي يې پر ځان را مات کړي و او د هغوی په مرسته يې خپل شخصي ځواک جوړ کړی و. دا هغه څه و چې د لويديزوالو له سترگو څخه پټ و. شيرزي هم د خپل ولايت پيسې او هم يې له نړيوالو مرسته کوونکو څخه پيسې پټولې. په بل عبارت ويلای شو ، د کوم هدف لپاره چې دوی پيسې ورکولې هغه د هغه هدف پر ضد مصرفېدلې.

هر وخت چې ما دغه موضوع له امريکايي چارواکو سره راپورته کړې ده ، هغوی به ويل چې دا يوه اړتيا ده.

نو چاره څه ده ؟

دوی به ويل چې موږ ددې واک نه لرو چې ووايو پلانی دې پر دغې يا هغې څوکۍ وټاکل شي. دا ولسمشر کرزی دی چې گل اغا يې دلته ټاکلی دی ، خو دا يوازي يوه بهانه وه. واشنگتن د افغان چارواکو په ټاکلو کې تر ولسمشر کرزي زيات واک درلود. کرزي په خپل سر څوک پر کومه دنده نشوای ټاکلای.

د شيرزي په مسئله کې تر کومه ځايه چې زه پوهيږم دی ولسمشر کرزي نه و ټاکلی. ولسمشر کرزي ملا نقيب دهغه پر ځای ټاکلی وو. دا امريکا وه ، چې د سپيشل فورس(ځانگړو ځواکونو) په واسطه يې د ولسمشر کرزي هغه پرېکړه شاته وغورځوله چې ملا نقيب يې ټاکلی وو. يوه بله مسئله چې ما غوښتل د امريکايي او د ملگرو ملتونو د چارواکو سر په خلاص کړم ، هغه د دوی لخوا شيرزي ته د سپينو چېکونو امضا کول وو.

په هغو بې شميره غونډو کې چې ما به له عادي کندهاريانو سره کولې ، دوی به ويل چې دلته د امريکايانو حضور د دريو موخو لپاره دی لکه امنيت ، بيارغونه او په حکومت کې د وړتيا پيدا کول.

دوی ويل چې زموږ ټول لوستي کسان د زور واکو لخوا له حکومتي ادارو څخه لرې پاتې شوي دي چې هغوی اوس د خپل ژوند د تامين لپاره په محلي انجوانو کې کار کولو ته مخه کړې ده.

دغه کسان د سرو لښکرو د اشغال پر مهال د بې شمېره پيسو د تر لاسه کولو له کبله خورا ډير ځواکمن شوي دي. نور نو هغوی په هغه سرطان اوښتي دي چې په سمه تر کنترول لاندې نه شي راتلای ، خو کله چې طالبان ولاړل ، هغوی بيرته ځواک تر لاسه کړ. خپل شويو کندهاريانو يوازې بهرنيانو ته له دوی څخه د ژغورنې هيله لرله.

دوی موږ ليدلو چې موږ ددوی تر خپلو هيوادوالو باوجدانه ، روڼ اندي او خوري کښه يو. زه په دې باور يم چې تر يوڅه کچې پورې موږ کولای شو ، چې د هغوی ساتنه وکړو. امريکايي

چارواکو کولای شوی چې والي شیرزي ته یې اصول وضع کړي وای او دوی کولای شوی ، چې هغه پیسې چې ده ته یې ورکولې د حکومتي ادارو د پرمختګ لپاره یې لګولې وای. دوی خو باید په دې پوه شوي وای چې هغه پیسې چې موږ یې ده ته د بې وزلۍ د مخنیوي لپاره ورکوو ټولې دده پر کورنۍ او قومیانو لګول کېږي.

هسې خو یې باید د شتمنیو د سم استعمال لپاره یو څه کړي وای تر څو ددغې پروسې څخه ټول کسان برخمن شوي وای. دوی خو باید دده شخصي ملېشه یې وسلې کړې وای. دوی خو باید د نورو ټولنو مشران هم رابللي وای او د هغوی نظرونو ته یې غوږ نیولی وای.

په بل عبارت که چېرې ددې اړتیاوای چې موږ باید له والي شیرزي سره کړي وای ، نو لږ تر لږه هغه خو مو باید د کارونو د ښه سمون لپاره یو څه ټیله کړی وای.

د اکو کلاچي مسئله ددې هر څه یو ښه مثال و او له دې څخه باید موږ درس اخیستی وای. ما ددغې مسئلې په اړه ډیر څه ولیکل. ما دغه مسئله له امریکایي چارواکو سره او په راډیويي مرکو کې یو مثال ګرځولې وه. ما له دې څخه ژونالستان خبر کړل او هغوی په دې اړه ډیر څه ولیکل. له دې هر څه سره سره بیا هم د کانو او صنایعو هغه سپین ږیری او بیچاره استازی په زندان کې ژوبل پروت وو.

د اکو کلاچي د مسئلې هره خبره داسې ښکاریدله لکه چې زما او د کندهار د والي تر منځ چې شخصي دښمني وي ، خو خبره د شخصي دښمنۍ نه وه او نه دلته د شخصي دښمنۍ کوم څه خاپېږي.

ما یوازي د گل اغا پر هغه حکومتي سیستم انتقاد کاوه ، چې ده روان کړی و ، چې دغسې یو سیستم د افغانستان د راتلونکي په خورا ډیر زیان تمامیده.

ضابط اکرم

(نومبر ۲۰۰۷)

زما او والي تر منځ په ناڅاپي توګه تربکني پيدا شوه. له امنیه قوماندان ضابط اکرم سره مې ډېر ښه اړيکي لرل. اکرم هم زما په څير له والي سره وران و. له والي سره زما او اکرم دښمني له يوه ځای څخه سرچېنه اخیسته. يوه ورځ په ۲۰۰۲ ز کال کې چې زموږ د ښځو اوونيزه غونډه د پای ته رسيدو په درشل کې وه، ښځو خپل بيګونه سره ټولول او بورقي يې پر سر سمولې، چې له دفتره دباندې خپل مخونه پټ کړي.

دغه غونډه د مدني ټولنې په دفتر کې جوړه شوې وه. په دغې غونډه کې يو درجن ښځو ګډون کړی و، چې اکثره يې وتلې او نورې يې عادي ښځې وې.

يوه يا دوه پکې نالوستې وې خو زموږ هڅه دا وه، داسې يوه غونډه ولرو، چې د ټول کندهار د ښځو استازيتوب وکولای شي. په دغو ورځو کې زموږ غونډو ځانګړې اجنداوې نه درلودې، موږ به د ښځو پر لومړيتوبونو او د لويې جرګې لپاره د ښځينه استازو لپاره د يوه دفتر پر پرانيستلو خبرې کولې. يو ماښين مې غوښتل چې له پورته منزل څخه لاندې را کوزه شم، چې مامي جانۀ راوخته.

زړه وره او احساساتي مامي جانۀ د لويې جرګې لپاره ښځينه استازې او د ښځو لپاره د يوه کلنيک چلوونکې وه.

دې ويل چې قوماندان صاحب غواړي له تاسو سره وويني.

قوماندان صاحب؟

ما فکر وکړ شايد دابه هغه قوماندان يادوي، چې زه ورسره پېژنم خو راغبرګه يې کړه چې ضابط اکرم يادوم. اته مياشتې وړاندې زما او اکرم تر منځ دده په دفتر کې يو خواشنوونکی مجلس و شو خو داسې هيڅ څه نه و چې دده په وړاندې دې زما نظر بدلون ومومي. تر اوسه هم د ښځې د نړيوال سازمان د ډلې غړې (AIT) دده په اړه زما له هغې ستاينې سره موافق و، چې دوی له ما څخه پوښتلي وو او ما ورته ځوابونه ورکړل.

خو د اکرم دغه کار بېخي د تير ايستني په مانا و. ده بايد د ور بلنې لپاره يو عسکر راليرلی وای، چې زه يې مخې ته ورغلې وای. دغه کار زما او اکرم تر منځ د ښې ملګرتيا يوه ښکاره بېلګه وه. له بله پلوه زه يوه ښځه وم، ده نه خو غوښتل چې زه دې دده په ميلمستيا کې سترې شم.

امنیه قومانداني چې د ولايت مقام ته نژدې ده تل به پکې ګڼه ګڼه وه، نو ځکه مو د ماښام تر دوډۍ وروسته زما په کور کې د مجلس لپاره وخت وټاکه.

زما هغه منډې ياديرې چې له چای سره مو د ميمزو او جوزو د لوبو د برابرولو لپاره کولې.

بالاخره هغه لنډ وخت چې زما او اکرم تر منځ ټاکل شوی و پوره شو ، خو ماته خپل ځان ډیر خيځل ښکارېده ، ځکه ، چې ما د مېلمه پالنې ښه تجربه نه لرله او هر څه مې په غیر منظم ډول برابر کړي وو. له بله پلوه دا هر څه دده له شخصیت، رتبې او شهرت څخه ډیر کم وو. ما وسله وال خلک او ايس . او. وي زغره لرونکي گاډي له وسله وال ډرایور سره نه لرل ، چې د کندهار په پېښو کې دې ژوره اغیزه ولرم خو بیا هم دی ما ته راته.

په لومړي ځل دی ما زموږ په کور کې ولید ، چې د ځای د تنگوالي له کبله یې ویل خدای دې وکړي چې په زحمت مو نکړم.

زه همېشه دده په کور کې په مجلس کولو خوشاله کېدم او ځان به مې هوسا احساساوه. د نوموړي کور په ملکي سیمه کې د امنیه قوماندانۍ شاته د یوه لوي سړک پر غاړه و. د اکرم کوچنۍ لور چې اسمې نومیده کله کله به دده پر اوږو سپریده او دی به یې تر ربرې کښاوه. وروسته به یې کوبښې کاوه ، چې هغه د کوټي پریښودلو ته و هڅوي ، په همدې وخت کې به ما و نکړای شوی ، چې ددغه درانه شخصیت په وړاندې خپله شوخي پټه و ساتم.

ما نوموړی زموږ د خونې په کونج کې کېناوه ، چې په افغاني ډول په افغاني غالیو فرش شوې وه ، ددیوال شا وخوا ته کوربچې اوارې وې او د تکیې لپاره بالښتونه پرې ایښودل شوي وو. ما په خپله الهامۍ کې دوه د ژېړو زاړه پایپونه ایښي وو ، چې هغه تاریخي په خټو پلاستر شوي مسجد ته نژدې مې د دوو ډالرو په ارزښت رانیولي وو. ددغه مسجد څنگ ته به زاړه پلورونکي ناست و او پر خیرنو توکرانوبه یې شیان د پلور لپاره غوړولي وه.

زما او دده تر منځ د خبرو پر مهال و پوهیدم چې اکرم څومره ډار شوی دی. ده یوه کېسه راته وکړه ، چې پر ما یې هم ډیره اغیزه وکړه. واقعا دا هر څه ډیر خطرناک و او په دا یو څو ورځو کې په کندهار کې خورا مشکوک شیان پېښیدل.

کېسه داسې وه ، یو کس چې له شیرزي سره یې د ولایت په مقام کې کار کاوه او په اصل کې د اکرم ملگری و ، اکرم ته خبر راوړی و ، چې له پاکستان څخه د وسلو او مهماتو ډک موټرونه راځي او مستقیما د والي په کوټۍ کې خالي کېږي.

اکرم زیاته کړه: یو تیز رفتار موټر له تومانیچو او نورو چاودیدونکو توکو ډک شیرزي ته راغی ، کله چې شیرزي دغه توکي ولیدل سمدستي یې وویل: پدې کې یې هغه ښه شیان کوم دي ؟ له دغو وسلو څخه څنې له کندهار څخه بهر د جنګ سیمې ته لیږل کېدل.

شپږ ورځې وړاندې اکرم خپلو کسانو ته دنده سپارلې وه ، چې هر څه وڅاري ، په همدې موده کې دوی د والي له کوټۍ د باندې څو موټرونه ولیدل ، چې د اوبو تر پلاستيکي بو تلوونو لاندې په کې کلاشینکوفونه ځای پرځای شوي وو.

دده کسانو زیاته کړه: دغه موټرونه شینډنډ ته ولېږل شول. شینډنډ د کندهار او هرات تر منځ پر غزیدلې لارې پرته ولسوالي ده. شینډنډ سوېل ته د پښتنو او شمال ته د تاجکو تر منځ پوله بلل کېږي ، همدا لامل و ، چې داسیمه د ډیرو خونړیو پېښو شاهده پاتې شوې ده.

هرات د پارسي ژبي کلتور يو مهم مرکز و ، خو د افغانستان له منځ ته راتګ وړاندې دا د ابدالي پښتنو په يوه غښتلي مرکز بدل شو او دامهال يووړ بيا د پارسيوانانو تر واک لاندې و. هرات د غښتلي پارسي ژبي تاجک ټوپکسالار قوماندان اسماعيل خان لخوا اداره کېده. اسماعيل خان د طالبانو تر نسکورېدو يو کال وړاندې لا د جنوب پښتنو ته گواښېده. کله چې د کندهار مشرانو په نومبر د ۲۰۰۱ز کال کې له طالبانو سره ددوی د واک د پای ته رسېدو وروستۍ خبرې کولې ، په همدې وخت کې اسماعيل خان په ډيره بې صبرۍ سره ويل ، چې زه کندهار په زور لاندې کوم!

که چېرې اسماعيل خان پر جنوب بريد کړی وای ، دا به د کورنۍ جګړې پيل وای او د جنوب ټول پښتانه به د اسماعيل خان پر ضد راپورته شوي وو.

په دې وروستيو کې په شينډنډ کې د يوه پښتون قوماندان او اسماعيل خان تر منځ څو ځلې جګړې هم شوې وې. (له دغه قوماندان نه ښايي د ليکوالي موخه امان الله نیکزاد وي چې په هرات کې د اسماعيل خان عهده سيال بلل کېده او وروسته په مرموز ډول ووژل شو. ژباړن) اکرم وويل: دا قومي جګړې ته لمن وهل دي ، له همدې کبله د پاکستان حکومت غواړي دغه اور ته لمن ووهي او د همدې لپاره شيرزی د يوې آلې په توګه کاروي. هغه وويل: له همدې امله پاکستان غواړي شيرزی وهڅوي او بيا يې د هرات پښتنو ته د يوه قهرمان په څير راڅرګند کړي. هغه زياته کړه ، پاکستان له دې لارې غواړي افغانستان د نظامي قوت له لارې د امريکا په ياغستان بدل کړي.

ماهم په دې اړه يو څه اورېدلي و ، والي شيرزي په يوه راډيو يې مرکه کې ويلي و ، چې په هرات کې د پښتنو پر بشري حقوقو تېری کېږي. اکرم زما ټولو پوښتنو ته ځواب ووايه.

تر دې يوه ورځ وروسته د اکرم سرې هغه ته يو نوی خبر راوړ. تر دې شپې يوه شپه وړاندې د شپې پر نهو بجو د ولايت په مقام کې نوموړی کس موجود و ، چې د پاکستان د اردو دوه افسران راغلل او شيرزی يې له دې کبله ملامت کړ ، چې د هرات په نيولو کې ډير کرار دی. دغو افسرانو له شيرزي څخه ددغه کار په وړاندې د پرتو ستونزو په اړه پوښتنه وکړه.

شيرزی د پاکستان په لمسونه له هرات سره په شخړه جوړونه کې ډير ورو و ، چې شيرزي يې ملامتي پر دوو کسانو اچوله.

لومړۍ: شيرزي ويل ، چې کرزی په نوي افغانستان کې د نژادي جګړو هيڅ حوصله نه لري. دويم: په دې برخه کې بل ستر لامل شيرزي ضابط اکرم په ګوته کاوه. هغه ويل چې اکرم زما په مخ کې خنډونه جوړوي ، هر کله چې زه امنيتي مجلس راوغواړم هغه زما په وړاندې دريږي. دی د هغو قوماندانانو مخه هم نيسي چې زه يې د هرات په وړاندې جګړې ته هڅوم.

پاکستاني افسرانو ورته وويل: ته هم ضابط اکرم ته مشکلات جوړ کړه. اکرم ووژنه.

زه فکر کوم چې په کندهار کې د اکرم د پوليسو او د شيرزي د شخصي ملېشو تر منځ شخړې هم له همدې ځايه سر چپنه اخيستله. دغه شخړه د بازار په منځ کې خټين زاړه مسجد ته نژدې

پېښه شوې وه. د راکټ په يوه برید کې يوه کس خپل ژوند له لاسه ورکړ، خو نوم يې زما په یاد نه دی.

د اکرم له خبرو څخه داسې ښکارېده، چې نوموړي ته د پاکستان لخوا جدي ګواښ متوجه دی. ما له اکرم څخه وپوښتل که مو خوا نه بدیري زه به ددغې موضوع په اړه یو څه یادښتونه واخلم؟ ما خپله وره جیبي کتابچه چې د رپوت جوړونې پر مهال به مې کاروله پرانیسته. له اکرم څخه مې وپوښتل چې ایا د پاکستان استخباراتي ادارې خو به دلته د جاسوسي لپاره خلک نه وي ګومارلي؟

اکرم د ډیرو کسانو نومونه یاد کړل چې په لاندې ډول دي. سید کریم اغا چې د قول اردو په قراګاه کې اوسیده، خو اوس په اسلام اباد کې و. ایوب پهلوان چې د پاکستان پر پوله اوسېږي او حاجي نعمت نورزی. مور د هغو ملیشه یي قوماندانانو په اړه هم خبرې وکړې، چې په هلمند کې یې د امریکایي ځانګړو ځواکونو (سپیشل فورس) سره یې کار کاوه، خو په اصل کې د پاکستان د استخباراتي ادارې لخوا استخدام شوي وو. ما له اکرم څخه د هغو شخصي زندانونو په اړه هم وپوښتل، چې د ولایت د مقام شاته د والي د جرګوني خالد پښتون لخوا جوړ شوي وو. اکرم د هغوی شتون تائید کړ او د زندان د دوو مسئولو کسانو نومونه یې هم راوښودل. ده وویل: زه کولای شم، چې تا له هغو کسانو سره مخامخ کړم، چې په دغه زندان کې ساتل شوي وو.

دی د هغو پاکستاني جنګیالیو په اړه هم ورغیده، چې د کندهار د هوایي اډې په شا وخوا کې به یې د ورځې د امریکایانو د ساتنې لپاره پوستې ساتلې خو د شپې لخوا به یې د امریکایانو معلومات ټولول او په اډه کې دننه مهم ځایونه به یې په نښه کول. مور په تیر دوېي کې د کرزي د ممکنه ترور په اړه هم سره ورغیدو. اکرم د ښو څېړنو د نشتوالي له کبله اسویلی وګېښ او زیاته یې کړه، چې ولې د پېښې اصلي شاهد د شیرزي په زندان کې، چې د کندهار په هوایي ډګر کې دی، مړ شو؟ کوم انځور چې نوموړي ماته د کندهار په اړه راکړ زه یې ډیره حیرانه کړم. د امریکا په ډالرو شیرزي خپله شخصي ملیشه جوړه کړې وه، چې د پیسو او وسلو له پلوه خورا غښتلې ملیشه وه. همدغه ملیشه بیا د اکرم د پولیسو په وړاندې جنګیدله. شیرزي د کندهار ښار شا وخوا امنیتي پوستې جوړولې او بیا به یې خپل ځانګړي ځواک پکې ځای پر ځای کاوه. زه په دې پوهیدم چې د اکرم قانوني پولیس د کندهار ښار یوه کوچنۍ ته پورې وهل شوي وو. پولیسو په ښار کې یوازې پر یو څو سړکونو کزې کولې او د یو څو حوزو د ودانیو د اداره کولو واک یې په لاس کې و، نور په هر ځای کې د شیرزي غله ځای پر ځای شوي وو. مور پر دغه شپه ډیر مسایل وڅیړل. اکرم زما هغو ټولو پوښتنو ته ځوابونه وویل، چې زما ذهن ته راتلل.

د اکرم ساتونکو له خو ساعتونو راهيسې په زرغونو لنډکروزرو گادو کې انتظار ايسته. ما او ده وعده سره وکړه چې په اوونۍ کې بايد يو ځل خامخا سره کينو او يا به تېلفون کې خبرې سره کوو. که ضرورت وي نو ليکونه به هم سره تبادله کوو. ضابط اکرم په هغو کسانو کې چې ما په افغانستان کې ورسره پيژندل تر ټولو د ښه سياسي فکر خاوند و، خو متاسفانه چې زما په مخ کې ووژل شو.

نظامي مسايل

(۱۳۰۲-۱۳۰۴)

ضابط اکرم غوښتل په افغانستان کې د امريکا مېشن ته د کره معلوماتو په زور صحيح لوری وټاکي ، مگر امريکايان د دوی د ملګري گل اغا شېرزي مهار شوي وو. امريکايانو د شېرزي په غوږونو اورېدل او د هغه په سترګو يې ليدل. خو اکرم ددغه حالت د منځه تللو لپاره له ما څخه مرسته غوښتله ، خو ده چې زما په اړه کوم فکر کاو هغه سم نه و. زما او امريکايانو تر منځ اړيکې تصادفي وې نه مسلکي.

خو زما او امريکايي پوځونو تر منځ ذاتي اړيکې بيا بېله خبره ده. ما نه غوښتل چې امريکايي افسرانو ته د خلکو په منځ کې ورشم. د امريکايانو اډه د کندهار په هوايي ډګر کې ده ، دا ځای د القاعدې وروستی مرکز و.

اوسپنيزه دروازه ، چې د شېرزي په ابتکار جوړه شوې ده ، مخې ته يې يوه روسي جيب مېګ ۲۱ ډوله الوتکه چې برک رنګ ورکړل شوی دی درول شوې ده. د دروازې شاته په مرمرو يو بارک ودان شوی او د دروازې د ساتنې لپاره يې د ساتونکو خونه د گلف توپ غونډې شکل لرې. دا د شېرزي د کسانو ځای دی چې د هوايي ډګر د ساتنې دنده ورسپارل شوې ده. دا ځای د کرزي لخوا شېرزي ته اصلي سوغات دی ، کرزي د طالبانو د حکومت د ړنگيدو په وخت کې شېرزي ته ويلي وو ، چې د هوايي ډګر واک په لاس کې واخلي.

شېرزي د کرزي مخالفت وکړ او غوښتل يې چې د هوايي ډګر تر څنګ ولايت هم ورسره وساتي. ددې دروازې څخه د نيم مایل په واټن کې بله دروازه ده.

د ناجو جګې ونې چې پخوا سيمه پرې پوښلې وه خو اوس د امريکايي سرتېرو لخوا د امنيتي انديښنو له کبله غوڅې شوې وې.

څه چې پاتې وي ، هغو هم د نه پاملرنې له کبله خپل طبعي رنګ له لاسه ورکړی و چې اکثرو يې ځانته نصواري رنګ غوره کړي و خو ځينې بيا بېخي پکې ژيرې شوي وې. په دې سيمه کې لا تر اوسه امريکايي سمندري ځواکونو په غارونو کې د ځان لپاره استوګن ځايونه جوړ کړي و ، خو د کريسمس په رارسېدو سره سرتېري ځيږته تېدل شول. د ځيږته فرشونه له تختو څخه جوړ شوي و ، خو اوس په همدې اډه کې ټولې ودانۍ له تختو څخه جوړې شوي دي.

ما هلته د ډېر وخت د لګېدو له کبله هيڅ کله تګ نه خوښاؤو. تاسو بايد خپل موټر هلته لرې تم کړی وای. چې د موټرانو لپاره په نښه شوی وو. وروسته مو بايد سل متره په پښو تګ کړی وای تر څو هغې اوسپنيزې پنجرې ته رسېدلي وای. په لاره کې رسۍ جار شوې وې او خنډونه د سړک دواړو خواوو ته کاره واړه ايښودل شوي وو ، چې سړی يې کور ووړ. تګ ته اړ ايسته.

تر دې شاته دويم نمبر دروازه ده. دروازې ته تر رسېدو وروسته د نظامي پوليسو افسر له ۳۰ متره لرې د درېدو امر کوي چې هلته بايد سړی ددې لپاره په ليکه کې ودرېږي، چې هغه نظامي افسر يې د پېژندلو په خاطر ښه تر نظر تير کړي.

تر پوره ډاډ وروسته به هغه ډېر کرار د پوره تيار سئ په حال کې ستا خوا ته راروان وو. هيلېټ پر سر، اوږده لستوني نظامي يونيفورم اغوستی، شل پونډه زغره په تن، جگ پوندي عسکري بوتونه په پښو، د جابو ډکه چانته تړلې او M-16 ټوپک به يې په اوږه و. نوموړي به کارډ چېک کاوو او بيا به بېرته خپل ځای ته ستنېده، تر څو له هغه نفر سره تماس ونيسي چې ستاسو ورسره کار دی. وروسته بايد تاسو په گرمي، دورو او باد کې له يوه ساعت نه تر دريو ساعتونو انتظار ايستلی وای، تر څو يو کس راغلی وای او تاسو يې ورسره بېولي وای.

دلته زه ډېرو شيانو زورولم، چې له هغوی څخه يو يې د ټيلفون زور سيستم وو. ددې هيڅ امکان نه و چې له ادې د باندې دي يو کس ادې ته ټيلفون وکړي، تر څو ددغه انتظار مخه ونیول شي. هغه انټرنېټي سيستم چې سرتېرو ځنې کار اخيسته په کندهار کې نه وو. يو څو افسرانو زاړه ماډل پنډ انټن لرونکي ټيلفونونه لرل چې تر ټولو لومړی بايد په صحيح لوري عيار کړای شوي وای. همدا کار دې بايد د خبرو کولو په وخت کې هم تر سره کړی وای. دا امريکايي شخصي اريدېم ټيلفونونه وو، چې د ترايا ټيلفون له کارولو سره يې ډېر توپير درلود.

يوازې دانه چې دلته به د رېگو له کونيو او اغزنو تارونو څخه تېرېدلو سړی ته فزيکي مشکلات پېښول، بلکې دوی دغه مشکل د هغو کسانو سره هم لاره، چې په سيمه کې به يې عمليات تر سره کول.

د ارتباط دغه خراب سيستم نظامي پوليس په دې اړ کړي و، چې خپل ډېر کسان په دروازه کې وگماري.

دغې ستونزې ته د امريکا حکومت هم پاملرنه نه کوله، چې په پايله کې ځينو سرتېرو به خپلو شخصي پېسو ټيلفونونه واخيستل.

تر ټولو خراب سيستم لا تر دروازې څو سوه متره اخوا دننه په اډه کې و. ستاسو په اړه د کره معلوماتو ورکولو لپاره به نظامي پوليسو له هغه درانه نظامي ټيلفون څخه تار راوکښی او بيا به يې په يوه بله اله کې وتاړه، تر څو ستاسو له راتگ څخه (سوق و اداره Tactical Operation Center (TOC)) خبر کړي.

هغو سرتېرو چې په سوق و اداره کې به يې وظيفه ترسره کوله، هم همدا شان پروسه تر سره کوله تر څو هغوی بيا ستا په اړه د ټولنيزو چارو څانگې يا بلې هغې څانگې سره تماس ونيسي چې ستاسو به ورسره کار وو.

دغه د ارتباط نيولو پروسه وه چې يوازې به يو نيم ساعت دلته لگېده. دا خو پرېږده چې د ټولنيزو چارو څانگه دې په تاسو پسې يو کس دروازې ته راولېږي.

په بېرني ارتباط نيولو خو زما هيڅ اعتبار نه و.

ما مدني ټولنې ته يو يادښت وړاندې کړ او په هغه کې راغلي وو چې د ارمې سره د تماس نيولو څخه تېر شي او پر ځای يې د لوړ توان درلودونکي د بریتانيې د هوايي خدمتونو له ټيم سره اړيکې ټينګې کړي چې دننه په ښار کې مېشت وو.

په اډه کې بل مشکل دا وو چې وخت پر وخت به پکښې بې معنا اصول وضع کېدل.

ما فکر کاو، چې د اردو هر پروسيجر نه يوازې د کندهار هوايي اډه کې، بلکې هر چېرې د اوسپنې په شان دی. د مثال په توګه، د نظامي پوليسو يوه ټيم به موږ ته اجازه راکوله چې له دوی سره په ښکرونو کې کښينو چې ورسره به يې موږ ته د څښاک لپاره کېدريد راکول او له دوی سره به مو خبرې هم کولې.

خو بل ټيم به موږ ته ويل چې د هغو اوسپنيزو پنډرو هاخوا په ترافيکي ساحه کې انتظار وباسئ.

د ټولنيزو چارو کار کوونکي زموږ په ليدو ډېر خوشحاله کېدل خو يو بل وخت يې راته وويل چې تاسو يوازې د جمعې په ورځ راتلاي شئ.

څه موده خو شېرزي ويل، چې زه اوس دومره لوی شوی يم، چې زما له اجازې پرته هيڅوک اډې ته نه شي ننوتلای. کله چې به زه تر نيم ساعت تک وروسته د کندهار هوايي اډې ته ورسېدم نو زما په وړاندې به مختلفې بهانې جوړېدې. د امنيتي اندېښنو له کبله هېچا ته له ښار څخه د وتلو اجازه نه وه، خو له بلې خوا په هوايي اډه کې زموږ د بدرکې لپاره هم څوک نه و. کله چې به زه هلته ولاړه وم ډېر هغه کسان به مې ليدل چې د پاکستان د اردو د استخباراتي ادارې لپاره به يې کار کاوو، خو پر اډه به د يو سيلاب په څېر ور مات وو.

څه وخت وروسته وپوهېدم، چې د ټولنيزو چارو څانګې اردو ته ويلي وه چې مدني ټولنه زموږ سره کومې اړيکې نه لري نو تماس ورسره نيول هم ضروري نه دي.

د زاړه ټيم تر تبديلي وروسته چې قوماندې بل ټيم ته وسپارل شوه، ماته يې يو کارډ راکړ، چې په هغه کې ما دننه په اډه کې د موټر چلولو اجازه لرله خو هر راتلونکي تورن به نوي اصول وضع کول. په دروازه کې يوه بله ستونزه هم وه، د شېرزي ځوانو هلکانو چې تورې عينکې به يې پر سترګو وې، په نوي پيکپ موټرونو کې به سپاره وو د خلکو توهين به يې کاوو.

کله چې کرزي د ولايت امنيتي چارې د الکوزو قبېلې ملا نقيب او ځاکريزوال ته وسپارلې نو شېرزي خپلو تاکتيکونو ته تغيير ورکړ او د ځان لپاره يې شخصي ملېشه يې ځواک جوړ کړ. له امريکايانو څخه په مننې، چې د شېرزي دغه ملېشه يې تمویلوله. شېرزي د ځان لپاره دوه نوي جزواتامونه جوړ کړل، چې د نظم خاص او ځانګړو ځواکونو په نامه يادېدل. ددغو ځواکونو لپاره د ښار په منځ کې په عصري ډول د لويې لارې په خوا کې بارکونه جوړ شول.

د جنګياليو دويمه ډله د کندهار هوايي اډې د باندې د رازق شېرزي(د گل اغا شېرزي د ورور) تر مشرۍ لاندې کار کوي. دوی د امريکايي سرتېرو سره د تروريزم ضد جګړه کې مرسته

کوله ، چې د دوی رول يوازې نظامي و. دغو ځواکونو له امريکايي سرتېرو سره په جنګي ، سوله ييزو او د ارزيايي يا سروې په عملياتو کې هم برخه اخيستله. انجينر عبدالله ماته وويل: رازق او دده ملګري د امريکايانو هر ضرورت پوره کوي. امريکايان په ډېره بې وسۍ د شېرزي د دوستي په جال کې بند راغلي وو. امريکايي سرتېرو پيکپ موټرونو ته اړتيا لرله ، چې شېرزي هغوی ته په ډېره لوړه بېه برابرول.

ادې جغل ته ضرورت درلود. شېرزي ددې لپاره د ريګرېشن نوې کار خانې جوړې کړې او يا به يې د بل کار ځای څخه يو تراکتور جغل په اته ډالره رانيوه خو پر امريکايانو به يې په سل ډالره پلوره. ځايي اقتصاد ته په ګټې رسولو سره امريکايانو په اډه کې د کارونو سرته رسولو لپاره ملکي کار کوونکو ته اړتيا لرله ؟

شېرزي دغه کار گر ، چې شمېر يې زرو تنو ته رسېده امريکايانو ته برابرول ، چې د دوی د تنخوا درېمه برخه شېرزي اخيستله او که به چا نه ورکوله نو سمدستي به يې له کاره ايسته. د همدغو مزدورانو د تنخوا له لارې شېرزي ته د ورځې دوه زره امريکايي ډالره ګټه رسېدله. له بل پلوه ياد شوي کار گر نژدې ټول د شېرزي د بارکزو له قبېلې څخه وو. دوو مليشه يي قوماندانانو ته د قرارداد له مخې امريکايانو هر يوه ته د مېاشتي سل زره امريکايي ډالر ورکول. ددې تر څنګ دوی ته د مشروباتو کارتنونه او د پي ايکس امتيازونه ورکړل شوي وو ، چې همدې اړيکو دوی د نورو محلي خلکو په سترګو کې د ډېر عزت څښتنان ګرځولي وو.

ددې ټولو پايله دا سې انګېرلای شو ، چې امريکايان د خپل ائتلافي ملګري لخوا محاصره شوي وو.

د ادې د باندې د امنيتي کمربند ساتل ، د لومړي نمبر دروازې کنټرولول او هوايي ادې ته د شېرزي د نفرو پوره لاسرسی يې ښې بېلګې دي. له بل پلوه هيڅ سيال نه شواى کولای ، چې تر امريکايانو پورې ځان ور ورسوي تر څو امريکايانو ته په ښه نرخ د شيانو راوړلو وړاندېز وکړي. ددغه انحصار په پايله کې که له يوې خوا ټولې پيسې بېخايه مصرفېدلې ، له بلې خوا يې په افغانستان کې د امريکايانو د عملياتو د څرنګوالي په وړاندې ډېر خنډونه پيدا کړل.

د ټولنيزو چارو څانګو په کليو کې د ښوونځيو او ځاګانو د جوړولو لپاره د نرخ بولۍ د رازق په ځای کې تر سره کوله ، چې په دې غونډه کې به يوازې د رازق يو څو دوستانو ته د ورته اجازه ورکول کېده. په دغو قرارداديانو کې يو څو د ګوتو په شمېر کسان د رازق شېرزي خپلوان نه وو ، چې د دروازې دننه د ورته اجازه ورکول کېده ، خو نور نږدې د ټولو چارو تر سره کوونکي او ارتباط ساتونکي د رزاق شېرزي کسان وو.

ټولو کندهاريانو ته څرګنده ده ، والي شېرزي چې به د بيا رغونې کومې پروژې پېشنهادولي ، ټولې به د شېرزي او د هغه د بارکزو د قبېلې لپاره وې. د امريکايانو د عملياتو لومړنۍ برخه هم د دوی لپاره ځانګړې شوې وه.

ما ته په دې اړه اکرم په خپل اطاق کې داسې معلومات راکړل:

نورې ټولې قبېلې زړه تورې کېږي او د حکومت او خلکو تر منځ ورځ په ورځ واټن زياتيږي. موږ د شېرزي پر هغو سياسي فعاليتونو هم وږغېدو چې په هغه کې به ده د قبېلو مشران راغوبنډل او هغوی ته به يې لونګۍ او غالی. د سوغات په ډول ورکولې.

اکرم په دې نه پوهېده چې امريکايان ولې له شېرزي سره په نه سترې کېدونکې توګه مرسته کوي. هغه په دې ډېر حيران و ، چې ولې امريکايان هر څه د شېرزي او خالد پښتون لپاره کوي. ټول ښوونځي او څاګان د بارکزو لپاره جوړېږي خو په حقيقت کې دا ډېره کوچنۍ قبېله ده.

له بل پلوه شېرزي د امريکايانو پيسو ته هيڅ اړتيا نه لرې ځکه هغه د ګمرک ټول عايدات له ځان سره ساتي. د کندهار د ګمرک ټول کارکوونکي د شېرزي د بارکزو له قبېلې څخه وو او د کابل د اسنادو له مخې دغه ګمرک د مېاشتې له پينځو څخه تر اتو مليونو ډالرو پورې عايد لري.

د شېرزي په وړاندې د امريکايانو لېوالتيا په اصل کې دده د جنګياليو د ځواکمنولو په مانا وه او د شېرزي دواړه ، نظم خاص او په هوايي ډګر کې ځواکونه د امريکايانو په چوپړ کې وو.

په هوايي اډه کې مېشتو د شېرزي ځواکونو امريکايي يونيفورم اغوسته ، چې دا يې د امريکايي نظم او څارنې تر ټولو لويه نښه وه. نورو افغان جنګياليو دغسې يونيفورم نه درلود. دوی په خلکو کې يو ډول وېره خپره کړې وه او دغه وېره د امريکايي ځواکونو لخوا حمايه کېدله. ما به چې د امنيت په اړه له هرکندهاري څخه پوښتنه وکړه هغوی به يې په اړه ډېرې انديښنې لرلې.

د هغه وخت څو لويې پېښې په لاندې ډول دي:

1. يوه هلک له يوه وسله وال څخه د خپل بایسکل د تر لاسه کولو غوښتنه وکړه ،

سرتېري هلک پر پښه کې په گولۍ وويشت.

2. د واده د ډلې يو موټرچلوونکی هغه وخت د سرتېرو له خوا وويشتل شو ، چې

چلوونکي سرتېري ته د شيريني له ورکولو څخه ډډه وکړه.

3. يو کور په دې پلمه لوټ شو ، چې هلته سرتېري د تړپاکو په لټه پسې ورغلي وو.

هر ځل چې به ما د سرتېرو د يونيفورم په اړه له خلکو څخه وپوښتل عيني شاهدانو به د امريکايانو د يونيفورم په شان د وسله والو کسانو شاهدي ورکوله. داسې يونيفورم يوازې د شېرزي نفرو اغوسته.

ددې ټولو په وړاندې د کندهاريانو نظر:

داچې د شېرزي کسانو د امريکايانو تر قوماندې لاندې عمل کاوو ، نو ددوی دغه عمل يې هم د امريکايانو د پاليسۍ يوه برخه بلله ، چې دغه کار د امريکايانو په وړاندې د خلکو احساسات راپارول.

د شېرزي نفرو د هوايي اډې له ساتلو څخه ډېرې گټې ترلاسه کولې او دا سيمه له امنيتي پلوه خورا خوندي وه. لومړی نمبر دروازه د افغانانو او دويم نمبر دروازه د امريکايانو لخوا ساتل کېده، چې په خپل منځ کې يې نيم مېل فاصله لرله. د اډې پر شا وخوا راگرځېدلې احاطه توله د شېرزي د نفرو لخوا ساتل کېده. له همدې ځای څخه د استفادې په توگه به دوی دلته د چرسو بارونه تړل او بيا به يې پاکستان ته ليردول.

يو وخت امريکايانو هوايي اډې ته د تېلو د راوړلو د نرخ پر سر د بولۍ وهلو اعلان وکړ، چې دغه بولۍ رازق شېرزي وگټله. ده به له پاکستان او ايران څخه د کندهار هوايي اډې ته د تېلو ټانکرونه راوړل، چې وروسته به همدلته خالي کېدل. د شېرزي نفرو به دغه ټانکرونه په هوايي اډه کې له نشه يي توکو څخه ډکول وروسته به يې پاکستان ته ليرل. له همدغو ټانکرونو څخه يو يې په مارچ ۲۰۰۳ م کال کې د سرحدي پوليسو لخوا ونیول شو. د سرحدي پوليسو قوماندان زما دوست او د اخکزو له قبېلې څخه وو. دده ځوان باډي گارد ددغه ټانکر په اړه داسې معلومات راکړل. زه د ۲۰۰۳ م کال په پسرلي کې له کندهار څخه د چمن سرحدي ښار گوټي ته د محمد انور د ليدلو لپاره روان وم.

هلته د سرحدي پوليسو په قوماندانۍ کې تم شوم، تر څو د سرحد هغې بلې غاړې ته د اوښتلو لپاره د موټر سايکل غم وخورم. د چايو تر راوړلو وروسته نوموړي قوماندان هغه کيسه راته وکړه، چې څه ډول يې څو ورځې وړاندې له نشه يي توکو ډک ټانکر ونیوی.

ده د هغو پاڼو د را ايستلو لپاره د مخ جېب ته لاس کړ، چې د همدې ټانکر چلوونکي له ځان سره لرلې. قوماندان يوه پاڼه راو ايستله، چې د ولايت مقام رسمي مکتوب پاڼه وه. دا پاڼه د باچا شېرزي چې د والي شېرزي بل ورور دی لخوا لاسليک شوې وه.

د پاڼې متن په لاندې ډول و:

ددغه ليک لرونکی زما شخصي انډيوال دی، چې له ما سره د سوداگرۍ په چارو کې مرسته کوي، نو لطفاً ټولې لازمي مرستې ورسره وکړئ. دا ليک ددې لپاره و، چې دغه ټانکر د لارې له تولو پوستو څخه د پاکستان تر پولې پورې خوندي ورسېږي.

دويمه پاڼه يو مرموز ليست و. د ځينو نومونو تر څنګ نېمرونه وو، چې ټول تال څلوېښتو ته رسېدل. د بېلګې په توګه عطا جان ۷ يا نجيب الله ۴ چې زما يې نومونه په دې ډول يادېږي، چې کېدای شي غلطه شوې به يم. دا يو ډول مالي رسيدونه وو، چې د سرحد هغې بلې غاړې ته د نشه يي توکو د اړولو لپاره د هر سړي نوم او اندازه پکې ليکل شوې وه. يو کندهاری من، چې له څلور نيمو کېلو او يا نژدې لسو پونډو سره برابر دی، نو عطا جان بايد د څلوېښتو پونډو په اندازه لوښي پاکستان ته اړولي وای.

د شېرزي کسانو په ډېره بېغمي سره په دغه خوندي ځای کې، چې د امريکايانو اډه وه خپل مالونه بارول او بيا به يې تر پاکستان پورې د امنيت غم ورته خور.

په اډه کې يوه بله لنډه غري هم روانه وه، چې دا ځل امريکايي سرتېري په خپله په نشه يي توکو روږدي وو. د شېرزي کسانو به اډې ته د امريکايي سر تېرو د استعمالولو لپاره چرس راوړل.

داکېسه هغه وخت رسوا شوه ، چې افغانانو به د تېلو ډک ټانکرونه ادې ته راوستل او سرتېرو به دوی ته د څه چرسو ورکولو په مقابل کې د ټانکر د اندازې ریکاردونه په غلطه لاسلیکول چې هر ټانکر به تر خپلې اندازې ډېر کم وو.

بالاخره دا کېسه رسوا شوه ، هغو سرتېرو چې دغه کار یې تر سره کړی و ، رتبې یې ټیټې شوې خو شېرزي ته تر پایه چا هېڅ هم ونه ویل.

داسې ښکاري ، چې امریکایي ځواکونو د نشه یي توکو په دغه لوی قاچاق کې لاس درلود خو په ښکاره باید دوی ددغه کار غندنه کړې وای.

په امنیتي چارو کې تر ټولو بد شی ، چې زما ذهن ته راځي هغه د ژباړې او ترجمې چارې وې. سرتېرو د هغو افغانانو لپاره چې پر دوی راچاپېر وو ، ژباړنو ته اړتیا لرله .زما یادیري چې یوازې یوه سرتېري په پښتو خبرې کولای شوې ، نو له همدې کبله د اردو د هر حرکت لپاره محلي ژباړنو ته اړتیا وه.

خو بیا هم ژباړن د رازق شېرزي لخوا اردو ته برابرېدل . دوی ته معاشونه هم امریکایانو نه ، بلکې رازق ورکول . د ټولنیزو چارو یوې ضابطې هغه وخت د خان لپاره سرخوړی پیدا کړ چې ددغه پروسیجر د بدلولو هڅه یې وکړه . دې ته امر وشو ، چې پیسې رازق ته ورکړي او دی پرېږدي چې ژباړنو ته معاشونه ورکړي . همدې ژباړنو د رازق په ځای کې ژوند کاوو . د افغانانو د کلتور له مخې دغه کار ژباړن ددې پرځای چې امریکایانو ته وفادار پاتې شي رازق ته به وفاداري اړ ایسته . له همدې امله ژباړنان د رازق تر پوره والک لاندې راتلل او د نوموړي امر ته تابع وو.

همدا دلیل و ، چې په جنوب کې د امریکایانو او افغانانو تر منځ یو پټ حالت رامنځ ته شوی وو او اوضاع ورځ تر بلې پر خرابېدو وه.

هغه معلومات ، چې به امریکایانو تر لاسه کول په بشپړه توګه نا سم و ، یا خوبه پکې پوره بې پلوي نه وه شوې . امریکایي افسرانو ، چې به افغانانو ته کوم پیغامونه لېږل یا خو به نه رسېدل او که به رسېدل نو د شېرزي د نظر سره به سم وو . ځینو زرورو افغانانو لکه خاکرېزوال چې به غوښتل شکایتونه او وړاندېزونه د امریکایانو تر غوږو پورې ورسوي نو په همدې برخلیک به اخته کېدل .

د امریکایي قوماندانانو نیمګړتیا دا وه ، چې ددغسې ناسمو معلوماتو پر بنسټ به یې جګړه یېز عملیات او د بیارغونې چارې تر سره کولې . دغه حالت زه ډېره ناهیلې او ځورولم .

امنيت

(ديسمبر ۲۰۰۱ - فبروري ۲۰۰۳)

پر افغانستان د امريکې د بريد په پيل کې د القاعدې او افغانانو تر منځ اړيکې وشلېدې. په لومړي سر کې القاعده شبکې دومره غړي نه لرل چې جگړه دې وکړي. طالبان او القاعده تللي وو. لومړۍ شپږ مياشتې ډيرې ارامې وې او هغو کسانو چې د افغانستان د راتلونکې لپاره يې جگړه کوله په دې هڅه کې وو چې د ټولو بلاکانو د بيا راژوندي کېدو مخه ونيسي. کندهار چې د طالبانو د خپسکې څخه تازه خلاص شوی و لږ لږ ناهيلي پکې له ورايه ښکاريده.

د اوس لپاره هېچا د امريکا د راتگ تجربه نه لرله. کندهاريان د هغو مسئوليتونو تر سره کولو ته ژمن وو چې ژمنه يې کړې وه. په بازار کې به گټه گټه وه، خو د خلکو خبرې نيولې ښکارېدې خو بيا هم حالت ښه و.

ترافيکي گني گوني په سرکونو کې ډيرې ستونزې پيښې کړې وې، خو خطر نه و. ما په کندهار کې په ډېر ډاډ سره موټر چلاؤ، له دې څخه مې هېڅ وېره نه لرله چې پر موټر سايکل سپور کس دې زما موټر ته تر کړکۍ لاسي بم راوغورځوي. د نارامۍ لومړۍ نښانې ته موږ د بدشگون په سترگه نه کتل، ځکه چې دغه نښې نښانې په افغانستان کې نه وې، بلکې دا د افغانستان گاونډي پاکستان لخوا وې. دا يو ډول مذهبي خنډونکې څرگندونې وې.

ډيرو طالبان چې سپينې او تورې ځليدونکې جامې به يې په تن وې او پکړۍ به يې پر تنديو را ايله کړې وې، کرار کرار بهر راوتل، دلته او هلته به د يوه کړي لپاره په ډلو ډلو سره ولاړ وو. د افغانستان گاونډي پاکستان د کويټې د ښار په پښتون اباد سيمه کې خو به په خورا ډاډ سره په ډلو ډلو ولاړ وو او په دغه سيمه کې خورا لږ ښځې په بورقو کې تر سترگو کېدې چې همدا د دوی ارمان و.

ندارې د دوی انتظار کوي: دوی غوښتل چې خپل غبرگون وښيي. د دوی حريف افغان حکومت چې امريکا يې ساتنه کوله د دغو کسانو په وړاندې هېڅ غبرگون نه ښوده، ځکه نو د دويمې مرحلې لپاره لاره خلاصه وه.

دا د شپې ليکونه او تهديدونه وو. دغه ليکونه به يې د مسجدونو پر مخ ځوړند کړي وو او يا به يې د خپلو ملگرو له لارې يو او بل ته لېږل. په دغو ليکونو کې به ليکل شوي وو چې د افغانستان حکومت اسلام پريښي دی نو له همدې امله يې په وړاندې جهاد روا دی. دغه پيغام به په کويټه کې د سپينو مسجدونو له لودسپيکرونو څخه هم راوت او د مسجدونو غولي ددغو کسانو لپاره په خوندي جنتونو اوښتي وو.

ډېر ژر ملا امامانو دغه جنگ ته د سپيڅلې جگړې نوم ورکړ. دوی به ويل، هر څوک چې د افغانستان په دغه مردود حکومت کې کار کوي بايد ووژل شي.

مېړانه:

افغانان د مېړانې له کبله خورا مشهور دي. دوی د وینې په تویولو کې خورا افسانوي نومونه گڼلي دي. افغان شعر او شاعري له خورا توندخوبي او بې رحمیو سمبولونو څخه ډکه ده. ځینې غریبان افغانانو ته د عربو په وړاندې د بريالو کسانو خطاب کوي، چې دیارلس سوه کاله وړاندې یې پرافغانستان له دې کبله یرغل کړی و چې نور نو د غرنیو سیمو څخه اوارو مځکو ته را کښته شي. په رښتیا هم افغانان ډېر مېړني خلک دي. دا د افغانانو ویاړ دی چې له هغو عربانو سره یې سختې جگړې کړې دي چې اسلام یې خپراوه. په ۱۸۴۲م کال کې د بریتانوي اردو سرتېري او هندوستانی عسکر ټول په افغانستان کې قتل عام شول او له هغوی څخه یوازې یو کس ژوندی خلاص شو. دا د دوی لپاره کومه مهمه خبره نه ده، چې دوی دې د قصايي په تاریخي پسمنظر خبر وي. که د افغانستان دا اوسني تاریخ ته و گورو نو د مېړانې څرک پکې له ورايه ښکاري. افغان جنګیالي په دې پوهیږي چې څه ډول له یو چا سره لنډ مهاله ملګرتیا وکړي او له همدې ملګرتوب څخه په گټې اخیستنې سره د خپلې مرګ ژوبلې کچه راټیټه کړي. دغه سور کوتي په ۱۸۴۲م کال کې په یوه ډبرینه دره کې راحصار شول. دا دره دومره لوړه ده چې جگې څوکې یې تر اسمان پورې رسېدلې دي. افغانانو په لوړو څوکو کې کمینونه نیولي وو چې له هغه ځای څخه یې پر دغو چاغو انګریزانو او نړیو او کمزورو هندوستانی عسکرو گولی اوروولې چې د همدې درې له هرې ډبرې څخه به د وینو چینه روانه وه. دغه قصايي تر هغه خورا لوړه وه چې انګریزي جنرالانو یې د افغانانو د مېړانې او شجاعت په اړه اټکل کړی و. تر ټولو مشهور په نولس سوه اتیایمو کلونو کې د سرو لښکرو د اشغال پر وخت د افغانانو د کچرو د کار نامو داستانونه دي. افغانانو به له خپلو گاونډیو هیوادونو څخه پر دغو کچرو ټوپکونه او مهمات راوړل تر څو یې د سرو لښکرو پر ضد وکاروي. په هغه وخت کې ټولې جگړې کوریلایي وې نه لویې ځمکنۍ جگړې. افغان جنګیالي به په وار وار له خپلو مخالفینو سره یو ځای کېدل خو ډېر ژر به یې خپله ژمنه ماته کړه او بېرته به یې پر خپلو پخوانیو ملګرو د گولیو باران جوړ کړ. تور چې یو ډنگراو معصوم انسان دی او په دغه ټوله جگړه کې یې برخه لرله راته وویل چې هیڅکله مې ددغسې غرونو په اړه تصور نه شوکولای، خو وروسته هغوی زما د ژوند تېرولو په یو پند غالي واوښتل. دده خپل سپین او برک اس په یاد دی چې ټوله ورځ به یې مزل پرې کاو، چې تر خورا لرې واټن وهلو وروسته به مو لږ دمه کوله چې د خوراک لپاره به یې له کلچو بل هېڅ نه و راسره. تر دې تمېدو وروسته به مو بیا خپل سفر ته ادامه ورکوله تر څو یو بل ځای ته ځان ورسوو. تور چې کله د هغه آس په اړه خبرې کولې له سترگو او څېرې څخه به یې داسې ښکارېده لکه یو کوچنی چې د خپل بایسکل په اړه رځپېړي. مګر دا یوه رښتینې جگړه وه.

د باغونو د اوبو لکولو سيستم چې له منځه ولاړ له همدې کبله به دغه باغونه د جنراتور په اوبو او وينو اوبه کېدل ، البته دا وينې به ټولې د معصومو انسانانو وې. له کوم کلي څخه چې به پر سرو لښکرو دزې وشوې هغوی به د هغه کلي ټول کورونه چې په اومو خښتو به اباد شوي وو ، له خاورو سره برابر کړل. هغه ښځې چې تر اوسه به يې نابنده انسان پلونه و ليدلي کوڅې او د بدن نور غړي به يې د زردالو او بادامو په ونو کې بند وو. د جگړې په دغه لسيزه کې يو ميليون ملکي افغانان ووژل شول.

بالاخر افغانانو په خپلو سپينو اسونو ، ټوپکونو او امريکايي ستينگر مېزايو سره دغه جگړه وگټله ، خو تر دغې جگړې وروسته د تمې په خلاف افغانان هېرکړل شول. افغانانو خپله زورتيا له لاسه ورکړه. د ستينگر تر رارسېدلو وړاندې افغانانو خپله مېړانه وبايلله ځکه چې مېړانې نو له هغو هليکوپټرو سره څه نه شوای کولای چې په هوا کې به گرځېدې او د سړي وس به پرې نه رسېده. د جگړې په ډگر کې د افغانانو او سرو لښکرو پرتله د ټکنالوژۍ له مخې هيڅ د پرتلي وړ نه ده ، نو ويلاى شو چې دلته بيا يې له مېړانې بل څه نه پاتې کېږي ، خو اوس د افغانانو هغه افسانوي غرور پر ماتيدو و.

ما د افغانانو د مېړانې يوه بېلگه په خپلو سترگو وليده چې هغه زما د اخکزو د کوربه کورنۍ د پلار ژوبل بدن و چې تر ټپي کېدو وروسته يې کولمې د باندې راوتلې وې. ما ځينې وپوښتل ته لا څنگه ژوندۍ يې ؟ په داسې حال کې چې تيشو کاغذ يې په لاس کې و په ويروونکې توگه يې ژوره ساه وکښه او بيا يې راته داسې وويل: کله چې زه زخمي شوم سمدستي مې خپل پټو راواخيست او خپل ځان مې ټينک پرې وتاړه. په رښتيا سره چې دا د زړه ورتوب يو ډېر ښه مثال دی. دا د بشر د ځواک تر ټولو ښه نمونه ده خو دا کار نه شي کولای چې يو ميليون يې گناه انسانان له مرگه وژغوري.

زه خو وایم چې هر وخت افغانان د خپلې مېړانې له کبله پر گونډو شوي دي. ددغو قربانيو هدف دا نه و چې افغانان دې ووژل او وگواښل شي ، له دې ټولوسره سره زه به د خپلې راپورترۍ په وخت کې ډېره حيرانه شوم چې کله به زه لږ خطرناکه ځای ته تللم ، نو زما موټرچلوونکي به ډېر وپريډه. زه په دې هم حيرانه وم چې زما ژباړن د لږ خطر په ليدلو سره خپله د ډېرو پيسو دنده پرېښوده. يوه ورځ زه له موټر څخه راکښته شوم او خپل موټرچلوونکي ته مې وويل چې موټر په ماپسې را روان کړه او زه پر يوه خامه لاره مخ د هوايي ډگر پر لور روانه شوم. زما ژباړن وويل ، دوی به مو وولي. ما ورته وويل چې امريکايي سمندري سرتېري په دغسې ځای کې پر چا دزې نه کوي. ده وويل: دلته ماینونه دي. ما ده ته د موټر د ټايرونو هغه تازه نښې ور وښودې چې دلته تير شوي وو او دې نښو ماته د گام اېښودلو توان راکاوه ، چې چېرې بايد پل کنښېدم. زه به ډېره حيرانه وم چې خپل ځان به مې تر افسانوي افغانانو زړور وليد.

د زړورتوب له امله زه په کندهار کې خورا مشهوره وم ، خو زه په دې باور یم چې زما لپاره دا نوم ريښتونی نه دی. زه ډېره زړوره نه یم. دلته يواځينی شی دا و چې ما هيڅکله د افغانانو پر پېروونو مالکې نه دي دورولي او نه مې له تشدد څخه کار اخيستی دی.

وېره په افغاني ټولنه کې يو څرکند فکتور دی. ډېرې لارې شته چې د يو چا واک را کم او تهديد کړي. د (شپې ليکونو) کورنۍ تهديدولې چې خپلې نجونې د کفارو له ښوونځيو څخه را وباسي که نه نو بيا مو کيله له خپله ځانه ده. دې کار پايلې هم لرلې. هغه کسان چې بهرنيان کورونو ته د چايو څښلو لپاره بيابايي کېدای شي چې په لوی زيان ورته تمام شي. دلته نو بيا مېراني هېڅ په درد نه خوړل. مگر نن بايد افغانستان د گواښونو له امله کم ارزښته ونه گڼل شي.

د ۲۰۰۲م کال منی خورا گواښونکي و. هره شېبه به مو د يوې چاودنې پخه تر غوږو کېده. دا به يا راکټ ، لاسي بم او يا به له يو ځای څخه پر کوم ځای د هاوان بريد و ، خو مرگ او ژوبله به يې خورا کمه وه. موږ به سهار د چاودنې پر څرنگوالي پږغېدو چې کوم زيان خو به يې نه وي اړولی. تر سره کوونکي او هدف يې څوک و؟ خو دا هر څه بې نتيجه وو چې په دې اړه د خبرو کولو سره عادي شوي وو ، خو وروسته په نوي کال کې هدفونه خورا ډېر شول. د بشري مرستو د دفترانو تر څنگ به چاودنې کېدې چې د کړکيو ښيښې به يې ورماتې کړې او يابه په هغه وخت کې چې په دغو دفترانو کې به څوک نه و لاسي بمونه به تر دېوالونو ور غورځول کېدل.

دا اکرم و چې دغه معمايي راته روښانه کړه. په دغه ژمي کې ده خپل يو قومي د ترهگرو په هغه ډله کې ځای کړی و چې تر ټولې هاخوا په پاکستان کې روزل کېدل. په دغه کمپ کې ترهگرو ته د بمونو جوړول په ځانگړې توگه د بخار له دیک څخه ، د يو ملکي چارواکي د وژلو پلان جوړول او ترورول. دوی ته به ښودل کېدل چې څنگه د دوی لار پيدا کړي ، چېرې بايد انتظار ورته وباسي او څنگه يې بايد په نښه کړي. دغه ترهگر د پاکستان د اردو د يوه ډگروال او دوو جگړانو لخوا روزل کېدل چې اکرم ما ته د هغوی نومونه هم راکړل.

ده وويل چې پاکستانيان خلک روزي او هغوی ته پيسې ورکوي تر څو خلکو ته ماينونه ښخ کړي ، خو کله چې افغانستان او امريکايان په قار شي نو دوی بيا يو څو کسه ونيسي او هغه اصلي طالبانو ته ووايي چې د يوې او يا دو مياشتو لپاره ځانونه پټ وساتي. همدا د پاکستان ستراتيژي ده: دوی همېشه دوه قدمه رامنځ ته کېږي او څلورگامه بيرته شاته ځي. اکرم لومړی کس و چې دا يې راته وويل. نوموړي د ده تر وژل کېدو يوه شپه وړاندې هم په دې اړه معلومات راکړل.

د فبروري پر لومړۍ نېټه هغو خبريه ټولنو چې په کندهار کې يې دفترونه لرل تصميم ونيو چې په هغه ښارونو کې چې افغانانو به د سفر کولو لپاره زړه نه ورته ښه کاوه خپل کارونه وځنډوي او يايې پر مخ ودروي. امنيت د همرغۍ په هغه اوونيزه غونډه کې د سر موضوع وگرځېده. همدا شان امنيت د افغانانو په خبرو کې د څو مياشتو راهيسې لومړی ځای درلود.

د امنيت په اړه د افغانانو او بهرنيانو اندېښنو توپير درلود. بهرنيانو د پخوانيو طالبانو او امريکايي ضد بلوا څخه وېره لرله ، خو افغانان بيا له هغو چپاولگرو څخه اندېښمن وو چې امريکايانو واک ته رسولي وو.

افغانان د ټوپکسالارۍ له راد بره کېدو څخه سخت په وېره کې وو چې خدای مه کړه يو ځل بيا افغانستان د مجاهدينو وخت ته ور ونه گرځي چې په نويمو کلونو کې د سرو لښکرو تر وتلو وروسته واک ته رسېدلي وو. يو ځل بيا پر سرکونو باندې پاتکونه ولوېدل. د شېرزي کسانو به له

ټکسي موټرونو څخه شيان اخيستل. ماما عبدالله چې په سپين بولدک کې يو سوداگر دی زما د اخکرو ملگرو په وينا چې ښايسته زوی يې د پيسو په خاطر تښتول شوی و ، خو خدای خبر چې نور به د څه لپاره وو. يو ځوان ترکان چې زموږ د راډيو سټډيو يې راجوړوله په کندهار کې د عسکرو لخوا له دې امله بندي شوی و چې غلا وکړي خو نوموړي ددې کار له تر سره کولو څخه انکار کړی و. تر دې وروسته دغو عسکرو د نوموړي څخه د اشيزي تر څنگ د نورو کارونو تر سره کولو کار اخيست او ورته ويلي يې وو چې ته به تر هغه وخته پورې له موږ سره يې تر څو چې ستا قضيه له موږ سره وي.

د نظر جان کسانو په لويه ويا له کې زما د پخواني کور تر شا په هديره کې پوسته واچوله ، تر څو د ښځو زيارت کوونکو مخه ونيسي. د شپږزي ملگري افغان امريکايي خالد پښتون شخصي زندانونه لرل خو نوموړی اوس د کندهار د بهرنيو چارو رئيس وو. اکثره وخت خو به په دغو زندانونو کې د پيسو لپاره خلک ساتل کېدل. هر کندهاري يوه کيسه لرله. هر يوه ته به د يو چاد کړاو داستان معلوم و. کندهار ويرې پر سر اخيستی و. ناهيلي د هرچا په سترگو کې له ورايه ښکارېده. دا نوی افغانستان وو؟ د خلکو اندېښنې ورځ تر بلې ډېرېدې.

د ۲۰۰۲م کال په ژمي کې ما د جون په مېاشت کې د تر سره شوې لويې جرگې ځينې غړي پر ځينو شيانو د بحث کولو لپاره راغونډ کړل. دغه نارينه او ښځينه چې له مختلفو قومونو څخه وو تر شپږو مېاشتو وروسته په يوه خونه کې سره کښېناستل او دوی ټول پر يوه شي سره موافق وو ، چې هغه د ټوپکسالارانو مسئله وه. دغه غړي په دې موافق وو چې د جون د مېاشتي لويه جرگه د همدې ټوپکسالارانو له کبله تالان شوه او د افغانستان په حکومت کې ددغو کسانو شتون د ډيموکراسۍ لپاره ستر گواښ دی. په دغو غړو کې اکثره ډېر بد نام ټوپکسالاران هم وو چې غريبانو هغوی ته د مذهبي رهبرانو په سترگه کتل. دوی همېشه د اسلام له نوم څخه بده استفاده کوي ، خو د دوی يو کار هم له اسلام سره برابر نه دی. يوه کس وويل ، د دوی په وړاندې څه ويل له اسلام سره هيڅ تړاو نه لري. دغو کسانو په زرگونو مسلمانان ووژل خو هيچا د هغوی يادونه ونه کړه. موږ بايد دغه کسان نيولي وای او زندان ته مو اچولي وای او دا مو معلومه کړې وای چې دوی له چا سره تړاو لري. خو اوس دغه کسان د لويې جرگې غړي دي چې اوس دغه کار نا شونی دی.

دا د لويې جرگې د هغو غړو شکايتونه وو چې حامد کرزی يې د افغانستان د انتقالي ادارې د رئيس په توگه وټاکه. دغو ټولو غړو کابل ته يو روښانه پيغام رسولی و او هغه دا چې نور بايد ټوپکسالاري ته د پای ټکې کښېږدي او د قانون حاکميت رامنځ ته کړي. يوه غړي وويل چې موږ ښوونځي او روغتونونه نه غواړو ، موږ امنيت ته تر هر څه لومړی اړتيا لرو. ددې پر ځای چې ټوپکسالاري ته د پای ټکی کښېښودل شي او دوی له افغان سياست څخه لرې کړل شي ، د کرزي په اداره کې ټول واک له دوی سره دی. دا د دغو غړو نظرونه وو. په دوی کې يوه وويل: پخوا به هر ټوپکسالار په سوونو کسان لرل چې اوس دغه کچه زرگونو ته پورته شوې ده. د دوی دريځونه اوس تر پخوا لا غښتلي شوي دي. پخوا به يې لږ زړونه رېږدېدل خو اوس خورا ځواکمن شوي دي.

د کندهار اکثریت نارینه او ښځو ولسمشر کړزی او امریکایان ملامتول. یوه غړې وویل چې بهرنیان هم لکه ټوپکسالاران داسې دي. زما ملګري محمد انور څو مېاشتې وړاندې خورا سپینې خبرې وکړې. ده وویل: ولې لا موږ ټوپکسالاران په واک کې پاتې یو؟ ما ورته وویل، که یو ځل بیا دا خبره تکرار کړې. ده زیاته کړه موږ ټوپکسالاران باید همدا اوس خپلو کورونو ته ولېږل شو. امریکایانو موږ ته وویل چې تر لویې جرګې وروسته باید تاسو ټول خپلو کورونو ته ولاړ شئ. دوی باید موږ برطرفه کړي. دا حکومت خو باید له تعلیم یافته کسانو څخه وای.

تر دغو خبرو وروسته محمد انور د شېرزي سره د هغه قسم تر خورولو وروسته چې وروسته به واک اهل کسانو ته پرېږدو له واک څخه لاس په سر شو او خپل کور چمن ته لاړ.

ما په لوېدیځ کې څو ځله دا پوښتنه وکړه، چې ایا لوېدیځ دا حق لري چې پر هغو خلکو ډیموکراسي وتېي چې نه یې غواړي او یا ورته اماده نه وي؟ تر دغه بحث وروسته او له نورو بې شمېره افغانانو سره له خبرو وروسته زه په دې پوه شوم چې افغانان د ډیموکراسۍ خورا لیوال خلک دي. دوی د همدې لپاره نارې او سورې وې. دوی له خپل حکومت څخه هغه څه غواړي چې امریکایان او اروپایان یې د دوی له حکومت څخه غواړي. دوی د سفر لپاره سرکونه، مسلکي ډاکټران چې ناروغ ته د زهرو پر ځای درمل ورکړای شي او د ماشومانو لپاره ښوونځي غواړي. همدا شان نور بنسټونه او امنیت، قانون او اصول او دوی غواړي په ریښتیني توګه د خپل هیواد لپاره څه تر سره کړي، خو اوس افغانان لږ پرېشانه ښکارېدل، له امریکایانو څخه په مننه چې د شېرزي غونډې ټوپکسالاران یې په واک کې ساتلي وو.

د امریکا پالیسي په افغانستان کې د ډیموکراسۍ د تطبیقولو او هڅولو لپاره نه وه لکه څنګه چې یې د امریکا حکومت ادعا کوي، بلکې د دوی پالیسي د ډیموکراسۍ پر ضد وه. دلته یو اساسي تشدد روان و. په غیر پیشیني شوې توګه یې د سړي اروا نا ارامه کوله. دا ښکاره حقیقت دی او هر کندهاري به هم ویل چې د طالبانو د وخت ظلم تر اوس خورا لږ و. د طالبانو تر واکمنۍ لاندې کم تر کمه یو سیستم خو و. هلته قانون او اصول وو او یو ډول قانون حاکم و. هغو کسانو چې د دوی دغو اصولو ته به یې غاړه ایښوده کولای یې شواي چې په ډېره ارامه فضا کې ژوند وکړي، خو اوس دلته هیڅ قانون نشته. د خپل سربو او جبر تفر اوار دی. دلته د ځنګل قانون حاکم دي، چې دغه حالت خلک خورا ډېر نا ارامه کوي.

که څه هم په کندهار کې ځینې پېښې ډیرې غټې نه وې خو بیا هم د مجاهدينو تر وخت هر څه ډېر سم وو چې کندهاریان پرې هم پوهېدل. دوی د امریکایانو له حضور څخه ډېر خوښ وو او قسم به یې خور، که چېرې امریکایان ولاړ شي نو پر دغو سرکونو به د ارغنداب د رود په شان وینې وبهیري، خو بیا هم روان حالت خورا نا اراموونکی و.

خلکو به د طالبانو په مهال پسې ارمانونه کول. د طالبانو په وخت کې به موټرچلونکو هرات ته د شپې لخوا په ډېره ازادانه توګه بې له کومې ویرې سفرونه کول. دوی به ویل چې په هغه وخت کې به سړي کولای شواي چې د پیسو له پلنډې سره په بازار کې سودا وکړي او هر ځای ته چې یې زړه وي ولاړ شي. دوی د طالبانو په وخت پسې خورا ارمانونه کول.

له همدې کبله نو طالبانو د خلکو په زړونو کې دغه حالت ته د يوې چارې په توګه لاره پيدا کړه. د دوی طالبان د يوې ځانګړې مفکورې او ايډيالوژۍ له کبله نه خوښېدل ، بلکې د خپلو ګټو له کبله يې په هغوی پسې ارمانونه کول. بايد ووايم چې افغانان د ځمکې پر مخ تر ټولو لږ کسان دي چې ايډيالوژي دې وده پکې کړې وي. د دوی فکر حقيقي و هغه داسې چې دوی ته د طالبانو تر حکومت لاندې ځينې ګټې رسېدې.

ښځه بايد ټوپکسالاران له واکه ليري کړي (د ۱۴۰۰ ژمي - ۱۴۰۱ د پسرلي پيل)

پر کندهار باندې د پخوا په شان د توري تيارې سيوري غوړېدلې و. دواک نه اندول کولای شوای چې هر گړی په يو لويه غميزه واوړي.

حالت ورځ تر بلې مخ پر خرابوالي روان و، هره شېبه د يوې ټکي رالويدل ممکن و. يو سهار مي ولیدل چې په دورو لړلې د بېلر څخه جوړ د بخارۍ نلان د خاورو څخه پاکېدل او د بوټو بوخارۍ کې نصب کېدل، ځکه چې په کندهار کې د وژونکي گرمۍ موسم تېر شوی و او یخ په رارسېدلو و. ما د خوب لپاره يوه ورینه د خوب چرکي بستره لرل چې د امريکايي سرتيرو لخوا د هغوی افغان ملگرو ته د طالبانو ضد جگړې پر مهال ور کړل شوې وه.

کله چې موږ د بوخارۍ نلان لور په ديواله کې تر سوري ایستل د احمدولي کرزي کسانو د هغه يو پيغام راته راوړ چې ويل يې زما سره ووېنه، البته داسې ډېر لږ پېښېدل چې د هغه دي زه په کار یم.

موږ تر اوسه په مدني ټولنه کې د احمدولي وړيا ډوډۍ خوړل. موږ به يو کس د ډوډۍ راوړلو لپاره هغه پخلنځي ته ور استوی چيري چې به دوه يا درې اشپزانو د سلکونو کسانو لپاره خواړه په لويو ډېکونو کې د اور په لويو لويو کندو تيارول.

موږ او نور کسان به د ډوډۍ د تر لاسه کولو لپاره په ليکو کې درېدلو او د پسه غورمه، پټاټې او ورجي به راکول کېدل، خو هغه ورځ به بيا ډوډۍ ډېره مزه داره وه چې پينځۍ به هم ور سره وې.

نو له همدې امله موږ د احمدولي کسان بلل کيدو اودده په کور کې مو ډوډۍ خوړل، د ډوډۍ خوړلو لپاره يو هال و چې په غالېو پرېش کړل شوي و او په همدې هال کې لور منزل ته ځينې هم پور ته شوي وې، چې په لور منزل کې ناستو کسانو به د سرای په غولي کې د احمدولي کرزي د جوړ شوي حوض ننداره کول. خو کله چې به زه ده په يو څه وخت کې ونه لیدم ډېره گيله به يې کول، خو دا ځل کيسه بل ډول وه، ځکه چې هغه زه په ضروري توگه ور بللې وم.

دی زما سره په لور منزل کې د حوض د مېز سره مخامخ شو.

ده زما د ډاډ لپاره وويل: هيڅ اندېښنه مه کوه او بيا يې يوه چوکۍ ځان ته راکش کړل، ما ته مخامخ پر کښېناستی.

ده وويل: لکه څنگه چې ښکاري هغه سي نه ده، زه هم په همدې نظر وم. احمد ولي وويل: سي_اي_اي غواړي ستاسو سره وويني.

ده زياته کړله: هغوی ماته ويلي چې ستاسو ژوند په خطر کې دي. خو ما وروسته هغه کس پيدا کړ چې دغه چال يې جوړ کړی و.

په ولايتي اداره کې يو نفر پروپاگند خپور کړی و چې يوه ترهگریزه شبکه غواړي ما ووژني.

دغه شبکه د شوروي اتحاد په وړاندي د يو راډيکال مشر سره اړه درلودل چې تر طالبانو وړاندي د پاکستان بوداګی و.

دوی ويل دغه شبکه سمدستي د يوې حملې پلان لري چې موخه يې د ژورنالستي په بڼه د سي_اي_اي ايجنټه سارا ده.

دغې شبکې زما د موټر د راتګ او نورو شيانو په اړه پوره معلومات لرل چې بيا احمد ولي ددغې موضوع په اړه زه پوره وپوهولم. هغه ويل زه فکر نه کوم چې دغه خطر دي ريښتني بڼه ولري. دده د لهجې څخه داسې ښکارېدل چې دا به د والي شېرزي او يا خالد پښتون کار وي چې شخصي زندانونه يې هم لرل.

خالد پښتون د سي_اي_اي سره خورا نژدې اړيکي لرلې.

احمد ولي وويل: کېدای شي چې دا دسيسه د پښتون لخوا ددې امله جوړه شوې وي چې تا ددغه ولايت پريښودلو ته اړباسي.

دا حقيقت و او پدې اړه زه هم د احمد ولي سره موافقه وم.

ددغه افسانوي رهبر په اړه ما او اکرم زموږ په يوه پخواني مجلس کې هم خبرې کړي وې هغه راته وويل تر کومه ځايه چې زه پوهېرم په کندهار کې دده حزب هيڅ حضور نه لري خو شايد يو څو کسان په هلمند کې ولري.

په دا سبا ورځ زه د سي اي اي مرکز ته چې د ملا عمر په کور کې او د ناجو اونو په منځ کې موقعيت لري ورغلم. د طالبانو د حکومت تر نسکورېدو وروسته په دغه ځاي کې يو څه تغيرات راغلي و. هغه ځايونه چې د امريکايي بمباريو له کبله نړېدلي وه اوس بيرته رغول شوي و خو د واده د کيک غوندي مسجد او پر ديوالونو په غبري هنري توګه کښلي شوي منظري لا پر ځاي پاته وي.

د استخباراتو کار کوونکي پدې کې پاته راغلي و چې په دروازه کې مسول کسان زما د راتګ څخه خبر کړي نو له همدې کبله سرای ته د ننه ورتګ يو څه وخت واخيست.

له بله پلوه کوم نفر چې زه ورغوبښتي وم زمایي نوم هم نه و زده زما لپاره دا ډير ګران کار و چې په دروازه کې موظف افغانان راضي کړم چې دننه مي ورپرېږدي.

د سي اي اي مرکز ته په ور ننوتلو سره د هغوي دښمني زما په وړاندي د ورايه ښکارېدل ځکه چې يو کس پر څلور اړبیزه موټر سايکل سپور و ماته د ورتګ لپاره يې لاسونه غورځول. په هغوي کې يوه پنډ ايجنټ چې لنډ جاکټ يې اغوستي و هغه وخت لاندې تريو کړ چې ما يې پر خوا لوي لوي ګامونه واخيستل.

دده دوو ملګرو زه په يوه کوچنۍ خونه کې کښېنولم او د موضوع په اړه يې معلومات راګرځول او ويې ويل چې د موضوع څخه ستا خبرول زموږ دنده وه.

ما هغوی ته د احمد ولي تحليل وړاندې کړ ، دوی هغه صرف نظر و ګرځوی او ويې ويل چې موږ ددې لپاره هېڅ دليل نه وينو چې د والي کسان دي دا کار وکړي.

د سي_اي_اې ايډتېانو د همدې کار ممکنه منلو ته لا نه و حاضر او پدې اړه يې بيا زما سره يوه خبره هم ونکړل. نو له بله پلوه که چيرې همداسې وای ، نو د کندهار هوايي ډګر کې د امريکا د ستيت ډيپارټمنټ لايق استازي تر اروزګان پورې ټوله امريکايي سرتيري له دې کبله خبر کړل چې که په بېرني حالت کې دا زما سره په تماس نيولو بريالی نه شي ، نو تاسې مرسته ورسره وکړۍ. وروسته هغه په بالتيمور کې د قيوم کرزي مېرمنې ته ټليفون وکړ ، هغې زما مور ته.

دا هغه څه وو چې په اخيره کې يې زه منلو ته تياره وم.

زه هېڅ نه بېرېدلې ، خو ډېره په غوسه وم ، زه د احمد ولي کرزي دهغو ټولو خبرو سره موافقه وم چې ويل يې دا د والي کار دی.

د لومړيو څخه زه په دې عقیده وم چې ټوپکسالاري به د افغانستان د نوي ادارې په وړاندې تر ټولو لويه ننګونه وي.

کله چې موږ شېرزي ته د اکوکلاچې د بيارغونې لپاره ورغلو ، نو شېرزي د کندهاريانو هغه وېره ثابته کړل چې ويل يې د شېرزي چې څه خوښ وي هغه کوي.

مدني ټولنې ته د قيوم کرزي لخوا وويل شول چې په متحده ايالاتو او افغانستان کې به د ټوپکسالاري په اړه د پاليسۍ موضوع رامنځ ته کړي.

په همدې اړه د روشن فکړانو يوه غونډه هم يې پايلې پای ته ورسېده. په همدې وخت کې هېڅ داسې شې نه تر سترگو کېدې چې شېرزي او د هغه غونډې نور واليان را مهال کړل شي چې ډير افغانان دهغوي له لاسه خورېدل او د دوی د زغم پياله نوره ډکه شوې وو.

خو اوس تصادفاً موضوع شخصي شوې وه.

يو وخت ما او اکرم پدې اړه خبرې وکړې چې کرزي ولي پدې حوزه کې په پټو سترگو د ټوپکسالارانو منلو ته ادامه ورکوي. موږ پدې نه پوهېدو چې کرزي ولي د ستونزو نه درکولو او نه پېژندلو کې دلچسپي نه لري؟.

يو ماخوستن ما ته د خطر د متوجه کېدلو ، څو اوونۍ وروسته موږ د اکرم په خونه کې ناست و. اکرم چې شامقصودی ډبريني روښانه زرغونې تسبيح يې په ګوتو کې اړولې او بالېسته ته يې ټکيه کړې وه وويل: کرزي بايددغي سيمې ته ډېره توجه وکړي.

زه ورته غوږ وم.

کرزي ددې پر ځای چې د والي کسان د ګمړک د محصول ټولولو ته پرېږدي ، ولي خپله محصول نه ټولوي. دی بايد د والي دنده مشخصه کړي. که دی د والي او زما تر منځ دندې مشخصې کړي ، دا به په سيمه کې د ډېرو مشکلاتو د پېښېدلو مخه ونيسي. له بله پلوه کرزي بايد يو هيئت دلته راواستوي ، تر څو د ولايت د ټولو رياستونو کارونه ارزيايي کړي. د مثال په توګه د

ښوونې او روزنې رياست ، ښوونکي بايد په ښوونځيو کې يوازې د مرکزي حکومت په اړه خبرې وکړي نه د شېرې په اړه. ولسمشر بايد ددغې سيمې سره ډېر تماس ونيسي او وخت پر وخت يې د مشرانو سره ملاقاتونه وکړي. کرزی بايد سپين ږيري او مشران کابل ته وروغواړي ، د هغوی څخه مشورې وغواړي او هغوی ته غوږ کښېږدې ، هغوی په تحفو او يا لنگوتو ونازوي. همدا کار به د هغوی د خوشحالي لامل وگرځي او په سيمه کې به د ولسمشر ملاتړ نور هم پياوړی شي.

ما وخنډل و مي ويل دا خو بلکل يوه سياسي ستراتيژي ده. ما د اکرم څخه وپوښتل چې ته د ولسمشر سره په همدې شان خبرې کوې؟

ده وويل نه زه د ولسمشر سره د يو سرتېري په شان خبرې کوم. زه نه پوهېږم چې دا به رښتيا وي که نه ، خو که رښتيا وي نو بيا ډېر د خواشينۍ ځای دی.

کرزی کابل ته د ډېرو هيلو سره ولاړی ، خلکو غوښتل چې کار به اهل کار ته وسپارل شي او ټول زور واکي بايد له واکه گوښه شي چې په ناقانونه توگه يې واک ورسره ساتلی دي.

ټول ولس د کرزي ملاتړ کوي ، خو تر څنګ يې د ځايي ټوپکسالارانو څخه تر پوزې راغلي و. دغه سرطان يو ځل بيا د امريکا متحده ايالاتو د افغانستان د سياست و جود ته ور پېچکاري کړي. کندهاريانو دا تمه لرل چې کرزی بايد د يو اتل په څېر رښکاره شي او د دوی لپاره بايد قانون اعاده کړي. ددې پر ځای چې کرزي ټوپکسالاران له واکه ليري کړي او يا ولس د هغوی له ظلمه وساتي داسې ښکاري چې ولسمشر د هغوی په اشاره گډيږي او په کابل کې يې شمېره ټوپکسالاران ترې چاپېره دي. هغه اوس تش په نامه مشر دی.

په دغه کال کې ما هغه ته څو ځلي دده د ورور له لارې پيغامونه واستول. ما په يوه ليک کې ولسمشر ته وليکل: (ستاسو لپاره دا ډېره مهمه ده چې د خپلو خلکو سره په تماس کې شئ ، په ځانګړې توګه ستا په مرکز يانې جنوب کې).

که چيرې ولسمشر د امنيتي انډېښنو له امله ولايتونو ته سفرونه نه شي کولای ، نو بيا يې ولي د اکرم نسخه نه پلي کول چې ولايتونه يې ځان ته ور غوښتي وای.

اکرم پدې کار کې ځانګړی استعداد درلود او په ځانګړې توګه يې د غلجيو د څو مخورو او قومي مشرانو سره ليدلي وو.

غلجي د پښتون قوم يوه څانګه ده چې په ۱۷۸۳ مېلادي کال کې د نادرشاه او دده د ابدالي پلويانو لخوا د کندهار څخه وشل شول. اوس غلجي په کندهار کې په اقليت کې شمېرل کېږي.

ددې پښي ډېر کسان ځکه د طالبانو د ليکو سره يو ځای شول چې د طالبانو رهبر ملا عمر غلجی و.

زه پدې کار سره ډېره خوشحاله وه چې اکرم د غلجو د مشرانو سره کتلي وه او اوس غلجو په کندهار کې يوه شورا هم جوړه کړې وه چې مشري يې د يو ډېر هوښيار کس په غاړه وه. نوموړي دوه مرستيالان لرل چې يو يې پخوانۍ کمونستی و ، خو اوس يې ازاد تجارت کاوه. دوی زما سره پټي او ښکاره اړيکي لرلې.

موږ يو مجلس داير کړ چې په هغه مجلس کې د دوی لومړۍ شکايت دا و چې کار اهل کار ته نه دی سپارل شوی.

زه هغوي ته غوږ وم ، دوی زياته کړل: دلته ټوله خلک په زور سره واک ته رسېدلي دي او هغوی بيا هر چيري خپل کسان مقرر کړي دي. بيارغونه بايد د هر چا لپاره وي ، خو اوس د بيا رغوني پيسې ټولي غلا کيږي.

ما ددغه کس څخه وپوښتل چې ايا دغه دوې موضوعکاني اړيکي سره لري؟ هغه وويل ولي نه ، واکدارو خلکو ټوله پوستونه خپلو کسانو ته ورکړي دي. ده د مثال په توگه د ښووني او روزني او د کليو او پراختيا رياستونه ياد کړل چې مسوولينو يې ټولي پيسې په خپل شخصي جيبونو کې اچوي. دوی ټولي پيسې يوازي په خپلو منځونو کې سره وېشې ، داسي چې بل چاته هېڅ هم نه په کې رسېږي.

ما يوه پروژه پر مخ بېول چې په هغه کې مي غوښتل د امريکا متحده ايالاتو ښوونځي په کندهار کې د ښوونځيو سره وصل کړم. همداسي هم وشول ، امريکايي زده کوونکو به خپل تصويرونه ، ليکونه او پيسې ټولولې او بيا به يې په افغانستان کې د دوی ملگرو ته را استولې. يوازي زما په شخصي ابتدايي ښوونځي کې دولس سوه ډالر ټول شول. ما هغه په کندهار کې د انجونو يوې ښوونځي ته ورکړل ، په هغه ورځ زما شخصي شپږ سوه ډالره هم په ناپامي کې په هغه پټاکيدانه کې را څخه هېرې شوې. وروسته خبره شوم چې هغه پيسې د ښوونځي مدير ، يوه ښوونکي او د ښووني او روزني د رياست د څو نورو کار کونکو له خوا سره وېشل شوي وې. کوم خوراکي توکي چې به نړيوال خواکي سازمان او پاکستان مېشت اسلامېک کرليف لخوا ښوونځي ته ورکول کېدل ، هغه به هم ددغو غلو لخوا غلا کېدل. دغه رشوت خواره کسان ټوله د والي شېرزي کسان وو. له همدې امله مي د کندهار له ښوونځيو سره خپلي اړيکي پرېکړې ، که څه هم مدني ټولني لا پدې ډگر کې فعاليت کاوه ، خو ما کومه خاصه دلچسپي تر دي وروسته نه ور سره درلودل.

موږ په غونډه کې د ټوپکسالارۍ موضوع ته ور سېدلو. دغو قومي مشرانو پر دې ټينگار کوی چې ټوله ملېشه يې کسان دي بې وسلې شي او بل کار دي ورته پيدا کړل شي. ما په کندهار کې د نورو کسانو سره هم په دې اړه خبرې کړي وې ، خو د غلجو د قومي مشرانو وړاندیزونه خورا مهم و. زه کابل ته د خپلو مشرانو د ليدلو لپاره روانه وم چې ناڅاپه مي په زړه کې راوگرځېدل چې ولي د دوی او د امريکا د سفير تر منځ د ملاقات زمينه نه برابروم. له همدې امله به زه د دوی شورا ته ورتلم ، تر څو پدې اړه خبرې او ځني نورې لارښوونې ورته وکړم. دغو مشرانو هره اوونۍ په يوه لويه خونه کې سره راغونډېدل چې مخ ته يې برنډه لرل او خونه په کړکيو روښانه شوې وه.

ياديري مي چي په هغه خونه كي د مچانو سيلونه گرځېدل او پر پرتو پلمېتو را ټول شوي وه ، يو هلك د چايو لپاره موظف شوى و. دا د مارچ تر ټولو گرمي ورځي وې. يوه شي ته چي هغوى ما و هڅول دا و چي ولسمشر كرزى ته ښه په زړه پوري وړانديزونه رامنځ ته كړي. كرزى د افغانستان د ولسمشر په توگه پدې عقیده دى چي قومي خانان د ډېرو مسئلو د حل توان لري.

ما هغوى ته وويل چي ولسمشر ته داسي مه ورځي لكه چي تاسو د هغه څخه د وظيفې د تر لاسه كولو غوښتنه كوى ، بلكي تاسو د خپل حق غوښتنه تري كوى. تاسو د هغه څخه د ملي پاليسۍ په اړه پوښتني كوى او هغه بايد په همدغه ډول ورته ووايست. همدې كار د غلجيو سره زياته مرسته كول تر څو دوى ولسمشر ته يوازي ضروري ټكي بيان كړي.

ما د دوى لپاره يوه تربيه وي غونډه هم دايره كړه چي مشري يې ما كول او بيا مي هغوى ته د خبرو بلنه وركړل.

پر ما چاپېرو كسانو د خبرو كولو لپاره خپلي گوتي پورته كړې. په هغوى كي گړدي سترگي او پراخ ږيرى توخى ، ببر سرى گل محمد كوچيوال چي دعوه يي كول ددي حوزې د ټولو كوچيانو نمائنده كي كوي او توخلا و چي ممكن تر اوسه يې د خپلو مشرانو مخ ته خبري نه وي كړي. دا ډېره نابنده خبره ده چي يوى امريكايي ښځي د افغان قومي مشرانو د جرگې مشري كول ، په غونډه كي د غلجو مشرانو ډېر ښه ښه ټكي رامنځ كړل ، دمثال په توگه دوى ويل دا امكان نه لري چي دغه ټوپكسالاران دي د نړيوالي ټولني د همكارۍ پرته له واكه ليري شي ، ځكه چي هغوى اوس خورا ځواكمن شوي دي. همداد ټوپكسالاري تحفه د امريكا متحده ايالاتو لخوا افغانانو ته وركړل شوې ده. همدا بهرنيان دي چي پر دغو خلكو وسلې خرڅوي او هغوى بيا افغانان پرې په ښه كوي ، خو اوس بيا دوى موږ ته د ټوپكسالار خطاب كوي. دوى بايد زموږ سره ددغو كسانو په مهارولو كي مرسته وكړي.

زه پدې ډېره حيرانه وم چي دې_دې_ار يا د بې وسلې كولو پروسه ولي دومره كړاره وه؟. څه چي ما په دغه غونډه كي زدكړل ، هغه دا و چي ټوله قومي مشران پدې باور و چي د بې وسلې كولو لپاره بايد زيات څه وشي.

زما په نظر چي دې وسلې شو كسانو لپاره بايد د كارمندنې په موخه لوى يې پروژې په كار واچول شي ، او دغه وسله وال كسان بايد د سرك جوړوني ، لويو بنيادي پروژو په كارونوكي په كار و گمارل شي. له همدې لاري به دوى وكولاى شي چي نظم ، دسپلين ، يونيفرم اغوستنه او كارد ځړونه زدكړي .كه دوي نوي كسبونه زدكړي او د وسلې څخه څه موده لري وساتل شي دوى به د مدني ټولني تر ټولو ښه غړي جوړ شي.

يوه قومي مشر وويل: همدا كرزى دى چي ټوپكسالاران يې پيدا كړي دي ، و گورى شېرزی ، اسماعيل خان او داسي نور. دا هغه څه دي چي كرزى بيرته راوستل.

ما ورته وويل: تاسو بايد دا هر څه ولسمشر ته په ډاګه کړئ ، هيڅ مه ځني شرمېږئ. زه په دې باوري يم چي کرزي هم زموږ په شان ددغو غلو څخه تر پوزي راغلی دي ، خو د ځينو لاملونو له وجهي هغه دغه کار ته زړه نه ښه کوي. ممکن ولسمشر به په خپل واک باوري نه وي او يا د ولس د ملاتړ د زرغون څراغ بلېدلو ته انتظار باسي. په دوي کي يوه وويل چي زه په دې نظر يم چي ولسمشر په موږ ټولو لويي کوي.

ما د غلجو د قوم سره مرسته وکړل تر څو خپل وړانديزونه ولسمشر او دامريکا سفير رابرت فين ته وړاندي کړي.

په افغانستان کي يو نظر حاکم دی ، هغه دا چي ټوله شيان د بهرنيانو لخوا اداره کيږي. دويمه لويه مسئله لوجيستيکي وه.

دغه مشران زياتره زاړه کسان وه چي کابل ته څو واړه تک او راتګ ورته ډېر ستونزمن کار و ، له بله پلوه دغو کسانو په کلونو کلونو د کندهار څخه دباندې پښه نه وه ايښې.

له بله پلوه دغو کسانو کابل ته د تک پر مهال د لويي لاري په اوږدو کي د لاري د امنيتي کسانو څخه هم ويره لرل.

د همدې مشکل د مخنيوي په اړه مي د شورا مشر ته وويل چي د ټولي لاري په اوږدو کي بايد زما سره تليفوني تماس ولري. زه به په کابل کي د ولسمشر په دفتر کي د دوی لپاره کارونه منظم کړم.

زما مشران ددې کار څخه ډير ډير خوشحاله و او دوی د هغه کار له امله چي ما تر سره کړي و ، ډير خوښ وو.

دغه قومي مشرانو د کابل ښار په دروازه کي د شمال ټلوالې د وسلوالو کسانو لخوا ددې امله درول شوي و چي موټران يې د لاري په دوږو لړلي وو ، ډيري يې لړلي او بګري يې تړلي وې او د جنوب په لهجه يې خبرې کولې. ما سمدستي د ولسمشر دفتر ته تليفون وکړ. يو کس راغلی او هغوی يې ارګ ته ورسره بوتلل.

د کابل په دروازه کي د دوی درول او بيا د ولسمشر له دفتر څخه د يو نفر راغوبښتل ، دغلجو لپاره دا پيغام ور کوی چي و کوري موږ خپلي پلازميني ته لا د يو بهرنۍ ښځې د مرستي پر نه نه شو ورتللای.

بل دا چي پلازمېنه کابل نور د دوی او د دوی د ولس نه دی ، بلکي د شمالي ټلوالې د ټوپکسالارانو په کنترول کي ده.

د ولسمشر په مېلمستون کي هم دا شان ستونزي وې ، هلته نه اوبه او نه برېښنا وه او همدا ډول د دودۍ انتظام هم نه و شوی.

دغه کار خو بيا بهخي د بخښني وړ نه و ، ځکه چي د همدې لپاره ما هغوی ته څو اوونۍ وړاندي خبر ورکړی و. ددې مجلس موخه دا وه چي د کرزي او قومي مشرانو تر منځ بايد اړيکي ټينګي شي ، تر څو په جنوب کي د کرزي ملاتړ نور هم پياوړی شي.

زه په دې باور نه يم چې د ولسمشر دفتر دي ددې امر ور کړی و ، خو بالاخره دغه کسان به د ډوډۍ لپاره ښار ته وړل کېدل .

زما مشرانو ما ته تليفون وکړ او دهغوی د رضایت په اړه يې را څخه راپور وغوښت .
د ولسمشر سره د دوی غونډه ډېره په زړه پورې وه ، بالاخره موږ ته ولسمشر او دده رئیس ارکان يو برېښنالیک را واستوی چې په هغه کې يې زموږ څخه مننه کړې وه .
ددې تر څنګ د غلجیومشرانو د امريکا د سفير سره يوه ورځ تېره کړل چې په ډېرو شيانو وپوهېدل . دوی د نورو غلجيو د ټولنو سره وپېژندل او د دوی د استقبال لپاره وزير را استول شوی و او دغه مجلس د ټلوېزيون له لاري هم خپور شو . د همدې امله زما مشر په کابل کې تر دوو اونیو پورې پاته شو .

ما په وزير اکبر خان کې دقيوم کرزي په کور کې ژوند کوی ، په تېرو شپږو مياشتو کې چې به د قیوم کرزي کورته که به امريکايي ډيپلوماتان ، د اردو افسران ، ژورنالستان او د بشري موسيسو کار کوونکي راتلل ، ما به د ټوپکسالاري مسئله ور سره مطرح کول .
خو دلته ستونزه دا وه چې امريکايانو کرزي ته کتل او کرزي امريکايانو ته هر يوه دا فکر کاوه چې هغه بل به قدم مخکې پورته کړي .

دغه ټوپکسالاران په اصل کې کاغذي پرانګان وو . ما يو سهار قیوم کرزي ته د چاپو څښلو پر وخت وويل چې راسه ولسمشر کرزي ته د ټوپکسالارانو د واکه د ليري کولو لپاره يوه مسوده وليکو ، ممکن هغه به نه پوهيږي چې د کومه سره يې را پيل کړي . موږ بايد هغه ته يو نظريه ور کړو .

قيوم کرزي هم زما خبره ومنل ، موږ يوه مسوده وليکل چې اته برخې يې لرلې چې په لاندې ډول دي:

1. د گل اغا شېرزي څخه يې پيل کړه .
2. دده عوض انتخاب کړه ، داسې يو کس بايد هلته ولېږل شي چې ښه کاري تجربه ، نفوذ او نوري داسې ځانګړتياوې ولري ، تر څو ټوله کارونه په ښه توګه منظم کړي .
3. گل اغا شېرزی کابل ته در وغواړه ، کابل ته تر رسېدو وړاندي بايد دده څخه دغه تصميم پټ وساتل شي . کله چې هغه کابل ته در ورسېږي ، ستاسو د تصميم څخه يې خبر که او ورته ووايه چې ددې هدف يوازي په کندهار کې د اداري چارو لارښه سمون وو .
4. په يوه وخت کې تاسو او يا ستاسو استازي بايد د امنيه قوماندان ضابط اکرم ، خان محمد ، محمد شاه او امير لالی ستاسو دتصميم څخه خبر کړی . ستاسو يو باوري کس رازق شېرزی د گل اغا د ورور د څارلو لپاره و ټاکئ . ددې هر څه په اړه هغو ټولو افغانانو ته خبر ورکړی چې پر دوی باور لري .
5. د پاکستان پر پوله د سپين بولدک ساتل . دا ځای د امنيتي لحاظه خورا مهم دی چې کدای شي هلته ځني وړانکار فعاليتونه تر سره شي .
6. هم مهاله چې تاسو د شېرزي سره مجلس لری ، ستاسو يو باوري استازی بايد د کندهار

توله قومي مشران راغونډ کړي او ستاسو د تصميم څخه يې خبر کړی او په همدې اړه ددغه مشرانو حمايت را جلب کړی.

7. نور توله حکومتې چارواکي بايد خپل پر ځای پاته شي ، نوی والي بايد د اوضاع تر اړيځي وروسته د نورو حکومتې ادارو د تصفيه کولو چاري پيل کړي.

د همدې پلان په اړه د ملکي او نظامي لوړ رتبه امریکایانو سره خبرې کول ، او په امنيتي چارو کې بايد له هغوی څخه مرسته وغوښتل شي. د مثال په توګه د هغوی څخه د سپين بولدک په ساتلو کې مرسته وغواړي. رازق شېرزی چې مرکز يې په هوايي ميدان کې دی ، پرېنږدي چې کسان منظم کړي او امنيت ته ګواښ متوجه کړي. په کندهار کې د امریکا د سټېټ ډيپارټمنټ استازي بايد خالد پښتون ته خبرداری ورکړي چې که چیرې هغه د امنيت څېړولو هڅه وکړي ، نو د دوی له خوا به ورسره قانوني چلند وشي.

دا د ټوپکسالارانو د ليرې کولو هغه اته مهم ټکي ول.

ما هغه پر نټ کرل ، قیوم هغه په دقت سره وکتل ، خو کله چې هغه په دغه شپه ارګ ته تلی په خپل بېګ کې کښېښودل. تر دې وروسته چې زه هر ځل کابل ته تلم ، نو د امریکا د سفارت دروازه به مې خامخا ور ټکول. د سفارت د سیاسي چارو مسئول کورټ امیند و نوموړي د مرکزي اسيا د هیوادونو د کلتورونو سره د بلدتیا په خاطر خورا مشهور و او ډېر وخت يې په پاکستان کې هم تېر کړی و.

په مارچ کې د کابل په لور د ښځې د نړوالي ورځې په مناسبت په یوه کنفرانس کې د کېون لپاره وخوځېدم او له بله پلوه مې غوښتل د ولسمشر کرزی سره هم ووينم.

قیوم به د ورځې څو ځله ارګ ته تلی ، خو هیڅکله يې ما ته د ورتګ بلنه نه ده راکړې او ما هم هیله نه ده ځنې کړې.

د ارګ د ودانۍ په دویم پوړ کې ، تر ډېر انتظار وروسته مې ولسمشر کرزی د دویم ځل لپاره مخامخ او تنها ولیدی.

په لومړي ځل مې ولسمشر کرزی دده د ورور د احمدولي په واده کې ولیدی ، په هغه ورځ پر نوموړي مرګوني حمله وشول ، خو نوموړی ژوندی ترې پاته شو.

کرزي وویل ښه ته هغه بې چې ماته دې ليک ليکلی وو؟.

زه او دی په یوه خوندي ځای کې مخامخ سره کښېناستلو ، چای او کشمش مو مخ ته د خوراک لپاره پراته وه. زموږ د خبرو په پای کې ما ورته وویل تاسو د یو داسي پلان په لټه یاست چې ټوپکسالاران له واکه ګوښه کړی.

زه پر قیوم شکمنه وم چې هغه به زما ليک خپل ورور ولسمشر ته نه وي ورکړی. ولسمشر د یو داسي پلان په لرلو سره انکار وکړ ، ما ورته وویل زما سره یو څه شته که مو ورته ضرورت وي ، ولسمشر وخنډل او د پلان د اخیستلو لپاره يې خپل لاس راوغوځوی.

پلان يې واخیست او په خپل بېګ کې يې کېښودی.

خه چي زما په وس کي وه هغه مي تر سره کړل اوس نو يوازي زما لپاره انتظار ايستل پاته

وو.

وژن (مارچ ۲۰۰۳)

په همدې پسرلي کي د کندهار امنيت مخ پر خرابېدو روان و. په مارچ کي يو ماپښين چي اکرم په خپل دفتر کي ناست و، ويل يې کرزی بايد نور ددې وضعي په را کابو کولو کي کي جدي اقدام وکړي. د همدې خبرو په جريان کي يو تن خوني ته را ننوت، د اکرم و غوږ ته يې خوله ور نژدې کړل او په پسکي يې خبري سره کولې. زه د دوی په خبرو نه پوهېدم چي څه سره وايي، پر دي مهال لا زما پښتو دونه نه وه شوي چي په هر څه دي پوه شم او له بله پلوه ما هم دوی د ژباړي لپاره نه په تکليف کول. ددغه نفر د وتلو سره سم اکرم مخ زما خوا ته را واړوی او په اړه يې معلومات راکړل. دغه نفر د اکرم خبرونکي و چي د طالبانو د يوه پخواني گروپ سره يو ځای شوی و. دغه گروپ د پاکستان څخه پر خامه لار را اوښتی و او د کندهار په شمال کي ځای پر ځای شوی و. دغه نفر وويل: کندهار ته د رارسېدو وروسته موږ ټوله په کليو او غرونو کي تيت او پرک شو. ما تر اوسه نه دی ليدلی چي په يوه وار دي ډير شورشيان افغانستان ته را اوښتي وي او زموږ گروپ ټوله پنځه ويشت کسان وو. اکرم زياته کړل چي دغو جنکاليو ته په پاکستان کي پيسې او تربيه ورکول شوې ده، ده همدا راز وويل چي دغو او نورو جنکاليو ته امر شوی دی چي په لومړي ځل د کندهار لري پرتو ولسواليو ته لاړ شي او د همېشه ځای څخه کرار_کرار عمليات پيل کړي، تر څو د کندهار ښار تر خنډو پوري راورسېږي. تر دغو خبرو درې ورځي وروسته د سره صليب د نړيوالي ټولني يو کاروان په هغه سيمه کي په کمين کي ونښت چي هغه خبر رسونکي يې يادونه کړې وه. په هغه کمين کي ددغه خبريه موسيسې يو بهرنی کار کونکی ووژل شو. دغه پېښه په جنوب کي د بيار غوني کارونو لپاره خورا لويه ضربه وه. تر پېښي وروسته نړيوالو خبريه ټولنو په تدريجي توگه خپل کارونه و خنډول. ددغه وژل شوي کس هيدرو ليکلي انجينر او ريکارډو منگويا نوميدي. د نوموړي سره درې افغان ملکري هم ورسره وو. دا پېښه د کندهار او ترينکوټ تر منځ چي د اروزگان ولايت مرکز دي رامنځ ته شول. د يادوني وړ ده چي اروزگان ډير نا ارامه ولايت دی.

د همدې ولايت والي يو شدل ، بې مهارته او خونخوار انسان دی. دا هغه ځای دی چې ولسمشر کرزی د طالبانو د رانسکورولو لپاره د همدې ځايه کمپاین پیل کړ تر څو پښتانه د طالبانو د ملاتړ څخه بېل کړي.

د طالبانو ډیر مشران هم د همدې سیمې و. دا ولايت ډیر وروسته پاته دی ، له همدې امله د خیریه موسيسو لپاره کار کول پکښې کې ډیر گران کار دی.

د ريکارډو تر مړینې یوه ورځ وروسته ما د اکرم سره دده په کور کې یو بل مجلس درلود. دا هغه وخت و چې کندهار ته د امریکا د متحده ایالاتو د ستیت ډیپارټمینټ استازی تازه رارسېدلی و ، ما هغه هم دغه مجلس ته دعوت کړ. دغه استازی د ريکارډو د جسد تر لیدلو وروسته ډیر وېرېدلی و او په همدې اړه یې د امنیه قوماندان نظر و غوښت.

ده وویل: ایا فکر نه کوي چې دغه کار دي د جهادي سخت دریزه قوماندان حکمتیار نفرو تر سره کړی وی؟ او همدا افسر د خپل نظر مطابق پر نورو شیانو هم و رغېدی. په اخره کې ده د اکرم څخه وپوښتل زموږ لپاره څه پکار دی چې باید تر سره یې کړو؟.

اکرم هغه ته داسې عالمانه ځواب ورکړ چې هغه یې ډیر حیران کړ ، خو پر مجلس باندي د رسمي ژباړن چې د شېرزي انډيوال و ، سیوري خپور و.

اکرم هغه ته په جنوب کې د ښه حکومتدارۍ ټوله لومړیتوبونه په نښه کړل. داسې چې د امنیتي ارگانونو او اداري ریاستونو تر منځ باید دندې په روښانه توگه ووېشل شي. د مرکزي حکومت لخوا باید ټوله کارونه و څارل شي. اداري واحدونه باید په مناسبه توگه ووېشل شي او بیا رغونه باید د ټولو قومونو لپاره په مساوي توگه تر سره شي ، تر څو ټوله کسان په مساوي توگه ددغه پروسې څخه برخمن شي. اکرم دغه استازی ته غوره او منطقي د لایل وویل ، خو څومره چې زه پوهېږم دغه استازی هیڅ داسې کوم اساسي شی د اکرم څخه زده نه کړ.

ما لا هغه ژورنالستيکي عادت نه وپریښی ، د اکرم څخه مې د شورشیانو په اړه دا لاندې پوښتنې وکړې: هغوي څوک دي ، څو کسان دي ، او څو موټره ورسره دي؟

اکرم وویل: شورشیان په گروپي شکل له چمن څخه را اوري د ریکستان پر لار د کندهار په شمال کې د سلو کسانو په اندازه سره را غونډیږي.

دوی د کمینونو لپاره ځایونه په نښه کوي چې اکثره یې د اروزگان او کندهار تر منځ په یوه دره کې دي چې د همدې ولایتونو لار هم د همدې درې څخه تېریږي. دغه لیرې پرته سیمه ده چې حکومت هلته پوره واکمني او نفوذ نه لري. او هلته گرمې هم نه تر سره کیږي ، که وي هم ډیر لږ وي.

طالبان څلوېښت کسان د درې یوې خوا ته او څلوېښت یې هغه بلې خوا ته مورچي نیسي او دوه کسان لاندې پر سړک د موټرانو درولو لپاره ولاړ وي.

په هغه ورځ طالبانو په سیمه کې کمین نیولی و چې پر دې لار تیریدونکي ټول موټران به د تلابني لپاره درول په همدې مهال کې د دوو موټرانو کاروان چې نوي ماډل ټویوتا ، لنډ کروزران و

د ای_سی_ار_سی ټاپه پر وهل شوې وه او د مخابرو انتنان یې د اسمان پر لور ختلي و ، ریکاردو او درې نور افغان ملګري یې هم پر همدې کمین ور پېښ شول. د همدې پېښې یو عیني شاهد چې د طالبانو د همدغه ډلي غړي او د اکرم نفر و ، اکرم ته داسې کیسه کړې وه.

زموږ یوه ملګري په ستلايت ټليفون کې خپل مشر ته خبر ورکړ چې څلور کسان مو ونيول یو پکښې بهرنی دی. څلور سره مو په کار دي که دغه یو؟ خو ځواب یوازي د خارجي راغلی. دغه طالب خپلو کسانو ته امر وکړ چې هغه خپل موټر ته و دروی او په گوليو یې وولی.

د ریکاردو تر ویشتلو وروسته موټر اور واخیست د ای_سی_ار_سی افغان کار کوونکو طالبانو ته خواست وکړ چې د ریکاردو جسد و نه سوځي. د اکرم د کور تر پرېښودلو وروسته مې د هغو دوو کلوو نومونه پیدا کړل چې طالبانو په هغه کې شپه تېره کړې وه.

دغو پېښو زه ډیره خواشینې کولم چې باید مخه یې نیول شوې وای. د ریکاردو وژنه هېڅ مبهم کار نه و ، بلکې پخوانیو طالبانو هغه وواژه او جسد یې په اور وسوځی. دا کار په کندهار کې کوچنیو نړیوالو موسیسو ته د برقي شات په شان و. کله چې د ریکاردو جسد د کندهار هوايي ډگر ته بدرګه کېدی ، نو ډیرو بهرنيانو د بیارغوني د کارونو د درولو تصمیم ونيوی او ډیرو کار کوونکو کندهار پرېښود کابل ته لاړل.

کله چې م د برتانيا د ځانګړو هوايي خدمتونو د یو متقاعد افسر سره د تجارت د ارزیابي په اړه خبرې کولې ، هغه را ته وویل چې بوسنیا په ۱۹۹۶ م کال کې تر افغانستان ډیره خطرناکه وه. خو هغه ځای چې ریکاردو پکښې ووژل شو ، تر یوه کال وروسته د غرب په سر سختو دښمنانو واوښت.

د امنیت په اړه نړیوالو خبریه ادارو یوه ځانګړې غونډه راوبلل. په هغه غونډه کې وویل شول چې موږ باید ټول کارونه د امریکایي ټک لارې سره عیار کړو. په افغانستان کې د خبریه ټولنو اکثره کارکوونکي امریکایان نه و ، هغوی د مختلفو هېوادونو څخه وه چې د امریکا د بهرنۍ پالیسۍ سر همنظره هم نه و.

د سپتمبر تر یوولسمې وروسته د اروپا ټولو خلکو د امریکایانو سره همدردی و ښودل ، خو امریکا ددغه همدردۍ څخه ناوړه ګټه پورته کوي او غواړي چې خپل نوري اجنداوي په تر سره کړي. د خبریه ټولنو کارکوونکي په افغانستان کې د امریکا د شتون له امله په ښه کېدل.

ډیر امریکایان او اروپایان په دې باور وه چې دا امریکایي سرتیري دي چې زموږ ژوند په خطر کې اچوي ، ځکه چې دوی د بیارغوني کارونه تر سره کوي او شورشیان د سرتیرو او خبریه کار کوونکو تر منځ توپیر نه شي کولای ، خو زه پدې باور یم چې د امریکا نظامي حضور په افغانستان کې یوه سیاسي مسئله ده ، له همدې امله د خبریه ټولنو د کار کوونکو د مرګ ژوبلي کچه لوړېدل.

زما په فکر زما ددغه ملګري د لایل سم نه و ، زه پدې باور یم چې د امریکایي سر تیرو شتون زموږ ژوند له خطر څخه ژغوري.

زما په فکر دغه کسان په افغانستان کې د بغاوت د رېښو څخه ناخبره دي. افغانستان داسې ځای دی چې هلته وړانې د ژوند یو اړخ ګرځېدلی دی او له بله پلوه په افغانستان کې د غچ اخیستلو کلتور حاکم دی.

دا هغه څه و چې ما د راپورترۍ په وخت کې زده کړل. زه د هغو ځوانو جنګیالیو په ارزښت پوهېدم چې زما سره به کندهار ته پر لار روان و.

دوی یوازې دا نه چې زه به یې د کلاشنکوف په مرسته ساتلم ، بلکې د دوی شتون زما سره د دوی قومي شورشیانو ته دا پیغام رسوی چې ددې ساتنه زموږ دنده ده نو له همدې کبله هغوی ما ته د خطر رسولو جرات هم نه شواى کولای.

په افغانستان کې سړی په دېوالونو او اغزنو تارونو سره نه سي ساتل کېدلای. که چیرې یو څوک ستاسو د مرګ تایید وکړي ، نو امکان نه لري چې سړی دې ځان ځني وژغوري.

مګر که چیرې تاسو په یو معلومي ډلې ، کورنۍ او قوم پورې اړه ولری او یا د هغوی ملاتړ در سره وي ، نو ستاسو ژوند ته به د خطر رسولو کچه ډیره کمه وي.

په نوي یمو کلونو کې چې په سومالیا ، ریونډا او بالکان کې کومې شخړې روانې وې ، هلته یوازې بهرنیانو د اعتبار وړ خلک و. د مختلفو ډلو یوازې پر بهرنیانو باور کېدی.

همدا لامل و چې دوی د جګړې په لومړۍ کړښه کې هم خلکو ته مرستې رسولای سواى. هلته بهرنیان یوازې په خطا کې ژوبلېدل او یا وژل کېدل چې هغه به هم هغه وخت چې دښمنو ډلو به د خبریه کارکوونکو او خپلو دښمنانو تر منځ توپیر ونشو کړای.

په افغانستان کې چې اوس کومې خبریه ټولنې کار کوی ، په همېشه نظر دي. خو د افغانستان مسئله په بل ډول ده ، داسې چې دلته جګړه د امریکا او ځینو مسلمانو ډلو تر منځ ده.

خبریه ټولونو غوښتل چې د تل په شان خپل کارونه د جګړې تر لومړۍ کړښې پورې ورسوي ، خو دلته هر څه بل شاته دي ، د ریکارډو وژل اشتباه نه و ، داسې چې شورشیانو دي پر هغه د امریکایي گومان کړی وي.

خو زه وایم دا نظر بالکل غلط دی او ددې ځای مسئله د نورو سره خورا ډیر توپیر لري. دلته شخړه د تمډونونو تر منځ ده چې یوې خوا ته یې اسلام او بلې خوا ته یې غرب دی. اسلامي ډلې لکه القاعده او طالبان پر هغوی باندي د ریکارډو او امریکایي سرتیرو توپیر نشته. ددې هیڅ پروا یې نه لرل چې ریکارډو څومره د امریکایي پالیسۍ مخالف و ، خو هغه نه شواى کولای چې ددغه شخړې څخه بهر پاته شي.

څومره چې واشنگتن پر القاعده فشار راوړی ، هغومره مسلمانان زموږ مخالف کېږي او مخالف طرف نیسي لکه چې همداسې و هم شول. ډیرو کسانو د القاعدې په شان توندلاریتوب غوره کړ.

که څه هم ريکارډو دغو مسلمانو جنګياليو ته خواست وکړ چې هدف يې يوازې د بې وزلو کسانو سره مرسته کول دي ، خو کومه گټه يې نه لرل ځکه چې دا د شورشيانو اصول دي. نو ويلاى شو چې د ريکارډو مړينه قصدي وه.

دغې خبرېه ټولنې د امريکايي سرتېرو سره هېڅ اړيکې نه لرلې او په ډېرو مواردو کې د امريکايي پاليسۍ خلاف هم وو.

زما دا خبرې هغه وخت په حقيقت بدلي شوې چې د اى_سي_ار_سي او په پاريس کې مېشته اداره بې پولې ډاکټران چې د امريکايي پاليسۍ سره سخت په ټکر کې دي ، تر ټولو ډير زيان وليدى.

د اکرم د معلوماتو له مخې هغه شورشيان چې ريکارډو يې ووژى ، اکثره يې د شېرزي قوميان د بارکزو په قبيله پورې اړه لرل ، خو کسان د اکرم د الکوزو د قبيلې دا هم پکښې کې وه چې په هغوى کې اکرم خپل نفر هم ځاى کړې و ، د دوى اصلي مېنه اروزگان ته نژدې ليرې پرته سيمې وې ، خو کله چې د طالبانو حکومت نسکور شو دغه کسان پاکستان ته وتښتېدل ، خو دا د طالبانو تر نسکورېدو وروسته افغانستان ته ددوي لومړى راتګ و .

زما مطلب دا نه دی چې والي شېرزي دي په دې وژونو کې د هغوى سره لاس ولري ، خو دا وژونکي اکثره بارکزي وو.

خو دا هم د امکان څخه ليرې خبر نه ده چې شېرزي ددغو شورشيانو د راتلونکو وران کاريو څخه خبر نه و .

خو والي ددې هر څه څخه نا خبرې ښودل.

زما دغه نظر هغه وخت د تائيد وړ وگرځيدى چې د کرزي يوه وفاداره قوماندان ته د يوه کلي څخه د هغه د يوه ملګري له خوا تليفون راغلى چې زموږ کلي ته د طالبانو يو لوى ګروپ راغلى . د کرزي دغه وفادار قوماندان دغه معلومات سمدستي شېرزي ته يووړل او د هغه څخه يې ددغه طالبانو په مقابل کې د عکسل عمل ښودلو غوښتنه وکړل . خو شېرزي هغه ته وويل سمه ده ، ددې په اړه به په راتلونکې اوونۍ کې يو څه وکړو. خو راتلونکې اونۍ ډيره ناوخت وه چې په همدې موده کې ريکارډو ددې نړۍ څخه کډه وکړل.

په افغانستان کې ټوله شورشي عمليات د پاکستان څخه تنظيم کېدل چې په کندهار کې د پاکستان مداخله د هېچا څخه پټه نه ده.

طالبان ټوله په چمن او کوپټه کې اوسېدل ، د پاکستان د حکومت لخوا ورته د وسلو ګرځولو کارډونه او د دفترينو د پرانيستلو اجازه ورکول شوې وه.

کوپټه د جهاد په وخت کې د مجاهدينو مهم مرکز و. دغه طالبان نه په افغانستان کې په ليرې غرونو او نه د پاکستان په هغه قبائلي سيمو کې چې پاکستان غرب په خطاباسي کې هلته دوى کنټرول نه لري پټ شوي وو.

دوى په هغو ځايونو کې چې د پاکستان ترواک لاندې و کورونه لرل. تربيه کېدل ، وسلې ورکول کېدې چې زموږ د متحد پاکستان تر واک لاندې دى.

پاکستان په دا تېرو درو لسيزو کې توندلاري توب ته وده ورکړل، تر څو په جنوبي اسيا کې خپله اجندا په پلي کړي.

په لومړي ځل پاکستان د سرو لښکرو په وړاندې د جهاد افسانوي او سخت درېزه قوماندانان کلبدين حکمتيار رامنځ ته کړ.

کله چې هغه د شورويانو تر وتلو وروسته د افغانستان پر کنټرولولو بريالی نه شو، نو يې د طالبانو غورځنگ رامنځ ته کړ چې د هغه مشر يې يو جهادي قوماندان و ټاکي. ددغه غورځنگ لپاره يې د ټولو مدرسو طالبان او د مهاجرو د کمپونو څخه ځوانان را جلب کړل.

د سرو لښکرو د شتون پر مهال چې په افغانستان کې څه رامنځ ته شوي وه، دا ځل په بله بڼه د طالب تر نامه لاندې رامنځ ته شول، تر څو له همدې لارې د پاکستان د ژوندي ساتلو امکان ډير کړي. جنت غوندي ځای د کشمير په نامه چې د هوماليا په غرونو کې پروت دی او د همدې کبله د پاکستان د ازادۍ ۱۹۴۷ م کال را هيسي چې د برتانيا څخه واخيستل، د پاکستان او هند تر منځ د همدې سيمې پر سر څلور ځلي جگړې شوي دي.

د پاکستان فوج د جنرال مشرف په مشرۍ چې اوس د پاکستان واکي په لاس کې لري، په ۱۹۹۹ م کال کې پر هندي کشمير يرغل وکړ.

پاکستاني چارواکي سخت درېزې ته وده ورکوي تر څو خپلې اجنداوي پرې پلي کړي. په پاکستان کې چارواکو کې داسې کسان شته چې د مذهبي ايډيالوژۍ له لارې اخر دغه جگړه په يوې نړيوالې سپېڅلې جگړې بدله کړي، خو اسلام اباد د نړيوال جهاد د القاعدې په شان د جهاد کولو اراده نه لري.

د پاکستان چارواکو هدفونه سيمه ييز دي، دوی غواړي د هندوستان سره خپل د قدرت توازن وساتي. خو متاسفانه چې د پاکستان ددغه هدف لاس ته راوړلو لپاره خپل راتلونکي په خطر کې اچوي.

موږ وينو چې د سيمه ييزې اجندا لپاره پاکستان په څه ډول د طالبانو تر نسکورېدلو وروسته د واشنگټن سره لوبې کوي.

په داسې حال کې چې په هرو څو مياشتو کې پاکستان د القاعدې يو غړی نيسي او بيا يې واشنگټن ته د يوه هډوکي په شان ور اچوي، خو د بله پلوه بيا طالب شورشيان روزي او افغانستان ته يې د امريکايي عسکرو د خبريه ټولنو د کار کوونکو او وطنپالو افغانانو د وژلو لپاره افغانستان ته رالېږي.

پاکستان لومړی ددې موخې تر سره کولو لپاره کلبدين حکمتيار ټاکلي و، خو کله چې هغه د افغانستان په نيولو کې ناکام شو، نو بيا يې طالبان رامنځ ته کړل. سعودي عربستان د امريکا په ملاتړ څو کلونه د سرو لښکرو پر ضد د جهاد ملاتړ وکړ، خو کله چې ماسکو او واشنگټن پر دې يوه خوله شول چې نور به د افغانستان په کورنۍ جگړې کې ښکېلو خواوو ته مرستې نه ورکوي، خو سعودي عربستان لا هم هغسې فعاله پاته شو.

د افغانستان په دننه کې د سعودي توندروانو شتون پاکستان د هغوی ملاتړ ته و هڅوي ، ځکه چې پاکستان فکر کوي چې دا هم د پاکستان توندلارو ډلو په شان دي چې پاکستان يې په خپله خاوره کې روزي.

په ۱۹۹۴ م کال کې د طالبانو تر را پيدا کېدو وروسته د جنوب په نيولو ډير ژر بريالي شول ، خو تر کابل کښته چې نور نژادونه مېشت دي د سخت مقاومت سره مخ شول. په ۱۹۹۷ م کال کې سعودي تبعه اسامه بن لادن افغانستان ته د بيرته راتګ په تکل شو. چيري چې دی د سرو لښکرو په وړاندي جنگېدلی و. ده دا ځل يو جال ، ډيري پيسې ، رضا کاره جنگيالي او د هغوی د تربیې وسايل هم د ځان سره لرل ، تر څو له همدې ځايه د نړۍ په وړاندي يوه لويه جبهه پرانيزي.

دې کار د پاکستان ملاتړ او خوشالي د ځان سره لرل تر څو د عربي رضاکارانو په مرسته د افغانستان هغه پاته برخه هم د طالبانو په زور تر واک لاندې راولي.

دا ډير د امکانه ليري خبره ده چې اسامه بن لادن دي د پاکستان د اجازې پرته افغانستان ته راغلی وای. خو د نوموړي اجندا د اسلام اباد له هغې سره ډېر توپير درلود.

د اسلام اباد اجندا سيمه ييزه وه ، خو د اسامه اجندا نړيواله او مطلقه ټولواکي وه. کندهار يان وروسته پوه شول چې د محلي ملايانو پر ځای اوس عربان د دوی مشران دي او افغانستان د غرب ضد ترهګرو په اډه بدل شوی دی.

ددې ټولو پايله د سپټمبر يوولسمه شول ، چې په عکسل عمل کې يې امريکا پر افغانستان حمله وکړل.

دا د افغانانو لپاره ددغه عرب مېلمه لخوا تحفه و او پاکستان چې د افغانستان د نيوي فيصده خاوري واک په لاس کې درلود د لاسه ورکړ.

زما په نظر د سپټمبر تر يوولسمې وروسته نور پاکستان د القاعدې سره خپله مينه پرېښودل. د طالبانو د واکمنۍ پر مهال چې پاکستان د القاعدې ملاتړ کوي د هغه سره يې نوره کومه دلچسپي نه لرل.

کله چې زه په ۲۰۰۱ د دېسمبر په مياشت کې د چمن له لاري افغانستان ته اوښتلم ، خبره شوم چې ډير عربان پاکستان ته را اوښتي دي. هغوی اوس د پاکستان لپاره تر ټولو لويه بانکي سرمايه و ، ځکه چې هر يو يې غرب ته دومره اعتبار درلود چې پاکستان ته به يې د هغه په اندازه پيسې ورکولې.

اسلام اباد د طالبانو تر ماتې وروسته په هر درو يا څلورو مياشتو کې د القاعدې يو مخکښ غړی امريکا ته سپاری.

په حقيقت کې دغه ترهګر ټوله د پاکستان په لويو ښارونو کې نيول شوي دي ، نه په هغه وحشي قبایلي سيمو کې چيري چې پاکستان خپل پوځيان هلته د امريکا ضد کسانو پر خلاف د عملياتو لپاره ځای پر ځای کړي دي.

خو په دا ټوله موده کي پاکستان د طالبانو يو مشر هم و نه نيوی او امريکا ته يې و نه سپاری ، دغه طالب مشران ټوله په کوټه کي په ازادانه توگه اوسيدلي او هلته خپل فعاليتونه کوي.

له بله پلوه پاکستان د طالبانو مشرانو لپاره هر ډول مالي او تربیوي امکانات برابروي. د پاکستاني پوځ ډير افسران يې طالب شورشيانو ته د تربیي لپاره گمارلي دي او د سرحد هغه بله غاړه يې د طالبانو لپاره خوندي جنت گرځولی ده.

دا هغه څه دي چي هيڅوک يې د شتون څخه انکار نشي کولای. کله چي زه چمن ته د محمد انور د ليدلو لپاره لاړم ، هغه پر دې تاکيد و کړ چي شپه ور سره تېره کړم ، ده وويل که شپه تېره کړې هغه موټر سايکلان ، اتوماتيک سلاوي او پيسې به وويني چي زموږ د کور تر څنگ د مدرسې طالبانو ته د پاکستان حکومت ورکړي دي.

اکرم چي کوم کس د طالبانو په ډله کي ځای کړی و ، د هغه په وينا چي د دوی د تر بيې ځای د چمن شمال طرف ته و چي په هغه کي موږ ته د پاکستان د اردو درو تنو افسرانو تربيه راگول چي يو يې ډگروال او دوه يې جگړنډ وو.

اکرم ما ته د هغو درو پاکستاني افسرانو نومونه هم راگل چي په دغه کمپ کي يې شورشيان روزل.

په دغو کمپونو کي شورشيانو ته د ماینونو جوړول ، پلان طرحه کول او ملکي چارواکي په نښه کول شامل و. پاکستان له دې امله پر واشنگتن د القاعدې د غړو باران جوړ کړی و چي تر همدې چتر لاندي يو ځل بيا طالبان سر منظم کړي.

يو وخت زه د امريکا سفارت ته د طالبانو په اړه معلومات ورکولو لپاره ولاړم. هغوی ته مي په کوټه کي د يو لوړ پوري طالب قوماندان د موټر نمبر او د پاکستان د اردو د هغو دوو افسرانو پتي ورکړي چي دغه طالب مشر ته يې خوندي ځايونه او کورونه برابرول.

په سفارت کي امريکايي چارواکي په خواشينې توگه را ته وويل: (زه پوهېږم ، زه پوهېږم سارا ، خو موږ په دې اړه هيڅ هم نه شو کولای. موږ ته پاکستان يوازي خالد شېخ محمد راوسپاری. خو له بله پلوه بيا امريکايي سرتيري د شورشيانو سره چي د دوی د متحد لخوا روزل کيږي او رالېږل کيږي د خړپ او ترپ په جگړو اخته دي.

کله چي د ۲۰۰۳ م کال په پسرلي کي د واشنگتن لخوا پاکستان ته درې اعشاري پنځه بيليونه انعام ورکړل شو ، امريکايي سرتيرو همدغه پروسه د تي_وي له لاري په خپلو تخته يي خونو کي تعقيبول.

ټولو امريکايي سرتيرو په يوه خوله ويل چي دغه ټولي پيسې به پاکستان بير پر طالبانو ولگوي او طالبان به پر موږ حملې لاسختي کړي.

په بل عبارت ويلای شو چي واشنگتن په خپله د ترهگری ملاتړ کوي.

د ترهگری ضد جگړه يوازي يوه بهانه ده.

ما همدغه موضوع د امريکايي سرتيرو سره شريکه کړل ، هغوی وويل که موږ ته د پاکستان د نيولو اجازه راکړل شي ، نو موږ حاضر يو چې د يوې بلي دورې لپاره په رضاکارانه توگه پاته شو. په هغو کي يو سرتيري چې زه به يې پرېښودلم چې دده سره د دويمې دروازي په بنکرونو کي کښېنم وويل: پاکستاني پوله زموږ لپاره يوازي يوه تصويري کرښه ده چې موږ يې د عملياتو کولو څخه په را گرځولي يو.

په قلم ښکړه کول (۱۳۰۰م پسرلي)

د ۲۰۰۳م کال په پسرلي کي لار خپلو اميدونو ته د رسيدو په هيله وم.

زه تر اوسه لا پدي نظروم که زه لږ نور سخت کار وکړم ، خپل کارونه دوه چنده کړم ، خلک دي لاري ته وهڅوم ، او هغو کسانو ته چي حساب پر کيږي نور هم خپل تها سونه ټينگ کړم شايد زه به د ټوپکسالارنو مسئلي ته يوه د حل لاره پيدا کړم.

زه کابل ته پر لاره وم تر څو امريکايي او افغان چارواکو ته د کل اغا شيرزي د خطرناکه سلوک په اړه معلومات ورکړم. د امريکا په سفارت کي زما نژدي ملگري لور پوري ډيپلومات بيل ټايلر وو. زموږ د خبرو په پيل کي داسي ښکاره شول چي د قيوم کرزي ، ولسمشر کرزي ، او د هغه د دفتر د مسول د بيا بيا ټنگار له کبله پر امريکايي چارواکو کرار کرار فشار زياتيږي او هغه يي د ځينو خطرناکو ټوپکسالارانو ليري کولو ته اړ ايستل.

خو زما لپاره دا هر څه خورا ورو وو.

يوه ورځ په اپريل کي مي ځان د کابل د هوائي ډگر د مسافرينو په تم ځاي کي د خورا ډيرو بهرنيانو او افغانانو په منځ کي وموندې. ما دلته د ملگرو ملتونو پرواز ته چي کندهار ته تلي انتظار کوي. زما تر شا مي په ليکه کي اپريل ويټ و ليدل. دا د واشنگتن پوست ويانده ده. دا د ډيري بني تجريبي او هنر څښتنه ده ، چي د ډير احتياط او کره توب له کبله يي پر يوه موضوع خورا ډير وخت تيروي ، ددي له قوله چي پر يوه ليکنه يي نهه مياشتي تيري کړي دي.

دا خورا ښه او کره راپورونه چمتو کوي ، خو اوس دا کندهار ته روانه وه چي ويل يي کيسه يي په کندهار کي ده.

ما په سمدستي توگه ددي د کيسي سره دلچسپي پيدا کړل. د (اي. سي. ار. سي) د اوبو انجينر ريکارډ منگويا وژل شوي و. په الوتکه کي دي زما لپاره په خالي سيټ پسي کتل خو دا ډيره کوچني الوتکه وو. زه تر اوسه لا د ريکارډو د وژل کيدلو له کبله خوټدم.

د کل اغا شيرزي د هغه ځواب څخه هم ډيره نا قراره وم چي ددي وژني په اړه يي ويلي وو. خو ما ددي پيښي د حقيقت د رابرسيره کولو کونښن کوي. ما فکر وکړي که چيري زه پدي اړه خبري ور سره وکړم دا به د سم تصميم نيولو ته لاره اواره کړي. زما او ددي تر منځ پر همدې موضوع خبري رواني وي چي ددي جملي په اوريدلو سره يي (ټوپکسالاري ترهگري هڅوي) څپرکي وتړل شو.

ما ساه واخيستل او بيا مي ورته وويل چي زموږ ملگري افغان ټوپکسالاران د ترهگري څخه خورا ډيره گټه پورته کوي. همدا کار د دوي د ماشي لپاره خورا ښه نښه پيدا کوي او د خپلو

وطنوالو د چور او تالان واک ورکوي. خو د شیرزي مسئله بيا داده چې هم د پاکستان سره خپلي اړيکي ساتي او هم د متحده ايالاتو سره.

د کندهار والي پدي خبر و چې د متحده ايالاتو پاليسي د پاکستان د پاليسي سره خونه توپير لري خو نوموړي په ساده توگه دي پايلي ته رسيدلي و چې په څه ډول دغه زير ځواک دده د پخواني ملگري پاکستان لخوا محاصره شوي دي. او دي په دي هم پوهيږي چې څنگه د دواړو غوښتنو ته ځواب ووايي.

توپکسالاري ترهگري هڅوي ځکه چې يو توپکسالار لکه گل اغا شیرزي پدي کار کي خورا ډيري مادي کتي لري تر څو ترهگر فعال وساتي او په همدې سره به امريکايان دوي ته اړتيا ولري چې ددي کار لومړني قربانيان ملکي وگړي دي.

کله چې موږ کندهار ته را ورسيدلو ما اپريل د ځان سره بوتله تر څو د ضابط اکرم سره وويني. خو دي په اصل کي پر خپله موضوع کار کوي چې په حقيقت کي د گولي په شان وو.

(افغان والي په توپکسالار سره پيژندل کيږي) دا يي سرليک وو.

په ليکنه کي گل اغا شیرزي د هغو کسانو د لست په سر کي راغلي و چې ولسمشر کرزي او دده اداري يي د ليري کولو کوښښ کوي. اپريل چې کله د کندهار څخه کابل ته ولاړل هلته يي د ځينو يادونو له کبله مرکي کړي وي. په هغو کسانو کي يو د شیرزي راتلونکي ځاي ناستي د بنار او کور جوړوني وزير هم شامل و. ده ويلي وه د ټولو تجربو او استعدادونو سره سره بيا هم ده ته د توپکسالار په سترگه کتل کيږي. اپريل دده هغه خبري ثبت کړي وي چې په خندا يي ويلي وه چې دي سل فيصده د قانون په پلي کولو کي بريالي نه دي چې اکثره وخت دده لخوا هم قانون تر پښو لاندې کيږي.

دغه کس تقريباً يوه لسيزه د شیرزي سره څنگ پر څنگ کار کړي وو. هر يوه دده په اړه خبري کولي خو زه پدي خبره وم چې دغه وزير به د شیرزي راتلونکي عوض وي. شايد پدي اړه به تصميم نيول شوي و خو په هر صورت دا ددي وظيفي د تر لاسه کولو لپاره يوه بولي هم وو.

زما نوم هم په ليکنه کي راغلي و چې ور سره د اکو کلاچي په اړه يي څه معلومات وړاندي کړي و. پدي کي د احمد ولي کرزي يادونه هم شوي وه چې د والي شیرزي او خلکو تر منځ د فاصلي جوړولو کوښښ کوي. اکرم پکښي د خپلو پوليسو د تنخوا د نه ورکولو شکايت کړي و چې په هغه کي اکرم په ټوکي انداز گواښښ کړي و چې دي به شیرزي وتړي او په هوايي ډگر کي به يي خپلو امريکايي ملگرو ته ور وسپاري.

اپريل د هر کاره خالد پښتون سره هم ليدلي وه چې هغه منلي و چې د گمرک عايد چې د مياشتي څو مليونه ډالره کيږي تر اوسه کابل ته نه دي ليږل شوي.

د کورنيو چارو وزير جلالي د قيوم کرزي هغه خبري راخيستي وي چې ما امريکايانو ته وويل چې ستاسو لنډ مهاله پوځي هدفونه به د اوږدي مودي سياسي لومړيتوبونه د لاسه در څخه وباسي.

په لومړي ځل چې مي هغه ليکنه ولوستل ډيره خوابدي شوم چې ولي اپريل په خپله ليکنه کې د توپکسالاري او ترهګري تر منځ هغه موضوع دلته نه ده را اخيستي چې ما ورته په الوتکه کې وويل.

خو وروسته وپوهيدم چې ددې ليکنه د يوې پاليسي په شان وو.

په همدې وخت کې مي فکر کوي ، کوم څه چې ما په الوتکه کې ورته وويل شايد پاتې نورو کسانو هم ورته ويلاي شو. ما د ځان سره وويل ، چې اوس نو واشنگتن ته د يو بل ليک د لېږلو وخت رارسيدلي دي. د کندهار د وضعيت په اړه به ما په هرو څو مياشتو کې واشنگتن ته دا ډول ليکونه استول. زموږ ټولني (ACS) به دا ليکونه زما د شخصي نظر تر نامه لاندې د امريکا کانګريس او په لوړو کړيو کې هغو کسانو ته لېږل چې د افغانستان سره يې دلچسپي لرل. ما اپريل ته ويلي وه ، چې ترهګري او توپکسالاري دواړه د يوه ځنځير کړي دي. ما ددې مسئلې په پراخه توګه يادونه کړې وه چې په هغه کې ما په وار وار امريکايي او افغان چارواکو ، ژورنالستانو او د بشري مرستو کار کوونکو څخه دا اوريدلي و ، چې د توپکسالاري لپاره د يوې پراخې پاليسي لرلو ته اړتيا ليدل کيږي.

دغه نظريه په لاني توګه تشرېح شوي وو.

ويل کيږي چې موږ دغو توپکسالارانو ته په افغانستان کې د ترهګري ضد جګړه کې اړتيا لرو. خو په حقيقت کې واشنگتن ته زما ليک ددې برعکس و. توپکساران لکه شيرزي په خپله د بد امنۍ سرچينې ده. د دوي اقتصاد او سياسي غښتل تيا په نا قانوني او دداسې کارونو په تر سره کولو نغښتي ده چې په هغه سره امريکايي ځواکونه د دوي ملګرتوب ته اړ باسي.

توپکسالارن امريکايانو ته بازي ورکوي او دوي د شورشيانو د رينبو د منځه ايستلو کې هيڅ دلچسپي نه لري. زما ددې خبرو د تاييد لپاره يو ډير ښه ټکي دا و ، چې شيرزي د هغو کسانو پر ضد ، چې ريکارډو يې ووژي عمليات وښودل. ما ويلي وه ، چې دا توپکسالاران ازمویل شوي کسان دي ، چې د تير ايستلو خورا ښه تجربه لري ، کله د يوه بهرني ملاتړ کوي او کله بيا د بل .

دوي تر اوسه داسې کار نه دي کړي چې سړي دي ورته افرين ووايي ددې ټولو سره سره بيا هم دوي د پوره درنښت خاوندان دي. ما زما لوستونکي مخاطب کړي وه ، چې تاسو فکر وکړي گل اغا د سخت درېزي په وړاندې خورا ډير شهرت لري خو هغه تر اوسه د سخت دريز د منځه وړلو لپاره څه نه دي کړي.

وروسته پسي هغه مسئله ياده شوې وه ، چې شيرزي د نورو ملاتړ هم کوي. په دغه کې ما د امريکا پر بهرنۍ پاليسي باندې انتقادونه کړي وو.

((څنګه پاکستان متحده ايالات د خپلو ګټو لپاره لوبوي))

ما ليکلي وه ، چې د تيرو ديرشو کلونو په جريان کې پاکستان د افغانستان د اشغالولو لپاره يوه ستراتيژي په لاره اچولي ده ، چې هغه مذهبي توندلاريتوب دي ، چې د همدې لارې د افغانستان کنترول تر لاسه کړي خو که په کنترولولو کې بريالي نه شي نو کم تر کمه هغه نسبي سوابات خو به ګډوډ کړي.

سره له دې چې تر ۱۱/۹ وروسته په دغه پاليسي کې يوڅه تغيرات راغلي دي خو دغې ستراتيژي ته بايد په کلي توگه تغير ورکړل شي. ولي په وار وار د متحده ايالاتو پاليسي د پاکستان د خوښي او اجندا سره د مخکې وهل کيږي؟

دا ځکه چې پاکستان پدې لاره کې خورا ښه تجربه لري او متحده ايالات يې پامه دي.

ما په دې اړه يو څو مشخص ټکي وليکل چې په لاندې ډول دي:

هغه خطرناکه پاليسي چې پاکستان په لاره اچولې ده او د مذهبي توندلاريتوب د لارې د خپلو سيمه ييزو هدفونو د تر سره کولو لپاره يې کاروي، چې پايلې به يې په خپله د پاکستان لپاره خورا ډيري بدې وي. د پاکستان اجندا سيمه ييزه او تاکتيکي ده. پاکستاني حکومت د اسامه په شان د نړيوال اسلام د نظريي ملگريټوب نه کوي. له همدې کبله نو پاکستان د القاعدې شبکې د غړو سره کومه دلچسپي نه لري. د پاکستان د القاعدې سره له دې کبله هم نه لکيږي، چې القاعده خپل ځان ته خپله اجندا لري. د پاکستان لپاره اومه مواد پخواني طالبان او د حزب اسلامي ډله ده، چې کار پر وکړي او بيرته يې سره منظم کړي ځکه چې دغه کسان خپله ژوره ايډيالوژي نه لري او مهارول يې هم ډير اسانه دي. خو ددې برعکس متحده ايالاتونو خپله ټوله توجه د القاعدې شبکې غړو ته اړولې ده.

په عراق کې د ښکېل تيا له کبله هر څه گډوډ شوي دي. امريکايي پاليسي جوړونکي ددې پر ځاي چې پخوانيو طالبانو ته پاملرنه وکړي ټوله پام يې القاعدې ته اړولې دي. ما ويلي وه، چې شيرزي د پاکستان سره نژدې اړيکې لري، دده په دفتر کې د پاکستان د نظامي افسرانو شتون، اسلام اباد ته يې منظم سفرونه ددې ښکارندويي کوي چې پاکستان ده ته دهغو شورشيانو پر ضد د عملياتو دنه کولو امر کړي دي چې ريكارډو يې ووژي. که څه هم په دې اړه کره معلومات نشته خو ما په دې هکله ډير څه ويلي وه او له بله پلوه دې خبرې ډير سر سره خوري.

زما افغان ملگرو به ويل چې نور د ټوپک د جگړې وخت تير شوي دي او اوس د قلم د جگړې وخت رارسيدلي دي.

موږ تر اوسه لا په (ACS) کې د انټرنېټ اسانتيا نه لرل. په ښار کې يوه انټرنېټ کيفي پرانيستل شوې وه، چې غربي يې په پردو سره جلا شوي وي که دې په کيبورډ کې يوي تنې ته لاس وروري واي نو تر هغه وروسته دې بايد خپل لاسونه د دورو له کبله په صابون پريولي واي. دغه کيفي د شيرزي د چرگونې خالد پښتون او د پاکستان د استخباراتي شبکې لخوا چلول کيدل. هغو پاکستاني کارکوونکو چې هلته يې کار کوي د سلوک او وضعيت څخه يې دا له ورابه ښکاريدل چې دوي د پاکستان د استخباراتي شبکې غړي دي.

په دې اړه ما ته د هندوستان قونسل هم معلومات راکړل خو تر څو بريښنالیکونو تر ليرلو وروسته ښه باوري شوم. ما د امريکا په اډه کې د يوه ملگري څخه هيله وکړل که زما دغه ليکنه قيوم، زما خور چې په بوستن کې ده او په کابل کې د امريکا په سفارت کې زما باوري ډيپلومات ته وليږي.

ده وويل ولي نه زه به يې ورته وليږم.

تر دې دوي ورځې وروسته سهار زما لپاره لومړي شي زما په تليفون زما د بدن رپرديدل وو . دا په اډه کې زما د ملګري تليفون وو. ده راته وويل سارا ته بايد اډې ته راسي ما غوښتل چې پوه شم چې د څه لپاره خو ده راته ونه ويل.

زه هم زما په تور لنډکروز موټر کې سپره شوم او د اډې پر خوا روانه شوم. ده زما لپاره په دويم نمبر دروازه کې انتظار کوي. موږ دا ځل دده دفتر ته نه تللو په اډه کې دننه چې د رفتار اندازه پکښې لس ده شا وخوا په موټر کې ګرځيدلو ځکه چې ده ما ته په شخصي توګه څه ويل غوښتل. ده په رپریدلي اواز راته وويل ، چې ستا ليک چې ما ته دې د ليرلو لپاره راګرې و د ليرلو مخه يې ونيول شول. ده زياته کړل چې يو برېښنايي د څار سيستم د تورو پر اساس عيار شوي دي که چېرې د انټرنېټ د لارې يو کس ليک ليري ، د پلټنې د سيستم تر نظر تيرېږي خو که په هغه کې داسې توروې نو هغه سيستم يې د ليرلو مخه نيسي. تر دې وروسته يوه افسر پر ما ټوکي کولي ده ويل ستا هغه ليک چې واشنگټن ته دي ليري په يوه ليکه کې يې ۹ داسې توري لرل چې سيستم راګرځولي وو.

خو اوس هر څه پر بل مخ اوښتي وو.

ما ټوله شيان د متحده ايالاتو د پاليسي جوړونکو لپاره د يوې هيلې په توګه ليکلي و تر څو هغوي دغه د زړه په غوږونو واوري. ما فکر کوي ، چې دغې موضوع ته د دوي د پام را اړولو دغه تر ټولو ښه لار ده. خو زما ملګري لا تر اوسه د هغه مشکل څخه نه و خلاص شوي .

ده وويل چې استخباراتي کسانو ستا د ليک يوه کاپي سپيشل فورس ته وروليرل هغه افسر چې دغه ليک ور استول شوي و د والي شيرزي د ورور رازق شيرزي سره د اړيکو د ټينګولو مسول وو. سپيشل فورس غواړي دغه ليک رازق شيرزي ته وربنکاره کړي او پدې اړه خبرې ور سره وکړي چې دا ليک چا ليکلي دي.

زما ملګري زياته کړل ، چې ما ورته وويل که مو دا کار وکړي په دغه حوزه کې خو به هغه په مرګ محکومه شي. خداي دي زما ملګري ته اجرone ورکړي ، چې زما لپاره يې په اور کې ځان واچوي.

ده هغه افسر ته ويلي وه ، چې ته بايد داسې ونکړي !

ته بايد هلته ددغه ليک سره ورنه شي. ځکه چې دا يوه امريکايي ده که ته دغه ليک شيرزي ته وربنکاره کړي دابه ووژل شي. شخړه په همدې شان روانه وه خو مسئله ډيره جدي شوي وه ځکه چې دا هر څه د کندهار په هوايي اډه کې تر لوړ پوړو کسانو پور ور ورسيدل. زما ملګري شيرزي ته ددې ليک د ورکولو مخ ونيوي. ده وويل ، چې سپيشل فورس د ماښام ډوډي د رازق شيرزي سره خوري زه هم هلته ددې کبله ور سره ځم چې دالکولو تر څښلو وروسته هغوي د نشي په حالت کې د هغه ليک په اړه څه ونه وايي او يا په همدغه حالت کې ستا هغه ليک ور بنکاره نه کړي.

زه ډيره حيرانه وم. ددي کبله نه چي ماته جدي خطر متوجه و بلکي د متحده ايالاتو د اردو د لور پورو کسانو احمق توب ته تعجب وړي وم.

زما پدي هېڅ باور نه راتلي چي دوي دي د يوي امريکايي تبعه د امنيت او ژوند سره داسي لويي وکړي. يوه داسي امريکايي ، چي په کندهار کي ژوند کوي او په ټولو خصوصياتو لکه کلتور ، قوم او کريکتر سره دوسته پيژندل شوي وي.

زه پدي پوهيدم چي دا زما خبري د هرچا د طبعي سره برابري نه دي خو که برابري نه وي نو بيا ولي داسي ورسره کيدل ؟

زما ملگري ما ته وويل که ته يو ځل د هغه کس سره وگوري چي گوانشن يي کړي و چي زه به دا ليک رازق شيرزي ته ورښکاره کوم.

په دا سبا مي خپل ځان د رازق شيرزي د مرکز او د دويم نمبر دروازي تر منځ د ترافيکو په تم ځاي کي تر يوي اوني لاندي وموند. چي زموږ لپاره د وسپنيزو سترگو او ريکي ورښتان لرونکي د سپيشل فورس غړي انتظار کوي.

ما د خبريالي پر مهال دا زده کړي وه چي ته خبري مه کوه پرېده چي هغه کس خپله هغه موضوع راپورته کړي. د بله بلوه هر څه چي به دغه سرتيري ويل هغه زما لپاره د يوي خپسکي په مانا وه ځکه چي د امريکا اردو هر شي ته د شيرزي له نظره کتل.

دغه افسر راته وويل زموږ اردو د شيرزي څخه ډير خوشاله دي. زه شخصا پدي نظر يم چي نوموړي په ټوله افغانستان کي تر ټولو همکار او مرسته کوونکي والي دي. زموږ تر منځ خورا ښي اړيکي دي او موږ چي د هر شي غوښتنه ورڅخه وکړو هغه راته برابروي. ده زياته کړل چي زموږ او دده تر منځ د ښي دوستي يو څرگند ټکي دادي چي رازق شيرزي هميشه موږ د ماخستن د ډوډي لپاره ميلمانه کوي.

(دا افغانستان دي لته يوازي الکولو منع شوي نه دي بلکي سخت ناروا دي)

خو احمد ولي کرزي بيا د دوي سره په توپير ډير خوږ ژبي خو خورا قانوني سړي دي چي د افسر ښه نه ورڅخه راتلل.

ده زياته کړل موږ هر څه په دغه ولايت کي د والي د لاري تر سره کو دا ځکه چي موږ په بل چا باور نه لرو. زه ډيره حيرانه وم . ما به په ډيري خواري سره خپل ځان ته قناعت ورکوي چي دا خو يوازي د سپيشل فورس د يو افسر نظر و چي د امريکا د اردو يو ځانگړي جزو تام دي.

ما شا وخوا وکتل چي د شيرزي يوه سرتيري موږ څارلو خو موږ ته نژدي نه شو راتلاي. عبدالله د موټر د مخ په سيټ کي ناست و ده هم ددي هر څه ننداره کول دا يو عجيبه ترکيب و چي دا بل اړخ ته مي وکتل د ملگرو ملتونو د اداري موټران د ترافيکو په تم ځاي کي ولاړ وو.

په موټر کي د ننه د جنوب غرب حوزي د يوناما مشر تلت بيگ مزدیکوف ناست و. نوموړي د (KGB) پخواني جاسوس ، په پښتو ادبياتو کي (PHD) لري او د برلين د ديوال تر ړنگيدلو وروسته يي د طالبانو د رهبري سره په پاکستان کي په منظمه توگه ملاقاتونه کول چي ده هم موږ څارلو.

دغه بي بند وباره د امريکايي سپيشل فورس ښځې او نارينه افسر زموږ سره په داسې ځاي کې خبرې کولې چې موږ ته نژدې څوک نه شو راتلای.

ما او دغه افسر د سپيشل فورس د هغو دو سرتيرو پر وژلو خبرې پيل کړې چې په دا وروستيو ورځو کې په هلمند کې وژل شوي وو. ما ورته وويل چې د (اي. سي. ار. سي) د کار کوونکي وژل کيدل ددې څرگندويي کوي چې په جنوبي افغانستان کې د ورانکارو فعاليتونو شمير مخ پر ډيريدو دي.

د سپيشل فورس افسر راته وويل زه او زما ملګري پدې باور يو چې ددغې حملې تر شا د هلمند د والي لاس وو.

موږ د خپلو مقاماتو څخه غوښتي دي چې د والي د نيولو اجازه راکړي خو تر اوسه لا هغوي پدې اړه مثبت ځواب نه دي راکړي. افسر په ډاډ راته وويل هر څه چې په کندهار کې پېښېږي هغه ټوله د هلمند څخه سرچينه اخلي.

زه ډيره حيرانه شوم. ما وويل دا د هلمند څخه پېښېږي؟ د پاکستان په اړه مو نظر څه دي؟ دا چې د هلمند والي شير محمد اخندزاده دي امريکايي سرتيري وژلي وي هسي افوهادي دي. نرم شير محمد چې د طالبانو غوندي پکړي تړي، د ملا زوي دي او په جنوبي افغانستان کې د اپېمو تر ټولو لوي سوداګر او کروونکي دي چې پدې کې هېڅ شک نشته. خو ددې ټولو سره سره نوموړي د ولسمشر کرزي خورا نژدې ملګري دي چې د امريکايي سرتيرو خوا ته به په بد نظر لا ونه کوري. ما د سپيشل فورس ددغه افسر څخه وپوښتل چې ايا دا رښتيا ده؟

او د بله پلوه تاسو څه پوهيږي چې ده به دا کار کړي وي؟ ده وويل پدې اړه موږ ځني شواهد لرو، چې والي ددې کار امر ورکړي و چې دا هر څه موږ دده د تليفون څخه تر لاسه کړل.

ما ورته وويل په افغانستان کې هېڅ جګپوړي کس خپله تليفون د ځان سره نه ګرځوي ځکه چې دا ستلايت تليفونونه خودونه لوي دي لکه لپ ټپ کمپيوټر.

د بله پلوه که تاسو چيري دده د تليفون څخه داسې څه تر لاسه کړي وي دا ددې مانا نه لري چې هغه دي په تليفون کې ددې کار د تر سره کولو امر ورکړي وي. بل تاسو څه ډول اواز دده د ستلايت تليفون څخه تر لاسه کړي؟

ده وويل چې دوه يا درې کسان په يوه خونه کې ناست وه چې په هغوي کې د يوه اواز ده ته ورته وو.

زما زړه په درېدو شو خدايه دا خلک په گومان سره غواړي د هلمند والي ووژني؟ ما ته هغه خبرې راپه زړه شوي چې ما او اکرم بي زما په کور کې د انارو د خوړلو پر خت يادونه کړې وو. په دغه وخت کې امريکايي سپيشل فورس په هلمند کې د سخت درېزه جهادي قوماندان حکمتيار د کسانو سره کار کوي او هغوي سپيشل فورس ته خورا نژدې وو. حکمتيار په خپله پټ شوي و خو دده ملګري ورو ورو د طالبانو سره يو ځاي کيدل او خپلو فعاليتونو ته يې

ادامه ورکول. د حکمتيار دغو کسانو د شيرزي سره خورا ښي اړيکي لرلي چي په همدې سره يې سپيشل فورس خورا تابع وو.

ما دوي ته وويل زه شرط وهم چي دا کار شيرزي کړي پدې سره دي غواړي چي د هلمند والي د مخه لري کړي او ځان د ټول جنوب سردار جوړ کړي. شيرزي په خپلو معلوماتو سره امريکايي سپيشل فورس رانده کړي دي. په جنوب کي د وړانکارو فعاليتونو له کبله د هلمند د والي په ملامتولو کي ،دي دوه هدفونه لري.

لومړي خپل بادار پاکستان ژغورل او دويم امريکايي اردو د خپلو حريفانو پر ضد کارول دس.

خو دا ټکه د را پريوتو په حال کي وو.

دغه افسر کرزي ته خورا په غوسه وو. ده وويل که چيري کرزي په راتلونکي ټولټاکنو کي ماته وخورې نو امريکايي اردو به اوښکي پر توي نکړي. زموږ زياتره کسان به هغه وخت خوشاله شي چي شيرزي د کرزي پر ځاي ولسمشر شي.

کله چي زه افغانستان ته راوړسېدم زما سره يو سوال و . زما ماغزو غوښتل چي دغه سناريو انځور کړي چي دلته زما راتگ به ددي ولايت يا هيواد لپاره به څه معنا ولري ؟
دا به شخصاً زما لپاره څه معنا ولري ؟

دي ټولو خبرو کوم اساس نه درلود. شايد دا به يوازي ددغه افسر نظر و. خو که چيري دي د امريکا د اردو په استازيتوب پښتانه نو بيا ددي دا معنا و چي ټوله افغانستان پر يوه تباهي اوښتي دي. راتلونکي څو ورځي مي خورا په خپگان تيري کړي. دا و چي د امريکا د سفارت څخه د بيل ټايلر ټليفون راغلي. بيل په افغانستان کي د بسپنه ورکونکو مسول و خو دده صلاحيت تر دي خورا ډير وو. موږ د سفارت په دويم منزل کي د شپيتمو کلونو د کنفرانس په خونه کي کښېناستلو.

ده وويل څنگه کولاي شو ،چي زيات پښتانه په ملي اردو کي جذب کړو؟

ايا زه بايد د ځينو قول اردوگانو د قوماندانانو په اړه فکر وکړم؟

ما ورته د يوه قول اردو لپاره اکرم پيشنهاده کړي خو ده وويل تر څو چي شيرزي په کندهار کي وي زه دا وظيفه نه قبلوم.

هغه ټولټاکنې چي د ۲۰۰۴م کال د جون په مياشت کي پلان شوي دي بايد وځنډېږي ؟

ايا ټاکنې بايد د غرب په شان وي ،چي يو کس يوه رايه لکه په لويه جرگه کي چي وو؟

بيل خورا لوړ رتبه ډيپلومات و هر وخت چي به ما دي ليدي نو د سفير رابرټ فين سره به څنگ په څنگ ولاړ وو. ما پرده باندي زيات باور درلودي چي زما ليک به واشنگتن ته واستوي خو ده زما هغه ليک قيوم ته تر نظر تيرولو او سانسور لپاره ورليږلي وو.

بيل په ټليفون کي راته وويل ما ستا ليک ولوستي ،چي ډير ښه وو. ما په ځواب کي ورته وويل ښه ته خبر يې چي هغه ليک ته څه پيښ شول ؟

بيل خبر نه و خو ما ټوله کيسه ورته وکړل.

په سفارت کي يو بل شي هم و هغه دا چي دوي زما سره هر شي په شخصي توگه تر سره کول. دوي زه ددي کبله چي امريکايي يم د خپلي کورنۍ غړي بللم. بيل د سفير د سياسي چارو د لومړي سيکرتر سره د کندهار په اډه کي زما د ليک په اړه خورا جدي مجلس کړي وو. بيل ډير لږ وروسته ما ته بيا تليفون وکړي. ده وويل ته بايد سفارت ته راشي ځکه چي کندهار ستاسو لپاره ډير خطرناکه دي.

خو ما بايد ده ته يو څه ويلي واي ځکه ،چي په کندهار کي زما لپاره د ويږي کوم خاص شي نه و خو خدایي زما د مور او زما د خور ايو په زړونو خبر و ،چي زما په اړه يي څونه تشويش درلود. په کندهار کي ما د احمد ولي کرزي درلود. زه د ده څخه له دي کبله ډيره مننه کوم چي زما د امنيت غم يي خوري او دده له کبله زه په امن کي وم.

که ما چيري امنيتي کسانو ته ضرورت درلوداي ما يي هر وخت غوښتنه کولاي شول. ما کولاي شول چي دده په کور د اړتيا په وخت کي بيده شم خو زه لا تر اوسه د کرزيانو د کورنۍ غړي شوي نه وم. زه تر اوسه نه پوهيدم چي احمد ولي به زما په اړه څه فکر کوي چي زه څوک يم؟

لس کاله ما په پاریس کي د خبريالي په توگه کار کړي خو فرانسويانو زه له دي کبله د ځانه نه يم شړلي چي ته خو امريکايي. داچي ما دونه وخت د خپل پلرني ټاټوبي څخه ليري تيري کړي و خو زه فرانسوي نه شوم خو دا بايد هم ووايم چي زه نوره امريکايي هم نه يم.

خو په کندهار کي هرڅه ډير خراب و د جمعي په شپه به د ټولو خيريه ټولنو بهرنيو کار کوونکو ميله جوړول چي پکښي به يي په پيخړ شراب څښل خو هيڅ افغان د دوي منځ ته د ورنگ اجازه نه لرل. د دوي زما څخه هم ښه نه راتلل ځکه چي زه افغانانو او د امريکا اردو ته ډيره نژدي وم خو د امريکايي اردو بيا له دوي څخه ښه نه راتلل. د امريکايي اردو بيا زما څخه پدي خاطر ښه نه راتلل چي زه يوه رسمي خبرياله او د بشري مرستو کار کوونکي وم خو افغانه هم نه وم دلته ماته يوازي بشريت را پاته کيدي چي زه هم د هغه بشر يو فرد وم چي دا نړي يي د ژوند کولو لپاره مستخره شوي ده.

په بل عبارت زه يوازي وم چي د خپل ځان او د نړي د راتلونکي لپاره مي مبارزه کول. زما رئيس قيوم ما تر ټولو نژدي ملگري بلي خو ده هم پر مخ څپيره راکړل. نو ويلاي شو چي په کندهار کي ما بيره محسوسول چي په رښتيا دا ډير خطرناکه ځاي هم دي.

قيوم پر خپلو دو رستورانټونو چي په بالتيمور کي دي او پر خپل کوچني ورور چي د نوي افغانستان ولسمشر دي خورا ډير گرځيدي. قيوم خپله لور په کابل کي ساتل چي تر اوسه يي د کابل څخه کندهار ته ونه ليرل. زما ياديږي چي زه د شپي پر ۹:۳۰ بجي د شپي گرځ بنديز ته نژدي په کابل کي د قيوم کورته تر پنځلس ساعته سفر وروسته ورورسيدم. قيوم (سي. اين. اين) ټلويزوني چينل د ستلايت ډيش له لاري کتي.

ده په وراخطايي سره راته وويل ته يوازي راغلي؟

ما ورته په هو ځواب ورکړي.

ده وويل ټوكي خو به نه كوي ؟

هغه خطر چي ما پر سر باندي اخيستي و هيڅكله به يي څوك پر سر وانه خلي. دا ټوله له دي كبله چي بيل ما ته په سفارت كي د اوسيدلو بلنه راكړي وو. ما د بيل څخه مننه وكړل خو زما ليك د هغه بريدمن له كبله تر رازق شيرزي پوري ور ونه رسيدې.

ما وويل زه بيله دي هم كابل ته راتلم او زما په اړه هيڅ فكر مه كو. ده وويل سارا ستا خوبنه ده چي زه ستاسو ليك د ايتلافي ځواكونو عمومي قوماندان جنرال ډان ميكنيل ته ور وليرم ؟ ده زياته كړل له دي څخه به موږ ته دا څرگنده شي چي ستاسو ليك ته چي د كندهار په اډه كي څه پيس شوي و د جنرال نظر څه دي. په واشنگتن كي بيروكراسي حاكمه وه او په افغانستان كي د امريكايي ملكي كار كوونكو او امريكايي اردو تر منځ خورا ډيره فاصله ايجاد شوي ده. په افغانستان كي د امريكا بهرنۍ پاليسي د دفاع وزارت او سټيت ډيپارټمنټ لخوا اداره كيدل. بيل وويل چي پدي اړه ما څو ځله جنرال ميكنيل ته خبر وركړي دي خو د هغه لخوا څخه تر اوسه پدي اړه ځواب نه دي راغلي.

بيل په افغانستان كي خورا لوړ رتبه كس و دي په سټيت ډيپارټمنټ كي يواځني كس وچي څو ځله يي د جنرال سره ليدلي وو.

د سټيت ډيپارټمنټ كار كوونكو به ويل چي دا امكان نه لري چي سري دي د جنرال ميكنيل سره كار وكړي. دوي ويل چي جنرال اوس په افغانستان كي په خپله لوبه مخ ته بيايي چي نور موږ ته كوم اعتبار پاته نه دي.

خو كه چيري ما دا ليك په اردو كي كوم كس ته ليرلاي نو مخامخ به مي په دفاع وزارت كي رمسفيلډ ته ليرلي واي. ددي ټولو سره سره بيا هم ما ميكنيل ته د ليك د ليرلو سره مخالفت ونكړي. تر دي څو ورځي وروسته بيا بيل ټليفون راته وكړي ده وويل چي جنرال غواړي ستاسو سره وويني.

وروسته زه وپوهيدم چي زما ليك ته د جنرال ځواب څه وو.

ده ويلي و ، چي دا څه فكر كوي ؟

موږ په شيرزي بارو لرو ؟

ايا دا څنگه ښځه ده دا د كرزي د كورنۍ سره ميلو نه ده ؟

ده په نابيره توگه پوښتلي وه چي زه دا چيري ليدلاي شم ؟

زه كابل ته ولاړم هلته مو د امريكا په سفارت كي سره وليدل چي په مجلس كي د ټيم په نامه يو بل كس هم گډون درلود. جنرال ميكنيل د كينډي د هارډورډ په حكومتي پوهنتون كي زده كړي كړي دي. ما په خبرو كي وار د مخه كړ ورته ومي ويل جنرال تر دي وړاندي چي زه نور څه ووايم غواړم تاسو پوه كړم چي زه ستاسو سره يم. ما تصميم نيولي دي چي نوره به ستاسو په يوه ټيم كي كار كوم. او زه د يونيفورم لرونكو كسانو سره كوم حساسيت نه لرم.

که ما کومه سخته خبره کړې وي دا ددې معنا لري لکه ما ته چې په خپله کورۍ کې يوه تونده خبرې وشي. زه د هغو خبرو له کبله چې د کندهار په هوايي ډگر کې، چې د سپيشل فورس افسر د امريکا د اردو په استازيتوب راته وکړې ډيره خواشينې شوم.

جنرال ميکنيل راته وويل زه هميشه د سپيشل فورس د ټيمونو سره په مشکل اخته يم زه به ډير خوشاله شم که هغوي يو څوک وڅاري. دده د خبرو څخه داسې بنکاريدل لکه چې سپيشل فورس د شيرزي په اړه يوازې خپل نظر څرگند کړي وو.

ما وويل په هلمند کې چې اوس دا اور بل شوي دي د هغه د وژلو لپاره کوم بېرني پلان شته ؟

ما زياته کړل چې والي شير محمد ددغو دو سرتيرو د وژلو امر نه دي ورکړي او نه دا امکان لري چې هغه دي دغسي يو کار ته لاس واچوي.

ده وويل چې ما د سپيشل فورس هغه پلان رد کړي چې له مخې يې والي شير محمد ليرې کېږي او دوي ته مي وويل چې په والي کار ونه لري. جنرال ميکنيل د ايتلافي ځواکونو عمومي قوماندان و خو د امريکا اردو په خپل منځ کې پر دو برخو ويشل شوي دي.

سپيشل فورس چې د محاربوي جگړې زيات بار يې پر اوږو دي مستقيماً د جنرال ميکنيل تر قوماندې نه دي لاندې. دوي په فورت برک شمالي کړولينا کې خپلو مقاماتو ته راپورنه ورکوي. همدا په افغانستان کې د امريکايي پاليسي د هماهنگي په شندولو کې يو بل فکتور دي.

د گل اغا موضوع هم زموږ په بحث کې شامله و چې پدې اړه د جنرال نظر هم ډير څرگند وو. ده وويل موږ دلته د ولسمشرکرزي د ملاتړ لپاره يو او شيرزي د کرزي والي دي. تر څو چې کرزي دي پرغه چوکي ساتلي وي موږ به يې ملاتړ کوو.

ما ده ته وويل چې کندهار خپل رسمي امنيتي ځواکونه لري:

چې پولس او اردو دي. دغه ځواکونه د ۱۹۶۴م کال د اساسي قانونو له مخې تر هغه وخت پورې رسمي بڼه او قانوني بڼه لري تر څو نوي اساسي قانون رامنځ ته کېږي. په کندهار کې ولسمشر کرزي د امنيتي ځواکونو واک د والي څخه واخيست او يو بل کس ته يې وسپارې.

خو شيرزي اوس خپله شخصي مليشه لري چې هغه بيا د هغه قانوني امنيتي ځواکونو سره په مقابل کې ولاړ دي. ددې پر ځاي چې امريکايي اردو د قانوني ځواکونو سره کار وکړي بلکې دوي د قانوني ځواکونو او مرکزي حکومت پر ضد د ناقانونو مليشو سره مرسته کوي. دا مليشي بايد يې وسلي شي.

ما په همدې اړه په کندهار کې د اردو د استخباراتو د افسرانو سره هم خبرې وکړې چې هغوي بيخي را سره موافق وو.

دوي پدې اړه يو کاري پلان هم جوړ کړي تر څو دغه کسان د (DDR) د لارې خالي سلا شي. د جنرال د خبرو څخه داسې ويلاي شم چې پدې اړه تر اوسه هېڅ اقدام نه و شوي. زموږ مجلس ډير اوږد شو خو په اخير کې جنرال راته وويل چې نه په کندهار کې زما د قوماندان ډگروال جان کمپيل سره ووينه.

نوموړي ډير ځوان او لايق افسر دي چي زه خپله پدي فخر كوم چي دغسي كسان زما تر امر لاندي كار كوي. خو ما غلط مه نيسه هغه ډير باتور ځوان دي ،ددي تر څنگ ډير چالاك او ښه مجلسي دي.

كله چي زه بيرته كندهار ته راغلم زما او د قوماندان تر منځ مجلس وشو. ما زما د غلجيو مشران هم راسره بوتلل او هلته مو د ملكي چارو د افسر سره وليدل. په لومړيو كي زما او د قوماندان مجلس ډيره نيولي او بي رقمه و. شايد دادي كبله چي زه دده د قوماندان لخوا څخه ورته معرفي شوي وم.

هغه ليك هم دده د ځاي څخه واشنگتن ته ليږل شوي و او ده هم هغه ليك لوستلي و نو ځكه دي پوهيدي چي زه له كومه ځايه راځم. د قوماندان سوالونه مستقيم و خو د بله پلوه زما ځوابونه ډير تشریحي او د شيرزي او د دوي تر منځ اړيكي او د قوماندان هدف چي دده هدف په جنوب غرب حوزه كي د څه شي تر لاسه كول دي.

ده زما ټوله ټكي وڅيړل او بيا يي د ملكي چارو افسر ته وويل دا بايد څنگه مخ ته بوځو؟ بيا يي ما ته مخ راواړوي چي دري شيان راته ووياه چي زه يي همدا اوس دستي تر سره كړم او هغه د حالاتو په ښه كولو كي مرسته وكړي. ما ورته سمدستي پنځه شيان وويل.

د كندهار پوليسو ته د ښووني او روزني زمينه برابره كړه. دداسي مرستي لپاره اكرم د څو مياشتو راهيسي په لټه كي دي. ما دده سره زيات وخت تيري كړي دي او ده هغه اداري چارت جوړ كړي دي او هغه شيان يي پكښي په ښه كړي دي چي د پوليسي تجربو او وړتيا لپاره ډير اړين دي.

ده به ويل زما كسان جنگيالي دي هغوي نه پوهيږي چي څنگه د يوي جنايي پېښي پلټنه وكړي. ددي تر څنگ بايد دوي د وگړو حقوق وپيژني او په همدې اړه تربيه شي. كله چي زه كندهار ته راغلم او د ۲۰۰۲م كال په لومړيو مياشتو ي مي د اكرم سره وليدل ده ماته وويل زه كوښښ كوم چي امريكايان دي ته راضي كړم تر څو هغوي زما كندهاري ملكري تربيه كړي.

ما دغه ټكي يو مثال گرځولي و هر ځاي چي به مي ددي يادونه كول. څه به شوي واي كه موږ د نيويارك ښار د پوليسو د ډيپارټمنټ څخه پوليس راغوښتي واي او هغوي د كندهار د پوليسو ډيپارټمنټ رغولي واي. څه به شوي واي هغه نيويارك چي په ۹/۱۱ كي تندر پكښي راشوه شول او اوس يي د نوي او ډيموكراټيك افغانستان په بيارغولو كي مرسته كړي واي.

تر جگړي وروسته متحده ايالاتو د افغان ملي اردو د جوړولو تېر ووهي او جرمنيانو د پوليسو خو تر دي مهاله پوره يو كال وتلي و خو پدي اړه هېچا اقدام نه وكړي. جرمنيانو تر اوسه دلته نه و راغلي نو متحده ايالاتو بيا ولي دوي په دي نه مجبورول چي هلته ولاړ شي.

د كرنل كمپبل لپاره دويم ټكي دا و چي د شيرزي د شخصي ملبشو سره خپلي اړيكي پري كړي. د هغوي پر ځاي د نورو افغان جزوتامونو سره اړيكي ټينكي كړي. ما ده ته وويل كل اغا چي

په خپله بد امنۍ ته لمن وهي تر څو امريکايان د همدې د مخنيوي لپاره دوي ته ضرورت ولري چې اوس ورته طالبان وايي.

د هغو قومي مشرانو سره بايد په نور ماله توگه غونډې تر سره کړي چې په ټولنه کې د قدر او نفوذ څښتنان دي. تر دې حده چې بيارغونه بايد عامه شي او ټوله ولس ته يې گټه ورسېږي. کله چې زما خبرې خلاصې شوي کرنل راته وويل چې موږ اشتباه گاني کو خو په وړاندې يې موږ پروسېجر هم لرو تر څو هغوي پيدا او بيرته يې سې کړو چې داسې به تاسو په خپلو سترگو وويني. داسمه خبره ده چې غلطې پيدا شي او بيا يې د منځه وړلو هڅه وشي خو دلته هيڅ يوې ملکي انجيو په دې اړه ارزيايي او څېړنه نه ده کړې او همدا کار اردو هم هميشه نه کاوه. دا څنگه پروسېجر دي چې تر اوسه يې په عراق او افغانستان کې د بنديانو سره د بد سلوک مسئله نه ده حل کړې چې دا ډيره جدي مسئله هم ده.

کرنل چې څه ويل هغونه ورته ژمن هم وو. ده د ملکي چارو تورن ته امر وکړ، چې د اکرم سره وويني او د پوليسو لپاره د ښوونې او روزنې پروگرام جوړکړي. تورن هم د اکرم سره وکتل خو تر اوسه لا د هغو مستو څخه څه کوچ نه دي راوتلي. کرنل د استخباراتي معلوماتو د راټولو سره ډيره دلچسپي لرل همدا لامل و چې د دوستي بنياد به يې هم د دغو معلوماتو پر راټولو ولاړ وو.

کرنل زما څخه په حوزه کې د لويو قومونو يو چارټ وغوښت. ډير د حيراني ځاي دي چې تر اوسه په افغانستان کې د امريکا د راتگ څخه يونيم کال تير شوي و خو امريکايي اردو لا تراوسه دغسې معلومات نه لرل. ما اډې ته د قومونو زيات شمېر مشران راوستل کرنل راته وويل چې زه هم کيداي شي دغې غونډې ته در شم نوموړي غونډې ته راهم غي. د ملکي چارو تورن د غونډې لپاره پوره آماده کې نيولي وه ده د شيرزي د ژباړن پر ځاي د جنوب يو افغان اصله امريکايي ترجمان د ځان سره راوست.

ټول ټال ۱۵ غلجي مشرانو په غونډه کې گډون درلود چې په هغوي کې زما تر ټولو خوښ توخي هم شامل وو.

ده دساه تنکي ناروغي لرله، چې له همدې کبله پر مخکې راولويد. کله چې موږ دې راپورته کړي او پر مخکې مو پري ايستي په همدې وخت کې کرنل راروسيد. ده چې دا حال وليد سمدستي يې خپلو دو سرتيرو ته امر وکړ، چې ډير ژر تذکره راوړي او هغو نورو قومي مشرانو ته وښيي چې دلته موږ خورا تکړه ډاکټران لرو او هغوي ته يې په دې اړه ډاډ هم ورکړ.

تر دې وروسته کرنل په خپله د مجلس مخته بيولو چارې په لاس کې واخيستي. د قومي مشرانو تر خبرو اوريدلو وروسته يې وويل چې تاسو موږ ته څه مشخص ويل لري؟

ايا امريکايي اردو د يوه قوم سره ډير نژدې دي او هغه نور قومونه پر امريکايانو خپل اعتبار د لاسه ورکوي؟

کاشکې خو مي مخکې لا داسې غونډې تر سره کړي وای خو اوس هم وخت نه دي تير. کرنل کمپيبل يواځيني قوماندان و چې د کندهار د سيمې مشران ورڅخه راضي شول. دغې پيښې زما سره ددې مرسته وکړه، چې په داسې هيواد کې لکه افغانستان د اردو رول وپيژنم.

تر کومه ځاي پوري چي ماته څرگنده ده د امريکا د اردو د شتون په اړه دوه سوالونه د ډيرو غربيانو په ماغزو کي وو. يو يي تيوريکي سوال و چي د امريکا دننه کي به د ډيرو کسانو لخوا مطرح کيده. د امريکا د ملکي وگړو په ذهن کي دا سوال و چي ايا زموږ بهرنی پاليسي دي د دفاع وزارت لخوا اداره شي؟

د يو ملت په صفت دا زموږ لپاره خورا مهم سوال دي چي هميشه په متحده ايالاتو کي بحث پر کيږي. د يوې امريکايي په توگه دا زما لپاره يو سوال دي چي دا څنگه کيداي شي چي پر امريکايي اردو دي سړي د تياتر د دريز پر سر اغيزه ولري؟

ددا لاندې مثال څخه به تاسو ته په خپله څرگنده شي چي رښتيا څه روان وو.

په کندهار کي پنځه زره امريکايي سرتيري مستقر و چي په مقابل کي يي يوازي يو تن د سټېټ ډيپارټمنټ استازي شتون درلود. د امريکا سفارت چي تازه په افغانستان کي پرانيستل شوي و او بيل ټايلر کار پکښي کاوه ، دا ورته ډيره گرانه وه چي پر اردو دي کومه اغيزه ولري. که به په واشنگتن کي د بهرنيو چارو د وزارت لخوا کوم کار تر سره کيده هغوي بايد د امريکا اردو خبر کړي واي. داسي کسان لکه کرنل کمپبيل د جنکي ښوونې او روزنې ، د دښمن سره د نښتې ، جنکي تاکتيک اود نظامي پلان گذاري په ډگر کي روزنه ورکړل شوي وه نه په سياست او د ډيپلوماسي په چارو کي.

د هغه وظيفي لپاره چي دوي را استول شوي وه تر اوسه دوي ته ور پيژندل شوي لا نه وو. همدا لامل و چي دوي دداسي کسانو لمن نيولي وه لکه گل اغا ، خو په اصل کي دغسي کسان په افغانستان کي د امريکا د عملياتو چي هدف يي د افغانستان بيارغونه وه مخالف واقع کيده. د ډيرو مناظرو سره سره څه چي بايد کرنل تر سره کړي واي تر سره يي نکره. شپږ مياشتي وروسته يعني د ۲۰۰۳م کال په ډيسمبر کي زه د کرنل کمپبيل د عوضي کرنل ريجارډ پيدرسن سره د هوايي سکول فيلډ بارکونو کي د دده په دفتر کي مخامخ شوم. ما ورته وويل زه نه پوهيږم چي ته به هلته د څه لپاره ليرل کيږي خو يو شي چي څرگند دي هغه دا چي ته به هلته د امريکا بهرنی پاليسي مخ ته بيايي. ده وويل ته رښتيا وايي خو دا زما نه خوښيږي. د بيدرسن جزواتامونه پنځه ويشتمه پياده فرقه کندهار ته ليرل کيده او ما بايد دده افسرانو ته د افغانستان په اړه معلومات ورکړي واي.

ما د سکول فيلډ په بارکونو کي دري ورځي د کرنل سره تيري کړي تر څو ده ته ور وښويم چي څنگه پر يو کس په خبرو کي اغيزه واچوي. دده د سوالونو د ځوابونو لپاره به مي دده پر ميز نقشه غورولي وو. ده زما ټولي خبري د غرمي تر ډوډي وروسته يوي ډلي افسرانو ته د هغي اډي په کلب کي وکړي او زما څخه يي زياته مننه وکړه.

زه يوه سرتيري وم ده خپلو پنځو زرو سرتيرو ته وويل چي تاسو به ټوله په کندهار کي ددي ساتنه کوي. همدا شان مي زيات وخت د ملکي چارو د ټيم سره تير کړ. هغوي ته مي د ځايي قومونو هغسي يو چارټ جوړ کړ ، لکه څنگه چي مي کرنل کمپبيل ته په کندهار کي جوړ کړ.

يو اخيني شي چې زه يې خورولم هغه دا چې زما د ټولو خواريو سره سره به بيا هم هر څه پر بله خوا روان وو. د بالکان د وخت زما يوه ملگرې چې اوس يې د (کينساس لينوپورت) په پوهنتون کې د اردو لوړې زده کړې تر سره کولې ماته د ميلمني ويناوالي په توگه بلنه راکړه. زه لا تر اوسه د هغې وينا د جنجال له نه وم خلاصه شوي ، چې څه وخت وړاندې مې د کنکورډ فرسټ پېرېش په کليسا کې د گڼ شمير نظاميانو په مخ کې کړې وو. د کنکورډ ملګي وګړي زما خپل خلک و خو زه نه پوهېدم چې د اردو جګړنان به زما خبرې څنگه و ارزوي.

په دغو کسانو کې يو کس چې د پنځه ويشتمې پياده فرقې غړې و سمدستي په هوايي کې د خپل کنډک د قرارگاه سره په تماس کې شوي وو. ده ورته ويلي وه ، چې تاسو به تر اوسه داسې ژورناليسته نه وي ليدلي خو دا بلکل د يوې بازي په شان ده.

د ۲۰۰۴م کال لپاره د دفاع وزارت ته ۱۷۸ بيليونه ډالره تخصيص شول خو هغه سرتېري لکه د پنځه ويشتمې فرقې چې د خپل ژوند راتلونکي يو کال يې په يو ډير نابنده هيواد کې تېروي ، د هغه هيواد د کلتور ، تاريخ ، ژبې او د فعلي وضعيت په اړه ورته هېڅ روزنه نه وه ورکړل شوې. د کندهار په اډه کې چې ما د هر سرتېري سره خبرې کړې دي هېچا دې ته ورته روزنه نه وه ليدلې. زما مطلب دانه دي چې زه به هر شي پوهېرم بلکې هغه کسان چې په افغانستان کې اوسېدلي وه د هغوي تجربې ددغو کسانو لپاره خورا ارزښت درلود. لکه څنگه چې پر عصري وسلو پيسې لګېږي همدا شان بايد دغې برخې ته هم پوره پاملرنه وشي. تر هغه وخت پورې چې د امريکا پاليسي د دفاع وزارت لخوا پر مخ وړل کېږي ، تر هغه وخت پورې بايد ټولو افسرانو ته د هغې سيمې په اړه معلومات ورکړل شي چې دوي وظيفې پکښې تر سره کوي.

دوي مياشتې وروسته يعني د ۲۰۰۴م کال په پسرلي کې چې کله پنځه ويشتمه فرقه کندهار ته را ورسېده ما د ملکي چارو د يوې ښځينه هيتري نومي ضابطې برېښنالیک تر لاسه کړ. دې ته د لوړ پوړ چارواکو لخوا ويل شوي و ، چې د کندهار د قومونو په اړه معلومات راغونډ کړي او په همدې اړه دي زما څخه د مرستې غوښتنه وکړه.

ما هغه چارټ ورولېږي چې شپږ مياشتې وړاندې مې په هوايي کې د کرنل پېدرسن لپاره جوړ کړي وو. نوموړي هغه چارټ کرنل پېدرسن ته ورکړ. ده ورته ويلي وه ، چې داسې هېڅ يو چارټ مې تر اوسه نه دي ليدلي. وروسته وپوهېدم چې کرنل تر دا مهاله پورې خپل ټول وخت د والي سره تېري کړي وو. شيرزي نه يادوم بلکې شيرزي په خپل يوه نژدې ملګري د ښار او کور جوړونې په پخواني وزير يوسف پښتون عوض شوي وو.

ما کرنل ته وړاندې وکړ که تاسو د احمد ولي او ضابط اکرم تر څنګ د نورو قومونو د مشرانو سره وويني دا به ډير ښه وي په ځانګړې توګه د اکرم د مشر د سرو لښکرو ضد پخواني قوماندان ملا نقيب سره. ملا نقيب يو ځانګړي انسان دي ، هغه ملا نقيب ، چې د سرو لښکرو ضد جهاد پر مهال يې د (سي.اي.اي) سره نژدې اړيکې لرلي. هغه ملا نقيب ، چې په امريکايي سټينګر ميزابلو يې درې روسي چورلکي را و غورځولي او هغه نا استعمال شوي ميزايل يې د جګړې تر ختمېدو وروسته بيرته متحده ايالاتو ته وسپارل. هغه ملا نقيب چې کندهار يې د طالبانو څخه تسليم کړ او

د طالبانو تر ړنګيدو وروسته د کندهار والي وټاکل شو خو بيرته ډير ژر برطرفه شو. هغه ملانقيېب چې د ارغنداب د ولسوالي څښتن او په سيمه کې د خورا ډير نفوذ خاوند دي.

خو کرنل پيدرسن دده په اړه تر اوسه هېڅ هم نه وه اوريدلي. دا ځکه چې دده په اړه د امريکايي اردو په ډاټا بيسونو کې هېڅ معلومات نه وو. تر کوم ځای پورې چې ما امريکايي اردو وپيژند نو هېڅ اساسي حافظه يې نه لرله. زه پدې اړه ډيره حيرانه يم چې د امريکا حکومت د دونه امکاناتو او وسايلو سره بيا هم په دغسې يو حالت کې قرار لري؟

د افغانانو هېڅ په دغسې يو حالت باور نه راتي. په دغسې يو حالت باندې يوازي اکرم خبر وو. ما يوه ورځ د اکرم څخه وپوښتل چې د طالبانو د نسکوريدو پر مهال طالبانو د کندهار واک په سوله ييزه توګه ملا نقيېب ته پرېښود، خو ده بيا واک شيرزي ته پرېښود. اکرم زه په خپل دي ځواب سره ډيره حيرانه کړم. ده وويل چې په هغه وخت کې موږ ډير خوشاله و ځکه چې موږ فکر کاوه، چې امريکايان د يو پلان سره راروان دي او د شيرزي څخه ملاتړ يې هم ددغه پلان يوه برخه ده. موږ فکر کاوه، چې دوي به د يو داسې حکومت بنسټ کېښود چې د ټولو قومونو لپاره د منلو وړ وي.

اکرم زياته کړه په لومړيو کې چې کله طالبان د منځه ولاړه خلک ډير په بيره کې وه او هرڅه چې به امريکايانو ويل هغه به يې ورسره منل. خو د وضعيت تر څپړلو وروسته افغانانو کرار کرار خپل ځانونه راپورته کړه. په کراره کراره خلک وپوهيدل چې هېڅ شي هم نشته او همدا لامل دي چې هغوي د وران کارو لار ونيول. دوي وپوهيدل چې امريکايان نه د کندهار د ادارې، نه د شيرزي او حتي نه د ټول افغانستان لپاره کوم اساسي پلان لري. دوي ته دا هم څرګنده شوه چې ولسمشر هم په دې اړه نه کوم پلان او نه کومه نظريه لري.

د اکرم په وينا چې اوس د افغانستان حکومت يوازي په نامه حکومت دي.

فطا نښه (۱۰۳۰۰ پسرلي)

د ۲۰۰۳م کال په اپرېل کې مې هوډ وکړ چې په کابل کې د ایتلافي ځواکونو له قوماندان ډان مکنل سره ووينم.

د ټوپکسالارۍ په اړه چې زما کومه نظريه وه غوښتل مې چې هغې ته نوره پراختيا ورکړم. تر همدې مهاله زما او قيوم کرزي پر پلان چې په هغه کې مو د ټوپکسالارانو د له واکه لرې کولو لارې چارې ولسمشر کرزي ته په گوته کړې وې دوه مياشتې اوښتې وې. کابل ته زما د سفر اصلي موخه دا وه چې همدا مسئله له جنرال سره مطرح کړم او په دې اړه دده نظر ځان ته معلوم کړم. بله خبره دا وه چې داهم ځان ته معلومه کړم، کوم پلان چې موږ په لاره اچولی دی ايا جنرال ل له هغه سره کومه ليوالتيا لري اوکه نه؟

هغه پلان اصلا د کرزي او امريکايي نظامي افسرانو تر منځ په همدې اړه د خبرو ور پرانيست، چې کېدای شي د امريکا د اردو د افسرانو مشورې په همدې لاره کې گټورې تمامې شي. زه په دې ډاډه وم چې که چېرې ولسمشر کرزي د ټوپکسالارانو په وړاندې جامع پلان رامنځ ته کړي نو متحده ايالتونه به خامخا له کرزي سره مرسته وکړي. خو په حقيقت خداى خبر و. له جنرال ډان مکنل سره زما شخصي ليدنې دا هر څه راته په ډاگه کړل.

په دې لاره کې د هيڅ پر مختک هيله نه کېده، افغان چارواکو امريکايي چارواکو ته او امريکايانو بيا افغانانو ته دوکه ورکوله.

زه هم دې پايلې ته ورسېدم چې زما هڅې به کومه نتيجه ورنکړي او نه به په ډيپلوماتيکو کړيو کې د کومې انگيزې سبب شي. ما جنرال ته وويل، فرض کړه چې ولسمشر کرزي غواړي يو ټوپکسالار له واکه لرې کړي. د بېلکې په توگه والي شېرزی.

ولسمشر په همدې اړه له تاسو څخه دمرستې غوښتنه وکړي او دى ستاسو تکتیکي مرستې ته اړتيا لري. د بېلکې په توگه درته ووايي، چې د کندهار په هوايي اډه کې د لومړۍ او دويمې دروازې تر منځ چې د گل اغا شېرزي د ورور رازق شېرزي مرکز دی او دا ځای يې له حکومت څخه د هيچا ملکيت نه دی هلته د رازق د څارلو لپاره دوه ټانکونه ودروي او يا درته ووايي د سپين بولدک پر پوله کړمې وکړئ چې دا کار تاسو مخکې هم کاوو په همدې اړه به ستاسو ځواب هغه ته څه وي؟

تاسو دي کار ته چمتو ياست؟

تاسو فکر کوئ چې په دې اړه به د جنرال مکنل ځواب مثبت وي، نه بالکل نه.

جنرال وويل ، په افغانستان کې زموږ د مېشن هدف د القاعدې شبکې د غړو نيول او د افغانستان بيارغونې ته د امنيت زمينه برابول دي. دا هغه څه و چې زه يې له ډېر وخت راهيسې په تمه وم. زه پوهېدم که سړی له امريکايانو څخه په سمه توګه په دې اړه پوښتنه وکړي نو ښايي هغوی به ورته سم ځواب ووايي. ما په همدې اړه ټول شيان د کرزي د دفتر مسئول ته واضح کړل. زه په دې اړه ډېره غره وم او فکر مې کاو چې نور نو د کامېابۍ په درشل کې يم. نور بايد ما دا هېواد پرې اېښی وای ، ځکه چې هر څه ته نوی باب پرانيستل کېده.

د اپريل وېب ليکنې په ټولو کړيو کې يو شورماشور رامنځ ته کړی و. بالاخره د جنرال ځواب داسې و لکه زما غلجيو ملګرو ته چې په کابل او د کندهار هوايي اډه کې د اډې د قوماندان لخوا ورکړل شو.

په هر صورت ماته د ژبې ناروغۍ راپېښه شوې وه او د کوچنيانو په هغه ورکشاپ کې مې بايد ګډون کړی وای چې (ACS) افغانان د مدني ټولنې لپاره ټولنه يې کوربڼه وه.

کله چې زه دوی ته ورسېدم ، مور ته مې د خپلې ناروغۍ په اړه په ټېلفون خبر ورکړ. هغې راته وويل چې داسې ده نو ته بايد دوه اوونۍ استراحت وکړې خو ما بايد درې ورځې وروسته په بوستن کې د کېنېډي د هارډور په حکومتي پوهنتون کې وينا کړې وای. خو تر وينا وړاندې مې دوي ورځې په بستره کې تېرې کړې. ما په هغه ښوونځي کې وينا وکړه چې وروسته يې د چارواکو لخوا منليك هم راکړل شو.

تر دې وروسته مې له خبري رسنيو سره غونډه لرله چې په هغو کې بوستن ګلوب ، دکرېشن سائنس مونيتور ، نيويارک ټايمز ، واشنگتن پوسټ ، د بشري حقوقو داعيان ، راډيوګانې او درې څلور ټلوېزيوني چينلونو سره مرکې شاملې وې.

تر دې وروسته مې په لينکولين او کنکورډ کې زموږ د حاميانو لخوا سيرعلمي درلود تر څو هغه کوچنيان ووينو چې زموږ د سيسټر ښوونځي له پروګرامونو سره علاقه لري او په هغوی کې يې ځينو خو لا وختي پېنسل ، بکسونه او کتابچې ټولې کړې وې او په پنتاګون کې يې د کانګريس له غړو سره غونډه لرله.

دا هرڅه د څه لپاره وو؟ هدف يې څه وو؟ د افغانستان لپاره؟ د (ACS) افغانان د مدني ټولنې لپاره لپاره؟

په دغې غونډه کې ګډون ډېر اړين و نو ځکه دا د يوې مسئولې نجلۍ لپاره ډېره ګرانه وه چې دا هر څه له لاسه ورکړي. له بله پلوه دلته اصلي ټکی د افغانستان موضوع وه.

موږ په څو غټو ورځپاڼو کې ليکنې خپرې کړې.

موږ هوايي ډګر ته ناوخته راوړسېدلو ، چې الوتکې زموږ تر رارسېدو درې دقيقې مخکې الوتنه کړې وه. امېر او ايس کولای شواي چې په راتلونکي پرواز کې ولاړ شي. خو ما بايد په نیشنل پريس کلب نيوز ميکرز سريزې کې تر غرمې وروسته پر دوو بجو باندې وينا کړې وای.

واشنګټن ته چې ما د ترهګرۍ ، ټوپکسالارۍ او د پاکستان د رول په اړه کوم ليک لېږلی و اوس پرې يوه مېاشت اوښتې وه. دا هرڅه پر واقعيت بناو خو زه ډېره نهيلې شوې وم او فکر مې

کاو چې هيڅوک ددې اورېدلو ته چمتو نه دي. زه د ټوپکسالارۍ په هغه جگړه اخته وم چې افغانستان يې بې ثباته کاو. ټوپکسالارې او ترهگرې له يوه ځای څخه سرچينه اخيستله، کل اغا شېرزی دوه ځايه لوبېده، هم له پاکستان او هم له متحدو ايالتونو سره، خو پاکستان په افغانستان کې دوه مخې پاليسي مخ ته بېوله.

زه د امريکا ږغ رادېو د هيټ لخوا چې ددغې غونډې په مخ کې ناست و ډېره وهڅول شوم. دغه شېبه ناوخته وپوهېدم چې امريکا ږغ رادېو زما له وينا څخه اته نيمې دقيقې راپور جوړ کړی او خپور کړی يې دی. البته دغه راپور په پښتو او دري خپرونو کې هم خپور شوی و، چې په افغانستان کې يې هم خلک اوري. زه يوه خبرياله يم، د اته نيم دقيقه ييز راپور ارزښت راته معلوم دی چې دا دومره اوږد دی لکه د جوراسيک عمر. له کندهار څخه په همدې ورځو کې يو چا تيلفون را وکړ ويل يې شېرزی کرزي ته ستا په اړه د شکايت لپاره ورغلی و خو ما فکر کاو چې دغه کس به ټوکې کوي.

اوس داسې اوازې وې چې ځينې ټوپکسالارواليان به له واکه لرې شي، خو کله چې ما د قيوم کرزي سره په تيلفون خبرې کولې ده له شېرزي څخه خپله پاملرنه د دفاع وزير ته را اړولې وه خو هغه بيا تر شېرزي لا يو غټ جرگونی و. قيوم زياته کړه چې د شېرزي کار سوی دی. دده خبره زما يوه پخواني ملګري رای کواتم هم تائيد کړه. کله چې ما په بوسنيا او سربيا کې د خوشحالي شپې او ورځې سبا کولې رای په هغه وخت کې د نيوزويک اونيزې خبريال و. ده زياته کړه، کله چې زه د کابل څخه راتلم په الوتکه کې مې د متحده ايالتونو له يوه ځانګړي استازي سره وليدل، هغه راته وويل چې د شېرزي عوض مخکې لا ټاکل شوی دی.

هر څه پر سم لوري روان و، مانه غوښتل چې ددغې لوبې له ليدلو څخه بې برخې شم. مابه هره ورځ د کرزي د دفتر مسئول ته تيلفون کاو چې زما د الوتکې ټکت تغيير کړي تر څو ددغې لوبې ليدلو ته ځان راورسوم. يوه ورځ نابېره د کرزي د دفتر مسئول په نيولي ږغ په تيلفون کې راته وويل، سارا زه فکر نه کوم چې هغه څه دې تر سره شي چې موږ يې تمه لرو.

ده وويل چې امريکايان بيرته له خپلې پرېکړې څخه پر شا شول. ما وويل دا هيڅ شونې نه ده، ځکه چې جنرال مکنل له ما سره په همدې اړه وعده وکړه، نو بيا هغه څنګه له خپلې وعده څخه پر شا کېږي؟ ده وويل چې د عراق تر اشغال وروسته د خلکو په ذهنيت کې خورا ډېر بدلون راغلی دی. امريکا نه غواړي خپل سرتېري په خطر کې واچوي او خپل ټول سرتېري په افغانستان کې مصروف وساتي، اوس امريکا عراق ته لومړيتوب ورکوي.

ما په همدې اړه جنرال مکنل ته يو برېښنالیک واستاو چې زه هم افغانستان ته بېرته پر لارې يم او نه غواړم چې دغه لوبه راڅخه تېره شي.

ده په ځواب کې راته ليکلي و، چې په هارډور کې د پسرلي له گلانو څخه خوند واخله. وروسته وپوهېدم، چې دا زما لپاره يو سيګنال و او زه هم په بوستن کې پاتې شوم. زه هغه وخت ډېره خوشاله شوم چې کرزي دولس ټوپکسالار واليان کابل ته راوغوښتل. کرزي په ستره محکمه

کې خورا جدي وينا وکړه ، ده وويل که دغه کسان په خپل چال چلند کې بدلون رانه ولي نواستعفا به وکړم او لويه جرگه به راوبولم.

د ۲۰۰۳م کال د مۍ پر شلمه کړزي يو فرمان صادر کړ چې په هغه کې راغلي و ، سرله اوسه به د گمرک ټول عايدات کابل ته لېږدول کېږي. دوی به نور د کړزي امرته غاړه ږدي او يو د بل له مخالفت څخه به لاس اخلي. په هغه غونډه کې شېرزي وار د مخه کړ او ويې ويل چې زه د کندهار په گمرک کې د ورځې تر يو ميليون ډالره زيات عايد لرم ، چې سر له ننه به دا ټول ولسمشر کړزي ته را استوم.

په همدې سره شېرزي د کړزي زړه ته لار وموندله.

د کړزي د دفتر مسئول غوښتل چې دې ته سم رنگ ورکړي. ده د واشنگتن پست خبريالې اپريل ويټ ته وويل ، کله چې کړزي هغوی ته د ضرورياتو ليست وړاندې کړ دوی وويل چې بې له کومې بهاني به دغو ټولو شيانو ته مثبت ځواب ووايي.

البته دوی بايد همداسې ويلي وای ځکه چې دا هر څه د افغانستان ملکيت وو نه د دوی. نور څېړونکي بيا له دې کار څخه اغيزمن شوي وو. د نيوپارک ټايمز خبريالې کارلوتاگال د کړزي دغه نوی ټينگوالی تشرېح کړی و ، خو په کابل کې بيا زما ډېرو ملگرو دغه کار وستاېه. خو اپريل بيا په خپله ليکنه کې ډېره محتاطه وه. هغې پر دې باندې ټينگار کړی و چې دا ډېر گټور اقدام و ، خو ددغو وعدو د تر سره کولو لپاره هيڅ ضمانت نشته. په افغانستان کې ټولې ولايتي ادارې خپلواکې دي او هرڅه د مرکزي حکومت له پرېکړې پرته تر سره کوي.

تر کومه ځايه چې زه له وضعې سره بلده وم دا ډېر يو خطرناک کار و چې تر سره شو. زه بيرته کابل ته راغلم ، په کابل کې زما د معلوماتو د لاس ته راوړلو سرچينې د امريکا سفارت ، د کړزي د دفتر مسئول او د کورنيو چارو وزير علي احمد جلالې وو. جلالې ټوله پړه پر امريکايانو واچوله. ده وويل هغوی موږ ته په غټو ټکو وويل چې دا کار مه کوئ.

د کړزي د دفتر مسئول وويل چې له واشنگتن څخه د امريکا يو نظامي او ملکي هيئت راغلی ، هغوی موږ ته په څرگندو ټکو کې وويل چې ايا تاسو زموږ په اړه فکر کړی دی ؟ زموږ ټول سرتېري په عراق کې بند پاتې دي او اوس ددې وخت نه دی چې تاسو يې فکر کوئ. د دفتر د مسئول له دغو خبرو څخه داسې راته څرگنده شوه چې نور نو د افغانستان د پرمختګ لپاره هيڅ لاره پاته نه ده.

خو د امريکا په سفارت کې بيا راته بل ډول انځور راکړل شو .

هغوی ويل ، زلمی خليلزاد چې په افغانستان کې د امريکا ځانګړی استازی دی او بيا وروسته د امريکا سفير شو په څو ځله له ولسمشر کړزي څخه وغوښتل چې په همدې اړه يو تشرېحي پلان ورکړي. امريکايان داسې فکر کوي ، که چېرې ټوپکسالاران له واکه لرې شي کېدای شي بدې پايلې به ولري. موږ له افغان چارواکو څخه وپوښتل ، تاسو بايد په همدې اړه فکر وکړئ که چېرې داسې وشي....؟ نو پايله يې دا راوځي يا داسې ونه شول....؟ پايله به يې څه وي او داسې نور خو ددې ټولو لپاره د افغان چارواکو ځواب مبهم وو.

د کرزي د دفتر له مسئول سره مې د هغه نيمگړي پلان په اړه خبرې وکړې چې د امريکا د سفارت چارواکو يې يادونه وکړه.

ده وويل چې ولسمشر کرزي دغسې يو تشرېحي پلان نه لري ، هغه يوازې پوهېږي چې څه وخت بايد دغه کار تر سره شي او څه وخت ددې کار د تر سره کولو امکان شته.

ما دا فکر کاو چې ايا کرزي به زموږ هغه اته پانيز پلان لوستی وي که نه ؟ او يا دې ته ورته بل څه ؟

د امريکايانو په اړه بايد ووايم که چېرې دوی په ريښتيا د ولسمشر کرزي ملاتړ کولای نو بيا يې ولې له کرزي سره ددغسې يو پلان د جوړونې په پروسه کې مرسته نه کوله ؟

ولي امريکايانو خپلې تجربې له ده سره نه شريکولې ؟

د افغاني پلان له مخې بايد نيم درجن ټوپکسالاران له واکه لرې شوي وای ، چې په هغه کې گل اغا ، اسماعيل خان ، د مجاهدينو له وخت راهيسې بد نام ازبک قوماندان رشيد دوستم چې اوس د يو بل ټوپکسالار لخوا له بنايسته مزارشريف څخه شړل شوی و او داسې نور.

ما په سفارت کې وپوښتل چې يوازې شېرزی څنگه کېږي ؟ دوی وويل چې يوازې د شېرزي له واکه لرې کېدل د واشنگتن لپاره د منلو وړ دي او د هغه له واکه لرې کېدل هم ډېراسانه دي .

زه بيرته زما ملگري جلالې ته ورغلم ، هغه هم ددې تائيد وکړ چې يوازې د شېرزي په اړه تصميم نيول شوی دی خو پاکستان به ددې کار سخت مخالفت وکړي .

ما وويل څه شی ؟ پاکستان ؟ پاکستان بيا څوک دی ؟ د پاکستان بيا په دې کارونو څه ؟ وروسته وپوهېدم چې پاکستان د افغانستان په مسايلو کې خورا کليدي رول لري . پوه شوم چې افغان حکومت له خپل جنوبي گاونډي سره څومره مشکلات لري .

جلالې راته وويل چې زه يوازې د شېرزي له واکه د لرې کولو ډېر مخالف يم ځکه چې هغه د واليانو په غونډه کې ولاړ شو او د مرکزي حکومت ملاتړ يې وکړ او ويې ويل چې تر دې وروسته به د گمرک ټولې پيسې پلازمېنې کابل ته رالېږي . زه وپوهېدم چې د شېرزي هغې جادو پر جلالې هم تاثير کړی دی .

د امريکا په سفارت کې يوه چارواکي راته وويل ، کرزي له شېرزي سره ښې اړيکې لري او هغه نه غواړي شېرزی له واکه لرې کړي ځکه چې کرزي به له شېرزي پرته ځان تنها محسوسوي .

هغه اوږده لاره چې موږ د ۲۰۰۱م کال له ډسمبر څخه وهلې وه بې منزله ښکارېده . امريکايانو چې شېرزی د والي په توگه وټاکه نوکرزي يې هم پر پله پل کښېښود او هغه يې په کندهار کې پر واک وساته .

جلالې وويل چې زه غواړم ستا انډيوال خاکريزوال له خپلې دندې څخه لرې کړم .

ما ورته وويل : څه شی ؟ ټوکې خو به نه کوې ؟ نو ولې ؟

په ټول افغانستان کې همدا يواځينی حکومتي چارواکی دی چې له فساد څخه پاک او خپلې دندې ته ريښتيني دی .

ما جلالې نه وغوښتل چې داسې ونکړي. ما جلالې ته وويل: زه تاسو ته په باور سره ويلای شم چې دی په کندهار کې د کرزي تر ټولو وفادار ملګری دی، که چېرې تاسو داسې وکړئ نو ګل اغا به په کندهار کې په واک کې پاتې شي او نور به پسې غښتلي شي او له بل پلوه به دا د نوموړي لپاره يوه تحفه هم وي. تاسو بايد داسې ونکړئ چې ضابط اکرم له واکه لرې کړئ او شېرزی په واک کې پرېږدئ. او که چېرې تاسو داسې وکړئ، الکوزي به خوابدي شي چې په دې سره به تاسو د الکوزو د ټولې قبيلې ملاتړ له لاسه ورکړئ.

زما خبرو پر جلالې اغېزه وکړه. ده وويل: زه په دا يو څو ورځو کې کندهار ته ځم غواړم هر څه په خپلو سترګو ووينم. د حالاتو تر څېړنې وروسته به پرېکړه وکړم. جلالې د خپل ټوپک نښه پر خپلې پښې برابره کړې وه، خو ماهغه د خپلې پښې له ویشتلو څخه بچ کړ.

اوس هغه وخت رارسېدلی و چې زه بايد خپل کور کندهار ته ستنه شوې وای.

د ريمه مرحله

(۱۳۰۰ دوبي)

ما بايد د والي شيرزي سره مخامخ کتلي وای. وروستي خبر چي ما تر لاسه کړي شيرزي ډير راته په غوسه وو. نوموړي ولسمشر کرزي ته زما په اړه شکایت کړي وو. د ولسمشر کرزي ورور په ارگ کي د همدې پيښې عيني شاهد و وروسته نوموړي زموږ دفتر ته راغلي و او زموږ د دفتر کار کوونکي يې د پيښې څخه خبر کړي وو. شيرزي گواښ کړي و ويلي يې و که غواړي چي زه په کندهار کي پاته شم نو دا بايدنوره چپ شي.

د کورنيو چارو وزير علي احمد جلالي چي هم په همدې صحنه کي حاضر و وروسته ماته داسي وويل چي شيرزي په لور اواز کرزي ته وويل تر څو چي دا زما په ولايت کي وي زه کار نه شم کولاي! زه استعفا ورکوم. ما فکر وکړ ښه نو چي داسي ده نو بيا ولي ولسمشر کرزي هغه ته نه ويل چي استعفا وکه چي په همدې کار سره به ډير مشکلات حل شوي وای. داسي ښکاريدل چي په دې سره به ولسمشر کرزي نه وي حيران شوي ځکه چي هر څوک پوهيدې چي زه د کرزي د کورنۍ سره تړاو لرم.

دا د ټولو هغو مرکو او ويناو پايلې وې چي ما په متحده ايالاتو کي تر سره کړي وې. شايد خلک فکر وکړي چي ددې کبله ما پر کل اغا انتقادونه کول چي زه د کرزي د کورنۍ سره تړلي وم او دا هر څه چي ما ويل هغه د کرزي پيغام شيرزي ته په غير مستقيم ډول رسول وو. والي کور نه و نو ځکه زه د احمد ولي کرزي احترام ته ورغلم.

هغه پر خپل بايسکل تمرين کوي. په کندهار کي لوړ پوري چارواکي يا مخور کسان د قدم وهلو لپاره د باندي نه سي وتلاي په ځانگړي توگه چي بيا د ولسمشر ورور وي.

احمد ولي وويل سارا والي ته مه ورځه هغه ډير په غوسه شوي دي ده ولسمشر ته ويلي وه چي زه خلکو ته پيسي ورکړم او دده د اداري په وړاندي يې راپورته کوم. خو کل اغا به هم د تور لنډکروز څخه د پيسو ډک لاس را ايستلي و او خلکو ته به يې ورکولي.

يو کس چي زموږ د کور شاته يې د ملا عمر غوا روزل تيره اوونۍ د هغه لپاره ډيره بختوره و ځکه چي کل اغا ورغلي و هغه ته يې د سلو ډالرو په اندازه پيسي ورکړي وې.

ما احمد ولي خپل تمرين ته پرېښودي زه د والي د کور پر لور روانه شوم. په امريکايي يونيفورم کي د گيت د شا څخه ساتونکي راښکاره شول.

د والي کاروان هم د راوتلو په حال کي و.

په همدې حال کي د کور څخه يو تور موټر راووت ما ورته د درولو لپاره اشاره وکړل.

که کورم شیرزي په ډیره غوسه د هغه موټر څخه راکښته شو او ماته يې وويل ته څه فکر کوي؟

دي لا د جملې په منځ کي و چې مخکې يې وټکلو ويې ويل ستا وظيفه سياست دي که ټولنيز خدمتونه؟

ما دده خبرې ور پرې کړې ومي ويل موږ بايد خبرې سره وکړو خو دلته نه. د نوموړي سره په موټر کي د ماليي د وزارت يو هيئت ملکري و ما نه غوښتل چې د هغوي ومخ ته دده سره مناقشه وکړم.

سبا نهه بچي مو د ليدني لپاره سره وټاکلي.

زما سره انجينر عبدالله د ژباړي لپاره راسره وو. په مخامخ کونج کي شیرزي او هر کاره بدنيتي خالد پښتون ناست وو.

دوي دواړه ډير په غوسه ښکاريدل.

پښتون چې تش په نامه د والي استازي و څو ځله د خپل مشر په خوله کي ور ولويدې. که چيري زه د شیرزي پر ځاي واي هغه به مي سمدستي د خوني څخه شړلې واي. زه پوهيدم چې ولي شیرزي دي د ځان سره ساتلي دي. خو بيا هم والي شیرزي دده هرې خبرې ته غوږ نه نيوي. يو وخت شیرزي په خپله د مجلس د اداره کولو والک په لاس کي واخيستي او پښتون يې د مخه ليري کړي چې هغه زما لپاره تر ټولو په زړه پوري صحنه وه چې دي مي په دغسي يو ټيټ حالت کي ليدې.

والي زما لپاره د پوښتونو يو ليست تيار کړي و خو پدي سره يې پيل کړي چې دلته ستا وظيفه څه شي ده؟ ايا تاسو دلته ټولنيز کارونه مخته وړي که سياسي؟

داسوال يې ماته تر ټولو په زړه پوري و او همدا سوال به ما هره ورځ د خپل ځان څخه هم پوښتي؟ ده وويل چې ايا ما تاته تر اوسه کوم تاوان رسولي دي؟ که مي تاوان نه وي درسولي نو بيا ته زما څخه د کوم شي غچ اخلي؟

ما ده ته وويل چې دلته د غچ اخيستلو کومه خبره نشته خو زه دلته يوازي ددغه خراب حکومتي سيستم مخالفه يم. زه د يو نارينه په څير ستا مخالفه نه يم دا يوازي ستاسو بد طالع دي چې زه په کندهار کي يم. که چيري زه په هرات کي اوسيدلاي ما به همدا شيان د اسماعيل خان په وړاندي هم ويلي واي.

هر څه چې ما په متحده ايالاتو کي ويلي وه هغه خالد پښتون يادانيت کړي او غور چان کړي وو. خالد پښتون به يو يو سوال د لاسي بم په شان ميدان ته راغور ځوي. ده وويل چې تا په متحده ايالاتو کي وويل چې شیرزي د پاکستان او متحده ايالاتو دواړو سره لاس لري. د همدغسي يو ټکي د رابر سيره کولو وروسته به يې انتظار ايستي چې پر مجلس څونه بده اغيزه کوي.

والي ډير ارام شو: ده وويل زه يواځيني سړي يم چې د پاکستان په وړاندي مي سخته مبارزه کړي ده حتي زما د پلار د وخت راهيسي!

امريکايانو زما پلار ته د زمري لقب ورکړي: خو اوس پاکستان غواړي ما ووژني.

ما ورته وويل ښه نو چې داسي ده نو بيا ولي په ټوله ښار كې يوه د انټرنېټ كېښته او هغه هم د اي ايس اي لخوا چلول كېږي او ستا د همدغه نژدې دوست پښتون لخوا پرانيستل شول.

اول خو والي د هغه څخه بې خبرې وښودل كله چې ما مجبور كړي ويې ويل چې دا دونه مهمه خبره نه ده. شيرزي يو متل ووايه چې كه د چا لاس نه سي وركتولاي نو نو لاس يې ورمچ كه. دا د افغانانو كلتور دي چې د ملامتي په وخت كې خپل ځان بې گناه ثابت كړي. خو زه د څو مياشتو راهيسي په دې خبره وم چې شيرزي د پاكستان لپاره كار كوي. ما شيرزي ته وويل څونه د شرم خبره ده چې يو كس دې دونه شهرت ولري او د ټوله افغانستان د زمري زوي دي وي او بيا دې د يو چا لاسونه ورمچوي. د ولسمشر او شيرزي تر منځ په غونډه كې چې ما څه اورېدلي وه شيرزي ويلي و چې زه دا د كندهار څخه شرم خو كرزي ورته ويلي وه چې پدې كار مه لره.

شيرزي ماته د اختار په ډول وويل كه ته دداسي خبرو څخه لاس وانه خلي نو ځيني كسان به ډيرخواشيني شي او كيداي شي تا ته كوم تاوان در ورسوي چې هغوي بلكل د واكه وتلي خلك دي.

ما هغه ته وويل چې زه د امريكا لپاره كار نه كوم خو كه چيري زما څخه جنرال ميكنيل او ډگروال كمپبيل د كندهار د وضعي په اړه معلومات وپوښتي نو زه خو هغوي ته درواغ نه شم ويلاي.

زه بايد هغوي ته ريښتيا او هغه څه ووايم چې ما په خپلو سترگو ليدلي دي. همدي شي پر شيرزي باندي د جادو په څير تاثير وكړي. ده وويل ته ولي داسي شيان ليكي چې هغه بيا ماته د پزي پېژوان وي.

كل اغا په ريښتيا سره ډير وار خطا و. ما ده ته ډاډ وركړي چې په هغه كې ډير شيان مانه وه ليكلي هغه د واشنگتن پوست د ورځپاڼي پر ليكنه يوازي څو اقتباس شوي شيان و خو زه د مضمون ليكواله نه وم.

په دې سره كل اغا خوشاله شو او ويې ويل كوره ته د ډير وخت راهيسي دلته اوسي. ته نوره بهرني نه يي ته اوس زموږ د كورنۍ يوه غړي يي. كه ته زما پر كارونو چې زه يي كوم كوم اعتراض لري ماته راشه او په هغه اړه خبرې راسره وكه.

زه پدې خوانه بدوم كه ته نوري ليكني هم وكړي خو د هغه تر خپراوي وړاندي يو ځل زما سره وينه.

شيرزي يو بل متل هم راته تير كړي چې ويل يي مړ مي كه خو لمر ته مي مه غورځوه. سړي كولاي شي چې ډير څه د ژبي په اړولو سره پټ كړي خو زما لپاره حقيقت ډير ارزښت درلود. والي وويل زموږ دروازه د تل لپاره ستا پر مخ د شپي او ورځي پرانيستي ده. كه حتي زه بېده هم يم په دا... مي په چپلاخه ووهه او راوبښ مي كه.

ما د نوموړي څخه ډيره مننه وکړل.

تر دې درې اوونۍ وروسته د ډيموکراسي لپاره د ملي بڅبنې (NED) ټولنې يو هيئت د واشنگټن څخه کندهار ته راغلي.

ما او قيوم بايد پر يوه پروژې باندې خبرې کړي وای چې پخوايي موږ خوبونه ليدل. دا پروژې د ولايتونو په سطحه د قومي مشرانو د يوې شورا رامنځ ته کول وو. هيئت په کندهار کې د ځينو پروژو څخه د ليدنې په غرض راغلي و خو موږ بايد هغوي ددغې نوي پروژې تمویل کولو ته هڅولي وای.

ما شيرزي ته ټليفون وکړي ورته وېي ويل دا ته زما څنگه انډيوال يې دا درې ورځې کيږي چې زه سخته زکام يم خو ته مې پوښتنې ته رانه غلي.

ما ده ته يوڅه شيان د تحفي په شکل هم راوړل.

شيرزي ددغه نابېره هيئت لپاره آماده کي نيول چې د امريکا څخه راغلي وو.

ده موږ د سهار ناري ته وروبللو.

موږ پر يوه ميز کښيناستلو چې پر هغه باندې د ناري د خوراكي شيانو تر څنگ کباب هم ايښودل شوي وو.

د ميز پر هغه بله خوا د ښار مخور او لوړ رتبه چارواکي ناست و چې په هغوي کې د قاضيانو مشر ، څارنوال ، امنيه قوماندان ځاکريزوال او داسې نور وو.

زه او اکرم څنگ پر څنگ پټه خوله ناست و او مجلس مو څاري.

شيرزي د (NED) غړوته وويل چې دلته مې په پوره توگه ډيموکراسي پلي کړې ده. زما په ولايت کې چې هر څوک هر څه و غواړي ويلای يې شي.

ما په لوړ اواز وخنډل ورته وېي ويل ډير ښه.

ما وويل چې ما يوه بله ليکنه کړې ده چې ډير ژر به يې اوازي خپرې شي خو شيرزي څه ونه ويل. دا د (NED) غونډه وه چې موږ يوازي د هغوي سره مرسته کول.

ما بالاخره فيصله وکړل چې په والي شيرزي به نور کار نه لرم خو زما راتلونکي ليکنه په نيويارک ټايمز کې د ټوپکسالاري په اړه وو.

ما فيصله وکړل چې نور ددې ضرورت نه ليدل کيږي چې ددې واري دې په ليکنه کې گل اغا په نامه ياد شي.

همدې کار پر هغه څه اغيزه نه کول چې ما بايد ويلي وای.

د هغه څه په وړاندې چې ما کول خپل ضمير او وجدان مې قاضي کړي.

دا ليکنه د جولای پر لومړي نيټه (د افغانستان راتلونکي د گډوډيو ښکار شو) تر سر ليک لاندې خپره شول.

ما په هغه کې ليکلي و د امريکا پاليسي به په افغانستان کې تر هغه وخت پورې کاميابه نه شي تر څو يې دغه د ځان ژغورنې پاليسي بدله کړي نه وي.

ما ويلي و چې هر والي يو محلي ټوپکسالار دي.

ولي امريکايان د ولسمشر کرزي او د خپلو دښمنو توپکسالارانو سره مرسته کوي؟ کندهاريان وايي چې امريکايان بايد نور خپل هغه زاره تصميمونه بدل کړي چې توپکسالاران يې د واليانو په توگه ټاکلي وو.

په دغه مضمون کې شيرزي په نامه سره نه و ياد شوي خو دې پوهېدې چې هدف يې څوک دي. تر دې وروسته د امريکا د سفارت څخه ډير ژر د کورټ اميند تليفون راغلي.

ده راته وويل چې ته بايد ډير ژر کابل ته راسي ځکه چې هلته ستا ژوند ته خورا جدي خطر متوجه دي.

اميند ددې خبرې د ثبوت لپاره زه په نامه ياده کړم زما د موټر او وروستيو کارونو په اړه يې پوره معلومات راکړل. زه سمدستي پوه شوم چې تر کاسي لاندي نيم کاسه شته او اميند ته مي وويل چې زه بيا وروسته تليفون درته کوم. ما د کندهار په هوايي اډه کې زما يو ملګري ته تليفون وکړي چې د اردو په استخباراتو کې يې کار کوي او دغه مسئله مي ورسره شريکه کړل هغه وويل زه به په همدې اړه معلومات وکړم او بيا به وروسته تاسو ته تليفون در وکړم.

تر نيم ساعت وروسته يې ماته تليفون وکړي ده وويل چې په کندهار کې د هيڅ مشخص گروپ يا کس په وړاندي کوم تحديد يا خطر نشته.

زه ډيره ژر پوه شوم چې شيرزي او خالد پښتون په کابل کې وه د هغوي څخه يو يې د سي اي اي مرکز ته ورغلي و او له همدې کبله دغه معلومات تر سفارت پورې هم رسيدلي وو.

دا خطر هم د هغه پخواني خطر په شان و چې داسې شيانو پر ما کومه اغيزه نه لرل او نه يې زه د خپلې لارې څخه بيلولاي شواي.

ما په منظره توګه د اعتدال خوښونکو ملايانو سره مجلسونه تر سره کول.

دغه دوه راپورنه ډير سره ورته وو.

ما اميند ته تليفون وکړ ورته ومي ويل چې زما په اړه کوم تشويش ونکړي زه دلته په امن کې يم. ما فکر وکړي چې پدې شان ژوند نه تيرېږي نو د همدې کبله مي په استخباراتو زما ملګري افسر ته تليفون وکړي هغه ته مي وويل که دې داخل د والي سره ملاقات کوي هغه ته ووايه چې که چيري دې ته کوم زيان ورسېږي نو امريکايي اردو به ډير په خواشينې شي. ما ده ته وويل که دې چيري دا کار وکړي نو زه به ډير خوند تيري واخلم.

ما د امريکا په سفارت کې د بيل ټايلر څخه وپوښتل چې ته هم همداسې شيرزي ته ووايه.

ما نه غوښتل چې د شيرزي د مشر جلالې څخه پدې اړه مرسته وغواړم.

کله چې وزير جلالې اود هغه برطانوي هم څنګ کندهار ته راغلي و د غرمي تر ډوډي وروسته وزير جلالې چې يوه ديوال ته يې تکيه کړې وه او د شيرزي سره په شخصي خبرو مصروف و ما ته را بڼ کړل.

زه چې ورغلم جلالې زما څخه وپوښتل چې امنيت څنګه دي؟

ما ده ته وويل چې د افغانانو لپاره امنيت يو ډول دي او د بهرنيانو لپاره بل ډول دي خو دلته اصلي امنيتي مشکلات...جلالې زما خبرې پرې کړي وبي ويل زه ستا شخصي امنيت يادوم.

اوح... ډيره ښه ما ورته وويل چي ما اوس د خان د امنيت لپار خو ساتونكي استخدام كړي دي. جلالې وويل كه هر څه مشكل لري زه ستا په خدمت كي يم.
جلالې شيرزي ته گوت ځنډنه وكړل كه تاته هر ډول مشكل پښو شو نو مسول به يي شيرزي وي.
تر دي وروسته ماته هېڅ گواښ نه دي متوجه شوي.

بېره (۳۰۰ دوبي)

د همدې دوبي پيليدلو له ځان سره ځينې خطرونه لرل ، چې زه يې ډيره وارخطا کولم. د ريکارډو منگوييا مړينې خو بيا هر څه پر بل مخ واړول. دده مړينه د هغو ملايانو په مړينې پسې وه ، چې د کندهار ښار د باندې يې خپل ژوند د نوي رژيم د ملاتړ له کبله له لاسه ورکړ.

د ښار په زړه کې زما تر ټولو خوښ د احمد شاه دراني د وخت لرغونی مسجد کې چې ښايسته منارونه يې د اسمان پر لور ختلي دي ، هم يوه چاودنه وشوه ، چې مرمړين فرش يې د لمونځ کوونکو په وينو ککړ شوی و ، خو خوشبختانه څوک پکې سخت ژوبل نه شول.

هغه وخت بيا تر ټولو بد و ، چې يوه شپه ما او اکرم چای څښه او اکرم د مرو شمير پر گوتو کاوه. ده په منځنۍ توگه هره ورځ يو سرتيري د پوليسو پر پوستو د بريدونو له کبله له لاسه ورکړی و. دا جنکيالي ټول د اکرم په واک کې و ، خو دده لپاره بله هيڅ چاره نه وه ، بې له دې چې د هغوی مړينه په خپلو سترگو وگوري.

موږ زما په کور کې وو. اکرم د پوليسو يونيفورم کښلی و او کندهاري محلي جامې يې په تن وې. کميس ، پرتوک او واسکت يې اغوستي و او خړه زرينه لونکۍ يې تړلې وه. له ما سره زما کمږه وه ده ته مې وويل چې د عکس اخيستلو لپاره ځان سم کړي ، خو ده ويل نه نه دا پريږده خبرو ته ادامه ورکړه.

ما ده ته په تيز نظر وکتل او هيله مې ترې وکړه ، چې په پايله کې و توانيدم په داسې حالت کې عکس ځنې واخلم چې يو لاس يې پر ځنگانه ايښی و او په بل لاس کې يې د چای کيلاس و او پر شونډو يې خوږه مسکا خوره وه.

کله چې اوس دغه عکس ته گورم ، نو ډير ارمان راته دريږي چې څنگه مې دوه کاله وړاندې ددغه ستر انسان مرگ په خپلو سترگو وليده. هغه لا تر اوسه د ځوانۍ له بهاره نه و وتلی ، خو په کومه شپه چې ما او ده بانډار سره کاوه ، د بدشکوني باران اوریده.

د اکرم خبرې خلاصې شوې او له هغه سره نور د خبرو لپاره څه نه و. د نوموړي کسانو نور نه غوښتل چې په ولسواليو کې دندې ترسره کړي او دی هم نه پوهیده چې څنگه له هغوی څخه د همکاري هيله وکړي. بې چاره قوماندان صيب!!

زما عبدالله ياديري چې له ځان سره يې وويل: زموږ زړونه نور مات شوي دي ، نړۍ ورځ تر بلې پر موږ راتنگيږي. موږ خپل ځانونه يوازې محسوسوو او يوه کونج ته راټول شوي او له شا وخوا څخه احاطه شوي يو .

د ترينکوټ پر سړک په يوه کمين کې د ارزگان د والي نيم درجن کسان ووژل شول. په هلمند کې د ولسوالۍ پر مرکز بريد کې د ميرسي کورپ خيريه ټولنې يو موټر چلوونکی او دوه نور کسان ووژل شول.

په هر صورت حالت مخ پر خرابيدو و، چې د نوې ادارې او افغانانو تر منځ پر اړيکو يې ډيرې بدې اغيزې بنډلې.

ددغه دويم پېښو د بيارغونې او پرمختيايي چارو ته هم لوی کواښ متوجه کړی و. د داسې پېښو په بيا بيا تکرار جنگياليو ته د بيا منظم کېدو او ځواکمنيدو واک ورکاوه. دا هغه څه و چې اکرم زما مخي ته کېښودل او په ريښتيا هم دغه حالت زه تر بل هر چا و وپرولم.

عادي کندهاريان هم زما په شان د ویرې په جال کې راگیر وو. دغه تاوتریخوالي یو مخلوط شکل درلود په دې مانا چې دا هرڅه د والي د دارمارانو لخوا پېښیدل او امریکایانو پر دا هرڅه سترګې پټولې او د هغوی د مخنیوي لپاره یې هېڅ اقدام نه کاوه. دغه کار کندهاريان سخت اندېښمن کړي وو.

د کندهار خلکو ویره لرله چې دوی تر اوسه د طالبانو د مهال ترخې نه دي هیرې کړي، خو د بل رژیم د راتګ نښې نښانې بیا تر سترګو کېږي. دوی فکر کاوه، چې طالبان به بیا خامخا راځي.

دې دويمې له ځان سره خورا ډيرې ناوړه پېښې لرلې. خلکو ويل که چېرې حالات په همدې شان دوام ولري نو دوی به د امریکایانو په وړاندې داسې راپاڅیږي لکه د روسانو په وړاندې چې راپاڅیدلي وو.

د روسانو په وړاندې ډاکټر، انجنیر او نور ټول افغانان و جنگېدل او په جهاد کې یې برخه واخیسته.

زه په دې ډیره حیرانه وم چې غریبان ولې د ځان او روسانو تر منځ فرق نه شي کولای او واشنگتن ولې له دې هرڅه څخه ویره نه لري. په لومړي ځل مې له یوه افغان څخه واوریدل چې ویل یې د امریکایانو او روسانو تر منځ هېڅ توپیر نشته.

په لومړي ځل یوې ښځې په ډیر تاسف سره راته وویل چې نور زموږ کورونو ته مه راځه. دې زیاته کړه: خلک د هغو کسانو په وړاندې غبرګون ښيي، چې له محافظه کاري څخه د لرې کېدو هڅه کوي. د نورو ښځو سره په توپیر ما کوښښ کاوه، چې بورقه وانه غوندم. ما څو ډوله جامې پر ځان او عبدالله وکتلې خو د زرو ښځو د یو ډول جامو په اغوستلو چې تر سر او پښو رسیدلې زه د ټولو مسخره شوم. زه رښتیا هم خندوونکې ښکاریدم.

نارینه و هم زما په شان ویره لرله. د احمد ولي کرزي یوه ساتونکي موټر اخیسته، نوموړي ویل: هغسي خو موږ ټول ډیر ژر مرو دا څو ورځې چې ژوندي یو باید یو څه په استراحت خو یې تیرې کړو.

هر څوک چې ما پیژندل ډیر وارخطا وو.

دوی به ویل دا ځلې به چېرې تښتو؟ ایران او پاکستان خو مو نه پرېږدي. یو ماښام عبدالله په ډیره پريشاني سره راته وویل: موږ ټول به یو په بل پسې ووژل شو. د اکرم ویره هغه وخت لا زیاته شوه چې یوه کس د پاکستان د استخباراتي شبکې آی اس آی د یوه ډگروال چې د جنرال پرویز مشرف ټولکیوال و یو پیغام ورته راوړ.

دغه پیغام د جنگ د اعلان بڼه لرله.

په پیغام کې راغلي و، چې دا ځل به چېرې مهاجر کیږي یا تښتي؟ پر کومه ځمکه چې ته اوس واکمن یې ډیر ژر به د پاکستان برخه شي او په پیغام کې دې ته ورته نور شیان هم راغلي وو.

اکرم د آی اس آی جنرال ته د ځواب په ور استولو کې زړه نا زړه و، خو تر څنگ یې بیا د جواب نه ورکولو سرې هم نه و.

اکرم نوموړي ډگروال ته ولیکل:

زه د تاریخ د یوه زده کوونکي په توګه دومره پوهیږم، چې افغانستان څو زره کلن تاریخ لري او پاکستان یوازې ۵۵ کاله وړاندې زیږیدلی دی.

زه فکر کوم چې موږ به ډیر ژر ستاسو درې ورې کېدل په خپلو سترګو ووينو.

دوهم سوال ته د اکرم ځواب داسې و:

زما راتلونکې پټن ځای یا پناځای به هدیره وي. دا ځل به زه هدیرې ته کډه کوم.

زه ډیره حیرانه وم، چې څو میاشتې وړاندې د کندهار ولایت په مقام کې د پاکستان د اردو دوو افسرانو شیرزي ته ویلي و، اکرم ته مشکلات جوړ کړه. اکرم ووژنه او اوس بیا دا.

تیره اوونۍ یو توپان راغلی و.

د ډیرو دورو او غبار له کبله سړي فکر کاوه لکه اسمان چې مخکې ته راکښته شوی وي. هوا ډیره تیزه چلیدله. هواته پورته شوي توکي، چې به پر هر چا ولکیدل ډیر به یې خوراوه. زموږ د کور د توتانو ونې نژدې وې، چې پر موږ راجپه شوی وای. په ښار کې د ناجو ونې چې د اسمان پر لور به دنګې ختلې وې، اوس د ډیر توپان له کبله پر ملا کوپې شوې وې. د توپان تر ختمیدو وروسته زموږ په کور کې د دیوال اړخ ته د درمند په شان خاورې او خزلې خړه وې.

ښځو به ویل: کله چې داود خان شهید کېده، همدغسې توپان راغلی و. شاید دا به ۱۹۷۴ز کال و. د ښځو په وینا چې دا د انقلاب د راتګ په معنا و.

د اکرم د دندې پر سر لا زما او جلالی تر منځ شخړه پای ته نه وه رسېدلې. ما نه غوښتل چې اکرم ته ددغې زیاتیدونکې جګړې په اړه څه ووايم، خو هره شیبه کېدای شوای د اکرم پر سر دغه تېر لګېدلی وای. زه یې مخنیوي ته ژمنه وم او د همدې لپاره مې ډیرې شخړې وکړې. ما له جلالی څخه دده د هغې ادعا په اړه ثبوت وغوښته چې ده ویل اکرم په فساد ککړ دی.

وزیر جلالی ما ته یو لیک راښکاره کړ چې هغه طالب جنگیالو د اکرم د کسانو په اړه لیکلی

۹.

یو نا څرګند لیک؟ داسې چې هر څوک یې لیکلای شي.

ما جلالې ته وويل چې ته هر شي ته دقيق نه متوجه کېږي هر څه چې ستا مخ ته راځي په همغه عمل کوي. زه پوهېږم چې د پردې تر شا څه روان دي. زه په کندهار کې اوسېږم، داسې کوم شی به وي چې جلالې به پرې خبر وي او زه نه؟

زه په هر څه ډیره ښه خبره وم، ځکه چې دا هر څه زما تر څنګ روان وو. که موږ داسې ونکړو نو دا هر څه به په بل مخ واوړي. که افغان حکومت او زه له دغه خطر سره ونه لوبېږو، نو ټولې هڅې به مو په اوبو لاهو شي.

هغه وخت نوره هم په غوسه شوم چې د امریکایانو ادې ته د ((پولاد)) لخوا وروغوښتل شوم. دغې څانګې د ایتلافي ځواکونو د قوماندان لپاره د سیاسي مشاوریت چارې تر سره کولې. دا په اردو کې ملکي څانګه ده، خو کله چې به جنرالانو کوم احمقانه کار تر سره کړ، نو بیا به دوی د هغه په ترسره کولو او یا د هغه په صفا کولو مجبور و.

د هغې غوندې په اړه مې ډیر څه نه دي په یاد خو څه چې مې یادېږي هغه د پوځ له یوه لوړ پوړي ځیرک افسر سره زما کتنه وه. همدې افسر د بګرام له هوایي ادې څخه د پولاد ځنې نور غړي هم له ځان سره راوستي وو. تر هغه وخته پورې چې موږ کیناستلو، دغه ډګروال ماته ونه وبل چې له کابل څخه کندهار ته یې د راتګ اصلي لامل څه و؟

په دغې غونډه کې نوموړي افسر له ما څخه د یو څه وخت لپاره د کندهار د پریښودو هیله وکړه. د نوموړي دا هیله ډیره ښه خو ډیره سخته وه. ده زیاته کړه: زه تا نه پیژنم خو که ته چېرې ووژل شي نو دا به زما لپاره ډیره بده وي. دا به زموږ د تیر یوه کال لاسته راوړنې او ټولې هڅې به اوبو لاهو کړي.

زه ددغې خبرې په اهمیت پوهیدم، داسې چې که د ریکارډو تر مړینې وروسته یو بل بهرنی په سوېل لوېدیځ حوزه کې ووژل شي نو د ملګرو ملتونو په شمول به ټولې خیریه موسسې خپل کارونه ودروي.

ملګرو ملتونو به پر هغو ټولو پروژو له سره کتنه کړې وای چې د سوېل لوېدیځې حوزه لپاره پلان شوې وې. په درجنونو افغانانو به خپلې دندې له لاسه ورکړې وای، چې دا په خپله یوه لویه ضایعه وه، چې تر شا به یې ډیرې بدې پایلې پریښې وای.

نوموړي افسر زیاته کړه: زه دانه وایم چې ته سمدلاسه کندهار پرېږده. هدف مې دادی، چې زما او ستا تر منځ باید د اړیکو ټینګولو زمینه برابره شي که چېرې وروسته داسې کومه پیښه رامنځ ته کېږي نو زه او ته باید اړیکې سره ولرو.

زما دده ټولې خبرې خوښې شوې، خو وړاندې تر دې، چې زه له نوموړي سره موافقه وکړم ما ورته وویل: زه باید ډاډه شم چې تاسو دا کار یوازې زما په خاطر کوئ، نه دا چې تاسو دې دغه کار ته داسې یو چا هڅولي یاست چې په دغې سیمه کې زما شتون نه شي زغملای. هدف مې شیرزی دی، ته پوهېږې چې هغه څنګه امریکایان تیر باسي، هر هغه څوک چې دده پدې سیمه کې نه خوښېږي د ترهګرۍ په پلمه یې له مخې لرې کوي.

ما افسر په غور وواهه ، چې آيا سي . آي . اي داسې کوم خبر تر لاسه کړی دی ، چې په سيمه کې کومه ځانگړې ترهگره ډله شته چې هغوی زما د وژلو پلان جوړ کړی دی ؟
 ده زما د ډاډ په اړه وويل هېچا ته به دا اجازه ورنکړي چې ما استعمال کړي . له ده سره په خبرو کې زه وپوهېدم چې نوموړی يو زړه ور او رښتینی شخصيت دی . ده زياته کره : د عراق جگړې په افغانستان کې د پوځ پر وړتيا ډيره بده اغيزه شيندلې ده . افسر وويل : موږ نور اضافي سرتيري نه لرو چې په افغانستان کې دنده تر سره کړي .

په ۲۰۰۱ز کال کې د جگړې پر مهال د بي (B) ټيم افغانستان ته وليږل شو تر څو هلته ميشته سرتيري هوسا کړي ، خو اوس د بي (B) او سي (C) ټيمونه په عراق کې مصروف دي ، زموږ لپاره يوازې يوه لاره پاتې ده هغه دا چې د دي (D) ټيمونه افغانستان ته وليږو .
 زموږ د استخباراتي معلوماتو له مخې افغانستان اوس هم د پخوا په شان د امريکا د امنيت لپاره ډير مهم دی .

د نوموړي لهجې دده د رښتينولي شاهدي ورکوله . نوموړي افسر پر يوه پاڼه د سرتيرو وضعيت راته انځور کړ .

دا هغه څه و ، چې ما په بالکان کې زده کړي و .

داسې چې حکومت غواړي د سرتيرو دکموالي له کبله دريمه درجه پوځونه پر تياتر ولوبوي . په جگړه کې ټول سايکلونه په کار لويدي دي ، داسې چې د لومړي سايکل سرتيري به په جگړه ، د دويم سايکل به په تعليم او تربيه او د دريم سايکل سرتيري به په رخصتي کې وي ، خو اوس د ډير فشار له کبله د دويم سايکل له سرتيرو څخه هم کار اخيستل کېږي . د ډگروال په وينا په افغانستان کې سرتيري په غلطه سوق او اداره کېږي .

سختو جگړو ، د شپې لخوا راکټي بريدونو او هوانونو ټول سرتيري له تير پسرلي راهيسې د پاکستان له پولې سره نژدې په سوېلي افغانستان کې په خپلو اډو کې دننه مشغول ساتلي دي . په کندهار کې هره ورځ جگړې کولای شي زموږ ټولې خواږي په اوبو لاهو کړي . هيڅوک نه غواړي چې په افغانستان کې له دغې وحشي پولې سره نژدې و اوسي . په دغو سيمو کې امريکايي سرتيري د هېڅ افغان ساتنه نه کوي .

د جنگيالو ستر بريدونه په زابل ولايت کې کېږي او د گردیز حالت تر زابله ښه دی . د کندهار په سيمه کې د خړپ او ترپ له جگړو پرته بل څه نه تر سترگو کېږي . په همدې پسرلي کې د امريکايي ځواکونو ټوله پاملرنه هم همدې سيمې ته را اوښتې ده .

ده وويل : په گردیز او نورو ولايتونو کې جگړه يوه تباهي ده ، خو د جگړې اصلي ډگر کندهار دی .

ما ته دده په دغو خبرو سره د ويتنام خاطري راپه زړه شوې .

ما نوموړي ته وويل : هلته به ډيره بده وي چې موږ په ادې کې د کار کولو لپاره يو کارگر نه شو پيدا کولای او د ترکاري د رانيولو لپاره بازار ته نه شو تللای .

ما وويل: زه فکر نه كوم چې د سپتمبر د يوولسمې ترهگريزې حملې دې يوازې ددې لپاره پلان شوې وي چې يوازې دې د ۳۰۰۰ زرو امريکايانو ژوند پکې واخلي، بلکې تر څنګ يې نور هدفونه هم و، داسې چې د تمدونونو تر منځ تکر رامنځته کړي. دغه بريدونه به لويديزوال او مسلمانان يو د بل په وينو تويولو خوښ وساتي او يو د بل په وړاندې به راوپاڅيږي.

زه په دې باور يم چې د القاعدې ستراتيژيستان په دې پوهيدل چې د ۱۱/۹ بريدونه به واشنگتن په افغانستان کې ښکېل کړي. شايد دوی فکر کړی وي، که يو ځل امريکايان ددغه افسانوي هيواد په جال کې ونښلي، نو له دوی څخه به هم د انګريزانو او روسانو په شان تېروتنې وشي چې په دې کار سره به امريکايان په يوې اوږدې جګړې کې رانښکېل شي.

ددغه هوښيار افسر او زما د ملګري خبرو زما په مغزو کې لاندې اندېښنې راوپارولې.

د يوه بېچاره کليوال لپاره به څه توپير ولري که يې يو مستبد توپکسالار کور ته د نشه يي توکو او وسلو د پيدا کولو په پلمه د لوت او تالان لپاره ورځي، په داسې حال کې چې پر دغه توپکسالار د امريکا د مهربانۍ وزير هم غوړيدلی وي دغه بېچاره کليوال ته به ددغه توپکسالار او هغه طالب ترمنځ چې له دوی څخه ډوډۍ او کور په زور اخلي او زامن يې د جګړې لپاره په زور ورسره بيا يې او تر څنګ يې په کورونو کې کمينونه نيسي توپير څه وي؟

دغه بېچاره کليوال به له هغو کسانو سره چې د توپک په ژبه خبرې کوي څه وکولای شي؟ د ښه والي له کبله يو تر بل ښه نه دي، که چېرې طالب جنگيالي د کليوالو او عامه خلکو په کورونو کې پټيږي، نو د امريکايانو لپاره به کومه لاره پاتې وي؟

اډاډوی به پر دغه سيمه بمباري کوي؟ تر دې وروسته به څه کېږي؟

ايا افغانان به دغه نوې تجربه وزغملای شي؟

ايا ټول افغانان به ددغه کار په وړاندې بلوا ونکړي؟

زما د ملګري په وينا چې انجينران او ډاکټران به هم لکه د شوروي اتحاد په وړاندې چې راپاڅيدلي وو همدا شان د امريکايانو وړاندې راپورته شي.

له دغه مجلس څخه له ډيرې وېرې سره راووتلم.

په جولای کې مې کابل ته سفر وکړ. زه په کابل کې د قيوم په کور کې چې په وزير اکبر خان مينه کې دی اوسېدم. ما ته قيوم هغې ميلمستيا ته د ورتلو بلنه راکړه، چې ده ته د وزير جلالې لخوا تياره شوې وه.

زه او جلالې له ډير پخوا څخه دوستي لرو. نوموړی د امريکا ږغ د لنډو څپو راډيو د پښتو او دري څانګې مشر و، چې د امريکا د حکومت لخوا تمويل کېدله. وړاندې تر دې هغه د پوځ د افسر په توګه کار کاوه.

جلالې افغانی الاصله امريکايی دی، خو قيوم په دې راضي کړی و، چې د افغانستان په کابينه کې يوه څوکۍ ومني. زه جلالې ته ډېر درناوی لرم، نوموړی د ښه طبيعت او ښه درانه شخصيت څښتن دی. ده په خپل يوه بريښنالیک کې ماته يوه ټوکه ليکلې وه، خو ما هم ځواب ور وليږه.

جلالي د خپل وزارت د مسلکي کولو کوښښ کاوه ، خو په وړاندې يې ډير خنډونه پراته وو. نوموړی ډير وخت له افغانستان څخه لرې پاته شوی و او له همدې کبله به يې اکثر و پریکړو افغان ولس ته د ځواکالۍ پر ځای ستونزې پيدا کولې. جلالې هوډ درلود ، چې اکرم له دندې گوښه کړي ، خو په دغې شپه ما له ده څخه ددغه تصميم په وړاندې د حوصلې کولو غوښتنه وکړه. کورته په ورننوتو ډيره حيرانه شوم. زه له کندهار څخه راغلې وم ، خو دلته هر څه په بل ډول وو.

په دغې شپه داسې ډوډۍ تياره شوې وه ، چې ما تر اوسه په افغانستان کې نه ليدلې او نه خورلې وه. په لومړي ځل مې په دغه ميلمسيټا کې د خوراکي توکو پر پيژندلو ډير وخت تېر کړ. موږ ټول ټال ۷ کسان وو ، جلالې او ميرمن يې ، يوه امريکايي ښځه چې دايې افغانستان ته د طالبانو د حکومت تر نسکورېدو وروسته لومړی سفر و ، د جلالې ملگری او د دفاع وزير مرستيال ، زه ، قيوم او کسيډرا.

زه په دغه شپه بيخي احساساتي شوې وم. ما له دوی سره د توپکسالاري ، پاکستان او راتلونکو خطرونو په اړه خبرې وکړې. ما جلالې او قيوم ته وويل: زه نه پوهېرم تاسو د څه شي په اړه خبرې کوئ. زما هغه خبره پر قيوم ښه ونه لکېده ، چې جلالې ته مې وويل ته يو نيم کال کېږي چې افغانستان ته راغلی يې خو فکر کوي چې تر موږ ټولو ته د افغانستان په اړه ښه پوهېږي. کندهار د اور په لمبو کې سوځي خو تاسو په ډير ښايسته باغ کې ناست او خپلې خوندورې ډوډۍ خورئ.

څومره چې دوی غوښتل ما له دغې موضوع څخه واړوي ، هغومره به زه نوره جدي کېدم. زه اصلاً جلالې ته د يوه کار لپاره ورغلې وم هغه دا چې د اکرم پوليسو ته د څو مياشتو راهيسې معاشونه نه و ورکړل شوي.

دا يادونه ما وزير جلالې ته زما او دده تر منځ په تيره غونډه کې هم کړې وه ، هغه وخت هم زه کابل ته راغلې وم. وروسته پوه شوم چې ستونزه په بل ځای کې ده ، مرکزي حکومت ټولې پيسې والي شيرزي ته ور استولې ، خو شيرزي اکرم ته د ورکولو پر ځای ټولې پيسې له ځان سره ساتلې.

د واليانو په يوه لويه غونډه کې ويل شوي و ، چې والي شيرزي د گمرک پيسې غلا کوي ، خو ددې تر څنګ بيا هم مرکزي حکومت يوه اندازه پيسې کندهار ته ليرلې. شيرزي خپلې شخصي مليشي ته د گمرک بغير هم ښه تنخوا ورکولای شواي.

دا يوازې اکرم و چې د خپلو پوليسو لپاره يې د سکريټو پيسې نه لرلې ، که به وې هغه به يې هم د الکوزو د سوداګرو له ټولنې څخه د مرستې په توګه تر لاسه کولې. اکرم او پوليسو يې د نورو په بسپنه ژوند تيراوه.

ما په دغه شپه دا ټولې خبرې د يادو شويو کسانو په مخ کې جلالې ته وکړې. زه پدې ډيره حيرانه وم ، چې ولې جلالې دا ټولې پيسې شتمن شيرزي ته ور استوي او هغه هم دا پيسې له افغان دولت او خلکو څخه غلا کوي او هېڅ کله يې پوليسو ته نه دي ورکړي.

کله چې موږ د قيوم کور ته بېرته راغلو ، قيوم پر ما په غوسه شو. قيوم وويل: جلالي پر ما مشر او هغه يو وزير دی ، د خدای لپاره دا تاڅه ورته وويل! هغه څه چې تا ددغو خلکو په مخ کې ورته وويل ، زما لپاره هيڅ د زغملو وړ نه دي او بله خبره داده چې نوموړي تاته مخکې لا وويل چې د دفاع د وزير د مرستيال په وړاندې د پاکستان په اړه هيڅ مه وايه ، خو تا وويل چې ستاسو د حکومت لوړ رتبه چارواکي د پاکستان لپاره کار کوي.

قيوم ډير خپه و.

راتلونکې ورځ مې جلالي ته تېلفون وکړ او بېننه مې ترې وغوښته چې ده هم ومنله. جلالي زياته کړه: زما ستا دا انداز ډير خوښ شو ، همدې کارونو ته ادامه ورکړه. په همدې ورځ ماسپښين جلالي ما ته تېلفون وکړ ويي ويل چې تا ريښتيا ويلې ، ما د کندهار د پوليسو د تنخوا ريکارډ چک کړ او هغوی ريښتيا هم معاشونه نه دي اخيستي ، زه به په دې اړه ډير ژر اقدام وکړم.

زه په هغه ورځ په کندهار کې وم چې د کندهار پوليسو ته معاشونه راوړسیدل. اکرم راته وويل چې هغې بلې ودانۍ ته له پلاني سره ورشه د معاشونود ورکړې پروسه به وويني.

کله چې يادې شوې ودانۍ ته ورسيدم ومې ليدل چې هغه سړي د پيسو د رارسيدلو کړيديت خان ته ورکاوه.

زه نه پوهيدم چې دا به د اکرم لپاره بس و که نه؟

خو په هر صورت دا نور کومه لويه خبره نه وه. زه د هغې جگړې د بايللو په درشل کې وم ، چې د اکرم د راتلونکې پر سر مې له جلالي سره روانه کړې وه.

امر بالمعروف او نهی عن المنکر (اگست ۲۰۰۰)

د اگست ديارلسمه ، غرمې ته نژدې اکرم ته له وزارت څخه تېلفون وشو. کابل ته يې ور وغوښت. په همدې ورځ د اکرم تېلفون راغی ، ويل يې چې وزارت کابل ته ورغوښتی يم ، که د کوم پرواز تابيا راته وکړې.

د امريکا اردو تر اوسه لا هم د کندهار هوايي ډگر اشغال کړی و ، خو ده هغه وخت پرواز کولای شوای ، که چېرې ما دده لپاره يوسيت پيدا کړی وای. ما ورته وويل: قوماندان صاحب زه به د معلوماتو له ترلاسه کولو وروسته تاسو ته سمدستي تېلفون وکړم. ده مننه وکړه او تېلفون يې کېښود ، ما خپل ساعت ته وکتل ، وپوهېدم چې پرته د ملگرو ملتونو او بشري ادارو له پروازونو څخه بله هېڅ چاره نشته. که چېرې اکرم د ځمکې له لارې کابل ته تلای ، نو ده بايد ټوله شپه مزل کړی وای ، چې دا زما لپاره ډېر بد و.

ما دوه درې تېلفونونه نورو ځايونو ته وکړل او څلورم ځل مې ده ته وکړ ، ځنې ومې پوښتل ، کابل ته يې څه وخت غوښتی يې ؟ ده وويل ، يو گړی وروسته به زه معلومات درکړم.

وروسته يې وويل ، سبا لس بجې.

پدغه ورځ ټول پروازونه ختم شوي و ، په دا سبا به د ملگرو ملتونو الوتکې تر خپل وخت ډېر ناوخت کابل ته رسولی وای. بې له دې چې پر سرک ولاړ شي ، بله هېڅ چاره نه وه ، خو دلته يوه بله بې عدالتي هم شوې وه ، هغه دا چې والي شېرزی هم کابل ته غوښتل شوی و ، هغه د نن په پرواز کې تللی و ، خو جلالی بايد دواړو ته په يوه سترگه کتلي وای.

زما په وس بل څه پوره نه و ، بې له دې چې ورته ومې ويل کله چې ځې ، نو بيا ما ته تېلفون وکړه. د مازديگر پر پينځو بجو يې له کندهار ښار څخه بهر پر خپل ستلايت تېلفون زنک راته وواژه ، اواز يې هم سم نه اورېدل کېده ، خو فکر مې نه کاو چې تر سپېډومخکې دې کابل ته ورسېږي. په دا سبا چې زه راکښېناستم سمدستي مې ورته زنک وهل پيل کړل ، خو تېلفون ته يې زنک نه ورته.

څو واره مې پرله پسې زنک ورته وواژه ، خو څه مې تر لاسه نه کړل ، بيا مې فکر وکړ چې ممکن دی به له ولسمشر کرزي سره په غونډه کې وي ، نو له همدې کبله به يې تېلفون بند کړی وي. پر همدې مې بسنه و نه کړه ، په فکر کې مې ډېر شيان راتلل ، بالاخره تر غرمې پورې و توانېدم چې څه پېښ شوي دي.

دومره بده نه وه لکه زما په فکر کې چې راگرځېدل ، خو بيا هم لويه پېښه رامنځته شوې وه. پر داسې کڼد او کپر سرک تک همېشه داسې خطرونه لرې. دده سرتېري د موټرونو د باډيو پر لگېدلو سیتونو ناست وو چې د موټر د چپه کېدو له کبله يوه سرتېري ژوند له لاسه ورکړی و او د

يوه زامه ماته شوې وه. ډېر نور د موټر د اوښتلو له امله سربېرن ژوبل شوي او مروړل شوي وو چې د هغوی په اړه مې ډېر څه وانه وړېدل. اکرم ټوله شپه په زخميانو مصروف او د پېښې له ځای څخه يې تېلفونونه کول چې موټرونه راولېږي، چې زخميان د کندهار روغتون او په کابل کې د قيوم د کور سره نژدې بېرني روغتون ته ولېږدوي.

دی پلازمېنې کابل ته راوړسېد، خو په راډيو او تلوېزيون کې يې له دندې څخه د لرې کېدو د اعلان له امله اعصاب له لاسه ورکړي وو.

دی او والي شېرزی دواړه له دندو څخه لري شوي وو. شېرزي د ښار او کور جوړونې وزارت ته ترفيع وکړه. دده د ډېر وخت باوري کس يوسف پښتون يې ځای ناستی شو، خو اکرم لا همداسې يې برخليکه پاتې و.

ما ولي د بل چا په چارو کې مداخله کوله؟

شېرزی د ترفيع تر څنګ اوس په خپل يو قومي او ده ته په يوه لسيزه وفاداره کس بدل شو، خو پښتون هغه وخت د شېرزي څنګ پرېښود کله چې کرزي دی د وزير په توګه وټاکه. د اکرم په تلو سره کندهار اوس يوازې د شېرزي د مافيا لخوا اشغال شوی و اونوی والي هم د ای_ایس_ای يو ګوډاګی و.

زما بدن زما د رئیس په تېلفون ورپرېږدېد، چې له دوې څخه يې هغه وخت راوکړ چې متحده ايالتونو ته پر لاره وو. زه وپوهېدم چې دغه تبديلي دده او جلالې په ابتکار رامنځ ته شوي دي. قيوم غوښتل چې په حالاتو پوه شي، ويل يې هلته څه روان دي؟ دغه لوی کسان چې زه يې اوس تاسو ته در پېژنم، قيوم د ولسمشر کرزي مشر ورور او ملګری يې د کورنيو چارو وزير علي احمد جلالې و، دوی ددغه ټوپکسالار د منفک کېدو د اعلان په وخت کې الوتکې ته د ختلو په حال کې و. دوی له الوتکې څخه له دې امله پاته شول چې که کومه بده پېښه رامنځ ته کېږي نو دوی به ورته لاس رسې ولري.

زه په کندهار کې د جنګ پر لومړۍ کرښه کې وم، خو دوی له حالاتو څخه د ځان خبرولو راپور غوښت. ما قيوم ته وويل چې حالت نورمال دی. دغه تصميم په ډېره بېغورۍ سره نيول شوی چې دوی په دې اړه له امريکايانو څخه د هيڅ ډول تخنيکي ملاتړ غوښتنه نه وه کړې او حتی هغوی يې خبر کړي لا هم نه وو.

په هر صورت، د امريکا عمليات په هغه مرحله کې و، له کوم ځای څخه چې پيل شوي وو. د امريکا سفير فين له دندې څخه گوښه کړل شو، خو پر ځای يې لا تر اوسه بل سفير نه و راغلی چې ورسره ټول تيم يې چې زما نژدې ملګري وو، لکه بېل ټايلر، کورت امېند او دوه نور هم په واشنګټن کې وو.

کرنل کمپېبل په پښتاکون کې پرنوې دنده مقرر شوی و، خو د جزواتامونو دوره يې په افغانستان کې اوږده شوه. دغه خواشيني او پردېس سرتېري له درې مېاشتني موقت قوماندان سره په يوه لوی سر خوري اخته وو، نوموړي به ټول وخت د سيمو د نومونو پر تلفظ يادولو تېر او. ټول سرتېري ډېر حيران و، نور نو دا ځای د دوی لپاره د متحدو ايالتونو فورټريس نه و.

ولسمشر کرزي دغه تصميم په شپه کې ونيو چې هيڅ خطر رامنځ ته نه شو. د راتلونکو يوې او يا دوو ورځو لپاره زه ډېره وارخطا وم، خو کومه د پام وړ پېښه رامنځ ته نه شوه. په حقيقت کې شېرزی په پوره توګه له واکه لرې نه شو، دده ورور د کندهار په هوايي اډه کې پاتې شو چې د اډې د شاوخوا امنيتي کمربند ساتنه ور ترغاړې وه. د پاکستان پر پولې ټولې پوستې چې د کوچنيو وحشي قوماندانو په واک کې وې، د امنيه قوماندان لخوا چې د شېرزي او پاکستان چرګوني و اداره کېدلې.

هرکاره خالد پښتون خپله وفاداري نوي والي ته انتقال کړه. زما يو ناوړه اخکزی ملګری و، خو کله کله به په ښه هم راته، پر پوله باندې ټول له خپلو دندو څخه گوښه شوي وو. په ولايتي اداره کې پاکستاني ګوډاګيان تر پخوا لا قوي شوي وو، خو په افغانستان کې تر ټولو تکړه چارواکي چې زما په مخ کې ووژل شو، بې دندې پاته و. هر څه چې په مطبوعاتو کې راتلل او يا په کابل کې د نړيوالې ټولنې استازيتوب ويل، حالات دهغه برعکس وو.

ټوپکسالار شېرزی په يو مسلکي او تيکنوکرات کس بدل شوی و. ما پوره دوه اوونۍ پر دې فکر وکړ چې زما ملګري کرزيان ولې دومره احمقان دي؟ ولې د افغانستان دغه مشران نه پوهيږي چې دوی څه تر سره کوي؟ دلته هر څه د پاکستان په واک کې دي او ټول جنوب په فساد کې تر غوږو ډوب دی. په ورځو ورځو چې ما د حالاتو د ښه کولو لپاره اوښکې تويې کړې وې، د هغې پايله دا شوه چې هر څه تر پخوا لا وړان شول. بيا مې فکر وکړ چې ممکن دوی به احمقان نه وي، دا کار يې کېدای شي د يوې موخې د موندلو لپاره کړی وي. همدا يوازینی شی و چې سر يې سره خور. يو بل شی را په زړه شو، پر هغو ځواکونو چې ما حساب کړی و، ممکن تر دې به ډېر زيات وي، پر هغو خلکو چې زه شکمنه وم، تر پايه پرې ونه پوهېدم. په هر صورت د غلجيو د قبېلې مشر، گل اغا شېرزي ته د مخه ښې لپاره يوه غرمۍ تياره کړې وه. موږ هم همدې مېلمستيا ته ورغوښتل شوي و، چې هغه زموږ مخې ته د هوټل دروازې ته راووت. بړنده له وسلوالو کسانو او موټرچلوونکو څخه ډکه وه، ما او عبدالله يو او بل ته سره وکتل، بيا مو تر يوې پرانستې کړکۍ څخه هال ته وکتل، چېرې چې بلل شوي کسان کښېناستل. موږ هم هال ته ورننوتلو، په هال کې گل اغا شېرزی پر يوه کوچ د خپل سيال ملانقيب تر څنګ ناست و. ما له احمدولي کرزي او نوي والي يوسف پښتون سره روغېر وکړ. ما ته مخامخ ضابط اکرم کښېناست، نوموړی چوپه خوله و. په ډېر دقت يې مجلس څاره او خپلې شنې ډبرينې تسبيح يې په ګوتو کې سره اړولې. اکرم د غلجيو د قبېلې مشر ته وويل: زه ځم، ده زياته کړه که زه دلته يم، نو شېرزی به دلته پاتې نه شي. گل اغا ويلي و، که چېرې دی دلته وي، نو زه نه درځم. خو هغه پرېښود چې ولاړ شي.

تر دودۍ وروسته چې مېلمانه ټول د تگ په حال کې و ، شېرزي په لوړ اواز ما ته را ناره
کړه ، داسې چې ټول يې واوري .
ده وويل : سارا ما نوره ټوپکسالاري پرېښوده ، نور زه کابل ته د وزير په صفت ځم .
ما ځواب ورکړ : ډېر ښه ، چې تا ټوپکسالاري پرېښوده ، اوس نو زما وار دی ، زه به
ټوپکسالاري پيل کړم .

مزار شريف

(سيپټمبر ۲۰۰۳ - سيپټمبر ۲۰۰۴)

تر دې اعلان وروسته چې اکرم د امنيه قوماندانۍ له دندې ليرې شوي دي دده ټوله قهرجن قوميان ورته راغونډ شول. د اکرم په اطاق کې ناست کسان ډير احساساتي و دوي ويل زموږ سره خو دا سپکاوي وشو نو اوس بايد څه وکړو؟

اکرم ساه واخيستل وروسته يې دوي ته لاس وبنوروي چې چوپ شي.

ده وويل ما د افغانستان د مرکزي حکومت لپاره کار کوي او دا د مرکزي حکومت پرېکړه ده. دوي چې کوم امر صادر کړي موږ ټوله يې بايد درناوي وکړو. ده خپلو ټولو کسانو ته وويل تاسو بايد بيرته خپلو بارکونو او چيک پوستونو ته ولاړ شي او د نوي امنيه قوماندان امر ته غاړه کښېږدي.

زه د نوموړي ددې خبرو څخه ډيره متاثره شوم که چيرې زه دده پر ځاي وای شايد مابه داسې نه وای کړې.

په دغه مني کې زه هم څو ځله کابل ته ولاړم او راغلم. قیوم هم د امريکا څخه راستون شوي و او زموږ تر منځ زموږ د ټولني (ACS) افغانان د مدني ټولني پر لور) پر سر شخړه روانه وو.

څه وخت وړاندې قیوم ماته ويلي و د اکرم مزار شريف ته په استولو سره څه نظر لري؟ په دغه وخت کې چې موږ دده په برنده کې ناست و او په انګوري تاقانو کې چې کوم انګور څړېدل تازه پاخه شوي وو.

مزار په رښتيا سره يو ډير ښکلي ښار دي، چې د همدې ښار او کندهار تر منځ د هندوکش د غرونو لړۍ غزیدلي ده. داسيمه د مرکزي اسيا زړه او ډير تمدنونه يې په غېره کې زېږولي دي. مزار په دغه ښار کې د يو سپيڅلي پيروژه يې مسجد نوم دي.

د طالبانو د جنگونو په وخت کې چې په نويمو کلونو کې تر سره شول دغه ښار د خورا خونړيو پېښو شاهد پاته شو. خو د ۱۹۹۷-۱۹۹۸م کلونو جګړې يې خورا زړه بوږنونکې وې.

ازبکان د عبدالرشيد دوستم په مشري د طالبانو سره وجنگيدل چې په پايله کې يې تر شپږ زره زيات دغه مذهبي شاګردان ووژل شول، ژوبل شول ونيول شول او په سلګونو لوي مشران يې د پاکستاني مشاويرينو په ګډون دست کير شول. خو تر دې يو کال وروسته طالبانو خپل غچ واخيست. کله چې طالبانو مزار شريف ونيوي نو دوي ورځي داسې په مستي وژني رواني وي چې يو خدای ښه پوهيږي.

بنديان به په کانټينرونو کې اچول کيدل او بيا به يې د دښتونو پر لور وړل خو اوس بيا هغسې يو حالت د ځايي پښتنو پر وړاندې حاکم وو.

ما وويل مزار؟ نه خدايه نه. هلته خو هر څوك په مرگ محكوميري. ماغوبنتل چي قيوم ددغي پريكړي څخه تير كړم. په همدې ډول زما او قيوم تر منځ مجلس روان و. بڼه فراه څنگه ده نه، نه فراه خو ډيره كوچنۍ سيمه ده.

بڼه د هرات په اړه څه فكر كوي؟

بڼه به داوي چي موږ يو ځل هلته سياسي اوضاع وڅيرو.

په اخير كي مي قيوم ته وويل چي اكرم د كابل لپاره تر ټولو بڼه او مناسب كس دي ما دا خبره د اكرم مشر دكورنيو چارو وزير جلالې ته هم وكړل خو جلالې راباندې وخنډل. ما وويل څنگه چي موږ كورو اكرم كوم تبعيض نه لري دي د ټولو كسانو سره د خپلي كورنۍ د غړو په شان سلوك كوي. خو مزار شريف د ډيرو مشكلاتو درلودلو له كبله د ليست په سر كي ځاي درلود.

اكرم تر دي وړاندې چي دا وظيفه ومنې شايد پرته د ولسمشر كرزي زما او خپلو نورو نژدو ملگرو سره وويني.

خو كله چي ولسمشر كرزي اكرم ارگ ته وروغوښت اكرم ورته وويل چي زه ستاسو عسکر يم او تاسو زما قوماندان هر ځاي ته چي تاسو ما ليري زه اماده يم.

يو ځل زه نوموړي د مابنام د ډوډي لپاره دعوت كړم. دا ميلهستيا په اصل كي زما څخه د مني په معنا وو. خو زه دده څخه ډيره وشرميدم ځكه چي زه پوهيدم چي دي خورا مفليس دي. په افغانستان كي د ميلهستيا لپاره يوازي يو كس ته بلنه نه وركول كيږي بلكي ددغه كس ملكري او ده ته نور نژدي كسانو ته هم بلنه ور سره وركول كيږي. دا به هيڅكله پيښه نه شي چي يوازي دي د يوه كس لپاره ميلهستيا جوړه شي. اكرم زموږ د ټولو ملگرو لپاره ميلهستيا جوړه كړي وه. زموږ د ټولني (ACS) افغانان د مدني ټولني لپاره) لوړ رتبه مامور هم په كابل كي د قيوم سره وو.

زموږ يو بل كار كوونكي ايران اصله امريكايي امير هم د بوستن څخه تازه رارسيدلي وو. موږ دغه ميلهستيا ته څلور كسان ورغلو خو اكرم په ډيره ارياني راته وكتل او بيا يي وويل هغه نور ملكري مو چير دي؟

دا ميلهستيا په بنار كي په يوه ايراني رستوران كي جوه شوي وه. دا يو دايره شكله رستوران و چي دننه د خيمي غوندي ښكاريدي. موږ په يوه ځانگړي خونه كي كښيناستو چي په خونه كي اته فوټه اوږد ميز ټوله په خوراكي توكو پوښل شوي وو. په لومړي سر كي مي فكر كوي چي دا به هسي ځان ښودنه وي خو وروسته وپوهيدم چي دا د اكرم په فكر د مني كولو لپاره تر ټولو غوره وړانديز وو.

د هغي شپي په اړه مي ډير څه نه دي په ياد خو څه چي مي په ياد دي هغه دا دي چي تر ډوډي خوړلو وروسته موږ پر خپلو ځايونو غزيدلو او يو د بل په خبرو كي به وړلويدلو. خو اكرم او امير چي د مهاجرت ترخي تجريبي يي ليدلي وي ډير نژدي ملكري و. امير په ايراني پارسي لهجه خبري كولي او د اكرم پارسي لهجه هم پښتو ته ورته وو.

په دغه مني کي ما او اکرم وخت درلود چي پر ځينو شيانو ورغړيو. په اکتوبر کي يوه ورځ موږ د قيوم په بړنده کي ناست و ما د اکرم څخه وپوښتل چي د ترهگري ضد جگړه يوه رښتوني جگړه ده که څنگه؟

اکرم وويل د کمونيزم تر نسکوريدلو وروسته مختلفي ايديالوجي منځ ته راغلي. اسلامي توندلاريتوب د همغه وخت پديده ده چي اوس د غرب لپاره تر ټولو لويه ننګونه ده. ددوي په وړاندي جگړه ډيره ګټوره او هم رښتوني ده. خو داسي ښکاري لکه چي غرب ددغي جگړې پوره ګټلو او د سخت دريزي د رښنو د ايستلو لپاره پوره دلچسپي نه ښيي. او ډيموکراسي هم هغه وخت کار ورکولاي شي چي تطبيق کوونکي يې پاک او رښتوني کسان وي. خو اوس ډيموکراسي هغه کسان تطبيق کوي چي وايي يو څه او کوي بل څه. کليوالو ته بايد پدي اړه پوره ډاډ ورکولاي شي چي دوي هم په سياسي تصميمونو کي پوره والک او ګډون کولاي شي. هغوي ته بايد د بيان د ازادي په اړه پوره ډاډ ورکول شي تر څو هغه څه چي د ټوپکسالارانو په اړه د دوي په زړونو کي دي هغه بايد په خوله هم وويلي شي. ددي موضوع د روښانتيا لپاره اکرم داسي مثال راوړي.

که تاسو چيري يو مرغه شل کاله په قفس کي وساتي او وروسته د قفس دروازه پرانيزي او ووايست چي هغه خوشي دي خو دا به سمه وي چي هغه نور په قفس کي نه دي خو هغه به د الوتو جرائت نه شي کولاي. تر اوسه داسي څوک پيدا نه شو چي افغانانو ته دي داسي جرائت ورکړي.

وخت ډير تير شوي و تر اوسه لا د ارګ څخه د اکرم د سرنوشت په اړه د څه پيغام نه و راغلي. ما د اکرم څخه وپوښتل چي ستا او کرزي تر منځ دي وروستي ليدني څه پايلي لري؟ اکرم د هميش په ډول د ځواب ورکولو مخکي يو کړي ساه ونيول. اکرم ددي خبرو په کولو سره چي زما او ولسمشر تر منځ تر اوسه هيڅ ليدنه نه ده شوي چوپتيا ماته کړل. ده وويل چي هغه زما سره د ليدلو ليوالتيا نه لري.

اکرم سر راپورته کړي ما ته يې وکتل چي ددي خبري په اوريدلو سره په رښتيا سره زه ډيره وارخطا شوم. ده وويل ته يواځني څوک يې چي ما په دي اړه رښتيا ورته ويلي دي. زه زما ټولو قوميانو ته درواغ واييم چي ماته د کندهار څخه تليفون راوکړي. خو په حقيقت کي دا ډير د شرم ځاي دي. تر دي وروسته مي پدي اړه څېړنه پيل کړل چي رښتيا څه روان دي او په دي اړه زما دريځ پولادي و خو دده په اړه لا د وړاندي تصميم نيول شوي و داسي چي نوموړي به مزار شريف ته استول کيږي.

ښه نو چي داسي ده نو بيا ولي نوموړي ددي څخه نه خبرول کيږي. د کندهار په اداره کي د تغيراتو د نه راتګ له امله زه په اروايي تکليف اخته شوي وم. قيوم د افغانستان په سياست کي ښه رول لوبوي او له بله پلوه زما د نوموړي د سکريټو ځکولو ستايل او د عينکو اښودلو تر زما ډير خوښيږي.

د نوموړي وروستي نظر چي ماته يې ووايه داسي و چي ده غوښتل په واشنگتن کي يو دفتر پرانيزي تر څو د امنيت او د مختلفو نژادونو څخه د اردو د جوړيدو په اړه معلومات راغونډ کړي.

زه نژدې وم چې استعفا وکړم خو يو شي چې زه يې بيرته پاته کولو ته اړيستلم هغه د (د ډيموکراسي لپاره ملي مسالتي) تر نامه لاندې زموږ يوه پروژه وو.

ددې پروژې په پلان کې د کندهار په ولايت کې د قومي مشرانو لپاره يوه شورا جوړول او د پارلماني ولسواکي لپاره يو تربیوي مرکز جوړول هم راتلل.

د شورا لپاره ما او قيوم پلان داسې ترتيب کړي و چې د ټولو ټولنو او ولسواليو څخه بايد هغه کسان برخه پکښې واخلي چې د کليو د مشرانو لخوا ټاکل شوي وي.

دا شورا به د امنيت ، بيا رغونې او حکومت څارنې درې کميټې لري. دا شورا به د شيرزي د استبدادي ادارې په وړاندې يوه ننګونه وي. کله چې موږ ددې پروژې د تصميم نيولو پروسې ته نژدې کيدلو حالت په بل مخ واوښت . شيرزي واري د مخه کړي دي ته ورته يې يوه شورا يې رامنځ ته کړل چې مشري يې د احمد ولي کرزي په غاړه وو. خو اوس شيرزي تبديل شوي و او پر ځاي يې يوسف پښتون راغلي و چې د شيرزي په پرتله يې ښه روانه انگليسي ويل او د بيروت د امريکايي پوهنتون څخه يې د انجينري په څانګه کې ډيګري تر لاسه کړې وو.

زه په داسې يو حالت کې په دې نه وم راضي چې زموږ شورا دې کومه پايله ولري . بله مسئله دا وه چې ددې کار تر سره کولو لپاره ۸۰۰۰۰ زره امريکايي ډالرو ته ضرورت وو.

زما په نظر اکرم ددې کار تر سره کولو لپاره خورا مناسب کس وو.

ما اکرم ته وويل وګوره قوماندان صاحب زه تاسو ته زاري کوم خو دوي بيا ستاسو سره څه کوي. ده زياته کړل چې دوي د سړي زړه ورماتوي. زما تر اوسه هم دده هغه اټکل په ياد دي چې اوس په حقيقت بدل شوي دي. ده ماته ويل چې تاسو ولي دي کار ته شله شوي ياست ؟

همداسې يې پرېږده. ما وويل نه نه تاسو به زما شورا مخ ته بيا ياست. خو ددې مسئلې په اړه د فکر کولو لپاره به چوپ پاته شو. په پايله کې د نومبر په وروستيو کې اکرم د مزار شريف د امنيه قوماندان په توګه وټاکل شو چې وروسته زه د ولسمشر کرزي په ټاکنېک وپوهېدم.

مزار شريف چې د ورپېښو مشکلاتو له کبله يې زموږ د لست په سر کې ځاي درلود د څو مياشتو په جريان کې په جنت بدله شوه. اکرم خپله کورنۍ د ملانقيې د کور سره نژدې پرېښودل او خپله د مزار پر لور روان شو.

د تحديدونو او د قيوم سره د اختلاف له کبله د ۲۰۰۴م کال د جنوري په اخيره کې مي د ACS (افغانان دمديني ټولني لپاره) څخه استعفا وکړل او هغه کور مي پرېښودي.

زه د نوي کور د پيدا کولو په لټه کې شوم داسې کور چې بايد د ژوند تېرولو ټولې اړتياوې يې پوره وي خو په پايله کې يې په پيدا کولو بريالي شوم. په کندهار کې گل اغا بيله اکرم څخه زما لپاره گواښ وو.

ما هغه ټولي انديښنې يوي خواته پرېښودلې ځکه چې زه خلکو ته ډيره نژدې وم او په نوي کور کې مي ژوند تېرول پيل کړ. د اکرم سره به مي په دوو اونيو کې په ټليفون کې خبرې کولې. نوموړي په مطلق ډول د جلا وضعيت ، کريکټرونو او کسانو سره مخامخ وو. کله چې نوموړي په لومړي ځل کندهار ته راغلي زه يې په ډيره بې صبري سره د ليدلو لپاره د ملګري باغ ته ورغلم.

هلته مي ځني وپوښتل مزار څنگه دي او هلته څه روان دي. ده سر وښوروي ويې ويل سارا هر څه ددي ځاي په شان زر چنده خراب دي. دلته مشکل قوم کلوې او پاکستان دي. خو هلته يوازي د پښتون قوم مسئله نه ده بلکې هلته پښتانه ، ازبک ، تاجک ، هزاره او حتي ترکمن دي. هوري د پاکستان پر ځاي روسيه ، ايران او چين دي چي دا ټوله هلته لاسوهنه کوي.

دده د خبرو څخه داسي ښکاريډل لکه دي چي د ډيرو ننګونو سره لاس او گريوان وي. خو په هغه وخت کي روغ او ژوندي وو.

يوه ورځ زه د کابل څخه کندهار ته په ټکسي موټر کي راتلم دا د نورو بهرنيانو په مقايسه زما يو بي مثاله عادت وو. د کابل او کندهار تر منځ لويه لار جوړه شوي وه چي پر ټوله سفر شپږ ساعته وخت تيريدي چي دي ډير سړي نه په تکليف کوي. د ټکسي کرايه پنځه لس ډالره وه خو د ملګرو ملتونو په پرواز کي سل ډالره لګيدل.

که زه چيري په ټکسي کي تلای نو ما بايد ځني کارونه تر سره کړي واي. يوه ډرايور بايد زه د موټرو تر اډي پوري رسولي واي ، د يو داسي ډرايور سره يې استولي واي چي هغه پيژندلای ، ددغه موټر نمبر يې ليکلای واي او مابه هم کوښښ کوي چي په داسي موټر کي ولاړه شم چي په هغه موټر کي بايد نوري ښځي هم سپري وي.

په کوم موټر کي چي زه سپره شوم په هغه کي دوي ښځي يو نارينه او کوچنيان هم سپاره وو. زه د موټر د مخ په سيټ کي کښيनाستلم چي تر څو ساعتونو تګ وروسته دغه نارينه سپاري او ډرايور په خبروپيل وکړي چي ددوي په خبرو کي مي د مزار او اکرم نوم واوريدي.

زه دوي ته ښه متوجه شوم او د بله پلوه په همدې وخت کي زما پښتو دونه شوي وه چي زه خپل مشکل په حل کړم. دغه نارينه سپاري زياته کړل چي مزار ته د نوي امنيه قوماندان په راتګ سره هر څه تغير کړي دي.

امنيت ډير ښه شوي دي چي په دي برخه کي موږ اوس هيڅ مشکل نه لرو. ما ور څخه پوښتل چي خاکريزوال ستاسو څه کيږي ؟ په پښتو کي داسي سوال کول کومه بي ادبي نه ده لکه څنگه چي په انگليسي کي ښکاري.

دا ډير ښه کار دي چي په همدې سره دوه کسان د خپلي قبيلي او د ويني ريشته سره پيدا کوي. دغه سپاري ځواب راکړ هغه زموږ هيڅ نه کيږي موږ د مزار شريف اوسيدونکي يو زما د خور کور په کندهار کي دي او اوس موږ د هغوي د ليدلو لپاره روان يو.

تر دي څو اوونۍ وروسته ما د اکرم سره د تليفون پر ليکه خبري کولي خو د تليفون د خرابي ليکي له کبله د هغه اواز سم نه راتلي خو کيسه داسي وه چي نوموړي د وسله والو کسانو له خوا د امنيه قومانداني په ودانۍ کي محاصره شوي وو.

نوموړي د يو مشهور ټوپکسالار لخوا محاصره شوي و چي پر هغه يې د اوبو او ډوډي ور وړلو ټولي لاري بندي کړي وي. زه ډيره وارخطا شوم قيوم ته مي تليفون وکړي ما ورته وويل د خدای لپاره يو څه وکه. په رښتيا سره زه ډيره خواشيني وم. مزار شريف زما څخه يوه نري لري و خو کله

چي مي دده سره د تليفون پر ليکه خبري کولي د اواز څخه يي هيڅ داسي نښي نښاني نه څرگندي دي چي ده ته دي کوم خطر متوجه وي خو په هر صورت ما دي نه ليدې. ما مزار شريف نه و ليدلي او د هغه ځاي په اړه مي هيڅ تصور هم نه شواي کولاي او نه په دي پوهيدم چي هلته څه روان دي؟

يو کال وروسته د نوموړي يوه باديگارد راته وويل چي څلوېښت ساعته موږ تر کړکيو بهر کتل چي د دوي ځواکونو به خپلي نښي زموږ پر خوا سمې کړي وي او دا زموږ زړه ته تيره وه چي کيداي شي هر لحظه ټوله ووژل شو.

ما سمدستي په نيويارک ټايمز کي زما يو ملگري ته تليفون وکړي او د واشنگتن پوسټ د يوه خبريال تليفون نمبر مي ځني واخيست او د همدې پيښي په اړه مي ليکنه وکړل. زه ډيره حيرانه وم چي د افغانستان په مرکزي حکومت څه شوي دي؟

دا خو په مزار کي د مرکزي حکومت نښاندې دي خو اوس د يو ځواکمن ټوپکسالار له خوا محاصره شوي دي نه ولسهشر کرزي، نه د کورنيو چارو وزير او نه په کابل کي کوم بل چارواکي په دي اړه څه اقدام کوي. دنيويارک ټايمز مضمون دوي ورځي وروسته خپور شو.

ما به هره ورځ اکرم ته تليفون کوي او ځني پوښتل به مي چي تاسو لا تر اوسه ډوډي نه لري؟ ده وويل نه موږ اوس ډوډي لرو او هر څه سم دي خو ستاسو څخه ډيره مننه او اوس موږ يوي موافقي ته هم سره رسيدلي يو. کله چي حالت د ښه کيدو پر لور روان شو ما د ارامي ساه واخيستل.

خو تر دي يوه اوونۍ وروسته چي مي معلومات تر لاسه کړل ده ته لا د هغه ټوپکسالار له خوا جدي خطر متوجه وو. زه په خپل سور رنکه موټر کي کښيښاوتلم او د جنکي قوماندان ملا نقيب کور ته ورغلم. سهار وختي و هغه لا د سهار چاي نه وي څښلي.

ما ملا نقيب ته وويل درڅه پنځه سوه الکوزي راټول که چي مزار ته ولاړ شو د همدې کار لپاره زه ۵۰ فيصده رښتوني وم. ما زياته کړل په دي اړه خو حکومت هيڅ نه کوي راځي چي موږ او تاسو لاس په کار شو او موږ نه شو کولاي چي اکرم هلته همداسي يوازي پرېږدو.

ملا نقيب په ډيره سره سينه راته وويل کورنۍ جگړه ښه نه ده او موږ بايد نور جنګ ونکړو. ما وويل چي زما په تليفون ډاکرم سره خبري وکه او هغه به خوشاله کړو ورته وبه وايو چي پر مزار يرغل وکه.

ده اکرم ته په تليفون کي څو ځله دا خبره تکرار کړل چي دا وايي زه به دوه سوه امريکايي سرتيري راوړم او ته دوه سوه الکوزي مزار ته به ولاړ شو. چي په پايله کي به د مزار شريف خلک منځگړيتوب وکړي او د امريکايي او اروپايي عسکرو له کبله به دغه محاصره پاي ته ورسېږي.

بهرنيانو او مرکزي حکومت ته ډاکرم د هيئتونو تر ليرلو وروسته د مزار شريف خلکو د اکرم څخه پوره ملاتړ وښودي. دوي ويل موږ د افغانستان پر حکومت او پر خپل امنيه قوماندان باور لرو. دا د همدې امنيه قوماندان هڅي دي چي دغه ښار يي سره يو کړ او امنيت يي پکښي تامين کړ.

اکرم په خپل دغه کار سره خلکو ته يو کرامت ښکاره کړي. ددغو دو لوي ښارونو تر منځ يې خپل ځان د يو پله په شان جوړ کړي او ددوي تر منځ چې کومه فاصله ايجاد شوي وه بيرته يې سره نژدې کړل. دغه دوه ښارونه چې يو د بل ويني څښتنو ته تېري پراته و او سرسختي دښمنان و اوس بيرته سره نژدې شوي وو.

اکرم چې د کوم کار لپاره مزار ته استول شو و هغه يې تر سره کړي. ده پر سرکونو او جادو کړمي کولي تر څو خلکو ته د تک راتګ په وخت کې امنيت برابر کړي. د پوليسو ډيپارټمنټ يې ايجاد کړي، رشوت يې وانه خيستې او نه يې د چا مخکې غسب کړل.

د هغه پارسي هم ورځ تر بلې ښه کيدل نوموړي د ټولني د ټولو جلا شو غړو سره وليدل. د مزار شريف خلک يې خپل بارديګاردان مقرر کړل او هغوي ته يې دننه د پوليسو په ډيپارټمنټ کې ځايونه جوړل کړل. د اکرم مزار شريف خوښه وه او د مزاري اکرم خوښ و. ددوي دو تر منځ د ميني يو ښه مثال دا و چې اکرم پښتون او د کندهار و نو بالاخره هغوي په دې پوهيدلي و چې ټوله کندهاريان بد نه دي.

په اصل کې دا ددغه ټوټه شوي افغانستان د بيا يو ځاي کيدلو لپاره يو ښه کام وو. کله چې دا هر څه پاي ته ورسيدل ولسمشر کرزي هغه لوي ټوپکسالار چې اکرم يې محاصره کړې و د بلخ والي وټاکي. ما اکرم ته تليفون وکړي او د پيغور په ډول مې ورته وويل چې څنگه دي ستا دا نوي والي؟

ده غالمغال جوړ کړي.

ما وويل زه اوس يو کتاب ليکم ته پوهيږي چې نوم به يې څه وي؟ نوم به يې امر بالمعروف او نهې عن المنکر وي. دا د طالبانو مذهبي پوليس وه چې هغو خلکو ته چې پرې به يې لنډې کړي وي او هغو ښځو ته چې بيله نارينه به بهرته راوتلي وي سزا ورکول. ددې لپاره طالبانو يو وزارت درلود چې امر بالمعروف او نهې عن المنکر نوميدي.

اکرم په ټوکي انداز وخنډل ويې ويل هوکې بيخي ښه نوم دي.

د ۲۰۰۴م کال په نيمايي کې زما ټوله کارونه خلاص شوي و او پلان مې درلود چې افغانستان د يو څه وخت لپاره پرېږدم. په افغانستان کې مې تقريبا درې کاله تېر شوي و خو کيداي شواي چې د څه وخت وروسته بيرته راغلي واي.

ما اکر ته په تليفون کې وويل چې زه د يو څه وخت لپاره بهر ته ځم. ده وويل د ځونه وخت لپاره؟

کله چې به زه نور کله امريکا ته تللم ده ته به زما د سفر موده ورمعلومه وو. ما وويل نه پوهيږم خو شايد شپږ مياشتې.

شپږ مياشتې؟

زه تردې وړاندې دونه وخت د ځاکريزوال څخه لرې نه وم تللي.

د لومړي ځل لپاره زه اکرم او ميرمن يې دده د کور په يو ځانگړي ځاي کي سره کښېناستلو.

اکرم چي ځونه فزيکي غټ و هغومره هوښيار ، چالاق او د خپلي ميرمني د ژوند يو رښتوني ملگري وو. اکرم ماته وکتل او ويي ويل چي ستا په ياد د يې چي څه وخت وړاندي ما تاته وويل چي زه نور حکومت پرېږدم. ځکه چي دا هغسي حکومت نه دي لکه څنگه چي موږ فکر کوي. ما بايد ستا خبري منلای وای.

بيايي وويل نه زه فکر کوم چي هر څه به سم شي. تر ټولټاکنو وروسته به هر څه سم او کرزي به قانوني ولسمشر شي چي دا به د کرزي په کارونو کي سمون راولي. په همدې مني کي د افغانستان په تاريخ کي د ولسمشرۍ لومړنۍ لوي ټولټاکنې پلان شوي وي.

اکرم راتلونکي ته ډير خوشبين وو. د نوموړي پر دغه سرتېبه کي ما وخنډل ده ته مي وويل ته ټوکي کوي.

کله چي به زه او دي يوازي و مابه د کرزي په اړه وويل چي کرزي بيرېږي ، کمزوري دي ، دوست او ښمن ته په يوه سترگه گوري خو په دي سره به دي هم راسره موافق شو. هغه خلک چي ده پر کومو دندو گهارلي دي ور کسان نه دي او نه خپلي دندې پيژني. خو اکرم د کرزي يو خورا ډير وفادار سپاهي وو.

تر لومړنۍ لوي جرگې وروسته چي موږ دده څخه کومي هيلي لرلي يوه يې هم تر سره نه کړل او بيا دويمه لويه جرگه خو اوس د ولسمشرۍ ټولټاکنې.

ما وويل ته څه دليل لري چي تر ټولټاکنو وروسته به تغيرات رامنځ ته شي ؟

ده وويل نه داسي نه ته به يې وويني چي تر ټولټاکنو وروسته به ډير تغيرات راشي.

ښه نو که داسي وي نو بيا راسه د همدې لپاره شرط نه وهي.

ما ورته وويل ته پوهيږي هغه ستا سپين ورين پتونه دي ؟

نوموړي به دغه پتو په ژمي کي د يخنۍ له کبله پر خپلو اوږو اچوي.

پښتانه خپلي پښي تر بنديو پوري په پاي جامه پتوي او نارينه چي يې کښيني پر ځان پتو غوړوي. په کومه ورځ چي ما د افغانستان د پرېښودلو اماده کي نيول ما اکرم ته يو سپين روبښانه د وړيو پتو واخيست.

ده وويل راځي چي يو گډ عکس سره واخلو.

ما وويل ولي نه خو زما وربښتان لوڅ وو.

ما فکر وکړي چي شايد دي به دغه عکس نورو خلکو ته وربښکاره کړي ما د ټوکي په ډول دده پتو ته لاس ور اوږد کړ. ده پتو ماته راکړ او ما هم د عکس اخيستلو لپاره پر ځان راتاو کړي . فکر مي کوي چي نوموړي به دغه عکس ماته راکړي خو رايي نکړي.

ما ورته وويل ته پوهيږي که چيري کرزي تر ټاکنو وروسته اصلاحات نه راوستل نو ته به دغه ستا سپين ورين پتو ماته راکوي.

خو که چيري کرزي تر ټاکنو وروسته اصلاحات راوستل نو زه تاسو ته يوه (SIG Saver) توپانچه درکوم.
موږ دده ميرمن شاهده ونيول.
زه چي اوس دغه څپرکي ليکم هغه پتو مي پر پښو اوار دي.

کابل

(مې ۲۰۰۵)

له پاریس څخه په کندهار کې زما له یوه پخواني کار کوونکي سره د تېلفون پر لیکه پښتانه. اوه سارا داسې یوڅه چې ته یې د اوریدو تمه لرې. څه شی؟ ځاکرېزوال کابل ته ولاړ. کابل ته؟ د امنیه قوماندان په توګه؟ بلې همداسې ده. ما اکرم ته تېلفون وکړ، هغه ته مې وویل ښه ته اوس په کابل کې یې؟ د تېلفون د خرابې کړنې له امله یې اواز سم نه اورېدل کېده او پرې پرې کېده. ما ورته و ویل، قوماندان صاحب زه په دا څو اوونیو کې درځم خو کله چې در ورسېدم تېلفون درته کوم. ما جلالی ته یو برېښنالیک ولیکه، دا په ټول کال کې نوموړي ته زما لومړی برېښنالیک و. په برېښنالیک کې مې د مبارکۍ تر څنګ ورته ولیکل چې اخر دې سترګې خلاصې شوې. ده بیرته ځواب راولېږه او زما هغه برېښنالیک به یې هر چاته ورښکاره کاو. ما پر هغه څه فکر کول پیل کړل چې اکرم ته باید یوه تومانیچه واخلم. شپږ میاشتې چې مې له افغانستان څخه رخصتي را اخیستې وه، هغه هم مخ پر ختمېدو وه. ما د همدې کتاب زیاته برخه په پاریس کې زما په خپل کور کې ولېکله. زه به زما پر کوچ ناسته وم چې د ډېر کار کولو وروسته به مې پینې نه شواو غزولای. په بوستن کې زما د مور په کور کې به مې ددې د کتابتون ټولې تاخچې سره وشنلې او ورانه وراني به مې جوړه کړه. افغانستان ته د بیرته تګ لپاره به مې په زړه کې ډول ډول فکرونه راګرځېدل خو وروسته مې د بیرته تګ تصمیم ونیو. زما ډېرو ملکرو به ویل چې افغانستان نور ستا لپاره بس دی، افغانستان نور تا خلاص کړی دی. خو افغانستان نه د هوټل بار او نه هم پاسپورټ و چې د ټاپې لګولو وروسته یې کار خلاص شي.

افغانستان او په افغانستان کې روان جریان زما لپاره خورا ارزښت درلود. زه به همېشه له دې څخه زورېدل چې د بشري مرستو کارکوونکو، ډیپلوماتانو او نظامي کارکوونکو به په دغه ارزښتناکه وخت کې په وار وار تېروتنې کولې او تر شپږ میاشتو وخت تېرولو وروسته به تبدیلیدل او هغه ټول شیان به یې هغسې وپېچل چې پېښودل.

زما په نظر افغانستان ډېر ارزښت لري که نور په ښه ډول خپله وظیفه نه تر سره کوي نو زه خو یې باید تر سره کړم. زما تګ افغانستان ته دا پلانه د مدني ټولنې لپاره او نه هم د بلې سیاسي موخې لپاره و، ما غوښتل په افغانستان کې خپل شخصي کار پیل کړم هغه کار چې مایې د څو کلونو راهیسې په اړه فکر کاو، داسې چې په کندهار کې د مېوو، صابون او په ځانګړې توګه د پوستکي د تیلو د جوړولو لپاره د یو کوچني کار ځای برابرول و.

امير سلطان چې زموږ امريکايي کارديناتور و پر مابه يې مسخرې کولې. ده يو برېښنالیک ماته رالېږلې و چې سرليک يې و صابون د افغانستان پاکولو لپاره. ده زياته کړې وه چې تر اوسه دې لا د هغه ځای د پاکولو مفکوره نه ده پرېښې؟ خو زه لا تر اوسه پر خپله اقتصادي پروژې مشغوله وم. هغه مضمون چې زما د کالج په دوره کې به زما بد ترې راتلل خو اوس په افغانستان کې له درې کاله ژوند تېرولو وروسته زما نظر بدل شوی و، اوس زه په دې عقیده وم چې مشخص صنعت د اقتصادي بيارغونې کيلې ده، خو اوس نژدې و چې سارا چېس د صابون جوړولو فابريکه خلاصه کړي.

په همدې وختونو کې پاریس خورا ښه خوند کاو ټولې، نا ارامۍ ختمې شوې وې. مېاشتې مېاشتې مې په پاریس او بوستن کې پیتاوی وکړ. په لومړۍ اونۍ کې به مې په خپل کور کې په ټپ کې د لیمبو غوړي د اوبو سره ګډ کړل او صابون به مې پر لاسونو وواهه. له ګاونډیانو او ملګرو سره به مې هم پیتاوی کاوه. نور مې نو د جادو له پیتاوي څخه لاس اخیستی و او هغه ژبه چې ما یې پر زده کولو خورا سختې خوارۍ کاللي وې نور مې نو خبرې پرې کولای شواي.

کله چې به زه له لیکلو څخه سترې شوم، نو د لنډې تفریح لپاره به پر خپل بایسکل سپر شوم او دښایسته ښار ننډاره به مې وکړه، خو اوس بیا زه د همدې ښار د پرېښودلو په درشل کې وم او له خوارو سره د لاس او ګریوان هیواد په لور مې د تګ هوډ وکړ، خو کله چې په الوتکه کې پر خپل سیت کېښاستم، هغه ټوله وېره مې په ناڅاپي توګه ختمه شوه. د ارګ یوه موټروان زه د کابل په هوايي ډګر کې په یوه ځانګړې دروازه کې په موټر کې کېښونلم او په وزیر اکبر خان مېنه کې یې د قیوم تر کور پورې ورسولم.

له اکرم سره لیدني دوه ورځې وخت ونيو. کله چې زه او دی سره مخامخ شوو په خپل لور اواز یې وویل: السلام علیکم، څه وخت دلته راغلې؟ چې راتلې نو بیا دې زه ولې نه خبرولم؟ ما به په خپله له هوايي ډګر څخه راوستلې وې. ما وویل: د افغانانو د کلتور له مخې دا له ما سره مناسب نه و، ځکه چې ته اوس د امنیتي قوماندان یې.

ده وویل: ښه سمه ده. دا راته ووايه چې اوس چېرې اوسېږي؟ زه هلته درځم.

ما وویل: نه قوماندان صاحب داسې مه کوه یو بل څوک راولېږه.

که کورم د پولیسو سپین او شین موټر چې له عسکرو ډک و زما د دروازې مخې ته ودرېده. اکرم د ښار په یوه لرې برخه کې چې د شاهي باغ هغه بل اړخ ته یې موقعیت درلود اوسېده. موږ چې کله سره ولېدل دروازه مو وتړله او یو بل مو د روغې لپاره په غېږ کې سره ونيول.

موږ دده په خونه کې وو چې نیمې خونه د لویو بسترونه ډکه وه. یونیفورمونه پر ونو باندې ځوړند شوي وو او د سرای په غولي کې یې د بادېګاردانو لپاره کتونه پراته و. ده وویل دا ځای مؤقتي دی او یو سرای مې په ښار کې په کرایه نیولی دی، چې اوس تر رغونې لاندې دی، غواړم چې کورنۍ مې هم له کندهار څخه دلته راولم.

ده وویل: زه مېنډام یوې مېلمستیا ته خبر یم. ما هم یو ځای کاردرلود. ده وویل زه بیا په ټاپسي موټر درلېږم. کله چې زه راورسېدم، د ماخوستن ډوډۍ خوړل شوې وه، دا د واده د

مراسمو دوه سوه کسيزه غونډه وه او اکرم هم د نيم درجن حکومتي چارواکو په منځ کې ورسره ناست و. ده موږ کوربه ته ور معرفي کړو ، اکرم وويل: دغه سړی وينې ، که زه هر وخت په کابل کې نه وم ده ته ورځه. هغه سړي په ډېره بې خوندي سره ماته وکتل. تر ډوډۍ وروسته چې زه اکرم کورته رسولم سر يې وښوراو او په زوره زوره يې وخندل. اوه څومره بد سړی ، په رښتيا بد. دا سړی د شمالي تلوالې تر ټولو بد کس و. ما ورته وويل ، تا خو بايد ماته مخکې لا راپيژندلې وای. يو وخت زه جلالې ته د کورنيو چارو وزارت ته ورغلې وم. ما اکرم ته تېلفون وکړ ، ما ورته وويل: زه له تا څخه يو څو سرکه هاخوايم ، خو فکر کوم چې تاسو به مصروف ياست. ده وويل: نه زه مصروف نه يم. کله چې زه امنيه قوماندانۍ ته ورغلم ، لهما سره تر روغېر وروسته څوکسه ولاړل او دفتر يې پرېښود.

يوه ورځ ده له ما څخه وپوښتل: ته په کابل کې موټر چلولای شې ؟

خو اوس ما موټر ته اړتيا نه درلوده ، ځکه چې ما بايد يوه نوې پروژه مخ ته بېولې وای. ستونزه دا وه ، چې په دغه ښار کې ټول ډونران سره پاشل شوي وو. اکرم ما ته د موټر راکولو لپاره يو کس راسره ولېږه ، د نوموړي رئيس ارکان ما ته د يو نصواري ټويوتا کورولا موټر کيلي راکړه. دا هم د هغه ايراني رستورانټ د مېلمستيا په شان و ، په دې سره اکرم غوښتل زما کور ودانۍ ووايي. نوموړی د نورو افغانانو په توپير چې واک تر لاسه کړي بيا نو نور هېروي هغسې نه و. ده شايد زما وفاداري او په سخت حالت کې له ده سره مرسته نه وه هېره کړې ، خو اوس وخت توپير درلود ، اوس بيا ده قدرت درلود او دده وار و چې له ما سره يې مرسته کړې وای. تر دې وروسته وپوهېدم چې اکرم ولې له کرزي څخه نه جلا کېږي ځکه چې د هغه تر احسان لاندې و. کله چې اکرم په کوټه کې يو بې کسه مهاجر و کرزي ، له ده سره ډېرې مرستې کړې وې خو اوس د اکرم لپاره ددې هېڅ امکان نه و چې هغه يې هېرې کړې وای. انډيوالان يې هم همداسې درواخله.

زه د قوماندان صاحب انډيواله وم ، ما دده عزت کاو او ده زما. د نوموړي انډيوالان زما په خدمت ډېر خوشاله کېدل. يوه شپه زه ناوخته د اکرم له کور څخه خپل کور ته پر لاره وم چې سرکونه تر يوه راکتي بريد وروسته ټرل شوي و. په قوماندانۍ کې افسرانو زموږ تود هرکلی وکړ او يو موټر يې زموږ د ساتنې لپاره راسره ولېږه. موږ په دغو غليو سرکونو کې د وزير اکبر خان پر لوري روان وو ، زما کوچنی نصواري سندويچ موټر ددغو دوو سپينو او شنو موټرونو په منځ کې روان وو. د سرک په پای کې موږ ته د پر شا تگ وويل شول ، ځکه چې دلته د قيوم او امريکايي غټې انجنيري کمپنۍ لوييس برگر دفتر و. کله چې پوليس له موټرونو څخه راکښته شول د پوستې ساتونکو ماته وويل: څه خبره ده او بيرته شاته وگرځئ.

ما وخندل او ورته مې وويل ، هېڅ خبره نشته دا زما ملګري دي.

کابل يو لوی مسئوليت و خو نوموړي دغه درانه بار ته اوږه ورکړې وه. ده د ناتو او ايساف له قوماندانۍ سره غونډې کولې تر څو ټول کارونه سره همغاري کړي او د ټولو ارګانونو تر منځ د همېرغۍ ښه فضا رامنځته کړي. د خپلې فرقې د مسلکي کولو د هڅو تر څنګ د يوه پلان پر جوړونې مصروف و تر څو په ښار کې دننه او دباندې د جنايتکارانو پټن ځايونه له منځه يوسي.

همدا شان د مختلفو سفارتي چارو پر زده کولو هم بوخت و. يوه شپه يې په تېلفون کې له يو کس سره خبرې کولې، هغه ته يې وويل چې سبا سهار د شپږو بجو پر شا و خوا زما سره زما په دفتر کې ووينئ. په عادي توگه پردغه وخت په دفترونو کې څوک نه وي. همدا شان د شپې تر نهو او لسو بجو به يې پر تشو سرکونو گزې کولې.

دده باديکارډانو او خواږه ملگري شفيع الله به لږ استراحت کاو. اکرم هم د وينې د لوړ فشار له امله په تکليف و. يو وخت مې له اکرم څخه وپوښتل چې کولای شم د شپې له مخې له تاسو سره په گزمه ولاړه شم؟

زه لا د ماښام د ډوډۍ خورلو په جامو کې وم چې غږ شو، ويل يې په گزمه څو ما يو نازک پتو پر سر کړ چې د ښار په يوه څنډه کې د پوليسو د يوې حوزې پر لوري روان شوو. پوليسوسره مشوره کوله چې پرکومه لاره هلته لاړ شي، خو چې موږ هلته نابېره ورغلو د حوزې ټول پوليس هک پک شول. نيم درجن نوکريوال افسران ډېر ژر زموږ خواته راغلل. ټول وارخطا ښکارېدل ډېر ژر يې موږ خپلې حوزې ته بدرگه کړو. ددوی لپاره دا لومړی ځل و چې له حوزې څخه يې د امنيتي قوماندان ليدنه کوي. څه چې اکرم وليدل له کبله يې ډېر خواشينی شو.

شفيع الله ولاړ مخاېره يې چيک کړه. د افسرانو، د شپې د نوکريوالو افسرانو، د نورو ماموريتونو نېبرونه او موقعيتونه يې ثبت کړل. په همدې وخت کې اکرم د هغو شيانو په اړه پوښتنې وکړې چې ددوی لپاره يې ستونزې ايجادولای شوای. تاسو خوندي ياست؟ ددېواله پر هغه بل طرف څوک و؟ پر دغه سړک د ترافيکو ازدحام څومره وي؟ دغه باري موټرونه له کوم لوري راځي؟

دا د هزاره گانو سيمه وه چې په دغه خونه کې پردېواله يوه لويه نقشه ځورنده شوې وه.

دلته خوبه کومه ستونزه نه وي، ايا تاسو تودې اوبه لرئ؟ ډوډۍ مو څنگه ده؟

د اکرم سترگې پر يو شي ولگېدې ويل يې دا څه شی دي؟ خوسا غوښې؟

تاسو ته خوسا غوښې راوړي، که يې بل ځل تاسو ته خوسا غوښې راواستولې سمدستي يې تر ما پورې راوړئ چې زه پخپله په دې هکله د لوژستيک له ډلگۍ سره خبرې وکړم. دا هغه څه وه چې اکرم سمدستي حل کولای شوای. اکرم دې ته ورته زياتې پوښتنې وکړې چې حل کولو ته يې ډېر جدي وو.

دويم شی چې کابل ته يې زما پر تگ سوری اچاو هغه د کرزي د اصلاحاتو راوستلو په پروسه کې ځنډ و.

افغانستان ته د تومانچې په راسره وړلو کې مې ډېره اندېښنه لرله، کله چې کرزي د ۲۰۰۴ز کال په اکتوبر کې د ولسمشرۍ ټولټاکنې وگټلې، په دا سې حال کې چې خلک به د رايو اچولو لپاره په خورا يخنۍ کې په اوږدو ليکو کې ولاړ وود راتلونکې په اړه مې خپل فضاوت ونکړ.

ملگري د (کورت امېنډ) په شمول چې د امريکا د سفارت د سياسي چارو افسر و او اوس د ملي امنيت په جرگه کې کارکوي د راتلونکې کابېني په اړه ډېر لېوال وو. ما يو څو نومونه ياداشت کړل، چې زما لپاره د اندېښنې وړ نه و خو بيا هم زه زړه نا زړه وم. ما کورت ته وويل: ددوی په اړه

به چې زه کله کابل ته ورسېږم تاسو ته خپل نظر ووايم. څه چې ما د هغو کسانو په اړه فکر کاو هغوی تر هغه ډېر خطرناک و. يوه شپه مې د وزارت له يوه کار کوونکي سره د شپې تر ناوخته پورې خبرې کولې څه چې دغه کس ما ته وويل زه يې ډېره حيرانه کړم.

ده وويل: دغه کسان د وزارت په ودانۍ کې دننه خلک وهي، کار کوونکي په تشناب کې بنديانوي او (ايس، يو، وي) موټر يې له نغدو پيسو ډک وي. همدا لامل دی چې اهل او ور کسان د غلوله لاسه له کابيني څخه لرې پاته شوي دي.

زه به په ډېر مبهم حالت کې راکېږوم، فکر مې کاو چې ددغو غلو لپاره هيڅ چاره نشته خو چاره وه ځکه چې دا ځل دحکومتي چوکيو لپاره ډېر ښه او ور کسان کاندیدان شوي وو، چې پخوا له دې څخه لرې پاتې وو.

گل اغا شېرزی کندهار ته د دوهم ځل لپاره د والي په توګه واستول شو.

نوموړي په کابل کې تر شاپرې وړانۍ پرېښودې چې يوه يې په لاندې ډول ده:

يوه نفر وويل: گل اغا په کابل کې د يوې پروژې لپاره له نړيوال بانک څخه ۵۰۰۰۰ امريکايي ډالره اخيستي وو. شېرزي هغه پيسې کندهار ته د خپل پلارد قبر جوړولو لپاره واستولې خو اوس له يو څو رسيدونو سره راځي تر څو نړيوال بانک راضي کړي.

د مۍ په نيمايي کې د امريکا ضد ډېرې خطرناکې مظاهرې تر سره شوې.

دغه مظاهرې د نيوزويک مجلې د يوې ليکنې تر خپراوي وروسته تر سره شوې چې په هغه کې راغلي وو چې د گوانتانامو په زندان کې د يو مشکوک ترهګر له کبله يوه امريکايي سرتېري د مبارک قران يوه نسخه تشناب ته غورځولې وه. زه په دې باور نه لرم چې دا مظاهرې دې له همدې کبله تر سره شوې وي ځکه چې دا مظاهرې د پوهنتون د محصلينو لخوا تر سره شوې وې. په شرقي افغانستان کې ټول پوهنتونونه له پاکستاني محصلينو څخه ډک دي. د پاکستان هغه خراب ترين ښوونځي د کندهار تر کالج ښه دي.

دلته محصلين د اناتومي له چارت، مايکروسکوپ او کتابتونو پرته ډاکتران کېږي. نو دا بيا کوم سالم عقل منلای شي چې پاکستاني شاګردان دې بې له کومه هدفه دلته د زده کړې د تر لاسه کولو لپاره راشي. زه همېشه په دې باور یم چې ددغو محصلينو په منځ کې ډېر پاکستاني جاسوسان موجود دي. مابه ويل چې دادی دې محصلينو د پاکستان لپاره يو بل خدمت هم تر سره کړ.

زه په دې باور یم چې دوی د پاکستان د حکومت لخوا په ډېره معقوله لار په افغانستان کې ځای پر ځای شوي دي، چې کېدای شي پاکستان ورڅخه په حساسو حالاتو کې کار واخلي. ددې مظاهرو لوی لامل شايد داو چې ولسشېر کرزي اعلان وکړ چې افغانستان د متحده ايالاتو سره د يوې اوږدې مودې ستراتيژيکې همکارۍ لومړي پړاو ته ورننوځي. په بل عبارت متحده ايالاتو غوښتل چې په افغانستان کې د اوږدې مودې لپاره پاته شي چې دا د پاکستان لپاره د زغملو وړ نه و. زه يو څو ورځې په کندهار کې وم او بيا بيرته کابل ته لاړم او خپل نظرمې اکرم ته ووايه. ده وويل: بالکل په رښتيا هم همداسې ده. زموږ ټول ګاونډيان له افغانستان څخه د متحده ايالاتو وتل

غواړي او زموږ ټول زاړه دښمنان د همدې لپاره اوس په يو ايتلاف کې سره راغونډ شوي دي لکه پاکستان ، ايران ، روسيه او چين.

په کابل کې مظاهري ايران پر لاره اچولې او ما غوښتل چې ددغو مظاهرو په تنظيم پوه شم. ده زياته کړه: زه خبر وم چې محصلين غواړي مظاهري تر سره کړي خو يوه شپه د مخه مې د محصلينو مشران خپل کور ته د ماخوستن د ډوډۍ لپاره را دعوت کړل. په هغوی کې مې پښتانه محصلين غوره کړل. ما ورته وويل: ښه تاسو څه غواړئ؟ داسې ښکاري لکه سبا چې تاسو له ځان سره بيرغونه ليردوئ او د مرکزي حکومت پر ضد شعارونه ورکوئ.

دوی وويل: بلې همداسې ده.

ما ورڅخه وپوښتل چې مرکزي حکومت څوک دي؟ دوی د يوې کړۍ لپاره چوپ پاته شول. ما ورته وويل: ولسمشر کرزی مرکزي حکومت دی خو هغه پښتون دي ، د کورنيو چارو وزير زما په گډون پښتانه دي. موږ مرکزي حکومت يو او موږ ټول پښتانه يو ، تاسو په مظاهرو کولو سره له چاسره مرسته کوئ؟

محصلين په همدې اړه په فکر کولو کې ډوب وو. ما ورته وويل که تاسو ددغه کار له کبله ډېر غمجن ياست ، نو ولې يې همدا اوس زما و مخ ته نه پيل کوئ ځکه چې زه د مرکزي حکومت يو غړی يم.

هغه چې سبا زما توهين کوئ همدا اوس يې زما مخ ته وکړئ. هر څه چې په زړه کې د ويلو لپاره لري همدا اوس يې ماته وواياست.

دوی وويل چې ته له موږ څخه څه غواړي؟

ما ورته وويل: ورځنۍ خپلو ټولو ملگرو ته وواياست هر ډول مظاهري چې کوئ ويي کړئ خو په ډېر مهارت سره يې تر سره کړئ. که ستاسو مظاهره د هرې موخې لپاره وي ، وي به خو ودانيو او خلکو ته تاوان مه رسوئ.

بالاخره اکرم دغه محصلين وپوهول. په دغه مېلمستيا هغوی ډېر خوشحاله شول. ده غوښتل چې هغوی ته دا الهام ورکړي چې د ورانۍ او خرابۍ څخه لاس په سر شي. له همدې کبله په کابل کې مظاهري تر ټولو کوچنۍ او سوله ييزې وې.

يوه پښتون محصل راته وويل چې اکرم داسې څوک و چې کولای يې شول په هيواد کې د وروڼو قومونو تر منځ يووالی راولي. هغه ته د ټولو قومونو او نژادونو ديناميك خويونه او عادتونه معلوم وو. اکرم موږ ته داسې سوغات راکړ ، چې هغه د هيواد يووالی و چې د خورا ډېر ارزښت وړ ده.

اکرم وويل: په راتلونکې شپه ما د محصلينو مشران په خپلو شخصي پيسو د ماخوستن د ډوډۍ لپاره يوه رستوران ته بوتلل.

تاسو شايد فکر وکړئ چې وزير او يا کرزي به له ده څخه د تشدد د مخنيوي په اړه کور ودانی ويلي وي ، نه بلکل نه! داسې ښکارېدل چې کرزی او جلالي لا تر اوسه هم د اکرم په اهميت نه وو

پوهيدلي. دوی لا تر اوسه له هغې ستونزې سره لاس او گرېوان وو چې دوست او دښمن يې نه شوای سره بېلولای.

درېمه د اندېښنې وړ خبره د کندهار خراب امنيتي حالت و.

هر کندهاری چې به ما په کابل کې وليد راته ويل به يې: سارا کندهار اوس د پخوا په شان نه دی. نه اوس نه شې کولای چې په کندهار کې په موټر کې يوازې وگرځې اوکله چې ما کندهار ته تېلفون وکړ هغوی هم همدا سې راته وويل.

په وضعيت کې ډېر بدلون راغلی و، هر څه پر بل مخ اوښتي وو.

کندهار

(۱۰۰۵ هـ)

په کندهار ك هېچا فكر نه كوی ، چي زه دي به بير ته راشم ، زه خپله هم په همدې اند وم . خبره دا نه وه چي ما پر كومه پروژه كار كوی او يا مې د هغوی په اړه خبرنه او پلټني كولې . زما د بېرته راتك يواځنی لوی او مهم هدف دا و چي دغه په ستونزو او خواريو كې ښكېل ولس چي زما هيواد كومي ژمني ورسره كړي دي ، يوازي پرېنږدم او د كندهار يانو سره په دورو او خاورو كې ژوند تېرولو ته دوام وركړم . كله چي زه راوړسېدم ، د احمدولي كرزي كسان ولاړ شول او زما سره د روغېر لپاره په ليكو كي ودرېدل .

هوادا دونه وخت چيري وي ؟ مور ، خور ، دوستا او كوچنيان ټوله ښه وه ؟ يو وخت په بازار كي زما د موټر مخ د ترافيكو يوي گني گوني بند كړي ، يو چا زما د سور رنگه موټر هوډ په زوره زوره په سوكه ووهي ما چي ورته وكتل ده راته ويي ويل چيري وي د ظالم لوري دا دونه وخت ؟

دا اكرم و ما په ځواب كي ورته وويل چي ما او كندهار خپله ژمنه يو ځل بيا سره نوې كړل . تر دي وروسته زه د ځای پر ځای كېدو په فكر كي شوم ، په پايله كي مي يو سراي د شپږو مياشتو لپاره په كرايه ونيوی ، چي نوی رنگ شوی ، خو دوه برابره گران وو . د خونو د ښايست لپاره مي هلمندی پښه رانيول ، تر څو بخملي كوربچې ترې جوړي كړم .

زه بازار ته د پيټلي پيالو ، غاښونو او د شولومبو پلاستيكي قاچوغو او داسي نورو شيانو په رانيولو پسې ولاړم خو په كندهار زما تر ټولو خوښ شي شلومي وي .

ما وفاداره كريم جان چي زما تر تگ وروسته يي د امريكايانو سر كار پيل كړي وو . د امريكايانو د كار څخه را وايست او زما هغه شپږ نور كار كوونكي چي كله زه په تېر مني كي تللي وم ، تر شا پرېښي و بير ته مي د ځان سره په كار وگمارل . هغه نورو به نيمه ورځ يعني تر درو بجو پوري د امريكايانو سره په اډه كي كار كوي او تر هغه وروسته بيا راتلل .

د اختر ورځ مو رخصتي وټاكل .

بیر سري د بس ډرايوړ حيات الله په ارغنداب كي د مېوو باغ درلو دی ، ارغنداب د كندهار دومره په زړه پوري سيمه ده ، چي په خوله يې تعريف نه كېږي . په دغه ښايسته سيمه كې د ارغنداب رود هم غزېدلی دی ، چي همدې رود شنې رواني اوبه يې د لېري لا ځلا كوي .

كله چي موږ د حيات الله باغ ته د ميلي او ميوو خورلو لپاره تللو نو د زردالو هغه ټاپ موسم وو . هغو كسانو چي د امريكايانو سره يي په اډه كي كار كوی ، موږ ته وويل چي ، موږ ناروغان يو موږ ټوله په موټر كي سپاره شوو او د ارغنداب د ښكلي سيمي پر لور روان شو .

موتر حيات الله چلوی ، د کندهار څخه د ارغنداب پر لور سړک د ويالي پر غاړه غزېدلی دی ، دلته يوه هديره ده چې زما پخوانی کور همدلته و. د ملاتقيب اخند کور د ولي پر هغه بله غاړې دی ، دلته هغه روښانه شين مسجد هم موقعيت لري چې کندهاريانو په کښي د طالبانو د حکومت د نسکورېدو د خوښۍ جشن نمانځي. زه هم ددغو ښايستو منظرو په ليدلو سره د خيالونو په دنيا کې دوه شوم ، خپل ټول خواږه خيالونه مي را ياد کړل چې ناڅاپه مي پر يوه شنه لنډکروزر موتر سترگي ولگېدې ، چې د ولي پر هغه بله غاړه روان و او تر شاه يې دوه نور موټرونه ورپسې وو.

ما هغه شين موټر وپېژندی.

ما خپل ټليفون را واخيست د اکرم نمبر مي داير کړي ، خو ټليفون يو سرتېري پور ته کړ ، په لومړي سر کې د هغه اواز سم نه راټلي. خو په اخير کې مي د اکرم بېچاره اواز واورېدی. بېچاره اکرم کوښښ کوی چې د يوې مياشتې لپاره کندهار ته په رخصتي ولاړ شي. کله چې زه په کابل کې وم ، اکرم راته وويل: که تکليف نه وي چې يو ځل دي د کورنيو چارو وزير جلالي ته ويلي واي او د هغه څخه دي زما لپاره د يوې مياشتې رخصتي را اخيستي واي.

په کندهار کې دده نوی سرای تکميل شوی و اوغوښتل يې چې ورته را کډه شي.

د جلالي سره د خپلو کارونو تر خلاصولو وروسته مي ورته وويل: يو وروستی شی لا پاته دی ، خاکريزوال يادوم.

بيا ددغه سړي په هکله څه وايي؟

ما وويل: هغه غواړي چې کندهار ته ولاړ شي ، که تاسو يو څو ورځي رخصتي ورکړی ، ښه به وي.

ده وويل سمه ده ، خو يو څو ورځي وروسته ځکه چې زه ده ته اوس خورا ډېره اړتيا لرم.

ما وويل: څو ورځي به رخصتي ورکړې ، او دی کولای شي چې سبا نه بل سبا ولاړ شي؟

ده راته وويل: سارا تا خو هيڅ تغير نه دی کړی ، دی درې ورځي وروسته کولای شي چې د پنځو ورځو لپاره ولاړ شي.

واعده ده؟ بلې واعدې ده. خو د درو ورځو پر ځای دوې اوونۍ تيري شوې ، ما په ټليفون کې عسکر ته وويل زه اوس په ارغنداب کې په مېله کې يم ، خو څو ساعته وروسته زه بيا ټليفون درته کوم. خو يو گړی وروسته اکرم هغه وخت ټليفون راته وکړ چې زه د زردالو ووني ته ختلې وم ، او جيب مي د زردالو څخه ډک کړي وو.

اکرم په ټليفون کې سلام را واچوی. دی هم د ښار په يوه خنده کې د خپل ملکري باغ ته په مېله وتلی و. ما ورته وويل: زه هم بايد د توتو خوړلو لپاره درشم ، زه په نيم ساعت کې حمام کوم او تر هغه وروسته سمدستي در روانيږم.

کله چې زه ور ورسېدم ، اکرم په چمن کې پر يوه پلاستيکي مېز ناست و. د زردالو او خوندورو توتانو څخه ډک غاښونه يې مخې ته پرانه وو. دغه ټوله خوندور شيان اکرم په کوربه باندي زما لپاره تيار کړي وه ، چې په رښتيا سره دغه ټول زما ډېر خوښ وو.

څنگه چې زه کښېناستم ، نو سمدستي يې يو د تازه مېوو قاب مخ ته راته کښېښودي او د اوبو گډوه يې د گوتو پرېوللو لپاره را ته راوړل.

د مېز پر شاوخوا د الکوزو د قوم مشران ناست وو. زه نه پوهېدم چې په دې ورځو کې به د چا سره شخړه کوم ، خو يو شی چې بايد ما کړی وای ، هغه نور د خپلي خولې په والک کې راوستل و ، خو زه هيڅکله پر دې کار بريالی نه شوم.

زما يو ښاوی سړی په یاد دی چې زما پر پښتو او پر سیاسي وضعي او سپينو خبرو کولو باندې خنډل. د ماښام د لمانځه اذان وشو ، دوی ټوله د لمانځه د ادا کولو لپاره په جمع ودرېدل ، د لمانځه تر ادا کولو وروسته قومي مشران د باغ په يوه څنډه کې چې شين چمن و کښېناستل. يوازي اکرم او دده نژدې ملگری شفیع الله بیرته زما سره د کښېناستلو لپاره راغلل. ما د اکرم د اکا د زوی په وړاندې څه و نکړل چې ما ته يې په هدیره کې دده د کور د پرېښولو لپاره رالېږلی و ، البته ما يې ممانعت وکړ ، خو بالاخره هغه لاري ته راغلی. يو شی چې زه او دي يې سره نژدې کولو ، هغه د اکرم سره زما او دده مینه وو.

په کابل کې ما شفیع الله ته وویل چې اکرم تمرین کولو ته وهڅوه. اکرم و پوښتل: ښه سارا په کندهار کې څه روان دي؟

ما وویل: قوماندان صاحب ما تاته نه دي ويلي چې ما نور سیاست پرې ایښي دی. اکرم وخنډل.

موږ د هغه وژل شوي ملا پر وژنه خبرې پیل کړې چې دوې ورځې وړاندې وژل شوی وو ، په حقیقت کې دا خورا لویه پېښه وه.

نوموړی ملا د کندهار د ملایانو د ولایتي شورا مشر او د دا نوي حکومت ملاتړی وو ، دغه نامتو مذهبي عالم د هغو طالبانو پر ضد و چې د اوسني حکومت پر وړاندې جنګېدل ، او قراني ایاتونه يې د خپلي نظریې سره سم ترجمه کول.

نوموړي ملا د کندهار ښار په منځ د ولایت مقام او د حضرت محمد ص د مبارکې خرقې شریفې تر منځ په خورا محفوظه سیمه کې ووژل شو.

په رڼا ورځ پر موټر سایکل سپاره دوه کسان راغلل ، نوموړی يې ووژی او وروسته وتښتېدل. شفیع الله وویل تر ټولو مهمه او د اندیښنې وړ خبره خو دا ده چې دا څنگه امکان لري چې دغه کس دي په دغسې یوه محفوظه سیمه کې ووژل شي.

دغه جاده اصلاً د امنیتي تدابیرو له کبله بنده کړل شوې ده. ددغې جادې په دروازه کې وسلوال کسان ولاړ دي او د همدې ملا د دفتر څخه شل متره خوا د ولایت د مقام دروازه ده چې په همدې دروازه کې هم پنځلس کسان د امنیت لپاره ګمارل شوي دي.

ما وویل دا کار به طالبانو کړي وي. شفیع الله وویل کوم طالبان؟ طالبان به هيڅکله ددې جرائت ونکړي. ما وویل دلته هېڅ د ویرې او د جرائت خبره نشته.

په دې ښار کې هېڅ امنيتي تدابير نشته ، نه کومې د تلاښې پوستي شته او نه بل کوم داسې نور امنيتي کسان چې سرې دي ودروي اويا دي ځني وويريږي ، هر څوک کولای شي چې د وسلو سره په ښار کې وگرځي ، خو هېڅوک به يې و نه دروي.

د اغا ږغ مي تر غوږو شو ، که گورم چې د اکرم لور اسما را ښکاره شول. دغه کوچنۍ انجلۍ چې ورېښتان يې پر سترگو رايله او والي يې په غوږونو و ډېره ښکلې ښکارېدل.

دا راغله د اکرم پر زنگنو کښېناستل او بيرته ژر ولاړه شول ، د مېز څخه يې په ډېر احتياط غاښونه په دواړو لاسونو واخيستل او کراره_کراره روانه شول.

د نوموړي ملا د کورنيو غړو ويل ، که دی طالبانو وژلی وي ، نو بيا يې په ارغنداب او يا محله نجات کي ولي نه واژه ، ځکه چې طالبانو تر ښار په صحراوو کې زيات ځواکمن دي. نوموړی به هره ورځ له ښاره وتی ، نو بيا ولي دوی د ښار په منځ کي وواژی.

شفيع الله وويل اصلي خبره دا ده ، چې همدا دوی غواړي ددې څخه لويه کيسه جوړه کړي ، ځکه نو دوی به رڼا ورځ د ښار په منځ کي ووژی.

يو وخت ما شفيع الله وليدی چې غوښتل يې هلته ورشي ، خو دغه جاده ټوله کلابنده شوې وه ، په دروازه کې سرتيري ولاړ و ، پنځلس سرتيري د ولايت د دروازي په پوسته دنده تر سره کوي. هغه ودانۍ چې دغه ملا ژوند پکښي کوی ، د ولايت د مقام تر څنگ ده.

ده وويل که چيري دلته وسله وال کس وليدل شي ، نو بايد پوليس د هغه په تعقيبولو پسې ورشي ، خو دلته دزي وشوې او سړی ووژل شو ، خو پوليسو غوږ هم پري ونه کړوی.

څه چې شفيع الله وويل ، زه ورسره موافقه وم ، ځکه چې د طالبانو غورځنگ د منځه تللی و. طالبان پاکستاني حکومت ايجاد کړي و ، خو د کندهار اداره هم د پاکستان تر واک لاندې اداره وه ، نو بيا ولي دوی د خپلې بلي ادارې کسان د منځه وړي.

اکرم وويل دا د پاکستان ستراتيژي ده چې خپل مخالفين په دې مجبوره کړي چې يو کام مخ ته واخلي ، لس بايد شاته شي. ددې خبري دثبوت لپاره هر څه زموږ و مخ ته پراته وو. دا ملا کوم عادي ملا نه و ، بلکې نوموړی د کندهار د علماو د ولايتي شورا مشر و ، او د ښار په منځ کي د غرمې پر يوه بجه ووژل شو. د اوس مهال پيښي تر ۲۰۰۳ مېلادي کال تر پيښو ډېري بورېونوکي وې. ده ته ورته ملایان په ولسواليو کي هم ووژل شول.

دوه کاله وړاندي د يوه کمين په نتيجه کي د ای-سي-ارسي د يوه انجينر تر مړيني وړاندي چې اکرم د وضعي په اړه کوم اټکل کړی و ، هغه حالت اوس حاکم و ، داسي چې د کندهار ښار محاصرې په حال کي و ، خو اوس هر څه د ښار په زړه کي پېښېدل.

اکرم وويل چې موږ بايد دا ټوله خبرونه تر لوړو مقاماتو پوري ورسوو. ما وويل قوماندان صاحب ، ته بهځي ښه وايي ، ما وويل قوماندان صاحب ستاسو په ياد دي ، هغه دوه کاله وړاندي چې تاسو يو مرکز د منځه يووړ ، دوی په هغه کمپ کې شورشيانو ته د ترور او د ملکي هدفونو په نښه کولو تربيه ورکول ؟ خو اوس هر څه دوباره پيل شوي دي. اکرم ساه واخيستل او ويې ويل بلې ، همداسي ده ، موږ په باغ کي مجلس سره کوی ، خو د ماڅستن د لمانځه ازان زموږ د مجلس

لن سره را ټوله کړل. اکرم ولاړ شو، زموږ کوربه وويل، د ماخستن دودى دلې وخورى، خو اکرم وويل نه نه تشکر موږ کور ته خو.

اکرم خپلو سرتيرو ته د کوچنيانو موټر ته ور پورته کولو لپاره ور ېغ کړل. دده دا ېغ کوچنيانو ته د ورځي د پای په مانا وو.

ده غوښتل چې زه کور ته ور سره ولاړ شم، له همدې کبله به زه دده د ظريف طبيعت له امله د ستونزو سره مخامخ کېدل.

ما همېشه غوښتل چې زموږ تر منځ په سره سينه موافقه وشي. ما فکر کوى چې ممکن ده فکر کړى وي چې دا به وروسته کور ته راپسي راشي. نوموړي د دا تېر يو نيم کال راهيسي خپله کورنۍ نه وه ليدلې، ما نه غوښتل چې دى د خپل کور څخه لري وساتم.

موږ لاسونه د خداى په امانۍ لپاره سره ورکړل، ما ورته وويل زه بيا تليفون درته کوم. زه تر گېټ پوري دده په کاروان پسې وم، د دروازې تر وتلو وروسته دى راسته طرف ته وگرځېدى او زه چپه طرف ته.

پلټنه

(٢٠٠٥)

په خپل کور کې د کریم سره په صابون جوړولو بوخته وم ، راډیو مې را واخیسته ، غوښتل مې چې بې بي سي په ونیسم ، خو پیدا مې نه کړه ، ما راډیو کریم ته ورکړه چې که یې پر یو ځای ستن ور برابره کړي او یا هغه ناولې موسیقي په ونیسي ، په کندهار کې چې د کوم شي څخه زما کرکه کېدله ، هغه موسیقي وه .

کریم د ستن گرځولو پر وخت پر محلي خبرونو ور برابر شو ، خبريال چاودنه ياده کړه او بيا يې ور سره د محمد اکرم خاکرېزوال نوم ياد کړ ، ما يوازي همدا واورېدل ، کریم ډېر حيران شو او بيا د تبصرې کولو لپاره زما خوا ته رانږدې شو ، ده وويل د ښار په منځ کې يو ځانمرګی برید تر سره شوی ، خو د اکرم د مرګ يا ژوبلي په اړه هېڅ معلومات نشته خو کم تر کمه نولس کسان په پېښه کې وژل شوي دي .

کریم ته مې وويل که دلته يو نو د حقيقت په معلومولو کې به ډېر وخت راباندې تېر شي ، نو سمه به دا وي چې زه او ته په خپله د پېښې د وضعيت د معلومولو لپاره له کور څخه ور پسي ووځو ، په موټر کې سپاره شوو ، مخ د بازار پر خوا روان شوو ، په کنډ او کپر سرکونو تر څه مزل وروسته مو د روغتون دروازې ته ځان ور ساوه ، په دروازه کې د امريکايي سرتېرو څلور (هومو) کاډي ولاړ وو ، عسکر روغتون ته د ننوتلو اجازه راکړه ، ما هم خپل موټر د هغې کني کونې ځای ته ور وست ، ما يوه امريکايي افسر ته ور منډه کړه ترې ومي پوښتل قوماندان صاحب چيرې دی ؟ هغه په ډېره بې پروايي په نه ځواب راکړ ، زه له يوې بلي کني کونې تېره شوم او يوې ودانۍ ته مې ځان ورساوه ، په ودانۍ کې ولاړ ډاکټر راڅخه وپوښتل په چا پسي گورې ؟ ما ځواب ورکړ ، چې په قوماندان صاحب پسي گورم ، ډاکټر ماته تر کتلو وروسته وويل هغه دلته نشته ، هغه په کور کې دی ، د ډاکټر ځواب هر څه را ته څرگند کړل ، زه پوه شوم چې روغتون ته مې راتګ بې گټې و ، خو ما بايد خپله دنده مخ ته وړې وای ، ما د ډاکټر سترگو ته په خواشينوونکي ډول په ځير _ ځير وکتل خو هغه مخ را څخه واراوه او په خپل کار پسي روان شو .

ډاکټر زما سره نوره هېڅ مرسته نه شوه کولای ، د اکرم يوه ملګری چې خامکي ښايسته جامې يې په تن وې ، په ژر مخ او الوتي بڼه له ودانۍ څخه بهر ولاړ و ، دی روغتون ته د اکرم کور ته د يوې تذکرې د وړلو لپاره راغلی و ، د تذکرې تر پيدا کولو وروسته زه او هغه بايد يو ځای د اکرم کور ته تللي وای .

پر تذکرو د مړو شوو کسانو جسدونه ايښودل شوي وو ، کریم ما ته يو لغت ووايه چې ما تر اوسه نه و اورېدلی ، خو زه د هغه په خبرو پسي و نه گرځېدم او د هغه بل نفر موټر مې تعقيب کړ چې د روغتون د يخچال په لور روان و ، کریم راته وويل چې ټول مړي همدلته راوړل کېږي ، زه په

ډېره بې صبرۍ يخچال ته ورننوتلم ، يو نفر مي وليدی چي تذکره يې په لاس کي وه ، د مړو د بدنونو غوښي پر مخکې شا و خوا تر سترگو کېدې ، خو ويني مي و نه ليدې.

په یاد مي دي چي دوې پښې د اور د لرگيو په شان دېوال ته درول شوي وې ، زه تر هغه ډېره لږ وېرېدم چي ما بې فکر کړی و ، نور نو دلته زما لپاره څه نه و پاته ، زه بايد په بېره د اکرم کور ته تللې وای ، ما د اکرم ملگری هم هلته پرېښود او له روغتون څخه را ووتم ، له ښار څخه تېره ، له کانال څخه واوښتم او د اکرم کور ته مي ځان ورساوه .

راډيو درواغ وويل ، هر څه معلوم وو ، اکرم زموږ مخ ته په توس کي پېچلی پروت و ، د اکرم ورور په سلگيو راته وويل دغه دی ستا ملگری .

د اکرم جسد يې په يوه تور موټر کي يوازي کښېښود ، که گورو چي ملا نقيب را ورسېد ، ما له يوه نفر څخه و پوښتل ، هغه چيري و ؟ هغه په نه ځواب راکړ ، خو مخکي چي ما له کومو خلکو څخه د ده په اړه وپوښتل ، هغوی وويل چي په ارغنداب کي دی .

کله چي ملا نقيب د ښوونځي د انگر په لور لوی لوی کامونه اخيستل ، ما بې د روغېر لپاره لاس په لاس کي ټينگ ونيو او سترې مه شي مي ورته وويل ، په داسي حال کي چي تر سترگو يې اوبښکي رواني وې ، په ماته خوا يې ځواب راکړ . خو دا څنگه ممکنه وه چي اکرم دي دلې و او زه دي نه يم په خبر ، په هر صورت زه په ده پسې شوم او په برنده کي چي خلک د دايرې په شکل پر کورېجو ناست وو ، زه هم ور سره يو ځای شوم .

که چيري زه خبره وای چي دی دلې دی ، نو زه به هم هغه مسجد ته ورسره تللې وای ، په دغه مسجد کي د هغه ملا د فاتحې مراسم تر سره کېدل چي څو ورځي وړاندي يې ما او اکرم پر وژنه رغېدلو .

دا ملا ډېر مهم سړی و چي يوازي يې دوې ورځي د حضرت محمد (ص) د مبارکې خرقې شريفي په مسجد جامع کي فاتحه اخيستل کېده او درېيمه ورځ د ښار په منځ کي ، په خاورين او زما تر ټولو خوښ مسجد جامع کي چي د همدغه ملا خپل مسجد جامع و ، اخيستل کېده .

ملانقيب وويل ، چي ده ويل (تېره ورځ يې زه فاتحې ته ور نه غلم ، خو نن ورځم ، هغه و چي هغه او ساتونکي يې همدا نن فاتحې ته ور غلل .

د اکرم موټروان راته وويل ، موږ چي راوړسېدو ، تا حرکت وکړ او په خپل سپين لنډ کروزر کي ولاړې .

ما وويل نو بيا موږ يو له بله سره تېر شوی يو ، ما هيڅ ستاسو موټر و نه پېژنده ، زه سيده ارغنداب ته ولاړم ، که چيري زه داسي پوهېدای چي قوماندان صاحب په ښار کي دی ، نو بيا زه نه تلم ، زه ستاسو سره هغه مسجد ته د فاتحې لپاره تلم .

ملانقيب زموږ څخه په پټه خوله تېر شو ، د هغه مخ ته د شلو کسانو جسدونه پراته وو ، نه پوهېږم چي دې حالت به د هغه لپاره څه معنا لرل .

ملانقيب وويل ، غواړم تاسو ته يو شي ووايم ، زه چي کله مسجد ته ننوتلم ، د يوه شي په ليدلو ډېر حيران شوم ، په خدای قسم ما هغو ټولو حاضرو کسانو ته په لور آواز وويل چي دا

مسجد يې ولي نه دی جارو کړی چې بيا يې غالی. پر اواړي کړي دي ، تر غاليو لاندي ټوله فرش له خاورو ډک و.

ټول په دې موافق وو چې دا ځانمرگی بريد نه و ، دا چې په دې اړه بيا د عرب خبره کېږي ، دا خو بيا بېخي له امکانه لېږي ده.

ما د مرو ټوټې په پيڅال کې وليدلې چې ټوله ټوټه ټوټه او لولپه شوې وې ، دا نو بيا څنگه امکان لري چې په دغسې يو حالت کې دې د يو چا د ملېت پېژندنه وشي ؟
خو له پېښې يو ساعت وروسته گل اغا شېرزي وويل ، دا يو ځانمرگی بريد و چې د يوه عرب له خوا تر سره شو او د تثبيت لپاره يې اسناد هم تر لاسه شوي دي.

ما په لور ږغ وويل ، گورئ خلکو! والي به ددې جرم په اړه هيڅکله هم پلټنه ونه کړي ، دغه راز د امنيه قوماندان له مرستيال څخه هم چې تاسو يې ټول پېژنئ چې د (آی ايس آی) مزدور دی ، په دې اړه د پلټنې تمه نه شي کېدای ، زه تاسو ته په ډاډ ويلای شم چې دا هر څه به همدا سي پاته شي.

ما وويل چې موږ په خپله هم پوليس يو ، موږ بايد په خپله ددغې پېښې پلټنه وکړو ، زه پدې ډېره حيرانه وم چې څنگه کولای شم دوی په دې اړه را وخوځوم ، خو دوی ټول ډېر بې علاقې ښکارېدل.

زما لپاره بېله دې چې دا موضوع د سياست او دوه مخيتوب پر خوا بوځم ، بله لاره نه وه ، همدا يوا ځنۍ لاره وه چې د اکرم لپاره مي يو څه کولای شوه.

خو شېبې وروسته موږ ولاړ شوو ، د اکرم په زرغون لنډ کروزر کې سپاره شوو ، موټر ته د ختلو پر مهال سرتېرو ته هغه شېبې ور په زړه کېدې چې دوی به اکرم د يوې وظيفې لپاره لېږل ، زموږ تر شا په يوه بل موټر کې د اکرم ملگری او د کابل د جنايي جرمونو د پلټنې افسر او د اکرم يو بل ملگری چې ويل يې زه (ماسټر ډگري) لرم هم وو ، ددغه افسر د دوستۍ په اړه زه يو څه شکمنه وم.

ما مسجد ته پر لارې له ملگرو څخه و پوښتل ، ايا دغه کس په رښتيا زموږ دوست دی ؟ شفيع الله ځواب راکړ ، سارا! دلته هيڅ دوستي نشته ، ته به يې په خپله ووينې ، دلته دوستي ټوله تر قدرت پورې ده چې قدرت و نه لرې هيڅ څوک به دې دوست نه شي.

نور مي څه نه دي په ياد چې موږ مسجد ته څه ډول را ورسېدلو ، خو څه چې مي په ياد دي ، هغه دا چې کله موږ مسجد ته راغلو ، په مسجد کې هيڅ شی نه و پاته ، دا مي هم نه دي ياد چې مسجد ته د تلو پر مهال مي په مغزو کې کوم طوفان روان و.

د پېښې له ځای څخه د جنايي پېښو رسۍ نه وې تاو شوي ، د همدې ځای لپاره ساتونکي نه وو گمارل شوي ، هيڅ پلټونکي د پېښې له ځای څخه د پېښې د څرنگوالي په خاطر عکسونه او نور ضروري توکي نه وو اخيستي ، نه د ماتو شیانو ټوټې پاته وې او نه هم چا ويني وليدلې ، آن هيڅ شي هم پاته نه و ، يوازي د انگر شاته د وژل شوي ملا طالبانو د زېرخانو له سرونو څخه چې زموږ له قد سره برابري وې ، د ماتو ښيښو ټوټې جارو کولې.

دغه کار سړې ته دا ور په زړه کوي چې تر کاسې لاندې ضرور نيم کاسه شته.

موږ لا مسجد ته نه و داخل شوي، پنځلس متره ليرې په يوه انگرېزي و، زموږ تر څنګ يو کوچنی غولی و چې ونې پکښې ولاړې وې او خښتې پکښې پرې وې چې يوه لاره د همدې ځای څخه مسجد ته تللې وه، ما په لوړ اواز وپوښتل چې ښه چېرې وچاودېد، د مسجد يوه بدرنګه خدمتګار وويل، هلته د هغو خښتو و بغل ته چې د مسجد د محراب څخه په بشپړه توګه دباندې و، د درو فوټو په اندازه دغه ځای خبرن و. ما د مسجد د هغه کار کوونکي څخه وپوښتل چې دغه ځای هم د نور انگرېزي په شان مخکې کنکړېټ (سېمېنټ) و که نه؟

هغه په ځواب کې را ته وويل چې هو، خو بيا يې کرار راته وويل، نه دلته د رغونې کار روان و او غټو موټرانو دغه سېمېنټ مات کړ، ما شفيع الله ته وويل که دې هر څه د دېوال په شا وخوا غولي کې پيدا کړل، په کڅوړه کې يې واچوه، يوه شېبه وروسته دې ما ته راغی، يو شی يې د ډايمتر په اندازه راښکاره کړ، په همدې ډول ډېر شيان شاوخوا تر سترګو کېدل، ما هغه راواخيستل او د يوه دېوال په چاکونو کې مې کښېښودل، پلټونکي افسر هم راغی، زما سره يو ځای شو، ما ته يې وويل، ته پوهېږې چې دا به څومره لويه چاودنه وه؟ دا خامخا ځانمرګې بريد دی، ما هغه دايره شکه شی راواخيستی او د اوږې په بېک کې مې کښېښود، ما ويل درځئ چې څو، موږ بايد پر څلور بجې ځاګرز ته روان شوي وای، خو دلته يو بل شی هم د شک وړ و، هغه دا چې راډيو په بار بار ويل، يو نفر چې نظامي يونيفورم يې په تن و، اکرم ته ور تپت شو او بيا يې خپل ځان وچاود، زه هيڅ پدې باور نه وم چې دا دې د يوه داسې کس له خوا تر سره شوې وي او له بله پلوه کله چې ما اکرم وليد مخ يې ثابت او پاک و، د هغه پر مخ هيڅ شی نه و او نه يې پر مخ څه لګېدلي وو، زه نه پوهېدم چې په دغه سهار څه پېښ شول، خو په يوه شي چې پوهېدم هغه دا و چې والي درواغ وويل.

تر چاودنې يو ساعت وروسته، هغه د مېډيا په وړاندې راښکاره شو او د پېښې په اړه يې پوره معلومات وړاندې کړل، په داسې حال کې چې هيڅ چارواکی د پېښې ځای ته د پلټنې لپاره نه و ورغلی.

په اصل کې د هغو چارواکو لپاره چې د مېډيا په وړاندې بايد راښکاره شوي وای، يوه کيسه په لاس ور کړل شوې وه، ددې څخه ښکارېدل چې د پر دې تر شا څه روان دي، کله چې موږ د اکرم تر دفن کولو دوې ورځې وروسته بيرته ښار ته راوګرځيدو، شفيع الله چې پوره شواهد ورسره وو، يوازې او ناامیده پاته شو.

يوه شپه هغه د دوو نفرو ساتونکو سره راغی چې په هغو کې يې يو د (لنډو) په نوم راوپېژانده، دا د ګردې مخ او ګڼو برېتونو خاوند، د اکرم ساتونکی و، دوه کاله وړاندې، کله چې اکرم د شپې له خوا کابل ته سفر کاوه، موټر يې چپه شو، لنډو هم په هغه پېښه کې تپي شوی و.

د هغه څېره بېخي مکسېکويي ته ورته وه، ما ور څخه و پوښتل ته په پښتو پوهېږې؟

نوموړي په هو ځواب راکړ

دی هم په دې پېښه کې ژوبل شوی و ، ده خپلې پایځې پورته کړې او پښې یې را ښکاره کړې چې تر سوچي (کوناتي) کښته پانسماڼ شوی و ، ده وویل ما چاودنه په خپلو سترگو ولیده چې هغه بهځي د مخکې پر سر رامنځته شوه.

ما ځني و پوښتل چې ته چیرې ولاړ وې ؟ دغه مهال ما خپله کتابچه را وایسته او خپله نقشه مې ځني را وکښله ، دا کار مې په تیرو څو اوونیو کې د لاسه پوهېدو لپاره لښه لښوونه واره تر سره کړې و .

هغه ته مې وویل دا دېوال دی او دا هم انگر ته د ورننوتلو دروازه ، دا هغه قبر دی او دا هم هغه د خښتو کتار ، اوس ووايه چې ته چیرې ولاړ وې ؟ لنډو ونکړای شول چې ما ته د نقشي له مخې معلومات راکړي ، بیا مې هغه ودراره ، ښه فرض کړه چې د غالي دغه څنډه د هغه خښتو کتار دی ، ته قوماندان صاحب یې او زه میرویس یم ، د میرویس مخ کومې خوا ته و ؟ میرویس یو تن بل ساتونکی و چې په دغه پېښه کې ووژل شو.

لنډو وویل ، بم هغه وخت وچاودېد ، چې کله اکرم په مسجد کې د فاتحي مراسم تر سره کړل او د مسجد له ودانۍ څخه په پوره توګه بهر راووت ، انگر د خښتو په هغه کتار سره پیل کېده ، خو پر ځینو خښتو غالي اواړي شوي وې ، او له پاسه پرې خېمه هم راخوړنده شوې وه . اکرم خپل بوتونه د خښتو سره پرې ایښي وو ، کله چې له مسجد څخه را ووت ، لځي پښې پر غالیو د خښتو پر خوا روان شو او خپلو ساتونکو ته یې اشاره وکړه چې دوه کسان دي زما شا خوندي کړي ، کله چې له مسجد څخه را ووت ، لنډو اکرم ته مخامخ د خښتو له کتار سره ولاړ و او ده ته یې کتل ، ده وویل ، ما میرویس ولید چې اکرم ته یې بوتونه راوړل او د هغه مخې ته یې کېښودل ، دا هغه څه وو چې خلکو ویل ، یوه کس د پولیسو په جامه کې خپل ځان وچوه . ده وویل ، ما اکرم ولید چې خپل راسته بوت یې په پښو کړ او چپه پښه یې په هغه بل بوت کې اچول چې راسته لاس یې د بوت د سمولو لپاره ور تیت کړ په همدې وخت کې چاودنه را منځته شوه .

لنډو وویل ، چاودنه د اکرم تر شا رامنځته شوه او دا هغه څه وو چې ما پخپلو سترگو ولیدل . له چاودنې څخه وروسته هوا ټوله دود او دورو پر سر اخیستې وه ، زه په غوږو دپ وم او پر سرګل پروت وم .

ما ترې و پوښتل قوماندان صاحب ته بل څوک نیژدې و ؟ ده وویل ، هیڅوک ، یوازي یې ساتونکي او دکورنۍ غړي .

دا هغه څه وو چې سر یې سره خوری ، خو بیا هم د پوره ډاډ لپاره موږ په دا سبا هغه مسجد ته ولاړو ، لنډو ویل ، قوماندان صاحب دلته ولاړ و .

ما وپوښتل ، میرویس چیرې ولاړ و ؟

ده وویل ، دلته د قوماندان صاحب راسته اړخ ته چې مخ یې شا ته ګرځولی و .

د میرویس مخ په چاودنه کې په پوره توګه له منځه تللی و .

ما وويل ، د اکرم وراره چيري ولاړ و؟ په خاکرېز کي يوه جنازه د ياد شوي هلك هم وه چې په دې پېښه کي وژل شوی و.

زما اوس يادېږي چې په خاکرېز کي پر هغه جفلينه غونډۍ يې ددغه هلك لپاره د دوو قبرونو په منځ کي قبر وکينډی ، د هغه هلك په غاړه کي يوه رښکۍ تاو شوې وه چې په وينو کلکه وه.

يو بل کس چې د اکرم اشپز (پخوونکی) و ، زه يې د دېوال خوا ته کش کړم ، همدا لومړی تن و چې د اکرم جسد ته ور رسېدلی و ، دغه کس د دېوال سره په خوا کي د اکرم څخه د لسو فوتو په اندازه ليري ولاړ و.

اشپز ويل چې اکرم د شا پر تخته پروت و او ما په ډېرې بې وسۍ سره يوې او بلي خوا ته د قوماندان صاحب د بدن په غړو پسي منډي وهلې ، تر څو نور غړي يې پيدا کړم. ما د قوماندان صاحب په لاس پسي شا و خوا وکتل ، خو پيدا مي نه کړ ، د اکرم چپه لاس او د چپه ورانه د شا خوا يې بېخي ورک شول ، اشپز هغه ځای ماته راوښود ، خو اوس هلته يوازي د پوستکو غورځکۍ پاته و.

د دې هر څه په ليدلو سره سړی دې ته نه حيران کېدی ، چې د اکرم جسد ولي دومره کوچنی ښکارېدی؟

بم د اکرم چپه طرف ته ايښودل شوی و ، همدا لامل و چې د اکرم چپه طرف ډېر ژوبل شوی و او هغه ساتونکی چې ده ته يې بوتونه راوړل ، د هغه راسته طرف ته ولاړ و او هغه خوا يې څارل.

د اکرم د پښې چپه خوا او د وراره مخ يې چې هغه يې تر دروازې پورې بدرکه کاوه ، له منځه تللي وو.

شايد چاودنه د اکرم تر شا او ددغه هلك مخ ته تر سره شوې وي.

ايا دا امکان لري چې ځانمرگی دي د اکرم او وراره تر منځ ځان ځای کړي؟

ځيني نور شیان هم وو چې بايد ما د هغه په اړه معلومات تر لاسه کړي وای.

يوه امريکايي چارواکي راته وويل: کومه پښه چې ما په روغتون کې وليده ، هغه د يوه کاونډي په باغچه کي پيدا شوې وه ، ده ويل دا خامخا ځانمرگی بريد دی ، داسي اوازې هم وې چې يو سر پر يوه بام هم پيدا شوی و.

زه بير ته روغتون ته ولاړم ، د روغتون ديخچال هغه سپين ږيري ساتونکي مي پيداکړ ، نوموړي ما ته د يخچال دروازه خلاصه کړه ، که کورم هغه پښې لا تر اوسه هلته پرتې وې چې تر زندگانه لاندي غوڅي شوي وې ، د پښو له غوڅو شوو ځايونو سره پلې او رگونه هم د تېرو سپېانو په شان راوتلي وو ، خو پښو پر بل هيڅ ځای زخم نه درلود ، داسي هيڅ نښې نښانې نه تر سترگو کېدلې چې هغوی دي په هوا شوي وي او بيا دي په يوه باغچه کي را شوه شوی وي ، ده زياته کړه ، هغه ورځ دومره بده وه چې بشپړه ورځ د يوه لمانځه ادا کولو ته هم خلاص نه شوم ، خو داسي هيڅ سر مي پيدا نکړ چې دتنې څخه دي بېل شوی وي او ما ته دي يې راوړی وي.

په راتلونکو ورځو کې مې د درو نورو عيني شاهدانو څخه د پېښې په اړه پوښتني وکړې ، خو د هغوی ټولو نظرونه سره ورته وو.

د ارغنداب اوسېدونکي ، يوه سپين ږيري سړي راته وويل ، ما په خپلو سترگو وليدل چې چاودنه تر غالي لاندې رامنځته شوه ، هغه زياته کړه ، ما اکرم وليد چې يو بوت يې په پښو کړی و او هغه بل يې په پښو کاوه چې تر شا يې تر غالي لاندې يوه لويه لمبه پورته شوه .

يو بل ځوان ساتونکی چې تر اوسه لا د چاودنې له کبله نکونښې او کون شوی هم و ، خپل پتو يې پر مخکې هوار کړ ، تر څو موږ ته وښيي چې غالي څنگه پورته شوه او څه ډول چاودنه رامنځته شوه.

دغه هلك او لنډو دواړه څنگ تر څنگ له خښتو سره ولاړ وو چې چاودنه رامنځته شوه او دوی دواړه هم ژوبل شول.

ميرويس اکرم ته د بوتونو تر ايښودلو وروسته د اکرم تر څنگ و او دوو نورو ساتونکو د اکرم د شا لوری ساته ، چې دوی درې سره ووژل شول.

ساتونکو په ډېره بڼه توگه خپله دنده تر سره کړل ، د اکرم چاپېره يې بڼه امنيتي قمبرند تاو کړی و چې هيڅ نابنده کس هغه ته نه شواى ورنيزدې کېدلای ، خو دا ځانمرگی بريد نه و ، يوازي زه او شفيق الله د معلوماتو په راتولولو بوخت و بل هېچا دا کار نه کاوه.

د افغان پلازمېنې امنيه قوماندان ووژل شو ، نه ځايي پوليسو ، نه د کورنيو چارو د وزارت له خوا څخه را لېږل شوي پلاوي ، نه کوم امريکايي چارواکي ، نه کوم ژورناليست ، نه د کومي سيمه ييزي راډيو خبريال ، نه کوم بهرني ژورناليست او نه هم په خپله قيوم کرزي بېله کارلوتاگال څخه د عيني شاهدانو سره مرکې وکړې ، کارلوتاگال چې د نيويارک ټايمز خبرياله ده ، هغې د اکرم په اړه يو راپور چمتو کړی و چې په هغه کې يې د رسمي چارواکو نظر هم را اخيستی و.

د چاودنې ځای بيا د څو ساعتونو په جريان کې پاک شوی و چې نور د پلټنې لپاره هيڅ گټه نه شواى ترې اخيستل کېدای او هغه دوې پښې لا تر اوسه په روغتون کې پاته وې.

يو بل شی چې زه يې ډيره خوږولم ، هغه دا چې کله د اکرم ورور په هغه شپه د خاکرېز څخه راغی ، نو والي گل اغا شېرزی او له کابل څخه راغلی د پلټنې پلاوی يې ليدلو ته راغلل. شېرزي د شپې تر نيمايي پورې د اکرم له ورور سره پاته شو.

شېرزي د اکرم ورور ته ويل چې ته بايد ددغه ځانمرگي بريد په اړه ډېرې پوښتني ونکړې ، هر څنگه چې وي زه به هغوی در پيدا کړم او تاسو ته به يې در سپارم ، دا زما ستا سره وعده ده ، نوموړي زياته کړه ، زه معلومات لرم چې دغه پلان څلورو طالبانو طرحه کړی دی او هغوی اوس په هلمند کې دي چې ډېر ژر به هغوی تاسو ته لاس تړلي په لاس در کړم ، مگر دا مه وايه چې دا ځانمرگی بريد نه و.

د اکرم ورور وويل: هغه لومړی ويل چې دا يو عرب و ، اوس بيا وايي چې دا کار په هلمند کې څلورو طالبانو تر سره کړی دی ، ده پر ما باندي د کوچني خيال کړی دی .

ما ته د (آی سي آر سي) د کار کوونکي (ريکارډو) مړينه راياده شوه ، چي د اروزگان پر سړک ووژل شو ، شېرزي په هغه پېښه کي زموږ په سترگو کي خاوري واچولې ، همدا دی و چي طالبان يې د پاکستان تر سرحد دې خوا ته راپرېښودل .

د شېرزي رول په کندهار کي دا و چي (آی ايس آی) ته په ياده شوې سيمه کي د کار زمينه برابره کړې او څه چي هغوی تر سره کړي دي بايد پر هغه لمن وغوروي .

دا چي دلته شېرزي د هرڅه د پټولو هڅه کوله ، ددې څخه روښانه ښکاري چي دا کار د پاکستان له خوا تر سره شوی دی ، البته دا يو تريخ حقيقت هم دی .

تير ايستل (٢٠٠٥)

په کابل کې د ضابط اکرم يادگاري مراسم د قيوم کرزي له کور سره په يو لوی مسجد کې تر سره کېدل.

د الکوزو نیمه قبيله کابل ته رسېدلې وه. ما هم هوډ وکړ چې له دوی سره يو ځای شم. ددې تر څنګ په کابل کې ځينې خلک هم وو چې ما بايد د پيښې له حقيقت څخه خبر کړي وای، چې په هغوی کې د امريکا د سفارت چارواکي، د کورنيو چارو وزير علي احمد جلالی او ولسمشر کرزی شامل وو.

((قوماندان صاحب ما سياست پرېښود))

ما دا هلې ځلې ددې لپاره نه کولې چې اکرم زما دوست و، بلکې هدف مې دا و چې دغې روانې پالیسۍ ته صحيح لوری وټاکم. که چېرې اکرم په ځانمرګي بريد کې خپل ژوند له لاسه ورکړی وي، نو دا خو بيا د اسامه د ترهګرو د جنګي تاکتيک يو نوی ډول و چې دغو ترهګرو تر همدې ګرۍ وسله واله مبارزه کوله او د همدې خطر د له منځه وړلو لپاره له نظامي ځواک څخه د ګټې اخيستلو اجازه ورکړل شوه.

خو که چېرې بيا دا يو ريموت کنټرول بم وي چې په دغه محفوظ مسجد کې ځای پر ځای شوی و، نو دا بيا بېله خبره ده چې بايد وويل شي چې ددې تر شا ځايي کسانو هم لاس درلود. هغه څوک چې امريکايانو او ولسمشر کرزي دلته په واک کې ساتلي وو هغه ددې پيښې مسئول و. دا دهغې پالیسۍ پايله وه چې ما او اکرم يې له تېرو دريو کلونو راهيسې په وړاندې مقابله کوله. که چېرې ما ويلي وای چې دا د پاکستان کار دی نو د امريکا نيت به د پاکستان په وړاندې چې زموږ يو نژدې متحد دی بدلون موندلی وای ځکه چې پاکستان په افغانستان کې د هر هغه شي په وړاندې مقاومت کاو چې موږ به يې د سمولو کوښښ کاو، خوفکر مې وکړ چې همداسې يې پرېږده چې بېله هغه به هم د پاکستان د دښمنۍ کتو ډېر ژر زموږ په لمن کې ماته شي او که چېرې دا د پاکستان کار وي نو ولسمشر کرزی بايد دا د پاکستان جاسوس ډېر ژر د ولايت له چوکۍ څخه لرې کړي.

وضع ډېره خرابه وه، دا ډېره اړينه وه چې دغه حالت پر سم لوري ور تېل وهل شوی وای. د کورنيو چارو وزير جلالی موافقه وکړه چې همدا اوس دسټي در سره وينم. جلالی ډېر خواشینی و، نوموړی تر همدې پيښې وروسته لس کاله زور ښکارېده. دا يوازې جلالی و چې ددغې سترې ضايعې په اهميت پوهېده، خو اوس اوبه د ورځه تيرې وې او نوموړی د پان او پړانک تر منځ و. جلالی له دې امله هم پښېماني کوله چې ولې مخکې نه پوهېده.

ما وويل: بس سمه ده او هغه دوسيه مې ور وسپارله چې زما او شفيع الله په زيار ترتيب شوې وه. ما زياته كړه چې دا ځانمرگي بريد نه و، خو جلالي زما خبرې پرې كړې وې ويل نه، نه، نه دا ځانمرگي بريد وو. د پوليسو پلاوى چې ما هلته ليرلى و هغه او د (ايف . بي . آى) په شمول ټول په دې باور دي چې دا يو ځانمرگي بريد و. په ډېرو دليل ويلو سره مې ايله د هغه غوږونه يو څه خلاص كړل. په نوموړي مې د دوسيې لوستل ومنل.

زما راتلونكى تم ځاى د امريكا سفارت و، خو د ډېر وخت لريوالي له امله مې هلته هيڅوك نه پېژندل. زه هلته د سياسي چارو له يو افسر سره په ليدلو وتوانېدم خو هغه له ځان سره د (ايف بي آى) دوه ايجنټان هم راوستل. ما د دوى مخ ته نقشه و غوړوله او څه چې مې په زړه كې و ورته مې وويل، خو دوى په ډېره نرمه توگه د دغې قضيې سره چلن كاو. په هغوى كې مشر ايجنټ وويل: زموږ رول په افغانستان كې حمايوي دى. موږ په كندهار كې يو ټيم لرو، هغوى له افغاني څېړونكو سره د مرستې لپاره چمتووالى ښودلى و خو زه چې څه ويل غواړم هغه دا چې په دغه پېښه كې كوم امريكايى نه و وژل شوى نو له همدې كبله نه شو كولاى چې له ځانه كوم نوښت وښيو نو هيله ده چې پوه شوې به يې.

ما وويل: زه هم د همدې پوهاوي لپاره دلته راغلې يم، خو كه په دې پېښه كې كوم امريكايى وژل شوى وي نو بيا؟

په دغه پېښه كې يوه امريكايي طبعه هم خپل ژوند له لاسه ورکړى و. د اكرم يو اخښى چې له الباني نيويارک څخه راغلى و، د اكرم د وراره تر څنگ ولاړ و چې پېښه رامنځ ته شوه، هغه يو افغاني الاصله امريكايى و چې په دغه پېښه كې له منځه ولاړ. ما د نوموړي زوى د كندهار په هوايي اډه كې د (ايف بي آى) ايجنټانو ته ورمعرفي كړ، خو امريكايي چارواكو پر دغه خبرې غوږ هم ونه كړاو. د كندهار په هوايي اډه كې د (ايف بي آى) ايجنټانو هم له ځانه كوم خوځښت ونه ښود. ددوى راشه درشه خورا ښه وه خو وروسته و پوهېدم چې دوى هم دا پېښه يو ځانمرگي بريد گڼي. دوى ويل: تاسو پوهيږئ چې اوس موږ كوم جسد ته لاسرسى نه لرو اود جسد له ارزيايى څخه پرته دې ته يوه ريښتوني پلټنه نه شو ويلاى. جسد مو پيدا نكړاى شواى، پېښه مو ونه ليدله، تر چاودنې دوه ورځې وروسته موږ د پېښې ځاى ته لاړو، د چاودنې ځاى مو وکينده خو اوس کار تر کار تېر و.

زه، افسراو ايجنټان پر يوه مېز ناست وو چې له پاسه يې د گرمۍ د مخنيوي لپاره د تختو چټ درلود او له بله پلوه دا ځاى دشخصي مجلس لپاره تر ټولو خوندي ځاى و. موږ نه شواى كولاى په دې اړه له بل چا سره خبرې وكړو تر څو ښار ته تللي نه يو. په مجلس كې مو په بندلونو هغه تصويرونه ولېدل چې تر چاودنې وروسته اخيستل شوي وو. په تصويرونو كې د دوى تر نظر ډيرې داسې نښې نښانې راتلې چې له ځانمرگي بريد سره يې سر خور. د بېلگې په توگه ټولې پښې پر سوجي (كوناتو) غوڅې شوې وې كه چېرې دا ځانمرگي بريد واى او بريد كوونكي پر ملا يا سينه كېرېند ترلى واى نو ټول اندامونه به پر بندونو غوڅ شوي واى ځكه چې بندونه د پرېكېدو لپاره تر ټولو نازك ځايونه دي.

سوجي ، ما سمدستي مداخله وکړه او د هغه ايډنټ خبرې مې غوڅې کړې ، نه داسې نه ده! دا صحيح پېښې نه دي. ما وويل: معذرت غواړم ما تېره اوونۍ هغوی په روغتون کې وکتلې هغوی ټولې تر زنگنو کښته غوڅې شوې وې. زه خپل زنگانه ته ورته شو او بيا مې هغه عکس وروښود کوم چې موږ ته پر سوجي پرې شوی ښکارېده خو په حقيقت کې هغه تر زنگنو کښته و. ما وويل: تاسو يې اوس زما له زنگانه سره مقایسه کړئ ، هغه څه چې موږ ته تر زنگنو لور ښکاري په حقيقت کې تر زنگنو کښته دي. ما کولای شواى چې په روغتون کې د هغوی عکسونه هم واخلم. يو بل ايډنټ وويل: ايا هغه پېښې پاکې وې که داغ شوې وې او يا يې غوښې د ساتول په شان پرې شوې وې؟

ما هغوی ته تشرېح کړه چې ټول رگونه او پلي د پېښې د پای په حصه کې د وېښتانو اویا تېرو نېښونو په شان راوتلي وو. يوه ايډنټ وويل ، داسې ښکاري لکه داچې کليمورماين وي (Claymore mine) خو کله چې ما د نورو هيوادونو له امنيتي چارواکو څخه د کليمور تعريف و پوښته هغوی راته وويل چې کليمور هغه ماين ته وايي چې په مخکې کي ښخ شي او د چاودلو په وخت کي جېمپ ووهي او وروسته وجوي.

ددغو باتجربه افسرانو خبرې زما د هغې ادعا لپاره چې دا ځانمرګي بريد نه و يو ښه ثبوت و. په دوی کې يوه افسر زياته کړه چې زما يو استراليايي ملګری يو ډول ماينونه جوړوي چې د جېمپنګ جيني (Jumping Jennie) په نامه يادېږي. کله چې هغه ته فشار ورکړل شي نو هغه تر سينې يا نامه پورې جېمپ وهي او بيا چوي. زه دانه وایم چې دابه همدا ماين وي خو د (لنډو) د پېښې ټپونو ته په کتلو سره ، ناشونې هم نه برېښي.

د فرانسې د ځانګړو ځواکونو يوه افسر د ماينام پر ډوډۍ هغه وخت چې د امريکا د ملکي چارو ټيم له کندهار څخه د امريکا پر لور ته راته وويل چې ماينونه ارتجاعی خاصيت لري ، سړی کولای شي چې هغه په ډېره اسانۍ سره له ريموت کنټرول سره عيار کړي.

تر پېښې څواوونۍ وروسته مې يو ماينام د (ايف بي آی) د اېجنټانو لپاره د اکرم باډيګارډ ، د ارغنداب څخه يو کس او (لنډو) د مرکې لپاره راوستل. اېجنټانو خورا زيار وکښ ، له هر شاهد سره يې جلا جلا ولېدل ، پوره معلومات يې ځينې تر لاسه کړل. تر څېړنو وروسته ما په دوی کې له يوه ځيرک افسر څخه وپوښتل چې ددې پېښې په اړه څه فکر کوي؟

نوموړي يوه ژوره سا وايستله او ويې ويل: تاسو پوهېږئ دلته ستونزه ذهنيت دی او دا داسې ستونزه ده چې تل موږ ورسره مخ يو. دلته د (ايف بي آی) اېجنټان په افغانستان کې نه اوسي ، بلکې په يوه امريکايي ټولنه کې چې هغه په افغانستان کې د امريکا د متحدو ايالتونو ادې دي اوسېږي. په دې ټولنه کې جنګي ذهنيت حاکم دی ، نه د جنايې جرمونو د پلټنو ذهنيت. دلته اکثره وخت مشکل دا وي چې سړی نه پوهېږي چې دا کار به چا کړی وي او هغوی بايد د عدالت منګولو ته وسپارل شي. اوس دلته داسې يو ذهنيت حاکم و چې دا کار دښمن وکړ او موږ يې بايد ووژنو. هر کله چې داسې يو ذهنيت حاکم وي نو زه هم نه پوهېږم چې حقيقت به څه وي.

ما وويل: خو يو شی بايد له ياده ونه باسو چې دلته يو ذهنيت داسې هم حاکم دی چې دلته پاکستان په ډېره بې شرمانه توگه لاسوهنه کوي.

داسې چې له يوې خوا پاکستان په زرگونو طالبان منظموي، تربيه کوي، مجهزوي او بيا يې افغانستان ته د وړانکارو عملياتو لپاره را استوي او له بلې خوا د القاعدې غړي نيسي او امريکا ته يې په لاس ورکوي. د پاکستان دا ذهنيت چې افغانستان به د اور په لمبو کې وسوځوي ډېر غلط دی، بلکې په دې اور کې به د افغانستان تر څنګ پاکستان هم وسوځي.

په دې پېښه کې ولايتي رشوت خورو چارواکو هم لاس درلود. دا والي و چې د ځانمرګي بريد اواز په خپره کړه. ما وويل: زما لپاره دا مهمه نه ده چې څوک په دغه پېښه کې ووژل شو خو دا ثبوت بايد وړاندې شي چې دا ځانمرګي بريد و او که نه؟

د جون په مياشت کې موږ د ملکي چارو په دفتر کې غونډه لرله، د ستيت ډيپارټمنټ يوه باتجربه استازي چې اوس تازه افغانستان ته راغلی و راته وويل چې له دغې پېښې سره ځانمرګي هېڅ تړاو نه لري خو که چېرې دا ريښتيا ځانمرګي بريد وي، نو دا خو بيا ډېره د تشويش وړ خبره ده. زه په دغه غونډه کې پټه خوله ناسته وم. نوموړي خپله چوکۍ شاته کړه او وېي ويل: تاسو وگورئ چې په چينچيا کې ځانمرګي بريدونه ډېر عام دي، زموږ د معلوماتو له مخې چې چېنچيايان هم د ائتلافي ځواکونو پر ضد د گردیز په شاوخوا کې عمليات تر سره کوي. جنوب ته د دوی راتګ به د دوی د تاکتيک د تغير لومړۍ نمونه وي. که ريښتيا هم دوی دلته راغلي وي، نو دا بيا زما لپاره ډېره د اندېښنې وړ خبره ده.

خو که په کندهار کې هر څومره حقايق راغونډ کړې بيا به هم حالت ته بدلون ور نېکړای شي. سړی به د ولسمشر کرزي او متحده ايالتونو د هغه غلط تصميم په وړاندې څه وکړي چې دا تېر درې کاله يې تعقيب کړی دی. زما لپاره خو نور څه پاتې نه دي.

زما دريمه لويه کتنه له ولسمشر کرزي سره وه، له نوموړي څخه مې وپوښتل چې که مو خوښه وي چې يوازې مجلس سره وکړو. ددې خبرې په اورېدلو سره د ولسمشر دفتر دوه تنه مامورين ولاړ شول او دفتر يې خوشي کړ. کله چې هغو کسانو دفتر پرېښود، کرزي وويل: زه ستا ليدلو ته سترګې په لار وم. د ولسمشر اواز له ډېرې حيراني څخه رېږدېده. ده زياته کړه: ما ستا ليکنه په نيويارک ټايمز کې ولوستله ډېره مې خوښه شوه. ما ځواب ورکړ: دا زما لپاره ډېر خوښۍ ځای دی چې تاسو زما ليکنې خوښوئ.

زما هغه ليکنه په افغانستان کې د امريکا ضد مظاهرو په اړه وه.

ما په هغه ليکنه کې ليکلي وو چې دغه مظاهري له دې کبله نه وې چې امريکايانو د سپېڅلي قران سپکاوی کړی دی، بلکې دا د افغانستان د ګاونډيانو کار دی چې نه غواړي د کابل او واشنګټن ترمنځ دې ستراتيژيکه همکاري ټينګه شي.

کرزي وويل: زه د مظاهرو په وخت کې په واشنګټن کې وم، همدا ستا خبرې مې ټولې ولسمشر بوش ته وکړې چې په دا سبا مې ستا ليکنه په نيويارک ټايمز کې ولېدله. هغه ډېره ښه

ليکنه وه ، زه هم په دې اړه ستا تائيد کوم او په ريښتيا زموږ لپاره يې ډيرې گټې لرلې. کرزي زياته کړه: کوم څه چې تا د ضابط اکرم په اړه ليکلي وو هغه مې هم ولوستل.

دا يو شخصي برېښنا ليک و چې ما خپلو نژدې ملگرو ته ليږلی و. له کله نه چې زه د ((اين پي آر)) لخوا افغانستان ته راغلم ، ما به داسې برېښناليکونه په هرو څو مياشتو کې د نويو شيانو په اړه خپلو نژدې ملگرو ته ليکل ، دا برېښناليک مې هم هغه وخت وليکه چې زه د خاکرېزوال له هديرې څخه راستنه شوم. زه په دې ډېره حيرانه وم چې دا برېښناليک تر کرزي پورې چا ور رسولی و.

ما ولسمشر ته وويل چې تاسو يو ډېر ښه ملگری له لاسه ورکړ. ده زياته کړه: زه پوهېږم ، موږ له ډېروخت راهيسې خواږه ملگري وو. ما وويل: زما مطلب دانه و چې هغه ستاسو يو شخصي دوست و ، بلکې دا ستاسو ، ستاسو د ادارې او هيواد لپاره لويه ضايعه او ضربه وه. ولسمشر وويل: ډېر داسې شيان شته چې تراوسه يې زه نه يم قانع کړی او غواړم چې پرې پوه شم. ما وويل: ددغې چاودنې په اړه تر اوسه هيڅ څېړنې نه دي تر سره شوي. ما ځينې معلومات راغونډ کړي دي او اوس غواړم له تاسو سره يې شريک کړم. کرزي وويل: په اورېدلو به يې ډېر خوښ شم. ما د کرزي مخې ته خپله نقشه وغوړله او ومې ويل: دا سړک چارسو ته ځي او دا بل خامه سړک د مسجد تر څنګ دی. کرزي د کندهار دې ټول ځايونه ورته معلوم وو. وروسته مې خپلو راغونډو شويو معلوماتو ته رجوع وکړه. ما يوه پاڼه د ولسمشر مخ ته کېښوده او بيا مې د تشرېح لپاره دده اوږو ته اشاره وکړه. ما وويل: تاسو وينئ کله چې بم چودلی ، دا کسان چېرې ولاړ دي. زه په دې ډاډه يم چې داد پاکستان کارو. کرزي وويل بالکل همداسې ده.

ولسمشر وويل: موږ ټول کندهاريان يو ، زموږ ترمنځ ډېره ښه دوستي شته خوزه فکر نه کوم چې دا کار دې گل اغا شېرزي کړی وي ، زه هغه ډېر ښه پېژنم. شېرزي ددې کارو نه دی او نه هغه دومره چالاکه دی. ما وويل: سمه ده شېرزي به خپله نه وي کړی ، بلکې دده تر سيوري لاندې کسانو دا کار تر سره کړی دی. دده تر سيوري لاندې پاکستان په کندهار کې عمليات کوي. همدا د ده رول او دنده ده.

کرزي: وويل په دې زه هم درسره موافق يم.

ما وويل چې داسې ده نو بيا ددغو خلکو مخه ونيسئ. دا تاسو ياست چې دغو کسانو ته مو دډاډول کارونو د ترسره کولو لپاره وخت ورکړی دی. تاسو فکر کوئ چې دښمن به رانيښی خو دوستان مو له لاسه ورکړل ، تاسو به هيڅکله په دې بريالي نه شئ چې دښمن خپل کړئ. که تاسو دوی ته هر څومره وخت ورکړئ هغوی به بدل نه شي خو له بله پلوه تاسو خپل ملگري له لاسه ورکوئ. اوس تاسو هغې وروستۍ مرحلې ته رسېدلې ياست چې که په دې اړه څه ونکړئ نو خلک به ستاسو په مقابل کې راپورته شي ، خو لطفا نور په دغو غلو لوبې کول بس کړئ.

ولسمشر وويل: ته صحي يې او ژمنه يې وکړه چې ددغو کارونو مخه به نيسي. ما نوموړي ته په کندهار کې د پنځو تنو نومونه ورکړل ، نوموړي په يادو شو کسانو کې بې له يوه څخه د نورو د لرې کولو وعده هم وکړه.

موضوع په بل لوري لاره ، هغه دا چې کرزي غوښتل پوه شي چې ايا اسمعيل خان د کورنيو چارو د وزارت لپاره وړ دی که نه ؟ ځکه چې جلالي هوډ کړی و ، وزارت پرېږدي . ما وويل : اسمعيل خان ! دا توپکسالار ؟

ما ساه ونيوله . کرزي وويل ، ته فکر کوې چې ما تراوسه په دې اړه فکر نه دی کړی ؟
ما وويل ، ستا دغه خبره ماته يو الهام راکوي او هغه دا چې د اکرم مړينې ته څومره لوی حساب شوی و . د اکرم وژنه يوازې انتقام نه و ، بلکې دا د پاکستان يو ډېرماهراڼه پلان و چې تر سره يې کړ . اکرم د افغانستان د کورنيو چارو د وزارت لپاره يو ډېر ښه کانديد و خو آی ايس آی هغه وواژه .

ما ته هغه صحنه را په زړه شوه چې د اکرم پر هديره د مزارشريف ازبکو په سلکيو ژړل او په هديره کې يې په پارسي ژبه اوږده وينا واوروله .

اکرم يواځنی کس و چې هيواد به يې سره متحد کړی وای . اکرم د ملي وحدت په تامين کې حتی تر کرزي لا وړاندې و ، ځکه چې کرزي ونکړای شوای ، پښتانه له نورو قومونو سره يو ځای کړي خو اکرم داسې ډېر کارونه تر سره کړل . نوموړي يوازې په خبرو د خلکو زړونه نه وو خپل کړي ، بلکې هغه په ريښتيا سره خلکو ته خدمت کاو . نوموړي ددې کار لپاره د ښه اغېزمنتوب تر څنګ ښه تحليل او همدردي هم لرله .

په دې کې هېڅ شک نه و ، چې نوموړی دې د افغانستان راتلونکی ولسمشر شوی وای . که چېرې ده د ولسمشرۍ د ټولټاکنو لپاره خان کانديد کړي وای نو د مزار شريف او کندهار ټولو خلکو به ده ته رايې ورکړي وای ، ځکه چېرې په کابل کې تر يوه کاله پورې پاته شوی وای ، نو د کابل ټولي رايې به هم دده په حق کې وای .

ټولټاکنې رانژدې وې خو نوموړی يوازې ۴۶ کلن و . په پاکستان کې ځانمرګي زموږ انتظار کوي او په موږ پسې به راځي . خو دغې چاودنې په ډېر حساس وخت کې د افغانستان د بنسټ يوه ډبره له منځه يوره .

په هر حال ، زه له دغې غونډې څخه په دې هيله راووتم چې اوس به نو کرزی يو څه پوه شوی وي . د اکرم مړينه به ورته يوه لويه ضايعه ښکاره شوې وي او پرهغې پاليسۍ به له سره کتنه وکړي چې دده له خوا د څو کلونو راهيسې پر مخ وړل کېږي او د حل يوه لاره به ورته پيدا کړي .
کله چې زه د شاهي باغ تر څنګ د اکرم له قرارگاه سره تېرېدم نو څو شيان مې نور راپه زړه شول چې بايد ولسمشر ته مې ويلي وای .

ما ولسمشر ته يو ليک ولېکه خو دا په دا تېر يوه کال کې نوموړي ته زما لومړی ليک و .

د ليک متن په لاندې ډول و .

ښاغلی ولسمشر :

له ما سره د اکرم د وژنې په اړه پرلپسې تصويرونه دي ...

چې په هغو کې شپږ يې خورا دقيق دي .

ما له کرزي څخه و غوښتل چې له دغې موضوع څخه بايد د يوې موقع په توگه استفاده وشي.

دا ستاسو لپاره د اکرم وروستی تحفه ده.

تاسو له دغې موقع څخه گټه پورته کړئ او خپله هغه پالیسي چې له ډېر وخت راهیسې له خنډ سره مخامخ وه اوس پر مخ بوځئ او له دغې پېښې څخه د وسلې په توگه استفاده وکړئ. لکه څنګه چې تر يوولسم سپتمبر وروسته کرزي په متحده ایالتونو کې له ځانه لوی نوښتونه ښودلي وو ، نو د اکرم په مړینې کې یې هم باید همدا سې کړي وای. ددغې مړینې د ارزښت کچه یې په ډاګه کړې وای او په دې اړه یې ځانګړې کارونه تر سره کړي وای. ما کرزي ته ولیکل چې نور په دغو جنايتکارانو پر ولس په رسمي توګه لوبې مه کوئ او تر څنګ یې د بهرنیو هیوادونو ایجنټانو ته په افغانستان کې پناځیونه مه جوړوئ. ما ورته ولیکل: د اکرم په وژنه کې د پاکستان تورنول ښه کار دی ، خو کومه اغېزه به ونه لري.

ښاغلی ولسمشر! تاسو باید خپل ځان پخپله ملامت کړئ ، ځکه چې دا تاسو یاست چې د پاکستان ایجنټ مو په کندهار کې په واک کې ساتلی دی ، په همدې سره مو د پاکستان ټول کارونه اسانه کړي دي.

په لیک کې بله مسئله د متحده ایالتونو وه:

ما له ولسمشر څخه هیله وکړه چې له متحدو ایالتونو سره مرسته وکړي تر څو هغوی د پاکستان په وړاندې یوه نوې پالیسي رامنځته کړي.

امریکايي چارواکي فکر کوي چې هره بله تګلاره به کومه اغېزه ونه لري. دوی فکر کوي چې د تورو پکړيو خلک همېشه توپک په لاس او پر ماشه یې ګوته ایښي وي او واشنگتن ددغې چارې د حل په لاره کې بېخي نا توانه ښکاري. زه فکر کوم چې ستاسو مشورې به د پاکستان په وړاندې د امریکا په پالیسي کې یو لوی بدلون راولي او یو سم لوری به ورته وټاکي.

ما نوموړي ته ور په زړه کړل: کومه د پالیسي مسوده چې تاسو تیاره کړې وه چې په هغې کې خطرونه او د هغوی د حل لارې په ګوته شوې دي ، ډېره ښه او په زړه پورې ده. خو که تاسو په دې اړه زما مرستې ته اړتیا لرئ ، زه هر وخت تیاره یم چې له تاسو سره مرسته وکړم.

ما دوه ورځې وروسته دا لیک د کرزي رئیس ارکان ته وسپاره. همدا وخت کرزی ناروغ و ، هغه له ما سره نه شواي کتلاي ، خو دده رئیس ارکان په ډېر ټینګار سره وویل چې زه به دا لیک د ولسمشر پر مېز کښیږدم او نوموړي ته به یې کندهار ته تر تګ وړاندې لوستل ور په زړه کړم ، خو تر اوسه لا له هغو مستو څخه کوم کوچ نه دي راوتلي.

په کابل کې سرتنبه چارواکو ددې باوجود چې ما او شفیع الله ددوی مغزونه ددغې چاودنې په اړه ور پریمنځل بیا به هم دوی ویل چې دا یو ځانمرګی برید و. وروسته و پوهېدم چې حقیقت کوم ارزښت نه لري ، که هر څه شواهد راغونډ شي بیا به هم د دوی په قانع کولو ونه توانېږم.

کل اغا د دويم ځل لپاره له کندهار څخه لرې شو ، خو دا ځل ننګرهار ته واستول شو. دغه ولايت هم د کندهار په شان د پاکستان پر پوله پروت دی او يوه لويه ترانزيتي لاره ځنې تيرېږي. ددې ولايت مرکز جلال اباد نومېږي ، چې تر اوسه خورا ډېر ستراتيژيک اهميت لري.

يوه ورځ ما او ولسمشر کرزي د سهار د ناري پر وخت مجلس درلود ، کرزي راته وويل: زه به ډېر ژر ددې ستراتيژۍ په اړه اقدام وکړم. دا ډېره د شرم خبره ده چې ما به خلکو ته ويل چې کرزي او شېرزی سره مخالفان دي ، زما ددې خبرو باوجود بيا هم دا درې نيم کاله تير شول خو کرزي د شېرزی په اړه هيڅ هم ونکړل.

په دغه سهار چې زموږ مخ ته د سهار د ناري لپاره مړيا ، ډوډۍ او د نارنجو جوس پروت و ، کرزي ته مې د هغو کسانو ليست ورکړ چې نوموړي په کندهار کې په ډېره اسانۍ سره له واکه لرې کولای شواي. همداسې يو ليست مې دوه کاله وړاندې د کورنيو چارو وزير جلالي ته هم ور لېږلی و. درې اوونۍ وروسته چې ما او کرزي سره وليدل نوموړي راسره دا ژمنه وکړه چې د هغو خلکو پر ضد به خامخا اقدام کوي ، چا چې ضابط اکرم وژلی او يايې د نوموړي وژنې ته زمينه برابره کړې ده.

ما ولسمشر ته وويل چې تاسو خو زما سره وعده وکړه او مو وويل چې بې له يوه کس څخه نور ټول کسان به په کندهار کې له واکه لرې کوم ، خو دوی لا تراوسه د واک پر گدۍ ناست دي. کرزي د پخوا په شان زما د ليست په مقابل کې غبرگون وښود ، خو دا پلا زما له سخت مقابل ځواب سره مخامخ شو.

ښاغلی ولسمشر! ته پوهېږې چې ډېر کندهاريان فکر کوي چې تاسو د افغانستان پر ضد له پاکستان سره ملګري یاست.

ايا تاسو په دې اړه څه اوريدلي دي که نه ؟

تر دې وروسته نو موږی ولاړ سو ، خپل رئيس ارکان ته يې څه وويل او بېرته راغی.

کرزي وويل: ښه خلک له ما څخه څه غواړي چې ويې کړم ؟

خلک له تا څخه عمل غواړي ، ددغو خلکو په وړاندې جدي ګامونه پورته کړه ، يوازې په خبرو څه نه کېږي ، اوس د عمل وخت رارسېدلی دی.

ولسمشر سمدستي موضوع بدله کړه ، د پاکستان پر وړاندې يې د امريکا د پاليسۍ خبره رامنځته کړه.

کرزي ما ته د مصنوعي سپوږمۍ له لارې اخيستل شوي عکسونه راښکاره کړل او غوښتل يې چې له همدې لارې امريکا ته وښيي چې پاکستان پر کومه خوا روان دی او تر څنګ يې د مېډيا کمپاين پر لاره واچوي.

مشکل بل ځای و ، د کرزي نه و. تر دې وروسته نوموړی ولاړ سو د خدای په امانې لپاره يې لاس را اوږد کړ.

تاسو څه فکر کوئ چې ايا ولسمشر کرزي به زما خبرې اوريدلي وي که نه ؟

د ده تر تګ وروسته زه د رئيس ارکان په دفتر کې شله غونډې پاتې شوم.

کله چې کرزی تلو ، خلق يې وچ و ، ويل يې تاسو ډيرې توندي خبرې کوئ.
دوه ورځې تيرې شوې ، زما هدف کرزي ته ددغو معلوماتو له ورکولو څخه دا و چې په همدې
اړه د کرزي غوږونه خلاص کړم.
زما په مغزو کې يو انقلاب راغلی و او ويل مې چې زما د هغو دريو کلونو ټولې خواړې په اوبو
لاهو شوې. له کرزي سره د غونډې پرمهال ، زما په مغزو کې راوگرځېده چې اکرم خپل مرګ خپل
ولس ته د يوه سوغات په توګه پريښود ، چې بايد ګټه ترې واخيستل شي. ما فکر کاو چې د
حقيقت رابرسېره کول به کومه نتيجه ورکړي خو زه پرغلطه وم. همدا څو اوونۍ پر ما په خورا مندو
ترو تيرې شوې. د اکرم وراره شفيع الله د کندهار د امنیې قوماندانۍ د مرستيال په توګه ټاکل
شوی و. په اکرم کې چې ما د راتلونکي افغانستان کومې هيلې ليدلې وې هغه هم له منځه ولاړې.
ما چې هر څه فکر وکړ بيله دې چې دا وطن پرېږدم ، بله چاره مې پيدا نکړای شوه. دلته زما
په وړاندې ډېر درانه کارونه وو ، چې بايد تر سره کړي مې وای خو له بله پلوه دا هغه ځای و چې ما
بې کچې زياته مينه ورسره لرله.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library